

رۆمان

تکاپه
ئاگهت
له دایکم
بیت

نوسینی
کیۆنگ سووک شین

وهەرگیرانی
موکه رهه رهشید تاله بانێ

238 posts

19.2k followers

7 following

Promote

Edit Profile

پەرقە فەرمی **کتابی PDF**
Public Figure

لێره

باشترین و بەسودترین و پڕ خوێنەرترین کتێبهکان
بە خوێراپی و بە شیوهی PDF داگره

Ganjanya

لینکی کتێبهکان ئەم لینکە بکەرەوه بۆ داگرتی کتێبهکان

drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJLu36xeLUjwdbjgTSVsIbo_

Ktebi_PDF

ناوی کتێب : **با لێبۆره بیت**
 ناوی نووسەر : **عەسەر عەبدولکەریم عەسەر**
 دهاری کتێب : **رۆمان**

ناوی کتێب : **سەحەر**
 ناوی نووسەر : **سەیدەحەسەن عەسەرئەش**
 دهاری کتێب : **چیرۆک**

ناوی کتێب : **ناوی نووسەر**
 ناوی نووسەر : **رۆبەرت کۆسەسکی**
 دهاری کتێب : **ڕۆژە نوێنەسەر**

بۆ دەست گهێشتن کتێب زیاده به شێوهی PDF به کتێب مەبەری پەڕێ PDF Ktebi_PDF بەس له لینکداگر

بۆ دەست گهێشتن کتێب زیاده به شێوهی PDF به کتێب مەبەری پەڕێ PDF Ktebi_PDF بەس له لینکداگر

بۆ دەست گهێشتن کتێب زیاده به شێوهی PDF به کتێب مەبەری پەڕێ PDF Ktebi_PDF بەس له لینکداگر

ناوی کتێب : **ژانی بێفەهەران**
 ناوی نووسەر : **بەرز عەسەد عەسەد**
 دهاری کتێب : **تاریخ**

ناوی کتێب : **بۆ کۆرمان و کۆلم**
 ناوی نووسەر : **بۆ رۆشنگەر نەهەد رێنگەر**
 ناوی نووسەر : **د. عەبدولکەریم عەسەر**
 دهاری کتێب : **کۆلم**

ناوی کتێب : **گۆرەمەت بۆ یادگر نەهەد رێنگەر**
 ناوی نووسەر : **ئەبۆلخاس عەسەرئەش**
 دهاری کتێب : **رۆمان**

بۆ دەست گهێشتن کتێب زیاده به شێوهی PDF به کتێب مەبەری پەڕێ PDF Ktebi_PDF بەس له لینکداگر

بۆ دەست گهێشتن کتێب زیاده به شێوهی PDF به کتێب مەبەری پەڕێ PDF Ktebi_PDF بەس له لینکداگر

بۆ دەست گهێشتن کتێب زیاده به شێوهی PDF به کتێب مەبەری پەڕێ PDF Ktebi_PDF بەس له لینکداگر

تکایه ناگهت نه دایکم بیټ

Please Look After Mom

رؤمان

کیونگ سووک شین

Kyong – sook Shin

وهرگیړانی

موکهړهه رهشید تاله بانی

تکایه ناگهت له دایکم بیټ

بابهت :رۆمان

نووسهر :کیۆنگ سووک شین

وهرگیڤرانی :موکه پرده رهشید تاله بانى

تایپ : وهرگیڤر

دیزاین :سه لام سه باح

سالى چاپ : ۲۰۱۴ چاپى یه کهم

تیراژ : ۱۰۰۰ دانه

چاپ : چاپخانه ی شه هاب – هه ولیڤر

نرخى : ۳۵۰۰ دیناره

له بهر یوه بهرایه تی گشتى کتیبخانه گشتییه کان

ژماره ی سپاردنى (۴۴) ی سالى ۲۰۱۴ ی دراوه تی

پاش ھەفتەيەك دواي بزرېوونى دايكت

ئەندامانى خىزانە كە لە مالى (ھايۆنگ چوول)ى كاك ت گرد دەبنەو ھو لە نىوان
 خۆياندا بىرو را دەگۆرنەو ھو پاشان رىك دەكەون رىكلام بەسەر رىبواراندا دابەش بکەن
 لەو شوینەى بۆ دوايەمىن جار دايكتى تىدا بىنرابوو. پاشان لەسەر يەكەمىن ھەنگا
 رىك دەكەون، كە پىويستە بىھاوئىژن، ئەویش نووسىنى رەشنووسى بلاوكر او ھەيە.
 شتىكى ناسايىيە كە بلاوكر او دى رىكلام بەدەنگەو ھەچوونىكى خۆرسكييە مرۆڤ پەناي
 بۆ دەبات كاتىك توشى تەنگرەيەكى لەم جۆرە دەبىت. ئەگەرچى ئافرەتە بزرېو ھەكە
 دايكيان بوو، كەچى ئەندامانى خىزانە كە ھەست بەو ھەكەن كە بتوانن پتر لەو كارە
 بکەن كە تەنيا راپورتىك لەبارەى بزرېوونى دايكيانەو ھەنووسن و، لە ناوچەكەدا بە
 دوايدا بگەرپن و لە رىبواران بپرسن ئايە ئافرەتەيكيان بىنيو ھە (وى) بچىت. برا
 بچووكەكەت كە دوكانىكى جل و بەرگى ھەيە لە سەر ئىنتەرنىت دەيانفرۆشىت
 دەلىت لە سايتەكەى خۆى رىكلامىكى لەبارەى بزرېوونى دايكتەو ھە بلاوكر دوو ھەو ھەو
 وىنەكەى تىدا داناو ھە داواي لە خەلك كرددو ھە گەر دايكيان بىنىت پىو ھەندى بە
 يەكىك لە ئەندامانى خىزانەكەو ھە بکەن. تۆ ئارەزوو دەكەيت لەو شوینانە بەدواي
 دايكتدا بگەرپىت كە لەو بروادايت لەوى بىت، بەلام دەشزانىت كە ھىچ شوینىكى
 ئەم شارە ناسىت. (ھايۆنگ چوول) راتدەسپىرىت بلاوكر او ھەكە بنووسىت لەبەر ئەو ھە
 تۆ بە نووسىن بژىوى خۆت پەيدا دەكەيت، لە شەرماندا پروت سوور ھەلدەگەرپىت ھەك
 بلىت لەناكاو يەكىك بەسەردا ھاتبىت و بىنىبىتى كە كارىكى ناياسايى دەكەيت و،
 ھەست دەكەيت كە پروات بەو ھە نىيە تا چ رادەيەك وشەكانت يارمەتى ئەو ھە دەدەن
 دايكت بدۆزرىتەو ھە.

کاتیك بیرت ده که ویتته وه که رۆژی له دایکبوونی دایکت رۆژی ۲۴ ته مووزی (۱۹۳۸)ه، باوکت زانیارییه کانت راست ده کاته وه ده لیت که له سالی ۱۹۳۶ له دایک بووه. تۆماره فرمییه کان روونی ده که نه وه که سالی ۱۹۳۸ له دایک بووه، به لام نیسته بۆت ده رده که ویت که نه و ساله دروست نییه. یه که مین جاره که له باره ی نه و بابه ته وه نه مه ده بیسیت، باوکت بۆت شی ده کاته وه که نه و سه رده مه خه لک له سه ر نه وه راهاتبوون به و شیوه ی بچو لینه وه، چونکه زۆر له مندالان پتر له سی مانگ نه ده ژیان، بۆیه خه لک له سه ر نه وه راهاتبوون منداله کانیا ن بۆ چه ند سالیك به خیتو بکه ن و پاشان به شیوه یه کی فرمی تۆماریان بکه ن. کاتیك خه ریکیت بنووسیت که له سالی ۱۹۳۶ له دایک بروه له جیاتی ۱۹۳۸، هایۆنگ چوول ده لیت پیویسته بنووسیت سالی ۱۹۳۸ له دایک بووه چونکه نه مه سالی فرمییه. له گه ل نه وه ی له و پروادایت که نابیت تا نه م راده یه خۆت پابه ندی نه و ورده کارییه بکه یت له به ر نه وه ی ته نیا ریکلامیکی پیوه ندیدار به ماله وه ده نووسیت و له ده زگه یه کی فرمیدا کارنا که یت، نه وه ساله که ده سپرته وه و به گوپراهی لئی ده ست به نووسینه وه ی ساله که ی یه که م ده که یت و ده پرسیت نایه بیست و چواری ته مووز رۆژی راسته قینه ی له دایکبوونی دایکته.

به ر له چه ند سالیك دایکت پیشنیازی بۆ کردن رۆژیکی دیاریکراو بۆ ناههنگ گپران به بۆنه ی له دایکبوونییه وه ته رخان بکه ن، هۆی نه و پیشنیازه یشی نه وه بوو که رۆژی له دایکبوونی باوکت به مانگیك پیش رۆژی له دایکبوونی وی دیت. تۆو براکانت له سه ر نه وه راهاتبوون بچن له شارۆچکه ی چۆنگ نه پ سه ر له مالی دایک و باوکت بده ن بۆ نه وه ی به بۆنه ی جه رنی له دایکبوونی نه ندا مانی خیتزانه که و بۆنه کانی دیکه وه ناههنگ بگپرن. خیتزانه که تان به خزمه نزیکه کانتانه وه هه ر هه مووی بیست و دوو که سن. جا له به ر نه وه ی دایکت هه زی له وه ده کرد کوپو کچ و نه وه کانی پیکه وه گردبینه وه و له نار ماله که دا زیل و به م بنینه وه به چه ند رۆژیك پیش نه وه ی هه موویان

بگهن، سه رقالي ناماده كورنى خوارونى (كىمچى) ده بوو، كه برىتى بوو له پىكهاته يه كى سهوزى تورشى تىكه ل كراو، ده چوو بازار بو نه وى گوشتى گۆلك و هوىرى ددان و چند فلچيه كى ديكه يش بگرپت، پاشان كوئى ده كوتاو رۆنى لى درده كروو كوئى و بىريلاي ده برژاندو ده بهارى بو نه وى گۆزه يه كى لى به نه نامانى خىزانه كى پيشكش بكات بهر له وى بچنه وه. له كاتى كدا چاره پروانى گه يشتنى نه نامانى خىزانه كى ده كرد، دايكت زور چوست و چالاك بوو، وشو نامازه كانى شانازيان ده نواند كاتىك له گه ل دراوسى و ناسياوه كاندا ده دوا. ههروه ها دايكت راهاتبوو چندىن گۆزه شووشى له هه موو قهواره سيخناخ له خوشاوى قوخ و توى چياو گوشته ماسى، يان به تلىنوسى خوشه كراوى له ناو دۆلابى خوراكه كاندا دانابوو كه له وه رزه كانياندا ناماده ي ده كردن تا بو نه نامانى خىزانه كى ره وانه بكات كه له شارن. كاتىكيش بهر گوئى كه وتبوو كه پياز بو ته ندروستى باشه، برىك خوشاوى پيازى ناماده كرد، بهر له وه يش زستان دايكت خوشاوى يه قىنى تىكه ل به بنه به لك ناماده كرد. بهم شىويه مالى دايكت له جوړه كارگه يه ك ده چوو، چونكه به درى ژاى سال خوى به ناماده كورنى سه لسه و تورشى فاسولياو برنجى هارراوو بهر هه مه پنانى خوارونى ديكه بو خىزانه كه خهريك ده كرد. له و كاتهدا، گه شته كانى منداله كانى بو چونگ نه پ تا ده هات سست و كزتر ده بوو، بويه نه وه پالى به دايك و باوكته وه نا زورتر سه ر له سىنول بدهن. پاشان واتان لىهات بو شىوخوارون ده چونه دهروه بو نه وى ناههنگى له دايكبوونى هه ر يه كه يان بگيرن چونكه بو تان ده ركه وت نه و كاره به و شىويه ناسانتره. دايكت پيشنيازى كروو گوئى: (با ناههنگ به بۆنه ي جهژنى له دايكبوونمه وه له رۆزى جهژنى له دايكبوونى باوكتدا بگيرين). گوئىشى ناههنگ گيران به بۆنه ي جهژنى له دايكبوونى نه وه وه به جيا زورتن له سه ر ده كه وىته وه له بهر نه وى جهژنى له دايكبوونى نه وو ميژده كى له قرچى گه رمى هاويندايه و له بهر نه وى سرووتى رپزلىننى باوبا پيرانىش به دوو رۆز دواى جهژنى

له دایکبوونی نهو تیده په پیت. سهره تا نه دمانی خیزان په تیان کرده وه نهو کاره بکن، نه گهرچی دایکت پیداگیری شی کردو پیشنیازتان کرد که هندیکتان برپون بو نهو هی ناهنگی له گهل بگپرن نه گهر ناتوانیت سهری شار بکات. پاشان له جه ژنی له دایکبوونی باوکتاندا دیاریه کانتان پیشکesh به دایکت ده کرد. بهم شیوهیه ورده ورده رژی جه ژنی له دایکبوونی دایکتان له بیر ده چوده وه، چهندين جوته گویره وی لای دایکت گردبوونه وه، که ناره زوی ده کرد بو هه موو نه دمانی خیزانه که بیانکپیت، نهو جوته گویره وییانه ی که منداله کانی نه ده هاتن بیانبهن.

ناو: پارک سوو نیو

رژی له دایکبوون: ۲۴ ی ته مووز ۱۹۳۸ (۶۹ سال)

رهنگ و روو: کورته بالا، قز رهش تیکهل به سپی و دوو گونای خر. دواچار که بینرابوو کراسیکی رهنگ ناسمانی و چاکه تیکی سپی و ته نووره یه کی رهنگ عاجی له بهردا بووه.

نهو شوینه ی دوايه مین جار لی بینراوه: ویستگهی میترۆ له سینۆلی پایتهخت

بوو.

بیرو بوچوونی نه دمانی خیزانه که له باره ی نهو وینه یه ی دایکه وه جیاوازه که پیویسته له ریکلامه که دا بلاوی بکه یته وه. چونکه ههر هه موویان له سهر نه وه کوکن که ده بیت نویترین وینه بیت، به لام که سیان وینه یه کی نوی نهویان لا په یدا نابیت، بیرت نایه ته وه که دایکت له قوناغینکی دیاریکراودا وینه ی خوی گرتییت، تا راده یه کیش خوی له وینه گرتن له گهل نه دمانی خیزانه که یش ده دزیسه وه. نویترین وینه ی دایکت نهو وینه یه یه که له هفتایه مین سالیادی جه ژنی له دایکبوونی باوکتاندا گیراوه، لهو وینه یه دا دایکت جوانه و کراسیکی شینی کالی له بهره، قزیشی له سالونی نافرته تان بو ریکخراوه و سووراوو سپیاویشی داوه. برا بچووکه که ت لهو پروادایه که

دایکت له وینه‌یه‌دا زۆر لهو شیوه‌یه‌ی جیاوازه پیش نه‌وه‌ی بزر بییت، بۆیه کهس نایناسیته‌وه ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر وینه‌که‌ی جیاکرایه‌وه‌و گه‌وره‌یش کرایه‌وه. ده‌لیت نه‌و وینه‌یه‌ی له تۆری ئینته‌رنیته‌ بلاوکرده‌وه‌و خه‌لک به‌ ده‌نگیه‌وه‌ هاتن و گوتیان: (دایکت جوانه‌و له‌و که‌سانه‌ ناچیت که‌ په‌نگه‌ ری بزر بکه‌ن). هه‌مووتان بریار ده‌ده‌ن به‌ دوا‌ی وینه‌یه‌کی دیکه‌ی دایکتاندا بگه‌رین، هایۆنگ چوول پیشنیاز ده‌کات رسته‌یه‌کی دیکه‌ بۆ ریکلامه‌که‌ زیادبکه‌یت. کاتی‌ک تیی ده‌روانیت و له‌ مه‌به‌ستی قسه‌کانی ناگه‌یت، پیت ده‌لیت بیر له‌ ده‌ربرینی باشر بکه‌ره‌وه‌ له‌ ژیی دل‌ی خوینه‌ر بدات. تۆ بلیت نه‌و وشانه‌ چی بن له‌ ژیی دل‌ بده‌ن؟ کاتی‌ک ره‌سته‌یه‌ک به‌م شیوه‌یه‌ داده‌ریژیت: تکاتان لی ده‌که‌ین یارمه‌تیمان بده‌ن دایکمان بدۆزینه‌وه‌، ده‌لیت نه‌مه‌ زۆر ناساییه‌. کاتی‌کیش ده‌نووسیت: دایکمان بزرکردوه‌، ده‌لیت وشه‌ی (دایک زۆر فه‌رمیانه‌یه‌و ده‌بیته‌ وشه‌ی (دالک) له‌ جیاتی بنووسیت. کاتی‌کیش ده‌نووسیت: دالکمان بزر بووه‌، ده‌لیت نه‌وه‌ قسه‌یه‌کی زۆر مندالانه‌یه‌: کاتی‌کیش ده‌لیت: تکاتان لی ده‌که‌ین پیوه‌ندیان پیوه‌ بکه‌ن کاتی‌ک نه‌م ئافره‌ته‌ ده‌بینن، پیتدا هه‌لده‌شاخیت و ده‌لیت: (تۆ چ جووره‌ نووسه‌ریکیت؟) به‌م شیوه‌یه‌ ناتوانیت یه‌ک رسته‌ دابریژیت هایۆنگ چوول په‌سه‌ندی بکات.

براکه‌ی دیکه‌ت ده‌لیت: (ته‌نیا به‌و شیوه‌یه‌ له‌ ژیی دل‌ی خه‌لک ده‌ده‌یت نه‌گه‌ر باسی خه‌لاتی پاره‌ بکه‌یت).

کاتی‌ک ده‌نووسیت: (پاره‌یه‌کی باشتان خه‌لات ده‌که‌ین، براژنه‌که‌ت نارده‌زایی به‌رانبه‌ر به‌و قسه‌یه‌ ده‌رده‌بریت، چونکه‌ خه‌لک بایه‌خی پی ناده‌ن نه‌و کاته‌ نه‌بیته‌ که‌ ژماره‌یه‌کی دیاریکراو نووسراییت.

(ده‌بیته‌ چه‌ند بنووسم؟)

(یه‌ک ملیۆن وان).

(که‌مه‌).

(سى مىليون وان؟).

(لەو بىرۋايەدام ئەمەيش كەم بىت).

(كەواتە پىنج مىليون وان).

كەس نارەزايى بەرانبەر بەم بىرە پارەيە دەرنابىت. تۆيش دەنوسىت: خەلاتى پىنج مىليون وانتان پىشكەش دەكەين، پاشان فلستوپ دادەنىت. براكەي دىكەي دەلىت پىويستە بەم شىۋەيەي خوارەوۋە بىنوسىت: پىنج مىليون وان. برا بچوۋكە كەت پىشنىياز دەكات وشەي پىنج مىليون بە فۆنتىكى تارىكتىر بنوسىت. ھەموو لەسەر ئەوۋە رىك دەكەون كە وىنەكەي داىكت بە پۆستى ئىلىكتىرۆنى بۆ رەوانە بكەن ئەگەر وىنەيەكيان دۆزىيەۋە لەوۋە باشتر بىت كە دەستتان كەوتوۋە، بۆيە سەرقالى ئەوۋە دەبىت شتى زۆر بىغەيتە سەر رىكلامەكەو كۆپىي بكەيت و برا بچوۋكە كەشت نامادەيى خۆي دەردەبىت بىانات و بەسەر ھەموو ئەندامانى خىزانەكەدا دابەشيان بكات. پىشنىياز دەكەيت و دەلىت: (دەشىت كەسىك رابىسپىرىن دانە دانە رىكلامەكان بلاوبكاتەۋە)، ھايۋنگ چوول دەلىت: (دەبىت بە خۆمان ئەو كارە بكەين، پۆيە بە خۆمان دابەشيان دەكەين ئەگەر لە رۆژانى ھەفتەدا كاتى بەتالمان ھەبوۋ، پاشان ھەموومان لە پشوى كۆتايى ھەفتەدا ئەو نەركە جىبەجى دەكەين).

تۆيش بە بىزارىيەۋە دەلىت: (چوون داىكمان دەدۆزىنەۋە كە بەم سىستىيە بچوۋلىنەۋە؟).

ھايۋنگ چوول بەرسفت دەداتەۋە: (دەبىت دەستەۋستان دانەنىشىن، بۆيە تا بتوانىن تىدەكۆشىن).

(مەبەستت چىيە كە دەلىت تا بتوانىن تىدەكۆشىن؟).

(رىكلام لە رۆژنامەكاندا بلاۋدەكەينەۋە).

(كەواتە تا بتوانىن تىدەكۆشىن ئەوۋە دەگەيەنىت رۋوبەرىك بۆ رىكلام لە

رۆژنامەكاندا دەكرىن، ئەمەت مەبەستە؟).

(نهى چيت دهوئيت بيكهين؟ نهى دهتهوئيت ههموومان سبهينى واز له كاره كانمان بهينين به سهرانسهرى شاردا خوومان ويئل و سهرگردان بكهين؟ نه گهر بهم شيويه دايكم بدؤزينهوه، نهوه من به خووم نهو كاره دهكه م).

چى ديكه سهر نانيته سهر هايؤنگ چوول چونكه دهزانيت پالى پتوه دهنيت به خووت جلهوى ههموو شتهكان بگريته دهست. باوكت له مالى هايؤنگ چوول بهجئ دههئيلن و بو ماله كانى خووتان دهگهريتهوه. نه گهر نهرويشتهبانهوه نهوه ههر مشت و مرپتان دهبوو وهك چؤن به دريؤايى ههفتهى رابوردوو مشت و مرپتان بوو. چونكه بو نهوه يهكتان گرتبوو تا رى و شوينى دؤزينهوهى دايكتان تاوتوى بكهن. ههنديكتان دهستان به باس كردنى نهو شيوازانه كرد كه نهوانى ديكه پارسال خراپهيان بهرانبهر كردوه. بهم شيويه ههموو نهو بهسهرهاتانهى له رابوردوودا زينده بهچالتان كردبوو و نهتانهويست باسيان بكهن سات له دواى سات گهوره دهبوون و تهشهنيان دهكرد. ناكام به رووى يهكديدا ههلهشاخان و، به توورپهيهوه دووكهلى جگهرهتان بهبا دهاو به توورپهيهوه دهركهكانتان له دواى خووتان دادهخست.

سهرهتا كاتيگ بيستان دايكتان بزربووه، ههمووتان ههلهچوون و پرسيارتان له يهكدى دهكرد : بوچى يهكيك له نهندامانى خيزانه گهورهكهتان نهچوو وئ و باوكتان له ويستگهى شهمندههركانى سينؤل له گهل خويدا بهينيتهوه؟).

(نهى جهنابت له كوئ بوويت؟).

(من؟)، لهناكاو بئ دهنگ دهبيت. چونكه نهترانى دايكت بزربووه دواى چوار رؤژ پاش بزربوونهكهى نهبيت. بو بزربوونى دايكتان ههمووتان پهنجهى تومهتتان ناراستهى يهكدى دهكرد. ههموويشتان ههستان به ريسوايى و سهرشؤرى دهكرد.

مالى هايؤنگ چوول بهجئ دههئيليت و سوارى ميترؤ دهبيت و بو مالى خووتان دهگهريتهوه، بهلام له ويستگهى سينؤل دادهبهزيت لهو شوينهى دايكت بزربوو. زؤر كهس به تهنيشتدا تيدههپرن شانيان بهر شانت دهكهويت لهكاتيكداتؤ بهرهو نهو

دایکت گوتی: (به راستی؟)، به لام عهزیه که ی بهرز کرده وه و هر لیتی ورد ده بو وه وه و هک بلیت نایه ویت ده سته رداری بییت، (نه گهر من له جیاتی تو بام تاقیم ده کرده وه).

له کاتیکدا ههستت به په شیمانی ده کرد له بهر نه وه ی گوتت مندا لانه یه، گوتت: (ته نانه ت نه مه به پی زه وقی تویش نییه). دایکت گوتی: (نا، من هزم له جو ره جلوه رگه یه، به لام، کاتیک مندا ل بووم بوم نه لوا دانه یه کی لی له بهر بکه م).

ده بوو نه وه عهزیه تاقی بکه مه وه. هه ردوو نه ژنو ت دهنووشتیته وه وه به چنجانی له و شوینه داده نیشت که رهنگه دایکیشت له وی وای کرد بییت. نه و کاته له سه ر نه وه سوور بوویت عهزیه ئاساییه که بکریت، پاش تیپه ربوونی چهند رۆژیک به سه ر نه وه روودا وه دا، له گه ل دایکت گه یشتیه خودی نه م ویستگه یه، توند دهستی تو ی گرت بو و به ناو کو مه له خه لکیکدا تی ته قاندو به ریگه ی خویدا رۆیشت به شیوه یه ک ته نانه ت نه وه ته لاره بهر زانه ی ده تو قاند که له سه ره وه به سه ر خواره وه یاندا ده پروانی، پاشان به ناو گو ره پانه که دا تیپه ری بو نه وه ی لای تا وه ری ده مژمی ره که دا چا وه پروانی هایونگ چوول بکات. چو ن ده بی ت نافر ه تیکی له و جو ره بزرب بی ت؟ کاتیک لای ته کانی پی شه وه ی می ترۆ که له ناو تونی له که وه له ویستگه که ده رده که ون، خه لکه که به ره و پی شه وه هه را ده که ن و خیرا سه رنجت ده دن له سه ر عه رد دانیش تو ویت و رهنگه له وه بیزار بن که ریگه ت لی گرتوون.

کاتیک دهستی دایکت له دهستی باوکت به ره له لا بوو تو له چین بویت، چونکه له گه ل نوو سه ره کانی ها وه ل ت چووبوونه پیشانگه ی کتیب له په کین. کاتیک دانه یه کی کتیبه که ی خو تت له پیشانگه که هه لده دایه وه که بو زمانی (چینی) وه رگی پر ابوو، دایکت له ویستگه ی سیئول ویل و سه رگه ردان بووبوو.

(بابه بوچی له جیاتی نه وه سواری تاکسییه که نه بوویت؟ ته وه رووی نه ده دا نه گه ر سواری می ترۆ نه بووبایت؟).

باوكت گوتى ئەو كاتەى ئەوہى ھەر بە بىردا نەھاتبوو: بۆچى سواری تاكسى بىم،
 لە كاتىكدا كە وىستگەى شەمەندەفەرى ئاسايى بە وىستگەى مېترۆۋە بەستراۋەتەۋە؟
 چەندىن چركە ھەن كە ئەندىشەى مرۆڭ سەرلەنۇى سەريان لى دەداتەۋە پاش ئەوہى
 شتىك روو دەدات بەتايبەتى ئەگەر نىگەتىقنە بوو، بۆيە لەگەل خۇيدا بىردە كاتەۋە
 دەلىت: نەدەبوو ئەمە بكم. كاتىك باوكت بە براكانى گوتىت كە بە خۇى و دايكت
 بە خۇيان دەتوانن بگەنە مالى ھايۇنگ چوول، براكانت، بە پىچەۋانەى جارەكانى
 پىشۋەۋە، رىگەيان دان ئەو كارە بگەن. بۆچى وايان كرد؟ يەكىك لە براكانت
 راھاتبوو بچىتە وىستگەى سىنۇل، يان وىستگەى پاسە خىراكان بۆ ئەوہى دايك و
 باوكت بە ئۆتۆمبىل بەينىتەۋە كاتىك برپاريان دەدا سەرتان لى بدەن. تۆ بلىت چى
 پالى بە باوكتەۋە نابىت، كە زۆر جار ئارەزوۋى دە كرد سواری ئۆتۆمبىلى يەكىك لە
 ئەندامانى خىزانە كەتان بىت، يان سواری تاكسىيەك بىت كاتىك سەر لە شار بدات،
 تا لەو رۆژەدا سواری مېترۆ بىت؟ ئەو رۆژە دايك و باوكت روويان كرده وىستگەى
 مېترۆ كە تازە گەشىتتەۋە جى، باوكت خىرا سواری مېترۆكە بوو لە كاتىكدا
 چەمەدانەكەى دايكى ھەلگرتبويت، كاتىك ئاۋرى پشتى دايەۋە، نەبىنىيەۋە. ئەو
 رۆژە وىستگەكە قەرەبالغ بوو، لەناو قەرەبالغىيەكەدا دايكت راپىچراۋ لە باوكت دوور
 كەوتەۋە شەمەندەفەرەكە بەرپى كەوت و وىستگەكەى بەجى ھىشت لە كاتىكدا وى
 دەيوست بزانىت بەرەۋ كوى دەچىت. ئەو كات دايكت بە تەنيا لە وىستگەى مېترۆ
 بەجى ما و ھىچ شتىكى پى نەبوو، ئەو كاتە تۆ لە پەكىن پىشانگەى كتىبت بەجى
 ھىشت و رووت كرده گۆرەپانى (تيان ئان مین). ئەو سىيەمىن جارت بوو سەر لە
 پەكىن بدەيت، بەلام پىشتەر نەچووبوۋىتە گۆرەپانى (تيان ئان مین)، بەلكو لەناو پاس،
 يان ئۆتۆمبىلەۋە سەيرت كردبوو. خوئىندكارەكە كە رپى بە گرووپەكەى ئىۋە پىشان
 دەدا، بۆ ئەۋىتان ببات بەر لەۋەى بچن شىو بخۇن، بۆيە تىكراى ئەندامانى گرووپەكە
 ئەو پىشنىازەيان لا پەسەندبوو. تۆ بلىت دايكت بە تەنيا لە وىستگەكەى سىنۇل چى

کردیبت کاتیك تۆ له بهردهم شاره قهدهغه کراوه کهدا له تاکسییه که داده بهزیت؟
 نهدامانی گرووپه که به ناو شاره قهدهغه کراوه کهدا پیاسه یان کرد، به لام سه رله نوی
 لینی چوونه ده ره وه، چونکه نهو ته لاره به هۆی نۆژه نکرده وه به شیوه یه کی نیوه چل
 کرابوه وه، جگه له وهی کاتی داخستنیشی نزیک ده بووه وه. نهو کاته هه موو شاری
 په کین له نۆژه نکرده وه دا بوو، نهویش له پیناوی ناماده کردنی بۆ خولی یارییه کانی
 نۆلۆمپی سالی دادی. له ویدا دیمه نیکی فیلمی دوايه مین نیمپراتۆرتت بیر که وتسه وه،
 تیدا (بۆی) به سالداچوو بۆ شاره قهدهغه کراوه که ده گه ریته وه، که ته مه نی مندالی
 خزی تیدا به سه ر بردووه و سندووقیک پیشانی گه شتیاریکی لاو ده دات، له وهی له
 رابوردوودا له ناو کۆشکی پاشایه تیدا شار دوویه تیه وه. کاتیك سه ری سندووقه
 ده کاته وه نهو (زیکزیکه) ی له ناودا ده بینیت هیشته زیندووه، که کاتی خۆی وهک
 گیانله به ریکی مالی به خیری کردووه. تۆ بلاییت نهو کاته دایکت له ناو نهو
 قه ره بالغیه ی لیشاوی هه شاماته که ی ده ور به ری بزربوویت، نهو کاته ی تۆ به ره و
 گۆره پانی تیان نان مین ده رۆیشتیت؟ تۆ بلاییت چاره روان بوویت به هیوای نه وهی
 یه کیك بیته و له گه ل خۆی بیبات؟ خه ریکی قیرتاو کردنه وهی شه قامی نیوان شاره
 قهدهغه کراوه که و گۆره پانی تیان نان مین بوون، تۆ توانیت گۆره پانه که ببینیت، به لام
 نه تتوانی بگه یته نهو ئ ته نیا به ده ربازبوون به ری بزرگه یه کی ئالۆزدا نه بیته.
 له کاتیكدا له کۆلاره کانت ده روانی به ناسمانه وه ده شه کینه وه، دایکت ناتومیدانه
 به ربووه وه سه ر عه ردو ناوی تۆی گاز کرد. نهو کاته ی ده روازه پۆلایینه کانی گۆره پانی
 (تیان نان مین) ت بینی ده کرانه وه و پۆله پۆلیسه که ده چوونه پیشه وه و لاقیان به ره و
 سه ره وه به رز کردبووه وه بۆ نه وهی ئالا سووره که ی نیشتمان داگرن، که پینج ته ستیره ی
 پیوه یه، نهو کاته دایکت ویل و سه رگه ردان به ناو ری بزرگه ی ویستگه ی (سیئۆل) دا
 ملی ده نا. تۆ ده زانیت به راستی نهو شته روو دا، چونکه نهو خه لکه ی نهو کاته له
 ویستگه که بوون نه وه یان دیبوو. نهوانه گو تیان که ئافره تیکی به سالداچوو یان بینی

زۆر لەسەر خۆی دەپۆشیشت، هەندیک جاریش لەسەر عەرد دادەنیشت، یان بێ ئەوەی
روخساری هیچ دەبرینیکی پێوە دیار بێت لە نزیک پێپلکە بزۆنەرە کەدا رادەووستا،
پاشان سواری یەکیک لە شەمەندەفەرەکان دەبوو، کە گەیشتبوو و یستگە کە. پاش
چەند دەمژمیژیک دواى بزبوونی دایکت، خۆت و گرووپە کەتان سواری تاکسییەک
بوون و بەو شەو بەناو شارە کەدا تیپەرین و پروتان کردە شەقامی (سناک) کە
شەقامیکی قەرەبالغەو لە تەنیشت یە کەووە لە ژێر تیشکی سووردا دانیشتن و شەرابی
چینیان نۆشی و (مەیگۆ) بە پۆنی بیبەری تیژ لێراوتان خوارد.

لە یستگەى دواتر باوکت لە شەمەندەفەرە کە دابەزی و بۆ یستگەى سیئۆل
گەرایەو، بەلام بۆی دەرکەوت کە دایکت بزبوو.

(چۆن بزبوو لەبەر ئەوەی تەنیا لە هەمان شەمەندەفەردا لە گەلی سوار نەبوو؟ لە
هەموو شوینیکی تابلۆ هەیه. دایکت دەتوانی ت لە کوشکیکی تەلەفۆنەو سەرپیتی
تەلەفۆنیکی بکات). براژنە کەت پێداگیری لەسەر ئەو دەکرد کە دایکت پروداویکی
بەسەر هاتوو و پێی تی ناچیت کە نەتوانیت مالى کورە کەى بدۆزیتەو، تەنیا لەبەر
ئەوەی نەیتوانیو لە گەل باوکت سواری هەمان شەمەندەفەر بپیت. بەم شیوەیه،
دەبیت تووشی پروداویکی ناخۆش بوویت. ئەمە بۆچوونی کەسیکە لەو پروادایە کە
دایکت لە رەوشی ئاسایی پێشوودایە.

کاتیکی گوتت: (دەشی ت دایکم بز بپیت)، براژنت سەرسورماوانە هەردوو چاوی
زەق کردەو و تیی روانیت. بۆت شی کردەو و گوتت: (تۆ دەزانیت لەم پۆژگارەدا
دایکم چی بەسەر هاتوو). روخسارو رەنگ و پروی براژنت گۆرا، وەک بلیت هیچ
شتیک لەو بارەو نەزانیت کە قسەى لەبارەو دەکەیت، بەلام ئەندامانى خێزانە کەت
دەزانن دایکت لەم پۆژگارەدا چی بەسەر هاتوو، گومانیکت لا پەیدا بوو کە
نەتوانن بیدۆزنەو.

***

که ی بویه که مین جار زانیت که دایکت خویندنه وه نازانیت؟

بویه که مین جار نهو کاته نووسیت، کاتیک نامه یه کت نووسییه وه، که دایکت بوی رهد کردیت تا بوی (هایونگ چوول) ی بنیریت، دوا ی ماوه یه کی کورت پاش نه وه ی ریشته شار. هایونگ چوول لهو گونده بچووه کی هه مووتانی لی له دایکبوون و فیرگی دواناوه ندی ته و او کرد، له ماله وه خویندی بوی نه وه ی به شداری له تاقیکردنه وه کانی خزمه تی سفیل بکات، پاشان له یه که مین نه رکدا پرووی کرده شار. بهم شیویه بویه که مین جار دایکت له یه کیک له منداله کانی دابرا. لهو کاته ی رابوردوو، خیزانه که ت له فونیان نه بوو، به هوی نامه گورینه وه وه هه وائی یه کدیتان ده زانی، هایونگ چوول نامه ی به نووسینیکی درشت بوی ره وانه ده کرد. رهنگه دایکت به خورسکی ههستی به کاتی گهیشتنی نامه کانی هایونگ چوول کردییت. پسته چیه که راهاتبوو نزیکه ی ده مژمیتر یازده ی به یانی ده گهیشت و جانتایه کی گهره ی پی بوو به پایسکله که یه وه شور بوو بووه وه. لهو رۆژانه ی نامه کانی هایونگ چوول ده گهیشتن، دایکت راهاتبوو له کیلگه، یان له جوگه که بیته وه که جلی لی ده شوست تا به خوی نامه که له پسته چیه که وه ربگریت، پاشان چاوه رپی ده کردیت تا له فیرگه بگه ریته وه وه ده یردیته بالکونه که ی پشته وه وه نامه که ی (هایونگ چوول) ی پی بوو، ده یگوت: (به دهنگی بهرز بیخوینه وه).

هایونگ چوول راهاتبوو نامه که ی به ده برپینی (دایکی خوشه ویستم) دهست پی بکات، وه ک بلنیت پشتی به کتیپی (چون نامه ده نووسیت) به ستبیت، پاشان له هال و هه وائی خیزانه که ی ده پرسسی و ده یگوت نهو باشه وه هفتانه جله کانی بوی ناموزانه که ی باوکی ده بات بوی نه وه ی بوی بشوات، وه ک دایکی داوای لی کردوو. له یه کیک له نامه کانیشیدا نووسیبووی که خواردنی باش ده خوات و شوینیکی دزیزه ته وه تییدا بنویت، چونکه هه موو شهوی به کارکردن به سهر ده برد. داوایشی لی

کردبوو له باره ی نه وه وه نیگه ران نه بیټ. ههروه ها هایۆنگ چوول نووسیویه تی ک
 ههست به وه ده کات هه موو تاواته کانی له م شارهدا به دی ده هیئت و، چه ندین
 ناره زووی هیه هیوا ده خوازیت به دییان بهیئت. نهیئی نه وه یشی درکاندوه بگاته
 بهرترین ناستی سهرکه وتن و ژیانیکی به خته وه رانه تر بۆ دایکی دابین بکات.
 (هایۆنگ چوول) ی ته مهن بیست سال بویرانه ده لیت: (دایه له باره ی منه وه نیگه ران
 مه به، تکایه ناگه ت له ته ندروستی خۆت بیټ). کاتیک به تیلی چاو له دایکت پروانی
 که نامه که ت ده خوینده وه، بینیت له پروه کی (تاروو) ه که ی ده پروانی که له باخچه ی
 پشته وه چیترابوو، ههروه ها له گۆزه پر له چه ندین جوړه (سه لسه) کانی ده پروانی،
 تیبینی نه وه یشته ده کرد که ههردوو گوئی دایکت پی ده چوو چوون ههردوو گوئی
 که رویشک قوت بووبنه وه بۆ نه وه ی هیچ وشه یه که له وشه کانی نامه ی کوره که ی لی
 ده رباز نه بیټ. پاش نه وه ی له خویندنه وه ی نامه که بوویته وه، دایکت نامه که ی خۆی
 بۆ په د کردیت بۆ نه وه ی بینووسیته وه، یه که مین وشه کانی دایکت به م شیویه بوون:
 (خۆشه ویستم هایۆنگ چوول)، تۆیش نووسیت: خۆشه ویستم هایۆنگ چوول، دایکت
 پی پانه گیاندیت دوا ی رسته که فلستۆپ دابنیئت، به لام به خۆت خۆرسکانه نه وه ن
 کرد. کاتیک گوئی: هایۆنگ چوول، تۆیش نووسیت: هایۆنگ چوول! پاش نه وه ی
 دایکت دوا ی ناوه ی نانه که راوه ستا، وه که بلیت نه وه ی له یاد چوویته وه که ویستی
 بیلیت، هه ندیک له ته له قژه کورته کانت خسته پشتی ههردوو گویته وه و وریایانه
 چاوه پروان بوویت دایکت دریژه به قسه کانی بدات و پینووسه (وشک) که که ت به
 دهسته وه بوو له شت و مه کی کاغه زو نووسینه کانت ده پروانی. کاتیک گوئی: (کهش و
 ههوا ساردی کردوه)، نووسیت: (کهش و ههوا ساردی کردوه. زۆر جار دایکت پاش
 ده برپینی خۆشه ویستم هایۆنگ چوول ده برپینیکی له باره ی کهش و ههوا وه ده گوت.
 پاشان گوئی: (نیسته گول ده می کردوه ته وه نه گه رچی له وه رزی به هاردا نیینا
 به لکو له هاوینداین، بۆیه کیلگه ی مه رهزه که خه ریکه وشک ده بیته وه و درزی ته

ده كه ویت). (كاتی دروینه یه . پروه کی فاسۆلیا خه ریکه کیلگه که داده پۆشیت). زۆر جار دایکت به زاری ناوچه یی ده دویت، به لام نهك کاتیک بیه ویت نامه یه کت بۆ هایۆنگ چوول بۆ په د بکات. دایکت درێژه ی به نامه که ی داو گوتی: (سه باره ت به هیچ شتیکی ماله وه نیگه ران مه به، ناگه ت له خۆت بیت. دایکت ته نیا نه م شته ی لی ده ویت). زۆر جار نامه کانی دایکت پر له سۆزو خرۆشن. (ببووره نه متوانی هیچ یارمه تییه کت پیشکه ش بکه م). کاتیک به وه پهری به ته نگه وه هاته نه وه وشه کانی دایکت ده نووسی، دلۆپینک فرمیستک بینی به سه ر گۆنایه وه داده چۆرا. ههروه ها دایکت راهاتبوو نامه که به هه مان نه و وشانه کۆتایی پی به یینیت: (ناگه ت له وه بیت هه موو ژمه نه نانه کانت بخۆیت، دایکی دلسۆزت).

له بهر نه وه ی له ناو پینج براو خوشکدا تۆ سییه میت، بۆیه غه م و ژان و نیگه رانی دایکت بینی کاتیک هه ر براهه که له براکانت مالیان به جی ده هیشت. پاش رۆیشتنی هایۆنگ چوول هه موو به یانیانیک له خه و هه لده ستا هه موو گۆزه بریقه داره پر له سه لسه کانی ده سپری که له سه ر په فه که له باخچه ی پشته وه ریزکرا بوون. بیره که یش له باخچه ی پیشه وه بوو، بۆیه به لاتانه وه ئاو بردن بۆ باخچه ی پشته وه کاریکی پررو کینه ربوو، که چی راهاتبوو هه موو گۆزه یه که بشوات و هه موو قه پاغه کانیان هه لده اته وه له ناوه وه له ده ره وه بیانسریت و پاکیان بکاته وه تا بریقه یان ده هاته وه له و کاته یشدا له بهر خۆیه وه گۆرانی ده گوت: (نه گه ر ده ریای فره وان نه که وتایه ته نیتواغانه وه، نه وه به م شیوه یه لیک دانه ده براین...) له کاتیکدا که پارچه په رۆکه ی به ناوه سارده که دا ده ژه نی و به رزی ده کرده وه ده یگوشی تا گۆزه کانی پی بسپریت، گۆرانی: (هیوادارم یه ک رۆژ جیم نه هیلیت) ی ده چری. نه گه ر له و کاته دا یه کیک بانگی بکرده یه ئاوپی ده دایه وه فرمیستک به چاوه گه وره وه به سته زمانه کانیدا چۆراوگه ی ده به ست.

دایکم (هایۆنگ چوول)ی زۆر خۆش دهویست تا رادهیهك راهاتبوو نيسكهوای
 رشتهی تایبهتی بۆ لی بنیت کاتیک دهگهپایهوه مال پاش نهوهی تا درهنگانی شهر له
 فیرگه دهمایهوهو دهیخویند. کاتیک دواتر نه مهت بۆ (یوو بین)ی برادهرت باس کرد،
 وهلامی دایهوهو گوتی: (نهوه ته نیا نيسكهوای رشتهیه، چی گرنگیه کی تیدایه؟).
 گوته: (مه بهست له وه چیه که ده لیت چ گرنگیه کی تیدایه؟ نهو کاته له
 رابوردوودا نيسكهوای رشته باشترین ژمه خواردن بوو، خواردنیک بوو مرؤف به نهینی
 دهیخوارد، نهوهك کهسی دیکه به شداری له گه ل بکات). نه گهرچی گرنگی نهو بابه ته ت
 بۆ باس کرد، نهوه نهوی خه لکی شار، لهو بره وایه دا بوو که هیچ بایه خینکی نییه.
 کاتیک نه م ژمه خوارده خۆشه نوپیه هاته ژیانته نهوه که به نيسكهوای رشته
 به ناوبانگه، بوو به پیشهنگی هه موو نهو ژمه خواردنانهی پیشتر دایکت بۆی لی
 ده نان. وای لیتهات دایکت رشتهی ده کپی و له گۆزهیه کی به تالدا له نیوان گۆزه کانی
 دیکه دا ده یشارده وه تا به تایبهتی بۆ هایۆنگ چوولی لی بنیت. له گه ل نه وه یشدا
 بۆنی رشته که ده کولا تۆو براکانی له خه وه هه لده ستاندیت ته نانه ت نه گهر نیوهی
 شه ویش بووایه. نه گهر دایکت به توندی سه رزه نشتی بکردایه ن و بیگوتایه: (دهی
 هه مووتان بۆ ناو جینگه کانتان). هه مووتان له (هایۆنگ چوول) تان ده پوانی که خه ریک
 بوو دهستی به خواردن ده کرد، نهوه وای لی کرد به زه یی پیتاندا بیته وه وه هه ر یه که وه
 تۆزیکي پی ده به خشین. دایکت سه باره ت به وه ده یگوت: (چۆن به وه شیوه له
 چاوترووکانیکدا ناماده ده بن کاتیک بۆنی خوارده که ده که ن؟) پاشان مه نجه لیکي
 دیکه ی پر له ناو ده کردو نيسكهوایه کی دیکه ی رشتهی ده کردو له نیوان تۆو براکاندا
 دابه شی ده کرد، نیوه یش زۆرتان پی خۆش بوو که هه ر یه که تان قاپیکي پر له
 نيسكهواتان بهر ده که وت پتر له رشته که.

پاش نهوهی هایۆنگ چوول چوه شار، دایکت دهستی بۆ نهو گۆزه دريژ ده کرد که
 راهاتبوو رشته که ی تیدا بشاریته وهو ناوی (هایۆنگ چوول)ی ده هینا پاشان هه ردوو

لاقی دهلەرزین و بەر دەبوو و سەر عەرد. تۆیش پەرۆکتە لە دەستی دایکت
دەردەهینا و بەلێت بەرز دەکرده و لەسەر شانی خۆت دادەنا، بەلام هەر دەگریاو
بەردەبوو و نەیدەتوانی لە خەفتی دووری کورە نۆبەرە کەیدا هەست و سۆزەکانی
خۆی کۆنترۆڵ بکات.

کاتیەک دایکت غەم و پەژارە دایگرت پاش ئەوەی براکانت پۆشتن، نەتوانی هیچ
شتیک بەکەیت ئەوە نەبێت نامەکانی براکانتی بە دەنگی بەرز بۆ بخوینیتە وەو کە
دەچوویتە فیڕگەیش وەلامەکانیان بخەیتە سندوقی پۆستە وە. ئەو کاتە هیچ
بیرۆکە یەکت لەبارە ی ئەو وە نەبوو بۆچی بە خۆی نامەکان ناخوینیتە وە وەلامیان
ناداتە وە. بۆچی هەرگیز ئەوەت بە بێردا نەهات کە دایکت نووسین و خویندە وە
نازانیت، ئەگەرچی ماوێهەکی زۆر درێژ بوو لە خویندە وە وەلامدانە وە ی نامەکاندا
پشتی بە تۆ دەبەست؟ پەنگە داواکەیت بە کاریکی دیکە ی ناوماڵ لیکدا بێتە وە،
کاتیەک داوات لی دەکات بچیتە ناو باخچە کە و هەندیک تۆلە کە ی بۆ بڕنیتە وە، یان
بچیت نەوت بکڕیت. دەبێت دایک کە سیکی دیکە ی رانەسپارد بێت ئەو ئەرکە
جێبەجی بکات پاش ئەوە ی تۆ چوویتە شار، چونکە هیچ نامە یەکت لە دایکتە وە
پێنەگەشت. نایە هۆیە کە ی بۆ ئەو ناگەریتە وە کە تۆ نامەت بۆ نەنارد وە؟ پەنگە
ئەویش بە هۆی هەبوونی تەلەفۆنە وە رووی دابیت. چونکە لەو سەردە مەدا تۆ گوندت
بەرەو شار بەجی هیشت، تەلەفۆنیکی گشتی لەمالی کوێخای گوندە کە دا دانرا،
ئەویش یە کە مین تەلەفۆن بوو لە گوندە کە تاندا دانرا کە لە کۆمەلێکی کشتوکالی
بچووک پیکدیت کە ناو ناو شەمەندە فەرێک بە درێژایی هیلە ئاسنینه کە دا پێدا
تێدە پەڕیت کە گوندە کە بە کیلگە فرەوانە کانه وە دەبەستیتە وە. هەموو بە یانییە ک
گوندییە کان گوێیان لە کوێخای گوند دەبوو مایکرو فۆنە کە ی تاقی دەکرده وە، پاشان
پایدە گە یاند کە پێویستە فلان کەس نامادە بێت بۆ ئەوە ی وەلامی ئەو تەلەفۆنە
بداتە وە لە سیئۆلە وە بۆی کرا وە. ئەو کاتە براکانت لە تەلەفۆنە گشتییە کە وە

پټوهنډيان پټوه ده كردن. پاش نه وهی ته له فون دانرا، خه لکه که کس و کاريان له
شاره کانی دیکه هه بوو گوټيان بو دهنگی مایکرو فونه کان شل ده کرد له کاتیکدا له
کیتلگه کانی مه ره زه، یان کیتلگه کانی دیکه یش بن و ده یان پرسی کس ته له فونی بو
هاتووه.

***

===== ۲۰

تا پاییزی رابوردوو دانه هاتبوو، وات ده زانی باش دایکت ده ناسیت و ده زانیت چی خۆش ده ویت و، ده بیئت چی بکهیت بۆ نه وهی لیت رازی بیت کاتیک توورپه ده بیئت و، نه و قسانه ی که هه ز ده کات گویی لیتان بیت. نه گهر یه کیک پرسیار ی لی کردیت له م ساته دا دایکت چی ده کات، یه کسه ر وه لامت ده دایه وه: (ره نگه) (سه ر خه س = فیرن) وشک بکاته وه، یان (ره نگه نیسته له په رستگه بیت. چونکه نه مرۆ رۆژی یه ک شه مبه). به لام، نه م بر وایه پاییزی رابردوو پوو کایه وه، چونکه جاریک رۆیشیت سهرت لی دا بهر له وهی پیشتر ناگه داری بکه یته وه، بۆت ده رکه وت که له ماله کهیدا وه ک میوانیت. چونکه دایکت ههستی به شه رمه زاری له ناوچه وشه ی بی سه رو بهر، یان چه رچه فه پیسبووه کان ده کرد. جارنکیان په شته مالتیکت له عه رد هه لگرته وه و به میخیکتدا کرد، کاتیک هه ندیک خواردن که وته سه ر میزه که، خیرا به هه له داوان رۆیشیت لایبهیت. سه ریکی سه پییانه ی ناو سارد که ره وه که ی کرد تا بزانیئت چی هه یه. نه گهر چی ویستت نه هیلیئت بچیتته بازار، که چی هه ر رۆیشت. کاتیک مرۆژ له گه ل نه ندامانی خیزانه که ی خۆیدا داده نیشیت، ده بیئت هه ست به شه رمه زاری نه کات که میزه که به پیسی به جی بهیلیئت، یان بچیت شتیکی دیکه بکات، به لام بۆت ده رکه وت که تۆ بوویتته ته که سیکی بیانی له کاتیکدا دایکت ده بینیت ده کۆشیت نه و بی سه رو بهریه به شاریتته وه به ژیان ی رۆژانه یه وه دیاره.

تۆ ده زانیت بهر له و کاته بوو بوویتته بیانی و نامۆ، واته له و کاته وه رۆیشتوویتته شار. چونکه نه و کاته ی مالت به جی هیشت، هه رگیز دایکت سه رزه نشیت ناکات. بهر له وه ییش، راهاتبوو به توندی سه رزه نشیت بکات نه گهر هه ر هه له یه کت بکردایه چه نده ییش بچووک بووایه. له بهر نه وه ی که مندال بوویت دایکت به و شیوه یه بانگی

ده كريدت : (تۆ! كچى!)، به تايبه تى كاتىك دهيوست جياوازى له نىوان و تزور
 براكاتدا بكات، به لام راهاتبوو بهو شيويهيش بانگت بكات كاتىك داوات لى
 ده كات رفتهارو ههلس و كهوتىكت بگورپت، يان رهخه له شيوهى ميوه خواردنت،
 يان رى كردن، يان جلويه رگه كانت، يان شيوهى قسه كردنت بگريت. له گهله نهو هيشدا
 هه ندىك جار له بارهى تۆوه نيگه ران ده بوو بۆيه له تزيكه وه له روخسارت ورد
 ده بوو وهو نيگه رانى به دم و چاويه وه دياربوو به تايبه تى كاتىك پيوستى به
 يارمه تى تۆ ده بوو و سافولووس كردنى گوشه ي په تۆو شه و پۆشه كان، يان كه داواى لى
 ده كريدت سووته مه نى بكه يته ناو فرنى مووبه قه كوئه كه وه بۆ نه وهى برنجى پى لى
 بنين. رۆژىك له رۆژه سارده كانى زستان خۆت و داىكت چوونه سهر بيره كه بۆ نه وهى
 ناميرى خليسكانى كه پاك بكه نه وه كه بۆ بهرز راگرتنى يادى باو بايران له سالى
 نويدا به كار ده هينريت، نهو كات پى گوتيت: (پيوسته له فيرگه كووششىكى زۆر
 بكه يت بۆ نه وهى پى بهاوتيه جيهانىكى باشتره وه). تۆ بلييت لهو كاته دا له وشه كانى
 گه يشتببت؟ هه ركه داىكت پتر سه رزه نشتى ده كريدت كه چى تۆ زۆرتر به وشه ي دايه
 بانگت ده كرد. وشه ي (دايه) پشويه خشه و جوړه پارانه وديه كى نه ينى تىدايه: تكايه
 ناگه ت ليم بيت. تكايه چى ديكه به روومدا هه لمه شاخى و به سۆزه وه ده ست به سه ر
 قژمدا به يته. تكايه پشتيوانيم لى بكه نه گه ر هه له يان راست بم. به رده وام به وشه ي
 (دايه) بانگت ده كرد ته نانه ت پاش بزبوونيشى. كاتىك ئيسته بيرى لى ده كه يته وهو
 خۆت ناچار ده كه يت لهو بروايه دا بيت كه ساغه و هيچى به سه رنه هاتوو، چونكه به
 لاي تۆوه نهو دايكه به هيزه يه كه هيچ شتىك بيزارى ناكات. نهو دايكه نهو كه سه يه
 كه په ناي بۆ ده به يت كاتىك به رانه ر به هه ر شتىك له م شاره دا تووشى ناتوميدي
 ده بيت.

پاييزى پارسال، ناگه دارت نه كرده وه كه ده چيت سه رى ليده ده يت، به لام هۆيه كه
 بۆ نه وه ناگه رپته وه كه ويستت خۆى بۆ پيشوازى لى كردنت ماندوو نه كات. نهو كاته

له بۆهانگ بوويت، نيازت نه بوو بۆ سەردانی دايكت پروو بکه يته چۆن نه پ. چونکه
رۆيشتن بۆ چۆنگ نه پ له بۆهانگه وه دژوارتره له وهی له سيئۆله وه بجيت، بۆيه
پيشبيني نه وهت نه کردبوو هەرگيز نه و کاره بکه يت.

***

کاتیک گه يشتيته مالى دايك و باوكت، دهروازه كهت بينى كرابوه وه ههروهه
دهرگه ي پيشه وه يش. به لئنت به (يوو بين) ي هاوپریت دابوو نيوه پۆي رۆژي دواتر
پيکه وه نانی نيورۆ له شار بخۆن، بۆيه، برپارت دا به شه مه نده فه ري شه و بگه رپيسته وه
ماله وه. نه گه رچي له م گونده له دايك بوويت، به لام له بهر چاوت بووه ته شوينيکی
نه گونجاو، چونکه هيچ شتيکی رۆژگاري مندالی تۆي تيدا نه ماوه ته وه تهنيا نه و سي
دره خته (نيتل) هي نزیک به جۆگه که نه بييت که ئيسته ته واو گه وره بوونه. کاتيک پرووت
کرده مالى دايك و باوكت، له بری رپيگه دريژه که رپيگه کورته کهت گرته بهر، که
به ره و لای جۆگه که ده چييت. نه گه ر به رپيگه که دا برۆيشتبايت، نه و کات ده يگه يانديته
دهروازه ي پشته وه ي ماله که ي منداليت. زۆر له ميژ بوو، بيریکی گشتي له وي بوو،
ته واو له ده ره وه ي ده روازه ي پشته وه بوو، کاتيک ده ست به دانانی په مپي نوئ کرا له
هه موو ماله کان، بيره که يان پر کرده وه. له و شوينه که ميک راوه ستايت بهر له وه ي
بچيته ماله وه، له هه مان شوين که له رابوردوودا نه و بيره پر له ناوه ي لي بوو، توند
بيت به سه ر چيمه نتۆ سه خته که دا کيشا، هه ستت به سۆز کرد. تۆ بلييت نه و بيره له
تاريکيدا له ژيژر شه قامه که وه چي به سه ره اتبيت، نه و بيره ي ئاوي بۆ هه موو
دانيشتوواني کۆلانه که دا بين ده کردو به رده وام پر له ئاو بوو؟ کاتيک بيره که يان پر
کرده وه، تۆ له وي نه بوويت. رۆژيکیان به سه ردان بۆ گونده که گه پرايته وه بيره کهت
نه بينی به لکو شه قاميکی کۆنکريتيت به رچاو که وت، نه و يش ره نگه له بهر نه وه بييت

به چاوی خۆت بیره کهت نه بیینی پر کرایه وه، هیشته لهو پروادایت که بیره که له ژێر چیمه نتۆ ره که دا ماوه ته وه و ناوه که ی قوله قولیه تی.

له ته نیشت بیره که وه که میك هه لوه ستهت کرد پاشان له ده روزه که وه چوویته ژووره وه بانگت کرد (دایه)، به لام وه لامی نه دایه وه. تیشکی هه تاوی مه یله و نیواره ی پاییزت بیینی ناو حه وشه ی خانووه که ی ته نیبووه وه که پرووه و پۆژناوایه، بۆیه چوویته ناو ماله وه تا به دوایدا بگه رییت، به لام نه له ناو هۆله که وه نه له ژووری نووستنه کهت نه بیینی. بینیت ناو ماله که بی سهر و به ره، دۆلکه ناویکت بیینی له سهر ته بله که دانرابوو، فنجانیکیش له لیواری ده ستشۆره که وه سه به ته یه کی پارچه قوماش له سهر مافووری هۆله که سهره و خوار دانرابوو، کراسیکی پیسیش له سهر قه نه فه که بوو هه ردوو قۆلی کرابوو وه وه ک بلییت نپسته کوره که له به ری دا که ندییت. تیشکی هه تاوی ماوه ی پاش نیوه پۆی درهنگ دزه ی کردوو وه پروپیوی به تالی ژووره که ی پروناک کردوو ته وه. جاریکی دیکه بانگت کرد: (دایه!)، پاشان له ده رگه ی به رده مه وه پۆیشتیته حه وشه ی لاته نیشته وه، له وی دایکت بیینی له سه رشۆسته ته خته دارینه که ی ناو نه باره بچووکه بی ده رگه که پاکشاوه. جاریکی دیکه بانگت کرد، به لام وه لامی نه دایه وه. پیلاوه کهت له پی کردو لی نی نزیك بوویته وه. له ویوه توانییت له ناو حه وشه که پروانیت. له میژ بوو دایکت راهاتبوو ناوی جو بگریته وه. نه شوینه بووبوو پروپیویک باش سوودی لی ده بینرا، به تایبه تی پاش نه وه ی ته ویله به تاله که ی خرایه سهر. دایکت شت و مه که کۆنه به کارنه هیتراره کانی مووبه قه که ی له سهر نه وه فانه که له که کردبوو، که به قه د یه کیك له دیواره کانه وه دروستی کردبوون و له ژیریشه وه گۆزه شووشه بییه نه کانی میوه له خه ل کراوه کانی دانابوو. به خژی شی شۆسته ته خته دارینه که ی بو ناو نه باره که گراستبووه وه. پاش نه وه ی خانووه کۆنه که پروخیتراره خانوویه کی له شیوه ی پۆژناوایی له شوینه که ی دروست کرا، له سهر نه وه شۆسته داده نیشت بو نه وه ی کاره کانی ناو مووبه قه که ته واو بکات که لای

زهجهت بوو له موويهقه نوټيه که تهواوی بکات. نهوهبوو به هاوهن بيبهري سووري دهکوتاو بو نهوهی تیکهلهی کیمچی دروست بکات و خژیشی به گهپان به دواي پاقله دا له ناو کیتلگه که ماندوو ده کرد تا توټکلی بگریتهوهو، رپه بيبهري سوور دروست بکات و خوئی به که له رمهوه بکات تا تورشی بو زستان دروست بکات، یان کټکی سزیای ترشینراو وشک بکاتهوه.

کولیتهی سهگه کهت له ته نیشته نه باره کهوه بیني به تال بوو، زنجیره کهیش له سهر عهرده که فری درابوو. نهو کات زانیت که هاتیته مالتهوه گوټت له حهپهی نه بوو. کاتیک بهو ناوه دا چاوت بو ده گټرا، له دایکت نزیک بوویتهوه، به لام هیچ نه جوولایهوه. رهنکه کوله که هاوینه لی بکاتهوه بو نهوهی توه کهی له بهر ههتاو هسک بکاتهوه. چونکه تهخته قیমেیهک و چه قویهک و هه ندیک کوله که هاوینه ت لهو ته نیشتهوه بیني له گه ل چه ند که رته کوله کهیهک له ناو سه به تهیه کی شهق و شری دار حهزیه راندا دانرابوون. سه ره تا نهو پرسیارهت لا وروژا تو بلټیت دایکت نووستبټیت، به لام بیرت کهوتهوه که لهو که سانه نییه حهز له خهوی پاش نیوه پوټیان بکات. به وردی له پوخساری دهم و چاوی ورد بوویتهوه. بینیت به دهستیکی توند سهری گرتوهو به هه موو هیزو توانایه کهوه ده کوشیت. هه ردوو لیوی لهوه ده چوون لیکترازابن و ناوچه وانی گرژ بووبوهوه تا پادهیهک پوخساری پر له لوچی قول قول بووبوو.

(دایه!).

چاوی نه کردهوه.

(دایه! دایه!).

له بهردهم دایکتدا نووشتایتهوهو توند هه ژاندهت، توټیک هه ردوو چاوی کردهوه که سوور هه لگه رابوون. چه ند دلویه ناره قیکت بیني ته ویلیان ته پر کردبوو. پینه ده چوو دایکت بتناسیتتهوه، پوخساری دهم و چاوی پر له نازاری له گرییه کی نالوز ده چوو له

كوله مهرگی هه لکیشرا بیته. ناشیت ته م جوړه دهربرینه به نازاره له هیچ شتیکهوه
سهرچاوهی گرتبیته ته نیا له نازارو كوله مهرگیسه کی قوله وه نه بیته. دایکت
سهرله نوی ههر دوو چاوی نوقانده وه.

به شوسته كه دا هه لزنایت و دهم و چاوی به نازاره كهی دایکت له نامیز گرت. بالته
خسته ژیر بالیه وه بو ته وهی نه هیلیت سهری له سهر پانت بختیته. تو بلیت چی پالی
به یه کیکیانه وه نابیت به م حالته به جیی بهیلیت؟ تا دههات ناگری تووره یی له
ناختدا ده كولا وه ك بلیت یه کیك فرپی دایته ته نباره كه وه به جیی هیشتبیته، به لام
تویش لای خوته وه رویشیتیت و دایکت به ته نیا به جی هیشت. ته م جوړه شوكه تونده
پال به مروقه وه دهنیت هاوسهنگی خوئی له دهست بدات و بیری نیفلیج بكات. نایه
پیویست دهكات پیوهندی به ته مبولانسه وه بکه م؟ پیویست دهكات بیبه مه ماله وه؟
باوكم له كوییه؟ ته م بیروكانهت به میشكدا تیده پهرین. به لام تاكام به و شیوه یه
كهوته وه كه له پوخساری دایکت ورد ده بویته وه كه له نامیزتدا راکشابوو. به
دریژیایی ژیانته دهم و چاویكت نه بینیوه تا ته م راده یه گرژو ناومید بیت و له ژیر
باری ته م هه موو ژان و نازاره دا بتلیته وه. دهستی كه پیش توژیك به ته ویلی خویدا
دههینا بی هیزو بی توانا كهوته سهر شوسته كه. دایکت له شه كه تیدا به ناسته م
دهیتوانی هه ناسه بدات، ههر دوو دهست و ههر دوو لاقی خاو بوونه وه، وه ك بلیت
نه توانیت تیپكوشیت و به رهنگاری نازاره كانی بیته وه. (دایه!). دلته زور توند لیی
دهدا، مه زهندهت بو ته وه چوو كه پهنگه گیان بدات، به لام دایکت له سه رخو ههر دوو
چاوی كرده وه، ههستی كرد كه تو له نزیکییه وهیت. ده بوو به بینینی تو سهری سوپ
بمایته، به لام هیچ نیشانه یه کی له و جوړه له ناو ههر دوو چاویدا به دی نه كرا، چونكه
خاوبوونه وه بی هیزی رپیان نه دا ته و جوړه كاردانه وه یه دهربریت. پاش توژیك به
ناوی خوته بانگی كردیت و هیچ جوړه دهربرینیك به پوخساریه وه دهرنه كهوت، به دهم
نوزوه وه ورته یه کی لیوه هات، له نزیکییه وه نووشتایته وه. (كاتیك خوشكم كوچی

دوایی کرد تهنانهت نه متوانی فرمیسکیک چیه بریژم). دەم و چاوی دایکت زۆر تەم
 و مژاوی دەهاته پیش چا و تهنانهت تۆ هیچ قسه یه کت نه ده دۆزییه وه بیکهیت.

تەرمی پوورت به و به هاره به پڕی خرا، تۆ ناماده ی پرسه که ی نه بوویت، هەرگیز
 سه ریشت لی نه دابوو، نه گەرچی ماوه ی سالیک به دهستی نازارو ژانی نه خۆشییه که وه
 نالاندی. نه ی له بری نه وه پتر چیت پی ده کرا؟ کاتیک بچووک بوویت پوورت به دووهم
 دایکت داده نا، چونکه له کاتی پشووه کانی هاویندا ده چوویت و له مالی نه وان
 ده مایته وه که ده که ویتته بناری نه و دیوی چیا که وه. له نیوان هه موو برا کانتدا،
 پیوه ندییه کی توندت به پوورته وه هه بوو، نه ویش رهنگه له بهر نه وه بوو بیت که شیوه ی
 زۆر له دایکت ده چوو. زۆر جاریش پوورت ده یوت: (تۆ دایکت له هه مان له یه ک گل
 دروست کراون). پوورت له گه ل تۆدا خواردنی به که رویشکه کان ده داو په لکی
 ده ونیتته وه، وه ک بلیت بیه ویت یادوه رییه کانی رۆژگاری مندالی خۆی له گه ل
 خوشکه کهیدا به یاد بهینیتته وه. راهاتبوو مه نجه لیک جو له گه ل بریک برنج له سه ره وه ی
 لی بنیت و برنجه که بو تۆ گل بداته وه. شه وان له نامیزیدا راده کشایت، دهستی
 ده خسته ژیر ملت بو نه وی بیکاته سه رین بو ت و چیرۆکت بو بگیریتته وه. نه گەرچی
 پوورت تهم جیهانه ی به جی هیشتوو، که چی به رده وام بو ن و به رامهیت له و
 سه ردانانه ی رۆژگاری مندالی بیر ده که ویتته وه. سه رده می پیره تی خۆی به ناگه لی
 بوون و په روه رده کردنی نه وه کانی به سه ر ده برد له کاتی کدا باوک و دایکیان له و
 نانه واخانه دا کاریان ده کرد که به رپوه یان ده برد. پوورت له سه ر پیپلکانه که که وته
 خواره وه و مندالیکی به کۆله وه بوو، یه کسه ر گه یه نرایه نه خۆشخانه، له وی زانیان که
 شیرپه نجه به هه موو جهسته یدا ته شه نه ی کردوو، تا راده یه ک کاتی نه وه نه ماوه هیچ
 چاره سه ریکی بو بکریت. دایکت له و هه واله ی ناگه دار کردیتته وه و گوتی: (ئای
 خوشکه گه وره به سته زمانه که م!).

(بۆچی تا ئیسته نه خۆشییه که یان نه دۆزیبووه وه؟)

(له بهر نه وهی پيشت نه چووبوو خوی پيشانی نوژدار بدات).

دایکت سه ری له پوورت ده داو قاپیک هه لوی بو ده بر دو به خوی به که وچک
دهر خواردی ده دا. له سه رخو گویت بو دایکت شل ده کرد که ده یگوت: (دوینسی چووم
سه ر له پوورت بده م، هه ندیک هه لوام بو دروست کرد بوو، نیشته یهای باش بوو). تز
یه که م که س بوویت دایکت به ته له فون پیوهندی پیوه کردیت کاتیک هه والی کوچی
دوایی پوورتی پی گه یشت.

(خوشکم کوچی دوایی کرد).

بی ده نگ بوویت.

(نه گه ر سه رقالت ناماده مه به).

ته نانه ت نه گه ر دایکت نه وهی شی پی نه گوت بایت، نه وه نه تده توانی ناماده ی به ری
کردنی ته رمی پوورت بییت، چونکه موله تیکی کوتاییت پی درابوو ده بوو جیبه جی
بکه ییت. هایونگ چوول، که چوو به شداری ته رم ناشتنه که بکات، پیی گویت
نیگه ران بوو نه وه ک دایکت ببووریتته وه، به لام یه ک فرمیسکی نه رشت و پیی گوت که
ناره زوو ناکات بجیته گوپستان، پرسیری لی کردو گوتی: (به راستی؟)، هایونگ
چوول گوتی نه و په فتاره ی به شتیکی سه یر زانی، به لام سه ریچی قسه که ی نه کرد.
پوژی دواتر دایکت بیینی له ناو نه باره که پراکشابوو، له کاتیکدا له بهر نازارو
نیش ده م و چاوی گرژبووبوو، پیی گویت، ته نانه ت که خوشکه که ی کوچی دوایی
کرد هیچ نه گریا.

(بو نه گریایت، نه گه ر بتویستایه، ده بوو بگریت). دلنیا بوویتته وه که دایکت
بیینی گه رایه وه دوخی جارانی خوی، نه گه رچی به شیوه یه ک قسه ی ده کرد بی نه وه ی
هیچ سوزیک بنوییت.

دایکت له سه رخو چاوی پتورکاندو گوتی: (له مه ودوا توانای نه وه م نه ماوه بگریم).
ورته یه کت لیوه نه هات.

(لهبەر ئهوهى سهرم زۆر ديشيت تا رادهيهك ههست دهكم كه خهريكه دهتهقيتهوه).

لهكاتيكداتۆ ههست دهكهيت كه ههتاوى لاي نيواره پشتت گهرم دهكاتهوه، له روخسارى داىكت وردبووتهوه كه پالى به ناميزتهوه داوه وهك بلتيت يهكه مين جاره دهيبينيت. نايه داىكم گيرۆدهى دهستى سهرييشه بووه؟ تا نهو رادهيه نهتوانيت بگريت؟ ههر دوو چاوه تاريكهكانى كه نهوسا بريسكهيان دههات و خرپوون، چوون چاوى نهو مانگايهى هاكا نيسته، يان تاويكى ديكه بزيت، لهناو چرچ و لوجهكاندا شارابوونهوه. ههر دوو ليوه وشكهكهى باريان لى نيشتبوو و شهق شهقيان بردبوو. مهچهكيت گرت كه وازى لى هينابوو بهسهر شوستهكهوه شوربببتهوهو لهسهر سكيت داناو له پهله تاريكهكانى ههتاوت پروانى بهسهر پشتته دهستيهوه، كه تهمهنيكى زۆريان پيوه ديار بوو له كووش و رهنج و كارى دژواردا بهسهرى بردبوو. نهتدهويړا لهمهولا بلتيت كه به راستى داىكت باش دهناسيت. خالۆت بهر لهوهى كوچى دوايى بكات راهاتبوو ههموو رۆژيكي چوارشه مومان سهر له داىكت بدات، نهوه بوو تازه بو چۆنگ نهپ گهراپووهوه، پاش نهوهى ژيانتيكى سهرگهردانانهى به هاتوچۆو گهپان به سهرانسهرى ولاتدا بهسهر برد. لهبهر هۆيهكى دياريكراو سهرى لى نهدهدا، بهلكو تهنيا سواری پايسكلهكهى دهبوو و يهكسهر پرووى له مال دهکرد بو ئهوهى داىكت ببينيت پاشان دهرويشت. ههنديك جاريش نهدههاته مالهوه بهلكو له دهركهوه بانگى دهکردو دهگوت: (خوشكم، چۆنيت؟) بهرلهوهى داىكت له ههوشه بچيته دهروه، بانگى دهکردو دهگوت: (نهوته من دهپۆم!). پاشان سواری پايسكلهكهى دهبوو و ليى دهخوپى و دوور دهكهوتهوه. وهك دهزانيت، پيوهندييهكى لهم جوړهى پتهو له نيوان داىك و خالۆتدا پيكهوى گري نهدابوون، لهبهر نهوهى خالۆت نهوسا پارهيهكى زۆرى له باوكت قهرد كردبوو بى نهوى بيداتهوه. زۆر جاريش داىكت به پهژارهوه نهو باسهى دهكردهوهو دهگوت ههست به شهرمهزارى دهكات لهبهر نهوهى خالۆت نهو

پاردهیدی له باوکت و له خوشکه کهی قهرد کردووه. وپرای نهوهی که خالۆت پارهی له باوکت قهرد کردووه، کهچی دایکت پیتی ناخۆش بوو به قهرداری باوکت بمینتتهوه. قهرده که نه داتهوه. کاتیک چوار یان پینج سال تپهپی و هال و ههوالی خالۆت بهرگویی نه کهوت، دایکت دهپرسی و دهیگوت: (تۆبلیت نیسته خالۆت چی دهکات؟)، نه تانده زانی نایه دایکت له خالۆت بیزاره، یان نیگه رانه.

رۆژیکیان دایکت بیستی که یه کیک پال به دهروازه کهی پیشهوه ده نیت و دیته ژوروهوه ده لیت: (خوشکم له ژوروهوهیت؟)، دایکت له گهلت دانیشتبوو لالهنگی ده خوارد، ده رگه کهی کردهوه و رایکرده دهروه. تۆ بلیت له بهر چی به و شیویه هه لچوویت؟ نه و رفتارهی دایکت سه رنجی راکیشایت، تۆیش دوا ی کهوتیت. دایکت که میک له بالکۆنه که راهه ستاو له دهروازه کهی دهروانی و بانگی کرد: (برام، برام!)، تۆیش له بالکۆنه کهوه چاودیریت ده کرد. نهوه یه که مین جار بوو گویت لی بیت یه کیک بانگی بکات و پیتی بلیت (برام). چونکه پیشتر له سه ر نهوه راهاتبوو به وشهی خالۆتان ناماژهی به برا کهی ده کرد. تۆ هۆی نه و سه رنج راکیشانه نازانیت که تووشت بوو کاتیک دایکت بینی به ره و لای خالۆت رۆیشت و به دهنگیکی پر له سۆزه وه به (براکم) بانگی بکات، نه گه رچی ده زانیت که خالۆیه کت هیه، نه و کاتهیش زانیت که دایکت برایه کی هیه! تۆ زۆر جار نه و ره فتاره ی نه و رۆژه ی دایکت بیر ده که ویتته وه و پیده که نیت و نه و دایکه به سالدا چووه ت دیته پیش چاو چون له بالکۆنه کهوه باز ده دات و به ناو حه وشه که دا به ره و لای خالۆت راده کات و بانگی ده کات و ده لیت (برام) وه ک بلیت کیژۆله یه کی بچووه که. وینه ی نه و دایکه ت له ناو میشکدا چه سپابوو، نازانیت که ماوه یه کی زۆرت ده ویست تا راستیه کی روون چون رووناکی هه تاو تیبگهیت. چونکه دایکت به دایک داناو هه رگیز بیرت له وه نه کردبووه که نه وسا یه که مین ههنگای خۆی له ژیاندا هاویشته وه، یان به سی سال، یان دوازه سال یان بیست سال بچووه که بووه. تۆ دایکت ته نیا به دایک

دهزانييت و تهنيا بۆ نهوه لهدايكبووه بۆ نهوى ببيته دايك و، ههرگيز بيرت بۆ لاي نهوه نهدهچوو كه ههمان نهو مرؤقهيه ههمان نهو ههستانهئى له ناخدايه كه تۆ بهرانبهر به براكانت ههته، تا نهو كاته نهبيت كه بينيت به سۆزهوه بهپيرى خالۆتهوه چوو. نهوهيش واى لى كرديت كه بزانييت نهوئيش له رابوردوودا به قوناغى منداليهتيدا تپهريوه. لهو كاتهوهيش، وهك مندال و كيژو نافرتهتيكى لاوو بووكيكي نوئ و دايكك، كه تازه تۆى بووييت بيرت له دايكته دهكردهوه.

***

دلت رپى نهدايت دايكته بهجى بهيلىت و بۆ شار بگهريتهوه، پاش نهوهئى لهناو نهبارهكه بهو شيويه بينيت. باوكت لهگهلا چهند نهنداميكي بنكهئى ههرئيمايهتى هونهرى شانوى ئاسايى كۆريا رۆيشتبوووه (سۆكچۆ) و پيشبيني دهكريت له ماوهئى دوو رۆژدا بگهريتهوه. تهگرچى ئازارو ئيشى دايكته سووكتر بووبوووهوه، بهلام نهيدهتوانى خۆئى له ژانهسهر قوتاربكات، يان بزهيهكى بيتى، جگه لهوهئى بگريت. نهيشيدهتوانى تهنانهت لهو پيشنيازهت بگات كه داوات ليكرد سهر له نهخۆشخانه بدات. كاتيكت يارمهتيت داو چوووه ژوورهوه، لهسهرخۆ رپى دهكردو دهكۆشا ددان بهخۆدا بگريت. دايكته پپى راگهيانديت كه راهاتوووه بهرگهئى نهو جووره سهرئيشهيه بگريت، بهلام تووشى نهو سهرئيشه سهختهئيش نهدهبوو جار نا جار نهبيت، زۆر جارئيش توانيوهئى بهرگهئى بگريت كاتيكت ژانه سهختهكهئى تپههپهري.

تۆ بلييت براكانت دهيازنانى دايكته گيرۆدهئى ژانهسهره؟ ئايه باوكت دهيزانى؟

بريارت دا ئاگه داريان بكهئيهوهوه ههركه گهرايتهوه شار بيبهئيه نهخۆشخانهئى كه گوره. نهو كاتهئى دايكته توانى خۆئى به تهنيا بجوولئيهوه گوتى: (تهدى ئاگه رپيتهوه شار؟). نهوسا له رابوردوودا، تا دههات سهردانهكانت كورت و كورت تر دهبوونهوه، وات ليهات دههاتيت و چهند دهمرميړيك دهمايتهوهوه بۆ شار دهگهرايتهوه. بيرت

كوتەوہ كە پۇژى دواتر ژوانىكت ھەيە، بەلام بە داىكت گوت كە ئەو شەوہى لەز دەمىنيتەوہ. تا ئىستەيش ئەو بزەيەت لە پىش چاوە كە بە پوخسارىيەوہ بينىت كاتىك ئەو قسەيەى بىست.

دەعەجانە زىندووہ كەت لە مووبەق بەجى ھىشت، كە لە بازارى ماسىفرۆشان كرىت چونكە بە خۆت و بە داىكت نازانن چۆن لى دەنرىت. وەك پۇژگارى زو بەرانبەر بە داىكت لەتەنىشت مېزەكەوہ دانىشتىت و لەسەر خۆتان ژەمىكى ناسايىتان خوارد، كە برىتى بوو لە برنج و چەند قاپىكى دىكەى زەلاتەو پەنرى تۆفۆ ماسى (نەنشوفە) لىنراوو گىاى دەريايى برژاو. كاتىك داىكت پارچە گىايەكى دەريايى لە دەورى ھەندىك برنج بينى، وەك چۆن پاهاتبوو بە مندالى وای دەكرد، پىشكەشى كرىت، تۆيش لىت وەرگرت و خواردت. پاش شىوخواردن بە خۆت و داىكت بە دەورى مالدا سوورپانەوہ، بۆ ئەوہى خواردنەكە ھەرس بكن. مالەكەتان وەك جارن نەمابوو كاتىك مندال بوويت، بەلام بەشى پىشەوہ و ھوشەى پشەوہ ھەر پىكەوہ لەناو يەكدىدا بوون. لە ھوشەى پشەوہ ھىشتە چەند گۆزەيەك لەسەر ئىفرىزەكە رىزكرا بوون، چونكە داىكت ھەر لە مندالى تۆوہ پاهاتبوو ئەو گۆزانە پر لە سەلسەى سۆياو دۆشاوى بىبەرى سوورو خوى و دۆشاوو گىراوہى فاسۆليا بكات، بەلام ئىستە بەتالن. كاتىك پىاسەتان دەكرد ھەندىك جار داىكت دەستى دەگرىت و پىش دەكەوت و ھەندىك جارىكى دىكەيش دوادەكەوت.

داىكت لەناكاو پرسىارى لى كرىت بۆچى گەراويتەوہ مالەوہ:
(چوم بۆ بۆھانگ ...)

(بۆھانگ لىرەوہ دوورە ؟)

(بەلى).

(پىگەى نىوان بۆھانك بۆ ئىرە لە پىگەى نىوان سىنۆل و ئىرە دوورترە).
(بەلى، ئەمە راستە).

(بۆچی له بۆهانگهوه دىيته ئىره له گهڻ نهوى پىدهچىت سهرقالىش بيست و كاتى
سهردانىشت نهبيت؟).

لهبرى نهوهى وهلامى دايكت بدهيتهوه ناوميدانه توند دهستى دايكت گرت، وهك
بلييت له تاريكىدا توند دهست به تۆقى خۆقوتاركردنهوه بگريت چونكه نهتتوانى نهو
ههستانهى ناخت شى بكهيتهوه. به دايكت گوت سهرلهبهيانى چوويت له
پهرتووكانهى بريئل له بۆهانگ وانهبىژىيهك پيشكهش بكهيت.
دايكت گوتى : (پهرتووكانهى بريئل؟).

(بريئل نووسىنى تاييهت به نابىناكانه، نهوان به سهرى پهنجهكانيان نهو نووسينه
دهخويننهوه).

دايكت سهرى لهقاندهوه. كاتىك به چواردهورى مالداه سوورپانهوه، باسى
سهردانهكهى خۆتت بۆ بۆهانگ بۆ دايكت گىراپهوه. له ماوهى نهو چهند سالهدا
پهرتووكانهى بريئل چهندين جار بانگهيشتى كردوويت سهرى لى بدهيت، بهلام
ههموو جاريك داواي لىبوردنت كردووه چونكه چهند ژوانىكى پيشتر ديارىكراوت
ههبوو، دهبوو پابهنديان بيست. لهسهرهتاي بههارد، تهلهفونىكيان بۆ كردىت، تۆيش
تازه دوايهمين كتيبى خۆت چاپ كردبوو، بهرپرسى كتيبخانهكه پىي گوتىت كه
دهيانهوييت به شىوازي بريئل چاپى بكهن. بريئل! هيج شتىكت لهبارهوه نهدهزانى تهنيا
نهوه نهبيت كه نووسىنىكى تاييهت به نابىنايانه وهك به دايكت گوت. لهسهرخۆ
گويت بۆ بهرپرسى پهرتووكانهكه شل كرد، وهك بلييت شتىك سهبارهت به كتيبيك
دهبىسىت پيشتر نهخويندووهتهوه. بهرپرسى پهرتووكانهكه پىي گوتىت داواي
مۆلهت له تۆ دهكهن، بهگه بهرپرسى پهرتووكانهكه وشهى (مۆلهت)ى گۆ
نهكردايه، پهنگه قاييل نهبووايهت بۆ پهرتووكانهى بريئل بچووبايت، چونكه وشهى
(مۆلهت) كارى تى كردىت و لىي تىگهيشتىت كه نابىناكان دهيانوييت كتيبهكهت
بخويننهوهو، داوايۆ مؤلهت لى دهكهن بهو تاكه زمانه چاپى بكهن كه دهتوانن به

هۆیهوه پێوهندی به یه کدییهوه بکهن ... تو وه لامت دایهوه گوته: (دلنیا بن دیم). له ناكاو ههستت بهوه كرد كه ههچ فرت و فیلێك نازانیت. نه مینداری په رتوو كخانه ك رایگه یاند كه كار كردن له سهه كتیبه كه له مانگی تشرینی دووهم ته واو ده بیته، هاوكات رۆژی جیهانی نووسینی بریل رێكهوتی مانگی تشرینی دووهم دهكات. ههروهها نهوان به راستی نارهزوو دهكهن لهو رۆژهدا ئاماده ببیت و له رپوره سمی نووسینی پیشكهش كردن له سهه كتیبه كهت به شداری بكهیت. پرسیارت كرد چون رووداوهكان گه یشتنه ئه م ئاسته، به لام نهتوانی له جهخت كردن له سهه ئاماده بوونت په شیمان ببیتهوه. ئه وهی هه ندیک فشاری له سهه هیور کردیتهوه ئه وه بوو كه به هار هیشته له سهه رتادا بوو و مانگی تشرینی دووهمت به لاهه زۆر دوور دههاته پیش چار. به لام كات خیرا تیپه ری، به هار به سهه رچوو و هاوین داها ت و، تیپه ری و پاییز داها ت و ئه وه ندهی نه خایاند مانگی تشرینی دووهم داها ت و كاتی سهردانه كهی له گه ل خۆی هیئا.

زۆربهی شته كان له جیهاندا به ناپیشبینی كراو روو نادهن، ئه گه ر مرۆف به وردی بیران لی بكا ته وه. ته نانه ت ئه و شتانه ی كه مه زهنده ده كهیت نا ئاسایی، له راستیدا شتگه لیكن بریار بوو روو بدن. ئه گه ر مرۆف تووشی رووداوی نا ئاسایی ببیت، ئه وه وا ده گه یه نیت كه زۆر جار له شته كان ورد نابیته وه. گه شته كهت بو په رتوو كخانه ی بریل و ئه و رووداوانه ی به دایدا ها تن شتگه لیكن ده شیا پیشبینیان بكهیت، ئه گه ر به راستی بیرت له په رتوو كخانه ی بریل بكر دبا یه وه، به لام به درێژایی به هارو هاوین و پاییز سهه رقال بویت. ئه و رۆژهی رووت كرده په رتوو كخانه ی بریل، بیرت له و كه سانه نه كرده وه كه چاوت پێیان ده كه ویت، به لام هه ر نیگه ران بوویت له وهی له كاتی ژوانه كهت دوا بكه ویت كه كا ترمی ر ده بوو. به ئاسته م توانیت ده مژمی ر هه شت به گه شتی فرۆكه كه دا بگهیت، پاشان گه یشتیته بو هانگ و ته كسییه كت بو په رتوو كخانه ی بریل به كری گرت، پاشان رۆیشتیته ژووری چاره روانی. به رپوه بهر به

يارمه تي خۆبه خشيك به رانبه رت دانيشت. به وپه رپي دليرييه وه سلاوي لي كرديت و
گوتي: (سوپاس كه نه زيه تت خواردو نه وه هموو ريگه يه ت برپي تا ناماده بيت)،
دهستي دريژ كرد بو نه وي ته وقه ت له گه ل بكات، تويش ته وقه ت له گه ل كردو كو شاي ت
هه لچوونه كاني ناخ ت شه شيريت و به شادييه وه گوتت: (خوش بيت). به رپوه به ر قسه ي
له باره ي كتيب به كه ته وه كرد تا نه و كاته ي كه نا ههنگه كه خهريك بوو ده ست پي بكات،
بزه يه كت هاتئ و سه رت بو نه و پيا وه نابينا يه له قانده وه كه كتيب به كه ي
خويندوو يته وه، نه گه رچي ناتواني ت بزه كه ت يان سه رله قانه كه ت بيني ت. نه و رژه
رژي جيهاني نووسيني بري ل بوو، واته پشووي نه وان بوو. كاتي ك چوو يته رپره وه كه وه
بينيت چوار سه د كه س چاو ه رپي ت ده كه ن، هه نديكيان به يارمه تي كه ساني دي كه تازه
دهاتنه ژووره وه، ژن و پياوي له هه موو جو ره ته مه نيكت بيني، به لام، هيچ
مندا ليكت نه بيني. نا ههنگ ده ست ي پي كردو هه نديك يه كه له دوا ي يه كه چوونه سه ر
سه كو كه و وتاري كورتيان خويندوه وه، هه نديك كه س بروا نامه ي ريز لينانيان پي
به خشا. پاشان سه باره ت به كتيب به كه ي تو په يقين، بو يه چوو يته پيشه وه بو نه وه ي
دانه تاي به ته كه ي خو ت به نووسيني بري ل وه ربگريت، بينيت كتيب به كه ت به نووسيني
بري ل بووه ته چوار به رگ و، نه ستوورايي نه و دانانه ي به رپوه به ر پي به خشيت دوو
چه نداني نه ستوورايي كتيب به كه ي خو ت بوو، به لام سووك بوون. كاتي ك گه راي ته وه
له سه ر كورسييه كه ت دانيشيت و كتيب به كانه ت به ده ست وه بوون چه پله يان بو لي دايت.
له كاتي كدا نا ههنگي دابه شكردني خه لات ه كان بو پيرو زبا يي لي كردني خو ينه ران
به رده وام بوو، يه كي ك له به رگه كانه ت كرده وه، يه كه سه ر شله ژايت، چونكه ژماره يه كي
زور خالت له سه ر كاغه زه سپيه كه بيني و وات هه ست كرد كه وتي ته ناو قورتيكي
ره شي تاريكه وه، يان به سه ر پي پلكه يه كدا ده رويت جوان نه زبه رت كرده وه و بير له
شتيكي دي كه ده كه يته وه و پله يه كت بواردو به ره و خواره وه غل بوويته وه. نووسينه كه ي
ريك كاغه زه سپيه كه ي پر كرد بووه وه و هه ر پي تيكي بري تي بوو له كوني ك به ده رزي

کرابوو. به لای تووه وشه ی نه زانراو بوون، ناتوانیت کۆده که یان بکه یته وه. به دایکر
گوت یه که مین و دووه مین و سییه مین لاپه رت هه لدا یه وه و دوا یی کتیبه که ت داخست
کاتیک بینیت دایکت به بایه خه وه گوئ له به سه رهاته که ت ده گریت، دریژده ت به
قسه کانت دا.

له کۆتایی ئاهه نکه که دا، له به رده م هه موواندا راوه ستایت و قسه ت له باره ی
کاره که ته وه کرد، کاتیک کتیبه که ت له سه ر سه کۆکه داناو له ئاماده بووانت روانی،
که میک شله ژایت، چونکه نه تده زانی باسی چی بکه یت له کاتیکدا له به رده م چوارسه د
نابینادا راوه ستاویت.

دایکت لیتی پرسیت: (نه ی چیت کرد؟).

گوتت نه و په نجا خوله که ی پیت به خشرابوو پیده چوو هه تا هه تایه ته و او نه بیت،
چونکه تو یه کیک له وانیه له چاوی مرؤژ ده روانن کاتیک راسته وخۆ له گه لیان
ده په یفن. جاروبار نه گهر له گه ل یه کیک قسه ت بکر دایه ته و او ی به سه رهاته که ت بز
ده گپرایه وه، یان په نکه نیوه ی به پیی نه و هه مسته ی چاوی ئامازهی پی ده کات.
تیروانینی هه ندیک چاویش پالی پیوه ده نایت نه و چیرۆک و به سه رهاتانه بگپریته وه،
که هه رگیز که ست لی ئاگه دار نه کردووه ته وه. له دللی خۆتدا ده تپرسی: تو بلییت
دایکم بزانییت که من له و جوژه م؟ له کاتیکدا له به رده م چوارسه د نابینادا راوه ستاویت،
نه تده زانی له کامیان بروانیت، یان له کوپوه ده ست به قسه کردن بکه یت. سه یرت
کردن هه ندیک چا و نوقابوون و هه ندیکیان به ئاسته م کرابوونه وه و نه وه کانی دیکه له
پشتی چاویلکه ی ره شه وه شارابوونه وه. هه ندیک چا و به هۆی تووه و له چوارچیوه ی
هه لچوونه کانتیه وه ده یانروانی. نه گهرچی هه موو چاوه کان ئاراسته ی تو کرابوون،
که چی بی ده نگی بالی به سه رتدا کیشابوو به رانبه ر به و چاوانه ی که ناتوانن بتبینن.
به لام شتیکی شیواو نه بوو له باره ی شتی دیکه وه به یثیت، یان سه رگوزه شته ی ژیان
خۆتیا ن بو بگپریته وه، هه ستت کرد که سه رت لی شیواوه. یه که مین شت که له

مایکرو فۆنه که وه گوتت: (سه بارهت به چی پیویسته قسه بکه م؟). هه موویان له قاقای پینکه نینان دا، له بهر نه وهی مه زهنده یان کرد که ده توانیت هه موو چیرۆکتیک بگێرته وه؟ یان دلنه واییه کی زۆرترت پی ببه خشن؟ پی او ییکی ته مه ن نزیکه ی چل سالی دا به رسقی دایه وه: (نه ی نه هاتوویت باسی کتیبه که ت بکه یت؟). هه ردوو چاوی پی او ه که ت بین ی به ناراسته ی تۆ بوو، نه گهرچی هه ردوو چاوی شی نووقابوون، بۆیه سه رنجت دان ی و ده ستت به قسه کردن له باره ی نه و سرووشه وه کرد پالی پیوه نایت نه و کتیبه بنوو سیت و، نه و شتانه ی له رووی سۆزه وه تاقیت کرد نه وه کاتیک نه و کتیبه ت ده نووسی و تا چ راده یه ک دلخۆش بوویت کاتیک کتیبه که سه رکه وتنی به ده ست هینا پاش نه وه ی لینی بوویته وه. بۆیه سه رت سو پرما کاتیک نه و خه لکه چ کاردانه وه یه کیان لا دروست بوو، چونکه له نیوان نه و که سانه ی که بینیبووتن، زۆر به بایه خه وه گو ییان لی گرتیت. چۆنیه تی دانیشتیان و ناست و راده ی بایه خدان و گو ی گرتنی وریایانه یانی بۆ پروون ده کردیته وه. یه کیکیان سه ری ده له قانده وه و نه وه که ی دیکه پیی به ره و پی شه وه ده جوولانده وه و یه کیکی دیکه خۆی به ره و ناستی نه وه ی به ره ده می ده نوشتانده وه. نه گهرچی تۆ یه ک وشه یش له نووسینه که یان تینه ده گه یشیت، که چی کتیبه که ی تۆ یان خویندبووه وه و پرسیاریان له باره یه وه و رووژاندو به بیرو هزری خۆیان به شداریان له گه ل کردیت. به دایکت گوت هه ستی پۆزه تیقانه ی خۆیانیان به رانه ر به کتیبه که ده ربری پتر له هه ر که سیکی دیکه که به در یژایی ژیان ت بینیبیتت. دایکت که به در یژایی نه و ماوه یه له سه رخۆ گو یی بۆ را گرتبوویت، گوتی: (له گه ل نه وه یشدا کتیبه که یان خویندیته وه)، تۆ یش بی ده نگ بوویت، پاشان دایکت داوای لی کردیت در یژه به قسه کانت به دیت، تۆ یش رووداوه کانی نه و رۆژه ت بۆ گێراهه وه.

کاتیک قسه کانت ته واو کرد، یه کیکیان په نجه ی به رز کرده وه و داوای کرد پرسیاریکت ناراسته بکات، تۆ یش ریگه ت دا. به دایکت گوت: (نه گهرچی نابینا بوو که چی گوتی ناره زووی گه شت و گه شتیاری ده کات) تۆ یش ته مه ت زۆر به لاوه پی

سهير بوو. يه كيكي نابينا چؤن ده توانيت گهشت و سه فهر بكات؟ گوتى رؤمانينكى
 خويندوو ته وه كه له ميژه نووسيوته و رووداوه كانى له پيرؤ پروويان داوه و پرسيارى
 نهوى كرد ثايه به خؤت دروستت كردوو ه يان نا. تؤ زوو شتت له ياد ده چيته و
 ته ناهت زؤر جار ده رگه ي ئاو سارد كه ره وه كه ده كه يته وه و نازانيت بؤچيت
 كردوو ته وه، له وي راده وستيت و ههست ده كه يت سه رما خهريكه ده ته زينيت
 ههست به سه رمايى ده كه يت تا راده يهك ناچار ده بيت ده رگه كه ي دا بجه يت. له گه
 نه وه يشدا وات ليها ته وه سه بارهت به پيرؤ قسه بكه يت كه گه شتيكت بؤ نه و لات
 كرد بوو بهر له وه ي نه و كتيبه بنووسيت و سه بارهت به شارى ليمو كؤزكو دوايت كه
 نازناوى ناوكى جيهانى پى به خشراوه ههروه ها ويستگه ي سان پيدرؤ كه له وي بهر
 بهر به يانه سواري نه و شه مهنده فهره بوويت و به ره و ماچؤ بيكچؤ رؤيشتيت. باسى
 نه و شه مهنده فهرهت بؤ كردن كه به ره و پيشه وه ده چيكت، پاش چهند جاريك بؤ پاشه وه
 ده گه رپيته وه بهر له وه ي به ره و ماچؤ بيكچؤ بهر ي بكه ويكت. به دايكت گوت: (ناوى
 نه و شوين و چي يانه م به زاردا هات كه له بيرم چو بوونه وه). له كاتيكا ههست به
 دؤستايه تي ده كه يت له و چاوانه ي كه پيشتر نه تبينيون، نه و چاوانه ي كه سه بارهت به
 هه ر كه موكو رپيهك، كه هه تبوويكت، تيده گه ن و به لايانه وه جيى په سه نده، قسه يه كت
 له زار هاته ده ر هه رگيز له و كتيبه دا باست نه كردوو. دايكت ليى پرسيت: (ته و
 قسه يه چيه؟).

(گوتت نه گه ر به ويكت جاريكى ديكه بينووسمه وه ته وه به هه مان شيوه
 ناينووسمه وه).

ليى پرسيت: (ته وه ته وه نده گرنگه باسى بكه يت؟).

(به ليى، دايه، له بهر ته وه ي من ديفاكتؤم رهت ده كرده وه).

دايكت له تاريكييه وه تيى روانيت و گوتى: (بؤچى نه و وشانه ده شارپته وه؟
 پئويسته نازادانه بژيت و ههسته راسته قينه كانت ده ربپرپيت)، پاشان ده ستي له ناو

ههردوو دهستت پراکیشاو به پشتیدا کیشایت. پراهااتبوو به هه مان شیوه به ههردوو دهسته گهوره به سۆزه کهی به مندالی دهم و چاوت بشوات. پینی گوتیت: (تۆ چیرۆکی زۆر باش ده گیریته وه).

دایکت سهری له قانده وه و گوتی: (به لئی، سه رنجت پراکیشاوم).

حهزی له چیرۆکه کهم بوو؟ قسه کانی کاری تی کردیت له بهر نه وهی زانیت که نه و قسه یی کردت تا نه و پاده یه باش نه بوو، چونکه ته نیا ده مه ته قییه کی نیتوان تۆ وئ بوو سه بارهت به نه زمونه کهت له په رتوو کخانه ی بریل. کاتیک بۆ یه که مین جار مالت به ره و شار به جی هیشت، وات لیها توه زۆر جار قسه ی له گه ل بکهیت وه ک بلیت لینی تووره بوویت و به تووره ییه وه به رسقی ده ده یته وه و ده لیت: (دایه چی ده زانیت؟ بۆچی ده ته ویت وه ک دایک نه و کاره بکهیت؟ ده ته ویت چی بزانیت؟ زانیت که دایکت توانای نه وهی نه ماوه سه رزه نشتت بکات. نه گه ر پرسیاری لئی کردیت و گوتی: (بۆچی ده ته ویت بچیت بۆ نه وئ؟)، به کورتی وه لامت دایه وه: (چونکه ده بیت برۆم). نه گه ر پیوستیشی کرد سواری فرۆکه یه ک بوویت بۆ نه وهی سه ره رشتی بلا و کردنه وهی کتیبیکت بکهیت له ده ره وه، یان ناماده ی کۆنگره یه ک ببیت، نه گه ر سه بارهت به هۆکاری سه فه ر کردنه کهت پرسیاری بکر دایه به لاده میکه وه وه لامت ده دایه وه و ده تگوت: (چونکه کاریکم هه یه پیوست ده کات ته واوی بکه م). دایکت داوا ی لئی کردیت چی دیکه سواری فرۆکه نه بیت و به فرۆکه سه فه ر نه کهیت و گوتی: (نه گه ر پرودا و نیک پرودبات نه وه دو سه د که س ده مرن)، تۆیش وه لامت دایه وه: (کاریکم هه یه ده بیت ته واوی بکه م). نه گه ر دایکت بیپرسیایه: (بۆچی پیوسته نه وه هه موو کاره بکهیت؟)، به روو سه ختییه وه پیت ده گوت: (دایه من کار ده که م). پیت ناخۆش بوو خۆی له کاروباری ژیا نی تاییهت تی هه لده قورتاند که پیوه ندییا ن به ژیا نی نه وه وه نییه. و پرای نه وه ییش کاتیک پیت پرا گه یاند که هه ست به نا تومیدی ده کهیت کاتیک دانیه ک له کتیبه که ی خۆت بی نی به زمانی بریل چاپ کرابوو و نه و ترس و تۆقینه ی

ههستت پى کرد کاتيک له بهردهم چوارسه د نابینادا راوه ستابوويت، به بايه خه وه گوئی
 بو شل کردیت، وهك بلییت سهرئیشه که ی ره ویبوویته وه. که ی بوو دوا جار که
 سه باره ت به رووداویکی ژیانی خۆت قسه ت بو دایکت کرد؟ ماوه یهك، ده مه ته قیتی
 نیوان تۆو دایکت کورت ده بوونه وه ساکارتر ده بوون و روو به روویش نه ده بوون به لکو
 به ته له فۆن بوو. هه موو وشه کانت بریتی ده بوون له پرسیار لی کردنی نه وه ی نایه باش
 نانی خواردووه، ته ندروستی باشه، ته ندروستی باوکت چۆنه و، ناگه ی له خۆی بییت
 سه رمای نه بییت و، پاره ی بو پده وانه ده که ییت. دایکیشت پیی راده گه یان دیت که
 چیشتی سه وزه ی لی ناوه و ناماده کردووه هه ندیکه ی بو پده وانه کردوویت و خه ونی
 سه یرو سه مه ره ده بینیت، یان برنج یان دۆشاوو گیراوه ی فاسۆلیای ترشاوی بو
 ناردوویت و، هه ندیکه گیای نوژداری بو ناماده کردوویت و داوات لی ده کات
 مۆبایله که ت دا بجه ییت چونکه نه و که سه ی نه وانه ی هیئاوه پیوه ندیت پیوه ده کات
 به رله وه ی بیانگه یه نیته ده ستت.

***

نه و که سانه ت له په رتوو کخانه ی بریل به جی هیشت و کیسه یه کی کاغه زینت
 به ده سه ته وه بوو نه و دانه کتیبانه ی خۆتی تیدا بوو که به زمانی بریل چاپکرا بوون.
 هیشته دوو ده مژمییر کاتی به تالت له به رده مدا مابوو پیش نه وه ی گه شتی گه رانه وه
 ده ست پی بکه ییت، بیرت که وته وه کاتيک له سه ر سه کوکه بوویت و پروت له و
 نابینایانه وه رچه رخانده له په نجه ره که وه سه یرت کردو به نده ره پر که شتییه که ت بینى.
 له گه ل خۆتدا بیرت کرده وه: باشه، مادامه کی به نده ره هه یه ده بییت بازاری ماسییش
 هه بییت. تاکسییه کت راگرت و داوات له شو فییره که کرد بتباته نه و بازاره. زۆر جار
 که بو یه که مین جار بچووبایته هه ر شوینییکه هه زت ده کرد سه ر له شوینییکه بده ییت.
 بازاری ماسیت بینى جه ی دیت و دوو که ست له ده ره وه ی بازاره که بینى ماسییه کی

گهوره يان پارچه پارچه ده کرد نه وهنده ي ئۆتۆمبيليك گهوره ده بوو. پرسيارت کرد نايه
 نه وه ماسی جۆری تۆنایه له بهر نه وه ی زۆر گهوره بوو، به لām فرۆشياره که گوتی له
 جۆری ماسی هه تاوی ئۆقیانووسییه. لیره دا که سایه تیه کت بیر که وته وه له کتیبیکدا
 خویندبووته وه، به لām ناوونیشانه کت بیر چوو بو وه وه. نه وه که سایه تیه له شارۆچکه یه کی
 که نار ده ریا ده ژیا، راهاتبوو هه ر کاتیک تووشی کیشه یه ک بوو بو وایه بجیتته لای نه وه
 گۆمه ناوه گه وره یه ی له شاره که دا هه بوو تا له گه ل نه وه ماسی یانه ی هه تا ودا
 قسه بکات که له قوولایی ناوه که دا مه له ده که ن. سکا لای نه وه ی ده کرد که دایکی
 هه موو پاره کانی بر دووه و له گه ل لاویکی له خوی ته مه ن بچوو کتر دا رای کرد ووه و
 چونه ته شاریکی دیکه، به لām له کۆتاییدا گوتی: (به لām بیری دایکم ده که م، نه ی
 ماسی هه تاو تۆ یه که مین که سیت که ده توانم نه مه ت پی بلیم). تۆیش پرسیت: (
 به راستی ناوی ماسی هه تاوه؟)، فرۆشياره که پیی گوتیت: (نیمه ییش به و شیوه ی ناو
 ده به ین). کاتیک قسه که ییت بیست، هه موو نه وه گرژییه ت ره وییه وه که له
 په رتوو که خانه که هه ستت پی ده کرد. بۆچی بیرت له دایکت کرده وه کاتیک به ناو
 خه رمانه ماسییه کانداه خولایته وه که یه ک له سیی نرخه که یه تی له سیئۆل؟
 ده عه جانیه کی زیندووت بیني به قه واره نه وهنده ی قه واره ی سه ری مرۆڤ ده بوو، چه ند
 جۆره ماسی و قرژال و (مه کیری) و گیانله به ری ده ریاییت بیني. تۆ بلییت ماسی
 هه تاو پالی پیوه نابیت بۆ یه که مین جار له بازاری ماسیدا بیر له دایکت بکه یته وه؟
 نايه نه وه له یادتدا نه وه کاته ی بیر خستیتته وه که له گه ل دایکتدا له ته نیشته بیره که وه
 ماسیت پاک ده کرد؟ سه یری هه ردوو ده ستی ره ق هه له اتووی دایکت ده کردو نه وه
 شتانه ی ده تاشی به گوشته که وه بوون. لای کۆگه یه ک راهه ستاییت چه ندین ده عه جانیه ی
 قه واره گه وره ی هه بوو هه لواسرا بوون و به بنمیچه که وه شوڤر بوو بوونه وه،
 ده عه جانیه کت کپی نرخ ی پازده هه زار وان بوو، هه ندیک نه به لو نیشته کپی نه که رچی
 له کینگه په روه رده کرابوو و چه ند جۆره گیای ده ریایی پی درابوو. کاتیک گوتت بۆ

سینۆل دهچیت، فرۆشیاره که پیشنیازی کرد نهوهی کپیوته لهناو سندووقیتیکی پر بهفردا دابنیت به بری دوو هزار وانی دیکه. کاتیك بازاری ماسیت بهجئ هیشت بۆت دهرکهوت هیشته کاتیکی زۆرت به دهستهوه ماوه پیش نهوهی بهرئ بکهویت. کتیبه کهی بریلت به دهستیک و سندووقه بهفهره کهت بهو دهسته کهی دیکه هه لگرت و سواری ته کسیهک بوویت، به شوپیتره کهت گوت دهتهویت بجیته کهنار دهریا. تا نهوئ ته نیا سئ خوله کی خایاند. کهناری دهریا که له مانگی تشرینی دووه مدا چۆل بوو، ته نیا ژن و میردیک نه بیته بۆ ژوان هاتبوونه نهوئ. کاتیك به رهو لای ناوه که دهرویشیت، خهریک بوو دوو جار به رببیته وه، بۆیه له سه ر له نه رمه که دانیشیت و له ده ریات روانی. پاش ماوه یه ک ناو رت دایه وه تا سه یری نهو کۆگه و ته لاران به کهیت که لهو دیوی شه قامه که وه له ده ریا که ده روان، بیرت له وه کرده وه که نهو خه لکه ی لیزه ده ژین، ده توان به شه وانی گهرم بین له ده ریا که مه له بکه ن و بچنه وه یش له گهرماوی ماله وه خو بشۆن. کتیبه کهی بریلت له کیسه کاغه زینه که ده رهینا و بیرت به رت و بلاو بوو بو وه و کرده وه، خاله کان له بهر تیشکی هه تا ودا بریسکانه وه.

کاتیك په نجهت به سه ر درێژایی نووسینه کهی بریلتا کیشا که له بهر تیشکی هه تا ودا تی ناگهیت، بیرت بۆ نه وه چوو نه وه ت بیر بکه ویته وه که خویندنه وه نووسینی فیژکردیت، نه ویش برای دووه مت بوو. هه ردووکتان له بالکۆنه کهی ماله کۆنه کهتان له سه ر سک راده کشان و دایکت له ته نیشتتانه وه داده نیشت. براکت زۆر دلیر بوو وه ک براکانی دیکه ت هزی نه ده کرد گیروگرفت دروست بکات و نه یده ترانی فه رمانهکانی دایکت پشت گوئ بجات که خویندن و نووسینت فیژبکات. له کاتی کهدا نیشانه ی بیزاری به دم و چاویه وه ده بینرا فیژی نه وه ی ده کردیت چۆن ژماره و پیته بزوین و نه بزوینه کان جار له دوا ی جار بنووسیته وه. ویستت به دهستی چه پ بنووسیت به پیی فه رمانی دایکت به راسته یه کی هه یزه ران به سه ر پشته ده ستیدا کیشایت. نه گهرچی به لای تۆوه شتیکی زۆر ناسایی بوو هه ردوو ده ست و قاچی

چهپت به کار بهینیت، که چسی دایکت پیسی راگه یانسد بوویت نه گهر دهسته چهپت
 به کار بهینیت نه وه له ژیاندا بو زور شت ده گریت. نه گهر له مووبهق دهستی چهپت بو
 تیکدانی برنج به کار بهینیت دایکت که و گیره کهت له دست دهستینیت و دهیداته
 دهستی راستته وه. نه گهر ویستیشت به گوئی وی نه کهیت و دهستی چهپت
 به کار بهینیت، نه و کات که و گیره کهت له دست و هرده گریت و به دهستی چهپتدا
 ده کیشیت و ده لیت: (بوچی به گویم ناکهیت؟)، بویه دهستی چهپت ناوسابوو. و پرای
 نه وهیش کاتیک براهت چاودیری نه کردبایت، خیرا پینووسه کهت به دهستی چهپ
 ده گرت و دوو بازنه ی له سهر یه کت دروست ده کرد بو نه وه ی ژماره (۸) به ئینگلیزی
 بنووسیت. بویه براهت که یه کسهر زانی دوو بازنه ی له سهر یه کت نووسیوه کاتیک
 نه و ژماره یه بی نی که نووسیوته، داوای لی کردیت ناوله پی ههر دوو دهست
 بکه یته وه به راسته پیندا کیشان. له کاتیکدا فیری خویندن ده بوویت، دایکت سهیری
 ده کردیت کاتیک له بالکونه که دریز بو بوویتته وه نه وهیش گویره وی چاک ده کرده وه،
 یان سیری پاک ده کرد. کاتیکیش فیروویت ناوی خوت و ناوی دایکت بنووسیت و
 پیت پیت کتیب بخوینیتته وه، بهر له وه ی بچیته بهر خویندن له فیرگه، دم و چاوی
 دایکت چوون رووه کی پوونگه گه شایه وه. وینه ی نه و دم و چاوه له گه ل نووسینی
 (بریل) دا هاوسان بوون که ناتوانیت کۆده کانی بخوینیتته وه.

له سهر له که راست بوویتته وه یه کسهر به ره و ریگه که تیت ته قاند بی نه وه ی
 جله کانت بته کینیت. برپارت دا به فرۆکه بو سینۆل نه گه رییتته وه. له بری نه وه
 تاکسیه کت تا (تایگۆن) به کری گرت، پاشان سواری شه مهنده فهر بوویت و به ره و
 چۆنگ نه پ به ری که وتیت، به دریزایی ریگه که بیرت له وه ده کرده وه که ماوه ی دوو
 وهزی ته واو دم و چاوی دایکت نه بینیه وه.

***

پۆلیکی خویندنی رابوردووی دوورت بیر دهکه ویتته وه

ئهو رۆژه، نزیکه ی شهست کور فۆرمی چوونه بهر خویندنی فیژگه ی ناوه ندییان پر ده کرده وه. نه گهر ئه و رۆژه داواکارییه که ت پیشکەش نه کردایه، ئه وه ریژگه نه ده درایت به چیتته بهر خویندنی نامادهیی. به راستی نه تده زانی نه گهر نه چیتته بهر خویندنی نامادهیی چی ناکامیکی لی ده که ویتته وه، چونکه ههستت به په شیمانی ده کرد.

شهوی رابوردوو، دایکت به رووی باوکتدا هه لشاخا که نه خووش بوو و له ناو جیژگه که وتبوو، پیی گوت: (تیمه له ژیا نماندا هیچ شتی کمان نییه، که واته ئه و کچه چۆن له جیهاندا ده ژیت نه گهر نه یینیرینه فیژگه ؟).

باوکت له ناو جیژگه که ده ره پری و مالی به جی هیشت. دایکت ته بله یه کی بچووکی له زهوی بهرز کرده وه به نا ئومیدییه وه فریسی دایه ناو حه وشه که و هاواری کرد: (پیکه وه نانی خیزان چ سوودیکی هه یه نه گهر مرۆژ نه توانیت منداله کانی ره وانیه ی فیژگه بکات؟ ده توانم ههر هه مووی تیکبشکیتم). هیوات ده خواست دایکت هیور بکه یته وه. چونکه تو ریژگرت له وه نه ده کرد به چیتته بهر خویندن، به لام دایکت ته نیا به فریدانی ته بله که دانه ده ساکا، ده رگه ی ژیرزه مینه که ی کرده وه و توند پیوه ی داو هه موو جله شو راهه کانی قه د ته نافه که ی کرده وه و لۆچی کردن و فریسی دانه سه ر عه رد، پاشان به ره و رووی تو هات که له ته نیشت بیره که وه کرووژ که ت کرد بوو. ده ستماله که ی سه ری کرده وه له لووتی نزیک کردیته وه و فرمانی پیی کردیت و گوتی: (لووتت پاک بکه ره وه). توانیت بوونی ئه و ناره قه یه بکه ییت له ده ستماله که ی دایکته وه بهر لووت ده که وت، ناره زووت نه ده کرد لووتت پاک بکه یته وه، به تایبه تی به و ده ستماله ی بوونی ناره قه ی لی دیت، به لام دایکت ههر فرمانی پیی ده کردیت تا هیژت تیدایه لووتت پاک بکه یته وه. کاتییک دوو دلیت نواند، پیی گوتیت تو به م شیوازه

ناگرهیت. له دهم و چاوی دایکت رامایت و روخسارت نهوهی پیشان ددها که
خهریکیت دهست به گریان بکهیت.

نهو شیوازهی که به کاری دههینا بو نهوهی نهگریت نهوهبوو که لووتت پاک
بکهیتهوه. ههستت دهکرد که ناتوانیت بهرهنگاری ببیتهوه، بویه لووتت به
دهستماله که پاک کردهوه.

بو رۆژی دواتر دایکت رووی کرده فیترگو هه مان دهستمالی بهسهروهه بهستبوو.
پاش نهوهی له گهل ماموستاکه تدا پهیقی، ماموستاکه ت لیت نزیك بووهوهو فۆرمی
چوونه فیترگی پی دایت. نهو کات، سهرت بهرز کردهوهو له پوله کهت روانی و ناوی
خۆت لهسهه فۆرمه که نووسی و دایکت بینی له هۆله کهوه سهیرت دهکات. کاتیک
چاوتان به چاوی یه کدی کهوتن، دهستماله کهی سهری کردهوهو له دوورهوه ناماژهی بو
کردیت و به کامه رانییهوه بزهی هاتی.

ههرکه کاتی پاره دانی خویندنت له فیترگی نامادهیی هات، نهو نه موستیله
زیرهی راهاتبوو له په نجهی دهستی چهپی بکات دیار نه ما. نهوه ته نیا پارچه خشل
بوو دایکت ههیبوو. بویه هیچ شتیکی له په نجهدا نه مایهوه ته نیا شوینی نهو
نه موستیله نه بیئت که چندین سال بوو له په نجهیدا دروستی کردبوو.

***

ئەو سەرنىشە توندا بەردەوام ھەرەشەى لە جەستەى داىكت دەکرد

لەكاتى ئەو سەردانەت بۆ ئەو مالەى بە مندالى لىى گەورە بوويت، نيوەشەو بە ناگە ھاتىت و سەيرت کرد تىنووتە، كتيبەكانت بينى لە تاريكايىدا ئامازەت بۆ دەكەن. كاتىك خۆت ئامادەکرد گەشتىك بۆ ژاپۆن بكەيت و لەوئ يەك سالى رەبەق لەگەل (يوو بين)دا لە مۆلەتەكەيدا بەسەر ببەيت، نەتدەزانى چى بە كتيبەكانت بكەيت، بۆيە ئەو كتيبانەى بۆ چەندىن سالە كۆت كەردبوونەو پەوانەى مالى باوك و داىكت کرد. كاتىك داىكت كتيبەكانى وەرگرت ژوورىكى بەتال كەردو لەوئ نمايشى كەردن. دواى ئەو ھىچ كات ھەلت بۆ نەپەخسا بيانھىتتەو. دواتر كاتىك سەرت لە مالى داىك و باوكت دا، ئەو ژوورەت بۆ جلى خۆگۆرپىن، يان دانانى جانتاكانت بەكاردەھىنا. ئەگەر ماوہىەكيش لەوئ بىتەو، داىكت چەرچەف و گۆدەلى و نوینەكەى لە ژوورەكە دادەنا تا لەوئ بنوويت.

پاش ئەو ھاوئ ئاوت خواردەو، لە خۆت پرسى ئايە داىكت لە شىرىنى خەودايە يان نا، لەسەرخۆ دەرگەى ژوورەكەت كەردەو، بەلام ھىچ نىشانەىەك نەبوو كە لەوئ بىت. بانگت كەرد: (دايە!) بەلام ھىچ وەلامىكت نەبىست، پاشان دەستت بۆ پلاكى گۆلۆپەكە برد بە ديوارەكەو داتگىرساند، بەلام داىكت لەوئ نەبىنى. گۆلۆپەكەت كۆژاندەو دەرگەى گەرماو كەت كەردەو، بەلام لەوئيش نەبوو، دەرگەى پىشەو ەت كەردەو و چووئتە ناو ھەوشەو بانگت كەرد: (دايە!، دايە!)، سەروەباى ساردى بەيانى چوو ە ناو جەكانتەو. گۆلۆپى ھەوشەت داگىرساندو سەيرىكى خىراى شۆستەدارىنەكەى ناو ئەنبارەكەت كەرد، داىكت بينى لەوئ پاكشاو. پاتكەردو بە ھەلەداوان بە پىپلكەكەدا رۆشىتتە خواردەو، لىى نزيك بوويتەو، بينىت نووستوو ە دەستى بەسەرىو ەو دەم و چاوى درژە، بەو شىوہىەى چۆن بەيانى زوو بينىت. پى خواس بوو، لەبەر سەرما پەنجەكانى پىى لەژىر خۆيدا گەرمۆلە كەردبوون، بۆيە وىنەى

ئەو شىۋە ساكارەي ئىۋارە خواردتان و ئەو دەمەتەقىيەي كردتان كاتىك بە دەۋرى
مالدا دەسورپانەۋە، ھەمۋى لە يادتا پەرت و بلاۋبوۋەۋە. ئەو بەيانىي رۇژىك لە
رۇژانى مانگى تشرىنى دوۋەم بوو، پىخەفىكت ھىناۋ داىكت پى داپۇشى، پاشان
گۈرەۋىت ھىناۋ لەپىت كردن و لە تەنىشتىيەۋە مائتەۋە تا بەئاگە ھاتەۋە.

***

داىكت بىرى لە شىۋازى نوي جگە لە كشتوكال دەكردەۋە، بۇ ئەۋەي پارەي پى
پەيدا بكات، قالبە دارىكى ھىناۋ لە ئەنبارەكەي دانا، ئەو گەمەي دەھىنا كە لە
كىلگە درۋىنەي دەكردو دەيكوتاۋ لە ناۋى دەكردو لەناۋ قالبە دارىنەكەي دادەناۋ
گەمى خووساۋى تامادە دەكرد. كاتىك گەمەكە دەخوسا بۇن و بەرامەكەي ھەمۋو
لايەكى مائەۋەي پر دەكرد. كەس نەبوو ھەزى لەو بۇنە بىت، بەلام داىكت دەيگوت
ئەمە بۇنى پارەيە. لە گوندەكە مائىك ھەبوو پەنبرى (تۇفۇ)يان لى دروست دەكرد،
داىكت گەمى خووساۋى بۇ تامادە دەكرد و ئەوانىش جۇيان بە كارگەيەكى ناۋى
دەفروشت و پارەيان بە داىكت دەدا. داىكت پارەكەي لە دەفرىكى سپىدا دەشاردەۋەو
ھەوت، يان ھەشت دەفرى دىكەي لەسەر كەلەكە دەكردو لەسەر دۇلابەكەي دادەنا.
ئەو دەفرە بوۋبوو بە بانكى داىكت كە ھەمۋو پارەكەي خۇي تىدا پاشەكەوت دەكرد.
كاتىك پسولەي قستى فىرگەت دەھىنايەۋە، پارەكەي لە دەفرەكە دەردەھىناۋ
دەيژماردو پى دەدايت.

***

كاتىكى درەنگى بەيانى ئەو رۇژە، چاوت كردهۋەو بىنىت لەسەر شۇستەي ناۋ
ئەنبارەكە پراكشاۋىت. ئەي داىكت لەكوي بوو؟ لە دەۋرو بەرى خۇت پوانى، نەتبىنى،
بەلام توانىت گویت لە دەنگى شت برىن بىت لە موۋبەقەكەۋە بەر گوي دەكەوت،

ههستايت و چووته ناو مووبه قه كه وه. داكت بينى خهريكه شيلمىكى سپى گه وره
 له سه ر ته خته قيمه كه پارچه پارچه ده كات و، نهو شيويهى چه قۆكهى پى به كار
 دهه نييت ناسه قامگيره و بهو شيويه نيه كه راهاتبوو بۆ پارچه پارچه كردنى شيلم
 به كارى دهه ينا تا به هۆيه وه به شيويه كى پيشه گه رانه تورشى دروست بكات، بى
 نهوى سه يرى ده ستى بكات. ده ستى داكت كه چه قۆكهى پى به رز ده كرد وه
 ناسه قامگير دياربوو، چه قۆكه له سه ر شيلمه كه ده خزى و له ته خته قيمه كهى ده دا،
 نهو كات هه ستت كرد كه خهريكه په نجهيه كى خۆى بپرئت، بۆيه بانگت كردو گوتت:
 (دايه راوهسته). چه قۆكه ت له ده ست ستاندو گوتت: (من نهو كاره ده كه م). له
 ته خته قيمه كه نزيك بوويته وه، داكت توژييك راوهستاو پاشان پاشه كشه ي كرد.
 سه به ته ناسينه كه ت له ناو حه وزى جه لييه كه دا بينى دهعه جانه مردوو ده كهى تيدايه و
 مه نجه ليكى ستانليس ستيليش له سه ر گازكو كه ره كه يه (ته باخ). داكت به نياز بوو
 چينيك شيلم له ناو مه نجه له كه دابنييت، پاشان دهعه جانه كه به هه لم لى بنييت.
 ناره زووت ده كرد لى پرسيت: نه ده بوو دهعه جانه كه سوور بكه يته وه نهك به هه لم
 لى بنييت؟ به لام نهو پرسياردت لى نه كرد. داكت پارچه شيلمه كانى له بنى
 مه نجه له كه دا ريكخست، پاشان دهعه جانه كهى به ته واوه تى داناو قه پاغه كهى له سه ر
 دانا. نه مه نهو شيوازه بوو كه راهاتبوو هه موو به ره هه ميكي ده ريايى پى لى بنييت.
 داكت رانه هاتبوو ماسى بخوات، ته نانه ت رايشنه هاتبوو ماسيه كان به ناوى
 گونجاوى خۆيان ناو ببات. چونكه ماسى (مه كاريل) و (پيك) و هه موو ماسيه كانى
 ديكه به لاي داكته وه هه ر ماسى بوون. به لام جوړه كانى پاقله و فاسۆلياو لۆبىاي ليك
 جودا ده كرد وه. له وان هيش لۆبىاي سوورو سوياو فاسۆلياى سپى و فاسۆلياى ره ش.
 داكت نه گه ر ماسيه كى هينا بابه ته مووبه قه كه، نهو كات چيشتى (ساشيمى)
 ژاپۆنى لى نه ده نا، كه له پارچه ماسى خاو پيكدت، يان ماسى برژاو، يان كولاوى لى
 نه ده نا، به لكو له وه راهاتبوو خويى پيوه بكات و له سه ر قاپيكي برنج له سه ر

کووکه‌ری هه‌لم لی بنیت و ساسی سویا له‌گه‌ل بیبه‌ری سوورو سیرو بیبه‌ری ره‌ش
 ناماده‌بکات. دایکت به دریژایی ژیانی چیشتی (ساشیمی) نه‌خواردوو. نه‌گه‌ر
 خه‌لکی بینیبایه ماسی خاو ده‌خۆن، به‌شیویه‌ک سه‌یری ده‌کردن بیژ هاتنه‌وه‌ی
 ده‌گه‌یاندو له‌ دل‌ه‌وه ده‌یگوت: (ئه‌وه چی ده‌که‌ن؟). دایکت که راهاتبوو له‌ ته‌مه‌نی
 حه‌قده سالانه‌وه ماسی (ئه‌سکیټ) به هه‌لم لی بنیت به هه‌مان شیوه ده‌عه‌جانیه‌ی لی
 ده‌نا. ئه‌وه‌نده‌ی نه‌خایاند مووبه‌قه‌که له‌ بۆنی شیلیم و ده‌عه‌جانیه‌ی سیخناخ بوو. کاتیټیک
 سه‌یری دایکت ده‌کرد له‌ مووبه‌قه‌که ده‌عه‌جانیه‌ی که‌ی به هه‌لم لی ده‌نا، یادوه‌رییه‌کی
 له‌مه‌ر ماسیی (ئه‌سکیټ) ت بیر که‌وته‌وه. خه‌لکی ئه‌و گونده‌ی دایکتی لی دایک بووه
 به‌وه راهاتبوون ماسیی ئه‌سکیټ له‌سه‌ر میژی پیشکه‌شکردنی قوربانی سرووتی
 باوباپیران دانین. دایکت هه‌موو ساله‌که‌ی خۆی سه‌باره‌ت به‌ سرووتی باوباپیران ریک
 ده‌خست، که له‌ به‌هاردای جاریک و له‌ هاوین و زستاندا دوو جار ساز ده‌درا. له
 ته‌نیشتی بیره‌که‌وه دادنه‌یشت و هه‌موو سالیټ حه‌وت ماسیی ئه‌سکیټی پاک ده‌کرد
 کاتیټیک مرۆژ ناهه‌نگی سالی نوێ و کاملبوونی مانگی حسیب بکرایه. هه‌روه‌ها
 دایکت راهاتبوو ماسیی که‌وره‌ی به‌ قه‌واره‌ی قه‌پاغی بۆیله‌ر ده‌کپی. نه‌گه‌ر
 دایکت چووبایه‌ته بازارو ماسیی که‌وره‌ی له‌ جووری (ئه‌سکیټ) کپییا و له
 ته‌نیشتی بیره‌که‌وه داینابایه، ئه‌و کات ده‌تانزانی رپوره‌سم و سرووتی باوباپیران
 خه‌ریکه دادیت. کاری پاککردنی ماسی له‌کاتی سرووتی زستانه‌ی باوباپیراندا
 کاریکی دژواربوو، چونکه له‌ سرووتی زستانه‌دا ئاویه‌کسه‌ر ده‌یبه‌ست و ده‌بوو به
 سه‌هۆل. هه‌ردوو ده‌ست له‌ چاو هه‌ردوو ده‌ستی که‌وره‌ی دایکتدا بچووک بوون. پاش
 ئه‌وه‌ی دایکت به‌هه‌ردوو ده‌ستی سووریه‌وه به‌ چه‌قۆ پیستی ماسیی که‌ی شه‌ق ده‌کردو
 هه‌لده‌دری، تۆ به‌ په‌نجه‌ بچووک کانت پیسته‌کانت راده‌کیشا. پاش ئه‌وه دایکت
 شه‌قیکی دیکه‌ی تی ده‌کردو سه‌رله‌نوێ ئه‌و کاره‌تان دووباره ده‌کرده‌وه. ئه‌وه
 دیمه‌نیکی نمونه‌یی بوو له‌ دیمه‌نه‌کانی زستان کاتیټیک تۆ دایکت له‌ ته‌نیشتی بیره‌که‌وه،

که به چینیکی تهنکی به فر داپوشرابوو، به چیچکانی دادەنیشتن و ماسییە که تان
 کهول دە کرد. دیمەنی پاک کردنی ماسی هەموو سالتیک دووبارە دەبوو وەه وەک بلیت
 دیمەنیکی سینە مایه و جار لە دوای جار دووبارە دەبیتەو. زستانی سالتیک لە
 سالا کان دایکت لە هەردوو دەستی رەق هەلاتووی روانیت کاتیک بەرانبەری
 دانیشتبوویت و گوتی: (کی دەربەست دیت تەگەر کهولێ نه کهین). ماسییە کهی کهول
 نه کردو به هەموو پروا به خۆبوونی کهوه دەستی به پارچه پارچه کردنی کرد. ئەو ویش
 یە که مین جار بوو که ماسییە کهی لەسەر میزی سرووتی باوباپیران دانا بی ئەو ی
 کهول کرایت. ئەو کات باوکت پرسیاری کردو گوتی: (کیشە ی ئەم ماسییە چییە؟)،
 دایکت بەرسقی دایه وە: (هەمان ماسییە، بەلام کهول نه کراوه). پوورت ورتە یەکی
 کردو گوتی: (پییوستە بایەخی زۆرتر به و خواردنە بدەیت پیشکەش به سرووتی
 باوبیران دە کریت)، دایکیشت بەرسقی دایه وەو گوتی: (کهواتە، به خۆت هەول بەدو
 کهولێ بکه). ئەو سالا، هەرکه پروداویکی ناخۆش پروی دابایە، هەمووان پرسی
 پیستە کهول نه کراوه که یان کرده بنیشتە خۆشە ی بن دانیان. کاتیک درەختی
 (بەرسیمۆن) ه که بەری نه گرت و، کاتیک یە کیک لە براکانت داریک بەرچاوی کهوت
 کاتیک یاری به دار دە کردو، کاتیک باوکت نه خۆش کهوت و لە نه خۆشخانە یان
 خەواندو، کاتیک ناموزاکانت به شەر هاتن، پوورت بیزاری دە بری که هەموو ئەو به
 هۆی ئەو وە پروی داوه که دایکت لە پیناوی سرووتی باوباپیراندا به کهول کردنی
 ماسییە کهوه خۆی ماندوو نه کرد.

دایکت دەعەجانە کهی لەسەر تەختە قیمە که دانا که به هەلم لی نرابوو، ویستی
 پارچه پارچه ی بکات، بەلام چه قۆکه خزا تەواو وەک چۆن پیشتەر ویستی شیلمە که
 پارچه پارچه بکات، تۆیش پیت گوت: (دایه من پارچه پارچه ی دە کهم)، چه قۆکهت
 لی وەرگرت و دەعەجانە کهت پارچه پارچه کرد که بۆنی شیلمی لیۆه دەهات و
 پارچه یەکت به ساسی بیبەری سوورو سرکه کهدا ژەندو به دایکت پیشکەش کرد،

چونکه دايكت زؤر له و كاره‌ی له پیناوی تۆدا كردووه. هه‌موو جارێك ده‌تويست به دوو داره‌كه‌ت به هه‌واوه بېگرېته‌وه، به‌لام دايكت ده‌يگوت: (نه‌گه‌ر به دوو داره‌كه‌ت بېگرېته‌وه، ده‌بينيت نه‌و چيژه‌ی خوژه‌ی نابيت، ده‌ی ده‌مت بكه‌وه). پارچه‌ گوشتی ده‌عه‌جانه‌كه‌ی خسته ده‌ميه‌وه، تۆيش پارچه‌يه‌كت خوارد، بۆت ده‌ركه‌وت كه گوشتی ده‌عه‌جانه‌كه‌ گه‌رم و ته‌رچكه‌، له دلی خۆتدا پرسیت: ده‌عه‌جانه‌ بۆ قاوه‌لتی؟ به‌لام به‌ خۆت و دايكت به‌ ده‌ست ته‌واوتان كرد كه به‌پتوه له مووبه‌قه‌كه‌ راوه‌ستاوون. كاتێك گوشتی ده‌عه‌جانه‌كه‌ت ده‌جوو، سه‌رنجت دايه ده‌ستی دايكت ده‌كۆشا پارچه‌يه‌كه‌ی ديكه هه‌لبگریت، به‌لام له ده‌ستی به‌ر سووه‌وه، تۆ پارچه‌يه‌كت خسته ده‌ميه‌وه. ئیدی وازی له‌وه هینا به‌ خۆی گوشتی ده‌عه‌جانه‌كه‌ بخوات و چاره‌روانی تۆ بوو به‌ خۆت پارچه‌کانی له ده‌م بناخنی. ده‌ستی ناسه‌قامگیر دیاربوو، له كاتێكدا گوشتی ده‌عه‌جانه‌كه‌ت ده‌خوارد، پیت گوت: (دایكم)، نه‌وه يه‌كه‌مین جار بوو به‌ (دایكم) بانگی بكه‌یت (با نه‌مپۆ سه‌فه‌ری سینۆل بكه‌ین)، دايكیشته وه‌لامی دايه‌وه‌و گوتی: (با بچینه چیا).

(چیا).

(به‌لێ، چیا).

(لێ‌روه‌ه ریگه‌ هه‌يه‌ بگاته‌ چیا؟).

(به‌ خۆم ریگه‌يه‌كم بۆ نه‌وی چاك كردووه).

(با بچین بۆ سینۆل و له‌وی سه‌ر له‌ نه‌خۆشخانه‌ بده‌ین).

(دواتر).

(كه‌ی؟).

(كاتێك تاقيكردنه‌وه‌ی چوونه‌ به‌ر خویندنی برازاكه‌ت ته‌واو ده‌پیت؟). به‌وه ناماژه‌ی به‌ تاقيكردنه‌وه‌كه‌ی كيژه‌كه‌ی هايۆنگ چوول ده‌كرد.

(دهتوانیت له گهډ من سهردانی نه خوځخانه بکهیت له بری نه وهی له گهډ هایونگ
چوول بچیت).

(من باشم، هه موو شتیک ناسایی دهیت. دهچمه لای پزیشکی چینی و،
ههنديک چاره سهری فیزیکی ودرده گرم له بهر نه وهی گوتیان ملم کیشیه کی ههیه).
نهتوانی دایکت قایل بکهیت سهر له نه خوځخانه بدات، چونکه له سهر نه وه
سوور بوو دواتر سهری لی بدات. پاش نه وه له باره ی بچووکترین ولات له جیهاندا
پرسیاری لی کردیت.

بچووکترین ولات؟ سهرنجی دایکت دا، وهک بلییت تافره تیکي نه ناسیاوه و
پرسیاریکی هه رده مه کیت لی ده کات: کام ولات بچووکترین ولاتی جیهانه؟ دایکت
داوای لی کردیت ته زیحیکي دار گولی بو بهینیت نه گهر سهرت له و ولاته دا.
(ته زیحیکي دار گول؟).

(به لی، ته زیحیکه له دارگول دروست کراوه)، به بی هیزییه وه سهری کردیت.
(نایه پیوستت به ته زیحه تا بو دوعا کردن به کاری بهینیت؟).
(نا، به لام ته زیحیکم له خودی نه و ولاته ده ویت)، دایکت بی دهنگ بوو،
ههناسه یه کی قوولی هه لکیشا، پاشان گوتی: (نه گهر سهرت له و ولاته دا ته زیحیکم
بو بهینه).
بی دهنگ بوویت.

دایکت دریزه ی دایه و گوتی: (له بهر نه وهی دهتوانیت سهر له هه موو شوینیک
بدهیت).

لیره دا ده مه ته قیکهت له گهډ دایکت کوتایی هات و، له ناو مووبه قه که هیچ
وشه یه کی دیکه ی پی نه گوتیت. پاش نه وهی ژهمی قاوه لتیتان خوارد، که بریتی بوو
له دهعه جانه ی به هه لم لی نراو، به خوټ و دایکته وه مالتان به جی هیشت و،
ههنديک کینلگه ی ناو چیاکانی ده وروبه ری گونده که تان به جی هیشت و به سهر
===== ۵۲

زنجیره‌یه‌ک ته‌پۆلکه‌دا رۆیشتن. نه‌گه‌رچی نه‌وه رینگه‌یه‌ک نه‌بوو خه‌لک به‌ گشتی پێیدا
برۆن، که‌چی رپیره‌وه‌که‌ دیاربوو. نه‌و چینه‌ نه‌ستوریه‌ی گه‌لای دابه‌رووی سه‌ر
عه‌رده‌که‌ راخه‌ریکی له‌ژێر هه‌ردوو پیتدا دروست کردبوو، لق و پۆیی دره‌خته‌کان که
به‌ره‌و لای رینگه‌که‌ درێژبوو بوونه‌وه‌ به‌ر ده‌م و چاوت ده‌که‌وتن، دایکت که‌ پێشت
که‌وتبوو لق و پۆیی دره‌خته‌کانی له‌ رینگه‌که‌ دوور ده‌خستنه‌وه‌و دواتر که‌ تێده‌په‌ری
به‌ره‌هه‌لای ده‌کردن، بالنده‌یه‌ک هه‌لقه‌ری و بالی گه‌ته‌وه‌.

(زۆر جار سه‌ر لیتره‌ ده‌ده‌یت؟)

(به‌لی).

(له‌گه‌ل کی؟)

(ته‌نیا به‌ خۆم، چونکه‌ که‌س ناره‌زوو ناکات له‌گه‌لم پیت).

به‌ راستی دایکت به‌ ته‌نیا به‌و رینگه‌یه‌دا ده‌رۆیشت؟ نه‌تده‌توانی بلیت که‌ به
راستی دایکت ده‌ناسیت. رینگه‌که‌ زۆر تاریک بوو تا راده‌یه‌ک رپی نه‌ده‌دا که‌سیک به
ته‌نیا پێیدا بروات. له‌ هه‌ندیک شوین دار هه‌یزه‌رانه‌کان نه‌وه‌ند چرپوون نه‌تده‌توانی
ناسمان ببینیت.

(بۆچی به‌ ته‌نیا به‌م رینگه‌دا ده‌رۆیشت؟)

(جاریکیان پاش نه‌وه‌ی پوورت کۆچی دوایی کرد هاتمه‌ نه‌م شوینه، بۆیه‌ زۆر جار
سه‌ری لی ده‌ده‌مه‌وه‌).

پاش ماوه‌یه‌کی کورت دایکت له‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌یه‌ک راوه‌ستا، کاتیکی لی نزیکی
بوویته‌وه‌و له‌و شوینه‌ت روانی که‌ لیی ده‌روانی، هاوارت لی به‌رزبووه‌و گوتت: (ئای،
نه‌وه‌ نه‌و رپیره‌وه‌یه‌!)، نه‌و رپیره‌وه‌ ته‌واو له‌ یادت سه‌رابوووه‌و، به‌لام نیسته‌ بیرت
که‌وته‌وه‌ که‌ رینگه‌یه‌که‌ کورته‌و به‌ره‌و مالی ڤایه‌ت ده‌بات که‌ دایکت راهاتبوو له‌گه‌ل
خۆی بۆ لای (وی)ی ده‌بردیت کاتیکی منداڵ بوویت. نه‌گه‌رچی رینگه‌یه‌کی گه‌وره‌یان
دروست کردوو به‌ ناو گونده‌که‌دا تێده‌په‌ریت، که‌چی خه‌لکی نه‌م رینگه‌یه‌ی نیوان

چياكانيان به كارده هينا. رۆژيكيان كاتيک نه نكت خهريكي ناماده كردي سرووتي
 باوبايران بوو، تۆيش مريشكيك له پشتته وه ده رۆيشت پيى به په تيک به سترابووه وه.
 كاتيک به ريگه كه دا ده رۆيشتت په ته كه ي كرايه وه و مريشكه كه ت لى بزربووه.
 نه گهرچى ماوه يه كى زۆر به دوايدا گه رايه كه چى نه تتوانى بيدۆزيتته وه. تۆ بلييت نه
 مريشكه بۆ كوى چووييت؟ نايه ريگه كه زۆر گۆراوه؟ ده تتوانى چاو بنووقينييت و بهر
 ريگه يه دا برۆيت، به لām ئيستته نه گهر نه و ته پۆلكه نه بووايه نه وه هه مان رپرپه و
 نه ده ناسييه وه. دايكت له وى راپوه ستا و له و شوينه راما كه نه وسا خانووى دايكى لى
 دروست كرابوو. له ئيستته به دواوه كهس له وى ناژيت. نه و گونده نه وسا په نجا خيزانى
 لى ده ژيا، به لām هه موو دانيشتوانى گونده كه ماله كانى خويان به جى هيشتووه.
 هيشته هه نديك خانووى به تال و ده خويان ماونه ته وه و نه رووخاون، به لām له ئيستته به
 دواوه كهس بۆ نه م گونده ناگه رپتته وه. تۆ بلييت دايكت به ته نيا بۆ نه وى رۆيشتبييت
 تا بيره وه ريبه كانى نه و گونده چۆله ي ياد بيته وه كه تييدا له دايك بووه؟ باوه شت به
 ناوقه دى دايكتدا كردو سه رله نوئ پيشنيازت كرد له گه لت بچيته سيئۆل، به لām
 به رسقى نه دايه وه، له برى نه وه سه گه كه ي هينا. سه ره تا هه ستت به سه رسورمان كرد
 كاتيک سه گه كه ت له ماله كه يدا نه بينى، به لām هه لت بۆ نه رپه خسا پرسيارى له باره وه
 بكه يت.

كاتيک هاوينى پار سال هاتيتته وه مال، سه گيكت بينى له ته نيشتى نه باره كه وه
 به سترابووه وه ناره قه ي ده رپژا، زريزه كه ي زۆر كورت بوو تا راده يه ك هه ستت كرد نه و
 سه گه ي هه سكه هه سكيه تى و ناتوانييت له بهر هه تاو دوور بكه ويته وه ها ئيستته، يان
 ساتيكي ديكه ده توييت. كاتيک داوات له دايكت كرد سنگى سه گه كه بكاته وه، پيى
 گوتيت كه وى نه وه ده كات خه لك ده ترسن نزيك ببنه وه وه به ته نيشت ماله كه دا
 تپه پرن.

چۆن دلی هات بهو شیوهیه سه گه که ببهستیتته وه به تایبته تی له لادی؟ هه رکه گه یشتیتته ماله وه سه باره ت به سه گه که له گه ل دایکت که وتیتته مشتومره وه، بی نه وهی ته نانه ت خۆت ماندوو بکه ی ت و سلاوی لی بکه ی ت. پیت گوت: (بوچی سه گه که ت بهو شیوهیه به به سترای به جی هیشتتوه؟ به ره لای بکه با بیت و بچیت)، به لام دایکت پیدایگری کرد گوتی: (که س نییه له لادی سه گه که ی لهو ناوه دا به ره لا بکات، هه مووان سه گه کانیا ن به زری ده به ستنه وه نه گینه بز ده بن)، تۆیش خیرا وه لامت دایه وه گوت: (که واته ده بیت زرییه کی دریژتر بکری ت. نه گه ر به م زری کورته ببه ستنه وه، نهو سه گه چۆن به رگه ی نه م گه رمایه ده گری ت؟ نایه به م شیوهیه ره فتاری له گه ل ده که ی ت له بهر نه وهی زمانی نییه قسه بکات و به رگری له خۆی بکات؟). دایکت گوتی له مالدا ته نیا نه م زرییه تان هیه، هه مان زرییه که بو سه گه که ی پیشوو به کاری هی ناوه، تۆیش پیت گوت: (که واته بو ناچیت و دانیه کی دیکه بکری ت؟).

نه گه رچی پاش ماوهیه کی دوورودریژ بوو مالت به جی هیشتبوو و هاتیتته وه، نه وه سواری نۆتۆمبیله که ت بوویت و گه رایته وه شارۆچکه که، بهر له وهی بچیتته ماله وه، زرییه کی زۆر دریژت کری، تا رادهیه که سه گه که دهیتوانی له حه وشه ی ته نیشتته وه پیاسه بکات. نهو کات تیبینیت کرد که کۆلیته سه گه که زۆر بچوو که، سه ره له نو ی پروت کرده ده ره وه ده تگوت کۆلیته سه گیکی گه ورده تر ده کری ت، به لام دایکت نه یه یشت و پیدایگری له سه ره نه وه کرد که دارتاشیک له گونده که ی ته نیشتته وه هیه وه داوای لی ده کات کۆلیته یه کی نو ی بو سه گه که دروست بکات. چونکه دایکت لهو هۆکاره نه گه یشت که پال به مرۆقه وه ده نی ت پاره بو کری نی کۆلیته ی گیانلبه ریک خه رج بکات. گوتی: (له هه موو شوینی ک پارچه ی ته خته دار هیه، نه وهی له سه ره مرۆقه لی ره وه له ویوه بزما ریا ن لی بدات. ده شته وی ت پاره به وه بده ی ت؟ ده بیت پاره یه کی زۆرت هه بیت له پیویستی خۆت زیاتر بیت). کاتی ک به ره و شار به ری که وتیت، چیکی کت به بری بیست هه زار وان پی به خشی و داوات لی کرد به لیت پی

بدات که کۆلیتیه کی بهرین بۆ سه گه که دروست بکات. دایکت به لئینی پی دایت نهو کاره بکات. کاتیك گه رایتیه وه سینۆل، چه ندین جار پیوه ندیت پیوه کرد تا له وه دلتیا بیت نایه داوای له دارتاشه ک کردوو کۆلیتیه بۆ سه گه که دروست بکات. نه گه رچی دهیتوانی درۆبکات، که چی گوتی: (پیی ده لئیم. بهم نزیکانه پیی ده لئیم). کاتیك بۆ چواره مین جار هه مان وه لآمت بیسته وه، زۆر تووره بوویت.

(من پاره ی کۆلیتیه که و هه موو شتیکی دیکه م پی داویت. لادییه کان تۆقینه رن. بهرانبهر به رهوشی نهو سه گه هه ست به نه فسووس ناکه یت؟ چۆن ده توانییت لهو شوینه تنگه دا به سه ر ببات به تاییه تی له م گه رمایه دا؟ پاشه رهۆکی تیدایه، نهو به سه ته زمانه پیی پیدا ناوه و تۆ خۆت ماندوو ناکه یت و فریی بده یت. چۆن سه گیکی گه وره ی له م جۆره لهو شوینه تنگه دا ده گوزه ری نییت؟ نه گه ر ناته و ییت نهو کۆلیتیه یه ی بۆ دروست بکه یت، ریی بده به نازادی به هه وشه که دا بسوور پیته وه! بهرانبهر به رهوشی نهو سه گه هه ست به نه فسووس ناکه یت؟).

لهو لاوه بی دهنگی بالی به سه ر دایکتدا کیشا، تۆیش هه ستت به په شیمانی کرد کاتیك گوتت لادییه کان تۆقینه رن.

دهر به ستی دایکت نایه یت، ته نیا دهر به ستی نهو سه گه دیییت؟ لات وایه دایکت لهو که سانه بییت خراب مامه له له گه ل سه گاندا بکات؟ فه رمانم به سه ردا مه که و مه لئ نهو کاره بکه و نهو کاره مه که! به شیوازی خۆم سه گه که م به خیتو ده که م!)، دایکت ته له فۆنه که ی بهر له تۆ داخست.

زۆر جار تۆ بهر له دایکت ته له فۆنه که ت داده خست و پییت راده گه یاند که پیوه ندی پیوه ده که یت و دواتر پیوه ندیت پیوه نه ده کرد، چونکه کاتت نه بوو دانیشیت و گوئ لهو هه موو شتانه بگرییت که دایکت ده یویست پییت رابگه یه نییت. دایکت ته له فۆنه که ی به رووتدا داخست، نه وه یش یه که مین جار بوو که دایکت لییت تووره ده بییت له وه تای مالت به جئ هیشتتروه، چونکه دایکت به رده وام راهاتبوو داوای لیبوردنت لی بکات و ددان به وه دا بنییت. که تۆی په وانه کردوو بۆ نه وه ی لای

1
هایزنگ چوول بژیت، له بهر نهوهی ناتوانیت وهک پیویسته به خیتوت بکات، زور جار دایکت پاساوی دههینایه وه بو نهوهی ماوهی ته له فون له گه لدا کردنه که ت دریش بکاته وه کاتیک پیوه ندیت پیوه ده کرد، ویرای نهوهی پیوه ندیه که ی له گه لت کوتایی پی هیئا، که چی ناتومید بوویت له شیوازی هه لسوکه وت کردنی له گه ل سه گه که داو نه تده زانی چی بکهیت. دایکت چون وای لیها توهه؟ پیشتر راهاتبوو بایه خ به هه موو نهو گیانله بهرانه بدات له مالدا به خیتوده کران. کاتیکیش دههات بو سیئول بو نهوهی ماوهیه کی زور بمینیتته وه، دوا ی سی رور پییداگیری له سهر نه وه ده کرد بچیتته وه بو نهوهی خواردن به سه گه که بدات. چون ده شیت تا نه م رادهیه بیته که سایه تیه کی نامز؟ زورت پی ناخوش بوو دایکت بیته که سیک هه ست کردنی لا نه مینیت.

پاش چند رورژیک، دایکت پیوه ندی پیوه کردیت و گوتی: (پیشتر بهو شیوهیه نه بوویت، به لام نیسته سارد بوویت. کاتیک دایکت بهم شیوهیه پیوه ندیت له گه ل کوتایی پی دههینیت، پیویسته پیوه ندی پیوه بکهیتته وه).

که لله ره قیت هوی نه وه نه بوو پیوه ندیت پیوه نه کرد، به لام ماوهی ته وه ت نه بوو لهو ماوهیه دا بیر له بابته که بکهیتته وه. چندین جار له رورژیکدا ته وه ت بیرده که وته وه چون دایکت ته له فون که ی به تووره ییه وه له گه لت کوتایی پی هیئا و بیرت له وه کرده وه که پیویسته پیوه ندی پیوه بکهیت، به لام له بهر ههر هویه ک بوویت پیوه ندی پیوه کردنه که ت دهخسته دوایه مین لیستی کاره کانتته وه.

دایکت به تووره ییه وه گوتی: (نایه هه موو رورژیکدان بهو شیوهیه ن؟)، جاریکی دیکه پیوه ندیه که ی کوتایی پی هیئا.

له کاتی فیستیقالتی دروینه ی کامل بوونی مانگدا، چوویتته مالی باوانت، کولیتیه کی گه وره ی سه گت له ته نیشته نه باره که وه بینی، له ته نیشته شیوه وه چینیک پروشت بینی راخرا بوو.

***

کاتیك دایكت له تهنیشت ته پۆلكه كهوه راوهستاو، دهستی به قسه كردن كړدو
 گوتی: (له مانگی تشرینی یه كه مدا، كاتیك له ناو دهستشوره كه دا برنجم ده شوشته وه
 بۆ نه وهی قاوه لتی به یانی ناماده بكه م، ههستم كرد كه سیك به سهر پشتمدا
 ده كیشیت. كاتیك ناوړم دایه وه، كه سم نه بیینی. نه و رهوشه سی پۆژ دووباره بسووه وه،
 ههستم ده كرد كه سیك به سهر پشتمدا ده كیشیت وهك بلیت بانگم بكات، به لām
 كاتیك سهیرم ده كرد كه س نه بوو. چواره مین پۆژ، كاتیك ههستام، چوومه
 گه رماوه كه وه، سه گه كه م بیینی لای ناو دهسته كه دا پاكشاوه. پارسال لیم تووړه بوو
 و گوت خراب هه لسوكه وت له گه ل سه گه كه ده كه م، به لām نه و سه گه م بیینی به ده وری
 هیلی شه مهنده فهره كه دا ده سوورایه وه و گه پ بوو، به زه ییم پيدا هاته وه، بۆیه
 هی نامه وه بۆ مال و به ستمه وه و خواردم دایه. نه گه ر نه مبه ستبایه ته وه، نه وه ده چووه
 شوینیکی نه زانراو، یان پهنگه یه كیك بیگرتایه و سهری بریبایه و بیخواردایه ... نه و
 پۆژه، سه گه كه هیچ نه بزوا. سهره تا، وام زانی خه وتووه، ته نانه ت كاتیك داریکم پتوه
 ژه ند نه جوولایه وه، بۆم ده ركه وت تۆپیوه. پۆژی پیشتر باشی ده خواردو كلکی
 ده له قانده وه، به لām بینیم تۆپیوه. نازانم چۆن خوی له زنجیره كه ی قوتار كړد بوو. سهره تا
 له كۆنه ندامی ئیسك ده چوو، پاشان قه له و بوو، توو كه كه ی ده بریسكایه وه، زۆر زیره ك
 بوو، ده ی توانی سووچهر بگریت)، دایكت راوهستا تا هه ناسه هه لكیشیت، (ده لاین
 نه گه ر كه سیك دالده بدهیت فریوت ده دات، به لām نه گه ر سه گیک دالده بدهیت
 چاكه كت ده داته وه. له و بروایه دام نه و سه گه له بری من كوچی كرد).

نهم جارهیان تۆ هه ناسه ت هه لكیشا.

به هاری پار، هه ندیک پاره ت به پیاوینی گه رۆك به خشی. پیی گوتم
 یه كیك له نه ندامانی خیزانه كه مان نهم سال كوچی دواپی ده كات، كاتیك نه وه م
 بیست، نیگه رانی دایگرتم. ماوه ی سالیکی په بق بیرم له وه ده كرده وه. له و بروایه دا

بووم که من ده مرم. به لآم له بهر نه وهی برنجم ده شوشته وه بۆ نه وهی هه موو جارێک چیشته بۆ خۆم لێ بنیتم، نه وه له جیاتی من سه گه که مرد).

(دایه باسی چی ده کهیت؟ چۆن برۆا بهم قسه قۆرانه ده کهیت له کاتی کدا ده چیته په رستگه؟). بیرت له کۆلیته سه گه به تاله کهی ته نیشته نه باره کهو زنجیره کهی سه ر عه رده که ده کرده وه، با وهشت به ناوقه دی دایکتدا کرد.

(گۆرپکی قوولم له ناو حه وشه که دا هه لکه ندو تیدا شاردمه وه).

زۆر جار دایکت ناره زووی ده کرد به سه رهاتی خه یالی دابهینیت. شه وی سرووتی باوباپیران، پوو رو پلکه کانت راهاتبوون بین بۆ سه ردانتان و ده فری پر له برنجیان له گه ل خۆ ده هینا. نه و کاته خواردن زۆر کهم بوو، بۆیه هه مووان له وه راهاتبوون به شداری له به شیکیدا بکه ن. پاش کۆتایی هاتنی سرووتی باوباپیران دایکت ده فری خزمه کانی پر له خواردن ده کرد بۆ نه وهی له گه ل خۆیاندا بیبه نه وه. له کاتی سرووته که دا ده فری برنجه کانی له ته نیشته وه ریز ده کردو ده یگوت بالنده کان فرین و له سه ر برنجه کان نیشته وه پاشان هه لفرین و رۆیشتن. نه گه ر برۆات پی نه کردایه ده یگوت: (به چاوی خۆم بینیم! شه ش بالنده م بینی. بالنده کان باوباپیرانمان به رجه سته ده که ن که بۆ نه وه هاتن تا خواردن بخۆن!). نه وانی دیکه پی ده که نین، به لآم تۆ له و برۆایه دا برۆیت که شوین پیت له سه ر برنجه سپییه که بینیبوو. جارێکیان، دایکت به یانی زوو چوو بۆ کێلگه و ژه میکی سووکی له گه ل خۆی بردبوو تا دواتر بیخوات، به لآم بینی که سیکی دیکه پیشی که وتوو وه نووشتا وه ته سه ر عه رد بۆ نه وهی گیاهه برنیت. کاتی ک لپی پرسیه ناوی چیه، گوتوو یه تی ریبواره و بۆ نه وه را وه ستا وه تا گیا برنیت، چونکه گیایه کی زۆری لیه، بۆیه دایکت و نه ناسرا وه که پیکه وه ده ستیان به گیا رنین کردوو وه، زۆری پی خۆش بوو که یارمه تی دا تا را ده یه که له ژه مه کهی خۆی به شی دابوو. له کاتی گیا رنیشدا ده ستیان به ده مه ته قی و قسه و باسی نه م و نه و کردبوو، پاشان که تاریکایی دا هاتبوو لیک جیا بوو بونه وه. کاتی ک له کێلگه ها ته وه و

گوتی گیای له گهڼ کابرایه کی نه ناسیادو اړنیوه، پورته هه ناسه ی هه لکیشاو پرسپاری پوخساری کابرای لی کرد، نه ویش پیی گوت: (نه وه خاوه ن کیلگه که بوو، به لام پوژتیکیان گیای ده پنی و گهرمایي خوړ لیی دابوو، مردبوو، تویش پرسپارت لی کردو گوت:) دایه نه ترسایت به دريژایی نه و پوژه له گهڼ مردوویه کدا له و کیلگانه مابوویته وه؟، به لام دایکت بیی نه وه ی ده ربه ست بیی، وه لامی دایته وه: (هی نه ترسام. نه گهر به خوړم هه موو گیای کیلگه که م برنیبایه، نه وه دوو تا سی پوژی ده ویست، جا بویه من زوړ شادومانم که یارمه تی دام).

***

پاش سهردانه که ت، بوته ده رکوت که سهرنیشه که تا دیت زوړتر دایکت شه که ت ده کات. نه وه نده ی نه خایاند پووخوڅی و چوست و چالاکی خو ی له ده ست داو زوړ جار هه ر پال ده که وت و دريژ ده بووه وه، ته نانه ت نهیده توانی بیی بخاته لای یاری پاپه زین که زوړی نارزوو لی بوو، که یه کیک له و شته ده گمه نانه بوو له ژیاندا دلای خوش ده کرد، هه روه ها هه سته کانی لاواز بوون. پوژتیکیان دایکت مه نجه لیکی له سهر کوو که ره گازینه که دانا هه ندیک په پوړو پاتالی تیدابوو بو نه وه ی بیان شوات پاشان به ربووه ود سهر عه ردی مووبه که وه نه ییتوانی هه لسیته وه، هه موو ناوی ناو مه نجه له که بوو به هه لم و په پوړو پاتاله که سورتاو مووبه که که پر له چه ره دوو که له بوو، دایکیشته نه ییتوانی بچیتته ده ره وه. خه ریک بوو هه ر هه موو ماله که بسووتیت نه گهر نافره تیکی دراوسی نه بووایه که هاتبوو بزانیته چ پووده دات کاتیک دوو که لیکی بینیبوو ناسوی ته نیبووه وه.

جاریکیان خوشکه که ت که سی مندالی هه یه سه باره ت به دایکت و سهرنیشه به رده و امه که ی پرسپاریکی لی کردیت و، به ده نگیکسی سست و پاسته قینه گوتی: (له و پړوایه دایت دایکت هه ز بکات له مووبه ق بمینیتته وه؟).

===== 60

(بۆچی ده پرسیت؟)

(من تا رادهیهك لهو پروایه دام که چهز ناکات).

خوشکه ده مانسازه کهت ده مانخانیه کی کرده وه کاتیك به یه که مین مندالیه وه سکی پرپوو، منداله کهی لای براژنت دانا، به لām دوور له ده مانخانیه که ده ژیا، بهو شیویه منداله که ماوهیهك لای براژنت ده ژیا، خوشکه که یشت، که زۆری چهز له مندال بوو، له ده مانخانیه کهیدا کاری ده کرد، نه گهرچی نه ییده توانی منداله کهی بیینیت ههفته یه جار نه بییت. نهو کاته ی منداله کهی به جی ده هیشت بتیینیایه دلت پی ده سووتا، به لām پی ده چیت خوشکه کهت پتر له خودی منداله که به دهستی نهو ره وشه وه نالاند بییتی. چونکه منداله که ویرای نه وه ی به شیویه کی زۆر باش توانی خوی له گهل ژیا نی دوور له دایکیدا رابهینیت، که چی دایکی کاتیك له کوتایی پشوی هه موو ههفته یه که به تۆتۆمبیل ده یگه یانده مالی براژنه کهت و که بو مالی خویان ده گه رایه وه تۆتۆمبیله کهی لی ده خوری فرمیسک به گۆنایدا چۆراوگی ده بهست. رۆژی دووشه مه له ده مانخانیه که راده وه ستا و نه وه ند گریابوو هه ردوو چاوی ناوسان. پیت ناخۆش بوو بهو شیویه غه مباریه بیینیت تا راده یهك پیت گوت: (نایه پیویسته نه هه موو قوربانیه به دیت بو نه وه ی ده مانخانیه که به ریوه بهیت؟). کاتیك پیویستی کرد میردی خوشکه کهت سه فهری ویلایه ته یه کگرتوو ه کان بکات و بو ماوه ی دوو سال له وئ بیینیت ه وه و مه شق بکات، خوشکه کهت ده مانخانیه کهی داخست که به ریوه ی برد تا دووه مین مندالیشی بوو، گوتیشی لهو پروادایه ژیا نی له نه مهریکا نه زمونیکی باش بو هه ردوو منداله که پیکده هینیت. تۆیش له دلی خۆتدا بیرت له وه کرده وه: به لی به یارمه تیت له سه رخۆ بهو که میك پشوو بده. به لām خوشکت پاش نه وه ی میردی کرد هیچ پشوی نه دا. خوشکه کهت سییه مین مندالی له ویلایه ته یه کگرتوو ه کان بوو، پاشان گه رایه وه. نیسته ییش پیویسته خواردن بو خیزانیکی پینج کهسی لی بنیت. خوشکه کهت گوتی جاریکیان

له ماوهی مانگیځدا دووسه د ماسییان خوارد. تۆیش پرسیت: (دووسه د ماسی له مانگیځدا جگه له ماسی شتی دیکه ناخۆن؟)، نهویش گوتی به لئی نهوه راسته.

نهوه پیش نهوه رووی دا که جانتاوست و مه که کانیان له نه مه ریکاوه بگهن. خوشکت هیشته له سهر ماله نوییه که رانه هاتبوو، منداله بچووه که ییشی هیشته شیره خۆر بوو، بۆیه کاتی نهوهی نه بوو بچیتته بازار، بۆیه خه سووی سندووقیک ماسی وشکه وه کراوی خوی کراوی بۆ ناردبوو، هه موو سندووقه ماسییه که یان له ماوهی ده رۆژدا خواردبوو. خوشکه که ت پیکه نی و گوتی: (مه ره گهی پا قلم لی دهن او هه ندیک ماسیم ده برژاندو نیسکه وای زۆکینیم له گه ل ماسیدا لی دهن ا).

کاتیک له خه سووی پرسی له کوئی زۆرتری ده ست ده که ویت، بۆی ده رکه وت که ده توانیت له ریگهی نینته رنیتته وه داوای بکات. جا له بهر نهوهی بری پیشوویان زۆر خیرا خوارد، بۆیه نهم جارهیان دوو نه وه نده یان داوا کرد.

(کاتیک ماسییه کان گه یشتن، شوشتمن و ناماده م کردن، دیتم دووسه د ماسین. دهستم به شوشتمنی ماسییه کان کرد بۆ نهوهی بتوانم چوار ماسی، یان پینج ماسی له ناو کیسه یه ک دانیم و بیخه مه ناو یه خچاله که وه، بۆ نهوهی لینانیان بۆ خۆم ئاسانتر بکه م. له ناکاو ویستم هه ره هه موو فری بده مه سه ره عه رد)، پاشان خوشکت له سه رخۆ گوتی: (دایکم بیر که وته وه، تۆ بلیت به دریزایی نهو سالانه ههستی به چی کردیت که له ناو نهو مووبه قه کۆنه چیشتی بۆ خیزانه گه وره که مان لی دهن ا. له یاده چه ندمان ده خوارد؟ دوو میزی بچووکمی پر له خواردغان هه بوو له گه ل مه نجه لیکمی زۆر گه وره ی برنج لیناندا. به رده وام ده بوو خواردنی نیوه رۆمان بۆ لی بنیت، به چیشته لاوه کییه کانه وه، که به هه ر شتیک لیی دهن ا لهو شتانه ی دهیتوانی دهسته به ریان بکات.. دایکم چۆن دهیتوانی رۆژانه نهو هه موو نیشه ته واو بکات؟ یه کیک له خزمه کاغان به رده وام لای نیمه ده ژیا، له بهر نهوهی باوکمان کاکی بوو. لهو بروایه دا نیم دایکم هه رگیز هه زی له نیش کردنی ناو مووبه ق بووبیت).

مەزەندەكەت لە دەست دا، چونكە ھەرگیز بېرت لە دایكت نەدەكردەو بە
شێوەیەك لە مووبەق جیابیت. زۆر جار دایكتت بە مووبق و مووبەقت بە دایكت
دادەنا، ھەرگیز پرسیاری ئەوەت لەخۆ نەدەكرد ئایە دایكت ھەزى لە ئیش كردن لە
ئار مووبەق دەكرد یان نا؟

***

لەپیتاوی پارە پەیداكردندا، دایكت راھاتبوو كرمى ئاوریشم بەختیوكات و جو
بترشیتیت و یارمەتى ئامادەكردنى پەنیری تۆفۆ بدات. باشترین پارە پەیداكردن خەرج
نەكردنیەتى. دایكت ھەموو شتیكى دەستەبەر دەكردو ھەندیک جار وای لیتھاتبوو
كۆنە گولۆپێك، یان كۆنە بەردیكى دارزاوی داغ كردن، یان كۆنە گۆزەییەكى بە
خەلكى دەرەوھى شارۆچكەكەتان دەفرۆشت كە ئەو شتانه سەرنجی پادەكیشان و بە
شتى ئەنتیکەى كەلەپووریان دادەنان. وێرای ئەوھى دایكت ھیچ كام لەو شتانهى
خۆش نەدەویستن، كەچى مامەلەو سازشیكى لەگەڵ كریارەكاندا لەسەر نرخەكەى
دەكرد، وەك بلیتیت فرۆشیاریكى پیشەگەرە.

سەردەتا، وا پێدەچوو دایكت زیانى بەربكەویت، بەلام دواتر چى بویستایە
دەستگیری دەبوو. چونكە لەسەرخۆ گونى بۆ شل دەكردن و پاشان دەیانگوت: (كەواتە
ئەو برە پارەییەم بدەنئى)، ئەوانیش سەرزەنشتیان دەكردو دەیانگوت: (كى ئەو برە پارە
زۆرە بەم شتە بى سوودە دەدات؟)، دایكیشت بە پاساووھە وەلامى دەدانەوھ: (كەواتە
بۆچى بە سەرانسەرى وڵاتدا دەسوورپێنەوھو ئەم شتە بى سوودانە دەكەرن؟)، ئەنجا
گولۆپەكەى لى دەستاندەوھ. ئەوانیش بێزارییان دەردەبەرى و دەیانگوت: (تۆ
بازرگانىكى بلیمەتیت)، پاشان ئەو برە پارەییان بە دایكت دەدا كە داواى كردبوو.

دایكت بە درێژایی ژيانى نرخى تەواوى بەرانبەر بە ھیچ شتیك نەداوھ، چونكە
راھاتبوو بە خۆى ھەموو شتەكان بكات، بۆیە بەردەوام ھەردوو دەستى پرېسوو. بى

ئەو ھى شەكەت بېيىت دروومانى دەكردو شتى دەچنى و زەوى دەكىلاو، كىلگەكانى
 دايكت ھەرگىز لە بەروبووم خالى نەبوون: بەھاران تۆوى پەتاتەى لەناو قۆرتەكاندا
 دەچاندو كاهوو و گولەبەيبوون و تۆلەكەو سىرو بىبەرو گەفە شامى دەچاند. . لە بن
 شوورەى كىلگەكەيش قۆرتى ھەلدەكەند تا كۆلەكەو لۆبىياو كونجى و توو و ئارووى
 لى بچىنىت. بەم شىۋەيە راھاتبوو ھەموو كاتەكانى خۆى بەسەر ببات، يان لە
 مووبەق كار بكات يان لە كىلگە پەتاتەو پەتاتەى شىرىن و زوكىنى بچنىت و كەلەرم
 لى بكاتەو ھەو شىلم لە ژىر ەرد دەربھىنىت. كارکردنى دايكتان بە درىژايى رۆژگار
 بۆى سەلماندن كە ھىچ شتىك ۋەبەر ناىەت نەگەر مرۆڤ بە خۆى سەرەتا تۆۋەكەى
 نەو ھىنىت، ۋەك: ئەو جووگەلەو بارۆكانەى بەھاران بە ناو ھەوشەدا دىن و دەچن و
 ئەو بەرخانەى لە تەويلەكە بەختى دەكردن.

سالىكىيان، دىلە سەگەكە تەرەكى و نۆ تووتكەى بوو، دوای تىپەربوونى مانگىك
 پاش ئەو دايكت دوو تووتكەى گل دايەو ھەو شەش تووتكەى لە سەبەتەكە ئاخنى تا
 پىر بوو و يەك تووتكەيشى بە باۋەشى تۆۋە داۋ پىي گوتىت: (دوام كەو).

ئەو پاسەى لە گەل دايكتدا سواری بوون زۆر سىخناخ بوو لەو خەلكەى بۆ شار
 دەچوون تا كالاكانيان بفرۆشن، كە برىتى بوون لە كىسەى پىر لە بىبەرى وشكەو
 كراو كونجى و رەشە لۆبىياو سەبەتەى پىر لە كەلەرم و شىلم. كاتىك يەك رىز لە
 ويستگەى پاسەكە لە شارەكە گردبوونەو، ھاتوچۆكەران راۋەستان تا شتەكان لە
 فرۆشيارەكان بىر. تۆيش ئەو تووتكە گەرمەود بوو ھى بە باۋەشتەو بوو لە گەل
 تووتكەكانى دىكەدا داناو لە تەنىشت دايكتەو بەچىچكانى دانىشتىت و چاۋەپىت
 كرد تا بىفرۆشيت. ئەو تووتكانەى كە دايكت ماۋەى مانگىك بەختى دەكردن
 قەلەو و جوان و ساغ بوون و ھىچ گومان يان دوژمنايەتتىيان بەرانبەر بە خەلكەكە
 نەدەنۋاند. كلكىيان بۆ خەلكى دەلەقاندەو كە لە دەورى سەبەتەكە گردبوونەو
 دەستيان دەلىسانەو. تووتكەكانى دايكت بەر لە شىلم و كەلەرم و لۆبىياكان فرۆشان.

كاتيكيش دوايه مين تووتكهى فرؤشت راوه ستاو لىي پرسيت: (چيت ده وىت؟)، تؤيش
سدرنجى دايكت دا كه به ده گمهن پرسىارى لهو جؤرهت ناراسته ده كات.
(من پرسىارت لى ده كه م: چيت ده وىت؟).

(كتيبيك).

(كتيب؟).

(به لى كتيبيكم ده وىت!).

دايكت به شتوهيهك رهفتارى كرد وهك بليت نه زانيت چى بكات، بؤ ماوهى يهك
خولهك تىي روانيت پاشان لىي پرسيت له كوئى كتيب ده فرؤشن، كؤگهى
كتيب فرؤشيهكى نزيك ده روزهى بازارت پيشانى دايكت دا لهو شوينهى پينج رپيانيك
به يهك ده گهن. دايكت نه چوه ناو كؤگه كه وه به لكو پىي گوتيت: (يه كيك هه لبريره و
بزانه نرخه كهى به چهنده پاشان وه ره ناگه دارم بكه وه). ته نانهت كاتيك پىلاويكى
پلاستىكى بؤ كريت، داواى لى كرديت ههردوو تاكه كهى تاقي بكه يته وه، پاشان واى
لى كه وتوهه پارهيهكى كه مترى به خاوهن كؤگه كه دا، كه متر له وهى داواى ده كرد،
به لام داواى لى كرديت كتيب به كه هه لبريره و پرسىارى نرخه كهى لى بكه يت وهك
بليت سازش له سه ر نرخه كهى ناكات. هه ستت كرد كه كؤگهى كتيب به كان له
ميرگىكى به رين ده چىت، چونكه نه تده زانى چى كتيب به هه لبريره وىستت كتيب به
بكرپت چونكه راهاتبوويت نهو كتيب به بكرپت كه براكانت له فيرگه وه بؤ مالىان
ده هينان، به لام زؤر جار كتيب به كه يان لى ده سه نديت به ر له وهى ته واوى بكه يت.
په رتوو كخانه كهى فيرگه كه يش كتيب بهى جؤراو جؤرى تىد ابو جياواز لهو كتيب به نهى
هايونگ چوول ده يه ينانه وه. نهو كتيب به نهى له چه شنى: خاتوو سا ده چىت بؤ باشوور،
يان سه رگوزه شتهى چين يوون بووك. كتيب به كت هه لبراره دايكت له ده ره وهى
كؤگهى كتيب فرؤشيهكه راوه ستابوو چاوه رپى ده كردو خهريك بوو بؤ يه كه مين جار
له ژيانيدا به هاى كتيب بهى ده ره وهى فيرگه بهو كتيب به بدات كه هه لبراره دبوو.

پرسیاری لی کردیت: (نهمه نهو کتیبه پیوستت پیتهتی؟).
 خیرا سهرت بۆ له قاندهوه چونکه لهوه نیگه ران بوویت په شیمان بیتهوه. له
 راستیدا له بابه تی کتیبه که نه گه یشتبوویت، که له سهر بهر گه که ی نووسرابوو
 (فهیله سووف نیچه) نووسیویه تی، به لام هه لته بژارد له بهر نهوه ی ناوونیشانه که ی
 سهرنجی پراکشایت. دایکت ته وای به های کتیبه که ی پی دایت. کاتیک سواری
 پاسه که بوون، دانیشیت و له جیاتی توتکه که کتیبه که ت له نامیز گرتبووو له
 په نجه رده که وه ده پروانی، پیره ژنیکت بینی پشتی چه مابوو وه ناو میدانه سهیری
 هاتو چۆ که رانی ده کردو ده یویست قاپیک شله برنج بفرۆشیت که له ناو سه به ته
 پلاستیکیه که یدا مابوو وه.

***

کاتیک له ده ربه نده چیا بیه که راوه ستابوویت له گونده کۆنه که ی داپیره و باپیره ت
 ده پروانی، دایکت پی گوتیت کاتیک باوکی هاتوو ته ماله وه وی ته مه نی سی سالان
 بووه پاش نهوه ی له م گوند بۆ نهو گوند گه راوه به دوا ی دۆزینه وه ی زیرو گۆگردا
 گه راوه. نهو کات چوو له شوینی دروستکردنی ویستگه نویه که ی شه مه نده فهره که
 کاربکات و له وی تووشی رووداویک بوو. لادیبیه کان که هاتن تا هه والی رووداوه که به
 داپیره ت رابگه یه نن سهیری دایکیان کردیت که هه پای ده کردو له ناو حه وشه که دا یاری
 ده کردو گوتیان: (نه ی مندالی ناشیرین، باوکت مردوو وه تویش پیته که نیت).

(نهو قسه یه ت له یاده له وه تای ته مه نت سی سالان بوو؟).

(به لئی، له یادمه).

دایکت باسی بۆ کردیت که هه ندیک جار هه ستی به بیزاری به رانبهر به دایکی
 ده کرد، واته داپیرت، گوتی: (من بروای ته وایم هه یه که په نجیکی زۆری له گه ل داین
 تا په روه رده ی کردین، پاش نهوه ی بوو به بیوه ژن و چوو ه ریزی بیوه ژنانه وه، به لام

==== 66

دەبوو پەوانەى فېرگەى بکردابام. براكەم چووە فېرگەىەكى ژاپۆنى ھەروەھا خوشكەكەيشم، كەواتە بۆچى منى لە مائەوە گل داىەوە؟ بە دريژايى ژيانم لە تاريكايى نەزانين و بى ترووسكەىەك رووناكى ژيانم گوزەراندا...

ناكام داىكت قايل بوو لە گەلت بچيئە سينيۆل نەگەر بەليني پى بەدەيت هايۆنگ چوول ناگەدار نەكەيتەوە. كاتيەك پيەكەوە مائتان بەجى هيشت، ھەر داواى لى دەكرديت ئەو بەليني پى بەدەيت.

كاتيەك لەم نەخۆشخانەوە دەچوونە ئەو نەخۆشخانە بۆ ئەوەى ھۆكارى سەريئيشەكەى داىكت بزائن، يەكيەك لە نۆژدارەكان باسى خاليكى سەرنجراكيئشەرى كرد: (داىكت لە ميژە جەلتەىەكى ميئشك لىي داوە). جەلتەى ميئشك؟ پيئت گوت ئەو شتە ھەرگيز رووى نەداوە، بەلام نۆژدارەكە ناماژەى بە پەلەىەك لە ويني تيشكەكە كرددو گوتى ئەو بەلگەى ئەوەىە جەلتە لە ميئشكى داوە. پرسىارت لى كردو گوتت: (چۆن جەلتە لىي دەدات و ھەست ناكات؟)، نۆژدارەكە پيئى گوتيت بى گومان داىكت ھەستى پى كردوو، چونكە شيۆازى گردبوونەوەى خويئەكە لەناو ميئشكيدا بەلگەى ئەوەىە كە ھەستى بە جەلتەكە كردوو. نۆژدارەكە گوتى داىكت بە دەستى ژانيكى سەختەوە نالاندووويەتى.

(مەبەستت چيئە بەوەى كە بە دەستى ژانيكى سەختەوە نالاندووويەتى؟
لەكاتيەكدا پيئەچيئت تەندروستى داىكم تەواو باش بيئت).
نۆژدارەكە گوتى: (بپروا ناكەم ئەوە پاست بيئت).

ئەو ھەوالەت زۆر پى ناخۆش بوو. نۆژدارەكە خويئە مەييوەكەى ناو ميئشكى داىكى پەوانديتەوە، بەلام ژانە سەرەكەى چاك نەبووہو. داىكت بە شيۆەىەكى ناسايى قسەى دەكرد، بەلام لەناكاو توند دەستى بە سەريئەوە دەگرت وەك بليئيت بوتلە شووشەىەكى درزبردووہو ھاكا شكا، پاشان دەگەرايەوە مائەوەو لەسەر شوئستە تەختەدارينەكەى ناو ئەنبارەكە رادەكشا.

***

(دایه حەز دەکەیت لەناو موبهق کار بکەیت؟). کاتیڤک بۆ یە کەمەین جار نەم
پرسیارەت ناراستە کرد، دایکت لە مەبەستی قسە کەت نەگەشت.

(حەز دەکەیت لە موبهق کار بکەیت؟ حەز دەکەیت چێشت لی بنییت؟).

دایکت تاویک چاوی لە هەردوو چاوت بری و پاشان گوتی: (من حەز لە موبهق
ناکەم و پقیشم لی ناییتەوه، من چێشت لی دەنیم چونکە نەرکی من ئەوهیه. دەبیست
لە موبهق بمینمەوه بۆ ئەوهی هەر هەمووتان بتوانن نان بخۆن و بچنە فیرگە. چون بۆ
مرۆڤ هەلەدەکەوێت ئەو شتە بکات کە تەنیا بە خۆی ئارەزووی دەکات؟ هەندیک شت
هەن دەبیست مرۆڤ بیانکات پێی خۆش بیست یان پێی ناخۆش بیست). لە پوخساری
دایکت وردبووێتەوه کە پێوهی دیاربوو دەیگوت: ئەمە چ جۆرە پرسیاریکە؟ پاشان
ورتەیهکی لیوه هات و گوتی: (ئەگەر تەنیا ئەو کارە بکەیت کە خۆت دەتەوێت، ئەو
کێ هەر هەموو ئەو کارانە تەواو دەکات کە حەز ناکەیت تەواویان بکەیت؟).

(کەواتە پێم بلی: حەزی لی دەکەیت یان نا؟).

دایکت سەیری ئەم لاو ئەو لای خۆی کرد وەک بلیت خەریکە نەینییەکی ترسناک
بدرکینیت، پاشان بە گۆیوهی چرپاندیت و گوتی: (زۆر جار قەپاغی گۆزە کام
شکاندوون).

(سەرقاپی گۆزە کانت شکاندوون؟).

(بەلی، کاتیڤک هەستم بەوه نەدەکرد کە ئەم پەوشە کۆتایی دیت. جووتیار
سپیناغی دەست دەکەوێت ئەگەر تۆوی سپیناغ بچینیت و گەنە شامی دەست
دەکەوێت ئەگەر گەنە شامی بچینیت... هەرچی کاری ناو موبهقە، ئەوه نە
سەرەتاو نە کۆتایی نییه. مرۆڤ قاوەلتی دەکات پاشان نیوه پۆ دادیت پاشان شیوی
نیواره، پاشان هەتاو هەلدیت و سەرلەنوی کاتی قاوەلتی دیتەوه .. پەنگە پەوشە کە
چاکتر ببوایه خواردنی لاوه کیم ناماده کردبایه، بەلام هەمان بەروبووم لە
کینگەکاندا دەچاند، جا بۆیه بەردەوام هەمان ژەمە خواردنم لی دەنایهوه. ئەگەر مرۆڤ

==== ٦٨

هه مان ئيشى دووبارهو چهند باره كردهوه، ئاكام تووشى بيزارى دهبيت. بهم شيويه ورده ورده ههستم بهوه ده كرد كه مووبهق بهنديخانهيه، رويشتمه بنهوهى حهوشه و ناشيرينترين قهپاغه گوزهم گرت و تا هيژم تيدابوو به ديواريكمدا كيشا. پوررت نهيدهزاني نهو كاره دهكهم. نهگهر بيزانيبايه، دهگوت كه من شيتم و قهپاغ بهو نارهدا فرى دهدهم).

دايكت پيى راگه ياندت كه راهاتبوو له ماوهى چهند رورژيكددا قهپاغيتكى نوپى دهكړى و له شويى نهو قهپاغهى دادنا كه شكاندوويهتى. پييشى گوتيت: (ههنديك پارهم په رت و بلاو كردهوهو بهفيرپو دا، كاتييك دهپويشتم قهپاغه نوپيه كه بكرم، لهو بروايه دا بووم كه نهو پاره بهفيرپودانه، نهوهيش واى لي كردم ههست به ههستيكي توقينهر بكهم، بهلام نه مدهتوانى جلوهى خوم رابگرم، چونكه دهنگى قهپاغه كه دهشكا چوون ههتوانييك وابوو بوم ههستم به نازادى ده كرد)، دايكت په نجهى له سهر ههردوو ليوى داناو گوتى: (به كس مه لي. نه مه به كه مين جاره نه م نهينييه ده دركيتم)، بزديه كى فيلبازانه كه وته سهر روخسارى، (نه گهر نه ته وييت چيشت لي بنيت خوت تاقي بكه وهو فهغفورويهك بشكيته. نه گهرچى له ناخى دلته وه ههست بهوه ده كه يت زيانت لي كه وتووه، بهلام ههست به جوړه سووكبوونيتكى زور ده كه يت، تو مي ردت نه كردووه، بوپه، هه رچونيك بووه ههست به مه ناكه يت).

دايكت هه ناسهيه كى قولى هه ئكيشاو گوتى: (بهلام كه ده ميينين گه وره ده بن گهز گهز بالام ده كرد. نه گهرچى نه وهنده سهرقال بووم نه مدهتوانى ته نانهت دهسته سره كهى سهرم ببهستمه وه. سهيرى نيوم ده كرد له دهورى ميژه كه دانيشتوون و نان ده خون و دهنگى كه وچكه كانتان ديت كه له قاپه كان ده دن، ههستم ده كرد كه هيچ شتيكى ديكهم له جيهاندا ناويت. نيوه جوړه منداليك بوون به ئاسانى مامه له تان له گهل بكرت، به ناره زووه وه خواردنه كه تان ده خوارد ته نانهت نه گهر ته نيا چيشتى سكارى سهوزهى زوكينى له گهل مه رده گهى لوييام بو لي نابان، نه گهر جار

ناجاریش هەندیک ماسیم بە هەلم بۆ لی نابان شاگەشکە دەبوون... کاتیک گەرە
 دەبوون ئەشتیهایەکی زۆری خواردنتان دەکرد تا رادەیهک دەیتۆقاندەم. پراھاتیبوم
 قاپیکی پر پەتاتە ی سورەوہ کراوم بۆ بەجی دەهیشتن بۆ ئەوہی لە فیرگە گەرانەوہ
 بیخۆن، کاتیک دەگەر پامەوہ قاپە کە بەتال بوو. ئەگەر پۆیشتبام هەندیک برنج بۆ
 شیوی ئیوارە بەینم و دەمی کەوگیرە کەم لە بنی گۆزە ی برنجە کە ی دابایە، هەستم
 دەکرد لە ترساندا دلم خەریکە دەگیریت. سبەینی بەیانی چی دەرخواردی مندالە کاتم
 بەم؟ بەم شیوہیە، لەو پۆژانە دا هەرگیز بیرم لەوہ نە کردبووہوہ کارکردنم لەناو موویەق
 خۆش دەویت یان نا. ئەگەر مەنجەلئیکی گەرە ی برنج و مەنجەلئیکی دیکە ی بچووی
 مەرەگەم لی بنایە، بیرم لە رادە ی ئەو شە کە تیە نە دە کردەوہ کە بەر جەستم
 دەکەوت، بەلکو هەستم بە شادومانی دەکرد چونکە ئەو خواردنە دەچیتە زاری
 مندالە کاتمەوہ. رەنگە ئیستە تۆ مەزەندە نە کەیت ئەوہ چی دەگە یە نیت، بەلام ئەو
 کاتە لە رابوردوودا بەردەوام نیگەرەن بووین خۆراکم لی بپریت، چونکە دابینکردنی
 خۆراک و بە زیندووی مانەوہ گەرنترین مەبەستمان بوو. دایکت کە بزە یەکی کەوتە
 سەر لیو ناگەداری کردیتەوہ کە ئەو پۆژانە ی بە کامەرەن ترین پۆژگاری ژیان ی خۆ ی
 دادە نیت.

بەلام سەرنیشە کە ی دایکت بزە کە ی سەر لیوی دزی.

***

ئەو پیاوہ ی پەنای بۆ دەبەیت ریکلامە کانت بۆ چاپ بکات جلیکی لە پەموو
 دروست کراوی کۆنی لەبەرە زۆر وەستایانە درواوہ. وپرای ئەوہی کە دەزانیت زۆر جار
 جلی کۆنی پەموو لەبەر دەکات کە چی ناتوانیت ری لە خۆت بگریت زۆری لی ورد
 نەبیتەوہ. پاش ئەو ی پیاوہ کە بیستی کە دایکت بزربووہ، ئیستە پیت دەلئیت
 ریکلامە کەت بە گویرە ی نمونە کە ی خۆت بۆ دیزاین دەکات و لە چاپخانە یە ک خیرا

===== ٧٠

چاپی دهکات که ناسیاوهکانی بۆ کارکردن به کاری دههینن. خۆت و براکانت هیچ وینهیهکی نوئی دایکتان نه دۆزییهوه، بۆیه بریارتان دا وینهی خیزانه که تان بلاویکه نهوه که براکات له ئینتهرنیت بلاوی کردووه تهوه. پیاوه که له پوخساری دایکت له ناو وینه که دا ورد ده بیتهوه و ده لیت : (دایکت زۆر جوانه).

له ناکاوا، بئی بیرکردنهوه، تۆیش ده لیت جله کانت زۆر جوانن. که گوئی له قسه که ت ده بیت بزهیه کی دیتئی و ده لیت: (دایکم به خۆی بۆی دوریوم).

(به لام، نه مردووه؟).

(نهو کاته بۆی دوریم که هیشته نه مردبوو).

ناگه داری کردیتهوه ههر له مندالییهوه جگه له په موو هیچ جلیکی دیکه له بهر ناکات له بهر نهوهی تووشی چند جۆره ههستهریهک بووبوو. ههر که ههر جۆره جلیکی دیکه بهر پیستی بکهویت نهوه دهست به خوران دهکات و سوور هه لده گهریت. بۆیه له ژیانیدا ههر نهو جله په موانه ی له بهر ده کرد که دایکی بۆی ده دروو. نهوه وای کرد وینه ی دایکی له ناو میشکیدا بچه سپیت که ههر گیز جلی ده دروو. چونکه ده بوو بهردهوام جل بدرویت بۆ نهوهی به خۆی هه موو شتیکی بۆ بدرویت ههر له جله کانی ژیره وه بگره تا ده گاته گویره ویه کانی.

پاش مردنی کاتیک که نتۆره که ی کردهوه چندین جلی په مووی بینی به دریژیایی ژیانیه بهشی بکات، یه کیک له وانه نه م دهسته جله بوو که نه مپۆ له بهری کردووه. تۆ بلیت دایکی چۆن بوو بیت؟ دلت پی ده سووتیت که گوئی لی ده گریته. له پیاوه که ده پرسیت که دایکه خۆشه ویسته که ی له یاده و ده لیت: (لهو بروایه دایت دایکی ژیانیکی به خته وه رانه ی به سه ر بردییت؟).

پیاوه که به وشه ی پر له پیره وه ههستی ناخی ده رده بریت، به لام پوخساری نه وه ت پی پیشان ده دن که دایکیت ریسوا کردووه.

ده لیت: (دایکم له ئافره تانی نه م پۆژگارهی نه ده کرد).

هایونگ چوول، داوای لیبوردن دهکهم

له ژئیر تاوهری کاتژمیره که دا که دایکی راهاتبوو چاوه پئی بکات، نافرته تیک
ریکلایمیکی له دهست وهرده گریت و تۆزیک راده وهستیت تا له وینه کهی دایکی
وهردبیتته وه.

پاش نه وهی براهت له شار خانوویه کی دۆزییه وه، دایکت دههاته ویستگهی
سینۆل و له یه کیک له ناواره کانی جهنگ دهچوو، به سهر شوسته که دا ده پرۆیشت
چهنین بوخچهی هاوسانی له سهر سهرو به ههر دوو دهستییه وه هه لگرتبوو و به
ههر دوو شانیه وه شوپ بووبوه وه، له کاتی کدا نهو شتانهی که نهیده توانی هه لیان بگریت
به ناوقه دییه وه هه لیواسیبوون. شتیکی سهیره وپرای نهو هه موو قورساییه که
دهیتوانی پروات.

نه گهر دایکت بیتوانیایه نه وه کاتی ک دههات سهری لیبدات باینجان و کووله کهی
به لاقییه وه ده به ست. راهاتبوو که دههات گیرفانه کانی پر له بیسهری نه گه یشتوو و
که ستناهی بی تویکل، یان سیری پاک کراوو به کاغزه زی رۆژنامه پیچراو بوون و
نه ستوو بووبوون. نه گهر براهت بچووبایه له ویستگه که پیشوازی بکردبایه
کۆمه لیک بوخچه و شتی پیچراوی لای ههر دوو لاقی دایکیدا ده بیینی و سهری سوور
ده ما چۆن ته نیا نافرته تیک ده توانیت نه م هه موو شتانه له گه ل خۆیدا بهی نییت. له نار
بوخچه و به ستراوه کاندای راده وه ستاو له دهوروبهری خۆی ده پروانی و ههر دوو گۆنای سوور
هه لده گه پان و چاوه پئی گه یشتنی ده کرد.

نافرته ته که به دوو دلاییه وه لپی نزیک ده بیته وه و ناماژه به وینه چاپکراوه کهی
دایکی ده کات له ریکلامه که داو ده لیت: (ببوره)، له و پروایه دام من له ته نیشت
نووسینگهی بۆنگسان تو دۆنگ بینومه). دایکی له وینهی ناو ریکلامه که دا که

خوشکه بچوو که که ی ناماده ی کردوو شادومانه و بزهی له سهر لیسه و جلیکی شینی ناسمانی له بهره. ژنه که دریژه ی به قسه کانی دا: (تهم جله ی له بهر نه بوو، به لام چاویان زۆر له یه که ده چن. من له یادمه چونکه ههردوو چاوی راستگۆیانه و هیوران هه پۆیان دهواند). نافره ته که جارێکی دیکه له چاوی دایکی له وینه که دا ورد ده بیته وه و ده لیت: (تیبینی برینیکم کرد به قاچیه وه)، دریژه ی به قسه کانی داو گوتی بینیم سه نده لیک ی پلاستیکی شینی له پی بوو تایه کیان له ته نیشته په نجه گه ورده که یه وه به پیوه ی دورا وه ته وه و پارچه یه که له گوشته که ی ده ره په ریبوو، جو ره قو رتیکی لای پیی دروست کردبوو، نه ویش ره نگه له بهر نه وه بیت ریگه یه کی زۆری بریبیت. نافره ته که گوتی میش و مه گه ز ده وریان دابوو، گیزه یان ده هات و له سهر برینه که ده نیشته وه که کیمی کردبوو، دایکی هه ره دهستی راده وه شاندا تا دووریان بخاته وه و بیزار بو بوو. نه گه رچی برینه که زۆری نازار هه بوو، که چی هه ره له نووسینگه که ی ده روانی وه که بلیت هه ست به برینه که نه کات. نه وه ی به ره له هه فته یه که پیش نیسته بینیبوو.

هه فته یه که؟

براکه ت نازانیت چی پیویسته له م قسانه ی هه له ینجینیت که نه و نافره ته کردنی. پاش نه وه ی نه و نافره ته نه و ناوه به چی ده هیلیت، نه و هه ره ریکلامه کان بلاوده کاته وه. هه موو نه ندامانی خیزانه که ی خستوو ته ناماده باشیه وه بو نه وه ی ریکلامه کان له هه موو شوینی که هه لواسن و له هه موو شوینی که له ویستگه ی سیئو ل تا نامیو نگ دۆنگ، له چیشتخانه بو کو گه ی جل فرۆشتن و په راوگه و قاوه خانه کانی نینته رنیت دابه ش بکه ن. کاتی که ریکلامه کانیان دراندن، چونکه له و شوینانه یان هه لواسیبوو که ناییت لیتی هه لباوسن، له هه مان شوینیان هه لواسینه وه. نه ندامانی خیزان به وه وه نه وه ستان ته نیا ریکلامه کان له ناوچه ی ده ورو به ری ویستگه ی سیئو ل بلاویکه نه وه، به لکو له بازاری نامدیو ن و چانگیم دۆنگ و ته نانه ت له سو دیو ن بلاویان کرده وه. له و ریکلامانه ی له رۆژنامه کاندایان کرده وه به ته له فۆن ته نیا

یهک پیوهندیسیان پیوه نه کرا، به لآم هندیك کهس پاش خویندنه وهی ریکلامه که به راستی پیوهندیسیان پیوه کردن. ناماژه یه کیان پیگه یشت که نافرته تیک له شیوهی دایکیان له چیشته خانه یهک بینراوه، پاشان خیرا چووه ته دهره وه، به لآم بۆیان دهرکهون که دایکیان نه بووه، به لکو نافرته تیک بووه له تمه منی دایکیاندا بووه و لهو شورینه کارده کات. جار یکیان یه کیك پیوهندی پیوه کردن و گوتی له ماله کهی خویدا میوانداری دایکی کردوون و ته وای ناوونیشانه کهی خوئی پی گوتن. بۆیه یه کسه ر به دلئیکی پر له هیواو نومیده وه خوئیان گه یانده نه وی، ته نانه ت خودی ناوونیشانه که هه ر نه بوو. یه کیکی دیکه پیوهندی پیوه کردن و پیی راگه یانندن که له پیئاوی نه واندا دایکیان ده دۆزیتته وه نه گه ر پیشه کی پینج ملیون (وان) ی پی بدهن، به لآم پاش دور ههفته نه م جوړه پیوهندیسیانه ده گه من ده کران. نه ندامانی خیزانه که که راهاتبوون به دلئ پر له هیواوه هه را بکه ن، زور جار له ژیر تاوهری کاتژمیتری ویستگه ی سینزل داده نیشن و دهسته پاچه و ناومیدبوون. کاتیکیش هندیك کهس ریکلامه که یان پیی ده درا یه کسه ر لولیان ده داو ده یانچه وتانده وه و فرییان ده دایه سه ر عه رد، خوشکه بچوو که نووسه ره کهی هه لیده گرتته وه و ریکی ده خسته وه و به یه کیکی دیکه ی ده دا.

خوشکه کهی که گه یشتووه ته ویستگه ی سینزل له ته نیشتییه وه راوه ستاوه و بریک ریکلامی به هه ردوو دهسته وه یه و، به هه ردوو چاوه وشکه کهی نیگایه کی خیرای تیده سه ره وی نییت. نه ویش وشه کانی نافرته ته کهی پیی راده گه یه نییت و ده لئیت: (ده بییت بچین بۆ نووسینگه ی بۆنگسان تو دۆنگ و له وی به دوایدا بگه رپین؟)، خوشکه کهی پرسیار ی لی کرد: (چی پال به دایکمانه وه ده نییت بچیت بۆ شه شوینه؟)، به ناومیدیییه وه ده لئیت: (ده توانین دواتر سه ریکی نه وی بدین)، پاشان به دهنگی بهرز پرووی قسه له رپیواران ده کات که به ته نیشتییدا تیده په رپین و ریکلامه کانیا ن پیی ده دات: (نه وه دایکمانه. تکایه لیی ورد ببه وه بهر له وهی فری بی بدیت). کهس خوشکه کهی نانا سییت که هندیك جار وینه کهی خوئی له به شی رپوشنبیری نه و

رۆژنامه رۆژانه یه دا بلاوده کاته وه کاتیک کتیبیکى نوی بلاوده کاته وه. ده بیته شه وه کاریگه رتر بیت که مرؤ بقیرینیت شه کاته ی ریکلامه کان به سه ر خه لکه که دا دابه ش ده کات وه ک خوشکه که ی وا ده کات. چونکه خه لکی یه کسه ر ریکلامه کان فری ناده ن کاتیک وه ریان ده گرن وه که له گه ل ریکلامه کانى شه ودا ده یکه ن. شوینی شه و تو نییه دایکی په نایان بو ببات مالى براکانى نه بیته، بویه خو ی و خیزانه که ی گیروده ی شه کیشه یه بوونه. ته گه ر شوینی گریمانه کرا و هه بووایه دایکی په نای بو بردایه، شه کات پتر بایه خیان به و شوینانه ده دا، به لام نه بوونی شه جو ره شوینانه ناچارى کردن سه رانسه رى شاره که روومال بکه ن. کاتیک خوشکه که ی پرسى یارى لى کرد: (بوچى رهنگه دایکمان بچیتته شه وئى؟). یه کسه ر نه یزانى که پیش سى سال یه که مین جار له هه مان شه نووسینگه یه له سه ر کار دامه زرا.

تا ده هات بایه که ساردتر ده بوو، به لام چه ند دلۆپه ئاره قه یه ک خه ریک بوو ده م و چاوى ته رده کرد، ته مه نى هایۆنگ چوول چه ند سالیك له سه رووى په نجاوه تیپه ریوه و به ریوه به رى فرۆشته له کۆمپانیا یه کی په ره پیدانى ته لارى شوقه کان. شه مرؤ شه ممه یه، رۆژى کارکردن نییه، به لام ته گه ر دایکی بزرنه بووایه شه وه ئیسته ده چووه خانه ی نمایش له سۆنگدو، چونکه کۆمپانیا که ی پیشوازی له کریارانى یه که ی نیشته جیى کۆمه له شوقه یه کی گه وره ده کات له وئى که به م نزیکانه ته واو ده بیته. شه وو رۆژ پانه ده وه ستا تا توانى به ریژه ی ۱۰۰ ده ر سه د شه و شوقانه بفرۆشیته. به دريژایى وه رزی به هار، به رپرسى هه لمه تی ریکلام کردن بوو. شه وه بوو ئافره تیکى تاسایى که یبانووى مالى وه ک نمایشکار به کاره ینا له برى شه وه ی په نا به ر ئافره ته نمایشکاره پیشه گه ره نمونه ییه کان ببات. له و ماوه یه دا تا نیوه ی شه و دانه هاتبایه نه ده گه یشته وه ماله وه. زۆر به دروست کردنى خانه ی نمایشه که وه سه رقال بوو و شیوى له گه ل رۆژنامه نووسه کاندایه خواردو لایه نگیری کردنى ده سته به رکردن. رۆژانى یه کسه موانیش

به يارهري به پړيوه بهري گشتي و بهرپرسانى ديكه سوکچوو يان هوينگسونگ يارى
گولفى ده کرد.

تهو تهله فونهى برا بچوکه کهى پاش نيوه پړويه کى هاوينه بوى کردو به په له پيى
گوت: (هايونگ چوول! دايکمان بزربووه!)، درزيکى خسته ژيانى پړوانه يه وه
به شيويه که پهرت و بلاوى کرده وه تا راده يه که هستى ده کرد که پيى له سهر
شهخته يه کى ته نک داناوه که نيسته نا نه ختيکى ديكه له ژير پيدا ههره س
ده هينيت.. چونکه کاتيک بيستى که دايک و باوکى خهريکن سوارى ميترو ده بن و بز
مالي براکى ده چن و ميترو که يوش پړويشتووه و ته نيا باوکى تيدايه و دايکى له
ويستگه که به جى هيشتووه و شتيکى دژواره بدوزرته وه، بىرى بو ته وه نه ده چوو که
رووداوه که ده بيته هوى بزربوونى دايکى. کاتيک براکي شى گوتى پوليسى ناگه دار
کردووه ته وه، له خوى پرسى تو بلنيت هايونگ چوول له کاردانه وه که يدا زيده پړويى
نه کرد بيت. پاش تپه ربوونى ههفته يه که، ريکلامى کى له پړوانه مه دا بلاو کرده وه
پيوهندي به ژوره کانى رووداوى له نا کاوه وه کرد. وای ليها ت خوى و براکانى هه مو
شه ويک ده بوونه دوو گروپ و دالدهى ناوارة کانين به سهر ده کرده وه، به لام، به بى
هووده بوو. چونکه دايکيان که باوکيان به ته نيا له ويستگه ي سيئول به جى
هيشتبوو، بزربوو وه که بلنيت خه ونيکى سه ريبيى بووييت و هيچ شوينه واريکى نه ما
تا راده يه که خهريک بوو پرسيار له باوکى بکات ثايه به راستى له گه لى هاتبوو بو
سيئول. ده پړو به سهر بزربوونيدا تپه پرى، پاشان دووه ههفته، پاشان خهريک بوو يه که
مانگ تيدپه پرى و هيشته نه دمانى خيزانه که سهريان لى شيواوو وه که بلنيت
ميشکيان تيکچووييت.

ريکلامه کانى راده ستى خوشکه کهى ده کات و ده لييت: (ده چم تهو شوينه به سهر
ده که مه وه).

(مه به ست - يونگان - ه ؟).

(به لى).

(ههست به شتيك ده كهيت؟).

(يه كه مين شوين بوو ژيانم تيدا به سهر ده برد كاتيک هاتمه سيئول).

به رله وهى پروات و سواری تاكسييهك بيئت، داواى له خوشكه كهى كرد به رده وام ناگهى له مۇبايله كهى بيئت، چونكه نه گهر شتيكى دۆزيبه وه يه كسهر ته له فۆنى بو ده كات. له م كاتانه دا پيويست به م وشانه ناكريت. خوشكه كهى كه هه رگيز رانه هاتبو وه لامي مۇبايله كهى بداته وه، واى لي هاتو وه پيش سييه مين زرهى مۇبايله كه وه لام ده داته وه. داىكى بىرى لاي خوشكه كه بچو كه كهى چاي هون بوو كه ته مهنى له بيست و پينج سالى تيپه ريوه وه هيشته ميئردى نه كردو وه. زور جار به يانيان زوو ته له فۆنى بو ده كردو به نيگه رانييه وه ده يگوت: (هايونگ چوول! بروره مالى چاي هون. وه لامي ته له فون ناداته وه وه پيوه نديشم پيوه ناكات، مانگي كه گويم له دهنگى نه بوه). نه گهر به داىكى بگوتبايه كه چاي هون خوئى له مال ناوه بوئه وهى بنووسيت، يان سه فهرى شوينيكي كردو وه، داىكى سوور ده بوو بچيته شوقهى خوشكه كهى و ده يگوت: (به تاك و ته نيا ده ژيت. رهنگه نه خوئى بيئت، يان له ناو جيگه كه وتبيئت، يان له ناو گهر ماو كه وتبيئت و نه توانيئت هه لسيئته وه). كاتيک گوئى لهو زنجيره رووداوانه ده بوو كه رهنگه هه ر كه سيك به ته نيا بژيت تووشيان بيئت، پرواى ده هينا كه به راستى نهو رووداوانه روو ده دن. بوئه، واى لي هات، به ر له وهى به رهو كاره كهى به رى بكه ويئت، يان له كاتى نان خواردنى نيوه رپودا له سهر سوور بوونى داىكى به لاي نه پارتمانه كهى خوشكي دا تيپه رپيت و كو مه ليك رپوژنامه له به رده م ده رگه كهيدا ببينيئت، نه مه يش به لگهى نه وه يه كه له مال نييه. بوئه هه موويان فرى ده داته ناو ته نه كه زبله كه وه. نه گهر هيج كو مه له رپوژنامه يه كى كه له كراو، يان هيج بوتله شيريكي كوئى له به رده م ده رگه كهيدا نه بينى، به رده وام پيلى به زهنگه كهى ده رگه كه دا ده نا له كاتيكا ده يزانى كه له ماله وه يه تا به روخسارييه وه ده رده كهوت

که نیشانه‌ی پشت گوی خستنی پیوه دیاره و بیژاری ده‌ده‌بیری و ده‌یگوت: (نیسته
 چیت ده‌ویت؟). جاریکیان، کاتیک پیلی به زه‌نگه‌که‌دا نابوو، پیاوئیک گه‌یشت که
 پیده‌چوو سهر له‌چای هورن بدات، پیاو‌ه‌که به شله‌ژاوییه‌وه سلاوی لی‌کرد، سهر
 له‌وه‌ی هایونگ چوول پرسیری لی‌بکات کییه، پیاو‌ه‌که گوتی: (تۆ له‌چای هورن
 ده‌که‌یت تا راده‌یه‌ک پیویست ناکات لیت پرسم تۆ چی وی‌ده‌بیت). پیاو‌ه‌که گوتی بز
 نه‌وه هاتوو له‌بهر نه‌وه‌ی هیچ هه‌والئیکی له‌بار‌ه‌یه‌وه نه‌بیستوو. هایونگ چوول به
 دایکی ده‌گوت که ره‌نگه خوشکی رۆیشتبیت و گه‌شتیک بکات، یان ساغر
 سه‌لامه‌تو له‌ماله‌وه‌یه. دایکی هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشاو گوتی: (هیچ هه‌والئیکی
 نازانین ته‌نانه‌ت نه‌گهر بشمریت)، پاشان پرسیری لی‌کرد: (ئه‌ری سهر‌قالی‌چ
 کاریکه؟)، خوشکه‌که‌ی رۆمانی ده‌نوسی، نه‌مه‌یش وای لی‌ده‌کرد بۆ ماوه‌ی پازده
 رۆژی به‌رده‌وام یان هه‌ندیک جار بۆ ماوه‌ی مانگیک ده‌رنه‌که‌ویت. جاریکیان برا‌که‌ی
 لئی پرسی: (ده‌بیت وا بکه‌یت کاتیک ده‌نوسیت؟). ورته‌ی لی‌وه هات و گوتی:
 (جاریکی دیکه پیوه‌ندی به‌دایکه‌وه ده‌که‌م)، نه‌مه هه‌موو شتیک بوو. تا ده‌هات
 که‌لینی نیوان خوشکی و خیزانه‌که‌یان به‌رینتر ده‌بوو، نه‌گه‌رچی دایکی بایه‌خینکی
 زۆری پی‌ده‌دا. پاش نه‌وه‌ی چه‌ند جاریک داواکارییه‌کانی دایکی پشت گوی خست،
 چی دیکه داوای لی‌نه‌کرد بچیت و چای هورن به‌سهر بکاته‌وه. جاریکیان گله‌یی لی
 کردو گوتی: (له‌و بروایه‌دام که نه‌وه‌نده کات به‌ده‌سته‌وه نییه گویم لی‌بگریت).
 ماوه‌ی بزربوونی له‌ناکاو خوشکه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو، بۆیه له‌و بروایه‌دا بوو که
 نه‌ندامیکی دیکه‌ی خیزانه‌که‌یان بی‌گومان له‌بری نه‌و ده‌ستی به‌وه کردوو داواکانی
 دایکی جیبه‌جی بکات. پاش نه‌وه‌ی که ته‌نیا دایکی بزربوو، خوشکه‌که‌ی گوتی: (له‌و
 بروایه‌دام نه‌مه سزادانی من ده‌گه‌یه‌نیت ...).

رینگه‌ی نیوان ویستگه‌ی سینۆل و زانکۆی (سۆکمایونگ) ی‌کچان به‌تۆتۆمبیل
 سیخناخه، له‌په‌نجهره‌ی تۆتۆمبیله‌که‌وه له‌ته‌لاره خۆله‌میشییه بلنده‌کان ده‌روانیت و

له نزيكوه له پرووی رېسواران ورد ده بېتهوه به شكو له شوینیک له ناو ناپوورهی
خه لکه که دا دایکی ببینیت.

شوفیری تاکسییه که لپی ده پرسیت: (گوتت نووسینگهی یونگسان تو دۆنگ؟)،
به دهوری کولیتزه که دا پرووهو فیرگهی نامادهیی یونگسان ده سوورپیتتهوه، به لام
پرسیاره کهی باش روون ناکاتهوه.

(گه وره م؟)

(به لی).

(گوتت نووسینگهی یونگسان تو دۆنگ؟).

(به لی).

هایونک چوول له ته مهنی بیست سالیدا زور بهم شه قامه دا هات و چوی کردوه،
به لام دیمه نه که له دهره وهی په نجره هی نو تو مبیله که له بهر چاوی ته واو نامو بوو.
ده پرسیت تو بلیت رینگهی دروستی گرتبیت، به لام رهنگه هه لوهسته که زورتر بیزاری
بکات نه گهر له ماوهی سی سالی رابوردوودا ناوچه که گورانیکی زوری به سهردا
نه هاتبیت.

(رهنگه نه مرؤ نووسینگه که دا خرابیت چونکه شه ممهیه).

(لهو بروایه دام نه مه راست بیت).

شوفیری تاکسییه که به نیازه شتیک بلیت، به لام هایونگ چوول ریکلامیک له
گیرفانی دهره هینیت و لپی نزیك ده کاته وهو ده لیت: (نه گهر تاکسییه که ت لیخوری و
له ههر کوئییه ک ثافره تیکت بینی له مه ده چیت، تکایه ناگه دارم بکه وه).

شوفیره که چاویک به وینه که دا ده خشینیت و ده لیت: (نه مه دایکته؟).

(به لی).

(نای نه مه چند توقینه ره ...).

پاییزی پارسال، هایونگ چوول هیچی نه کرد نه گهرچی خوشکه که ی پیوهندی پیوه
کردو سهبارت به رهفتاره سهیرهکانی دایکی سکاالی کرد، بویه لهو پروادایه که
لم تهمنه دا گیروده ی هندیك نهخوشی و نیش و نازار دهبیتهوه. خوشکه که ی به
غه مبارییهوه پتی راگه یاند که دایکی وهنه بوو له ناکامی سهرنیشه به نازاره که یسا
ببوریتتهوه، له گهل تهوه یشدا، کاتیک پیوهندی به ماله وه کرد، دایکی به گهرمیسه
وهلامی دایهوه. پرساری له دایکی کرد: (هیچ هه والیکتی نویتان لا نیسه؟)، دایکی
پیکه نی و گوتی: (به هیواین شتیکی نوئ پروودات! سهبارت به نیمه نیگه ران مه به
نیمه ی دوو پیوه ژن و پیره میرد چیمان به سهردیت، نیوه ناگه تان له خوتان بیت).

(وهرن له سینؤل سهریکمان لی بدهن).

دایکی گوتی: (باشه، دین). پاشان هیچ قسه یه کی دیکه ی نه کرد. خوشکه که ی
هات و لهوه تووره بوو که ناگه ی له نووسینگه که ی نییه و وینه تیشکییه کانی دای
دهستی، قسه کانی نژداره که ی بو گپراهه وه که دایکی تووشی جه لته یه کی می شک
بووه بی نهوه ی ناگه ی لهخوی بوویت. کاتیک به ساردییه وه گوئی لی گرت پی
گوت: (هایونگ چوول! نایه به راستی تو یوون هایونگ چوولیت؟) به راستی تو
سهر به خیزانه که ی نیمه ییت؟، نیدی به مؤروه لیی دهروانی.

(باسی هیچ پرووداوکی نه کرد تووشی هات بیت. که واته، نه موه موو نیگه رانییه
له پای چی؟).

(پروات پی کرد؟ زور جار دایکی نه م قسه یه ی ده کرد. نهوه نهو دروشه یه
به ردهوام دهلیتتهوه. تو ناگه ت له مه یه و ناگه یشت له وه یه که وی نهو قسانه له بهر
نهوه دهکات که ههست به گونا ه دهکات نهوه ک بیته بارگرانی بو تو).

(بوچی ههست به گونا ه دهکات؟).

(له کوئ بزائم؟ بوچی وای لی ده که ییت ههست به گونا ه بکات؟).

(چیم کردوه؟).

(دایکت ماوهیه که نهو قسانه ی کردووه ته بنیشتته خوشه ی بن ددانی. تویش
تیده گهیت مه بهستم چیه. با پرسیاریکت لی بکه م: بۆچی دایکم بهرده وام بهرانبه ر به
تۆ ههست به گوناھ ده کات؟).

***

به ر له سی سال، پاش نهوه ی هایۆنگ چوول له نه زموننه کانی پینجه مین ناستی
نه زموننه کانی خزمه تی سفیلی سه رکه وت، بۆ یه که مین جار له نووسینگه ی بۆنگسان
تو دۆنگ دامه زرا. پاش نهوه ی خویندنی ناماده یی ته واو کرد، له هه یج زانکۆیه ک له
سینۆل وه رنه گیرا، بۆیه دایکت به پروای به وه نه کرد که پروی دا، نه وه دیش
کاردانه وه یه کی ناشکرایه به لای نه وه وه، چونکه هایۆنگ چوول هه ر له یه که مین
رۆژیه وه له فیڕگه ی سه ره تایی تا کۆتایی خویندنی ناماده یی زیره ک بوو. نه گه ر له
هه ر چیه کدا تاقی بکرا بایه ته وه زیره کی خۆی ده سه لماندو به پله ی یه که م ده هات.
کاتیئک چوو ه پۆلی شه شه م، به رزترین پله ی له نه زموننی وه رگرتن له فیڕگه ی
ناماده یی به ده ست هینا، نهو نه زموننه ی رپی پی ده دا به خۆپایی له وه فیڕگه یه
بخوینیت. به دریژایی سی سالی دواتر، له پیش هه موو فیڕخوازه کانی فیڕگه که وه بوو،
بۆیه، هه رگیز یه ک سه نته ی له بری خویندن نه داوه. پاش نه وه چوو ه فیڕگه ی دوانا وه ندی
و له پۆله که ی خۆی یه که م بوو. دایکت زۆر جار ستایشی ده سته که وه ته کانی برا که ی
ده کردیت و ده یگوت: (خۆزگه پاره ی خویندنی هایۆنگ چوولم ده دا، ته نانه ت نه گه ر
بۆ یه ک جاریش بوو بیت). بۆیه، نه یده زانی چۆن ده کریت فیڕخوازه یی به دریژایی
خویندنی له قۆناغی دوانا وه ندی به پله ی یه که م بیت له نه زموننه کانی وه رگرتن له
زانکۆ سه رنه که ویت. کاتیئک دایکت بیستی که نه ک هه ر له ده سته به رکردنی پله ی
به رز شکستی هینا وه، به لām هه رگیز هه ر سه رنه که وتوو ه، سه ری سوپما. پرسیار
له خۆی ده کردو ده یگوت: نه گه ر تۆ سه رنه که ویت، ئیدی کی سه رده که ویت؟ برا که ت

به لیتنی به خوی دابوو له کولیتز باش بخوینیت بۆ نه وهی له ناو هاو فیترخوازه کانی
 پۆله کهیدا پلهی یه کهم به دهست بهینیت. له راستیشدا نه وه پلانیك نه بوو بۆ خوی
 دانا بیت به لکو تنیا ریگه چاره بوو له بهرده میدا. چونکه تنیا ریگه که ریسی پی
 ده دا بجیتته کولیتز به خششی خویندن بوو، به لام له بهر نه وهی که وتبوو هه ولتی دا
 ریگه یه کی دیکه بدۆزیتته وه. چونکه نه و بارودۆخه ی تییدا ده ژیا ریگه ی نه وهی پی
 نه ده دا سالی دواتر به شداری نه زمون بکاته وه. بۆیه یه که سر بیری له وه کرده وه که
 پیویسته دواتر بیکات و به شداری له دوو نه زمونی خزمه تی سقیلی کردو له
 ههردوو کیاندا سه رکه وت و مالی به جی هیشت پاش نه وهی یه کهم جار له و کاره
 دامه زرا که پیی پاسپیرا. پاش چند مانگیك زانی که کولیتزیکی یاسای نیواران له
 سینۆل ههیه و بریاری دا بجیت له وی بخوینیت، به لام پیویستی به پروانامه ی ده رچوون
 له فیرگه ی دوانا وهندی بوو. نه گه ر نامه یه کی بناردایه و داوای دانه یه که له
 پروانامه که ی بکردایه و چاره پروان بزوایه له لادیوه به پۆسته دا بۆیان ره وانه بکردایه،
 نه وه پاش کاتی دیاری بکراوی پیشکه ش کردنی داواکارییه که ده گه یشت. بۆیه
 نامه یه کی بۆ باوکی نووسی و تییدا داوای لی کرد بجیتته ویستگه ی پاسه کان و
 دانه یه که له پروانامه که ی بۆ بهینیت و داوا له که سیك بکات که دیت بۆ سینۆل پیی
 بگه یه نیت. ههروه ها داوای لی کرد نه گه ر نه و کاره ی کرد پیوهندی پیوه بکات و
 کاتی گه یشتنی پاسه که ی پی رابگه یه نیت تا نه میش بجیتته ویستگه که و دانه ی
 پروانامه که له و که سه وه ربگریت که بۆی هیناوه. هه ر چاره ری ده کرد، به لام به
 ته له فۆن هه یچ پیوهندی که ی پیوه نه ده کرا. به لام نیوه شه و که بیری له وه ده کرده وه چی
 سه بارت به داواکارییه که بکات که ده بیت رۆژی دواتر پیشکه ش بکریت
 یه کیك له ده رگه ی نووسینگه که ی دا که له و ماوه یه دا لیی ده نووست. چونکه نه و
 کاته پیویست بوو فه رمانبه ره کان به نۆره نیشک بگرن، به لام هایونگ چوول له
 بنه رته دا شوینیکی نه بوو لیی بجه ویتته وه. بۆیه بریاری دا له ژووری نیشکگرته که

نيشته جي بيت و هه موو شهويك نيشكي تيدا بگريٽ. پياوه كه توند له ده رگه كه ي
دهدا هه ر وه نه بوو بيشكيٽيٽ. كاتيڪ ده رگه ي کرده و هو چوو ده روه لايوڪي بيني له
تاريكايه كه دا راوه ستابوو.

(نمه دايڪته؟)

دايڪي له پشتي لاهه كه وه بيني راوه ستابوو، له سه ماندا وه بيني ناو
ده له رزي، به لام پيش نه وه ي بتوانيٽ قسه بڪات، دايڪي گوتي: (هايونگ چوول! نه وه
منم، دايڪتم!)، لاهه كه له كاٽرميره كه ي رواني و گوتي: (حهوت خوله كي بو كاتي
دهست پيٰ كردني قه ده غه كردني هاتوچو ماوه!)، پاشان سوورايه وه به دايڪي
(هايونگ چوول) ي گوت: (خوات له گه ل!). به ناو تاريكايه كه دا تي تي ته قاندو روښت
تا بهر له كاتي دهست پيٰ كردني قه ده غه كردني هاتوچو بگات كه حكوومهت
دهيسه پيٽيٽ.

كاتيڪ هايونگ چوول نامه كه ي نارد، باوڪي له مال نه بوو، به لام خوشه كه كه ي
نامه كه ي بو دايڪي خوينده وه. نه وپيش نيگه راني دايجرت، نه وه پيش پالي پيوه نا
روويكاته فيرگه ي دواناوه ندييه كه ي و داواي دانه يه كه له بروانا مه كه ي بڪات و به په له
خوي بگه يه نيٽه شه مه نده فهره كه. نه وه پيش يه كه مين جار بوو له ژيانيدا سواري
شه مه نده فهر بيٽ. نه وه لاهه دايڪي بينيبوو له ويستگه ي سيٽول له خه لڪي ده پرسى
چون بگاته يونگسان تو دونگ. كاتيڪ گوتي له وه بوو كه شتيڪي پيه پيوسته نه وه
شه وه به كوره كه ي بگه يه نيٽ، هه ستي كرد كه نه ركي نه وه يه به خوي بيگه يه نيٽه
نووسينگه كه ي. دايڪي هايونگ چوول به و چله ي زستانه سه نده ليكي پلاستيكي
شيني له پي بوو. چونكه داسيڪ بهر نزيك په نجه كه له ي كه وتبوو و برينداري كردبوو،
به لام باش ساريژ نه بوو بووه وه. بزيه سه نده لي پلاستيكي باشتري شت بوو له گه ل نه وه
برينه ي ده گونجا. دايڪي سه نده له كه ي له ده روه ي ژووري نيشك گرييه كه به جي
هيشت بهر له وي بچيٽه ژووره وه، گوتي: (نازانم كات تيپه رپوه يان نا)، نه نجا دانه ي

بروانامه‌کە ی لە گیرفانی دەرھیتنا . هایۆنگ چوول هەردوو دەستی دایکی بسینی لە
 سەرماندا شین بوویوونەو، بۆیە هەردوو دەستی گرت و بەلێنی دا تا بۆی بکریت
 خاوەنی ئەو دوو دەستە شادومان بکات ، بەلام ئەو پیتی ئەوەییشی لێ نەگرت کە
 سەرزەنشتی ئەو بکات کە بە دواى کابرایەکی نەناسراو کەوتوو لەبەر ئەوەی کە
 دارای لە دایکی کردوو بیگەیهنیتە جی . یە کسەر دایکیشی لای خۆیەو سەرزەنشتی
 کردو گوتی: (چۆن دەتوانیت بژیت بێ ئەوەی بپروات بە خەلک نەبییت؟ ژمارەى
 چاکەویستان لە جیهاندا لە ژمارەى شەرخوازان زۆرتەرە!). پاشان وەك پاهاتبوو بە
 گەشبینییەو بەزەییەکی کەوتە سەر لێو .

***

ئێستە لەبەردەم نووسینگە داخراوە کەدا پراوەستاوو لە تەلارە کە ورد دەبیتهو .
 پیشبینی ناکریت دایکی بیت بۆ ئێرە . ئەگەر بیتانیبایە پێگەى گەیشتن بە ئێرە
 بدۆزیتەو، ئەو دەیتوانی بگاتە ئەپارتمانی یەکیک لە مندالەکانی . ئەو ئافرەتە بە
 هۆی چاویبەو دایکی بیرکەوتەو گوتی بینى سەندەلێکی پلاستیکی شینی لەپى
 بوو . سەندەلێکی پلاستیکی شین؟! ئێستە هایۆنگ چوول بیری دەکەوێتەو کە ئەو
 پیتاوەى دایکی لەو پۆژەدا لەپیتی کردبوو کە بزربوو سەندەلێکی پەنگ عاجی پاژنە
 نزم بوو، چونکە باوکی لەوێ ناگەدار کردبوو، بەلام ئەو ئافرەتەى کە گوتبوی
 سەندەلێ دایکی لە پیتی دایکیدا قوول چووبوو خوارەو، چونکە پێگەیهکی دووری
 پى بریبوو، بۆی دووپات کردبوو کە پەنگەکی شین بوو . لە نووسینگە کە دەروانیت
 پاشان لە دەورو بەرى خۆی دەروانیت و لەو شەقامانە ورد دەبیتهو کە بەرەو فێرگەى
 بۆسۆنگ - ی کچان و پەرستگەى ئیۆنسۆنگ دەچن .
 تۆ بلێیت هێشتە ژووری ئیشکگریبە کەى شەوانە لەو نووسینگەیه ماییت؟

بەر له هه موو ئه و سالانه، هايۆنگ چوول به دريژايي شه و له تهنيشت دايكييه وه نووست و به پيخه فه كه ي دايپوشي. نه و نافرته به خوئاماده كردن خو ي شه كه ت كردو سواري شه مهنده فري سيئۆل بوو بو ئه وه ي دانهي كه له پروانامه ي ده رچووني كورپه كه ي بو كورپه كه ي ببات. بي گومان په نگه نه وه دوايه مين جار بووييت كه تييدا له تهنيشت دايكييه وه نووستبييت. ته وژميكي با ي سارد له و ديواره وه هه ليكرد كه به رانه ر به شه قامه كه يه، دايكي گوتي: (ده توانم باشتر بنووم نه گه ر له تهنيشت ديواره كه وه بنووم). شوينه كه يان له گه ل يه كدي گوڤييه وه و، گوتي: (ئي ره سارده). هه ستا تا هه گبه كه و كتيبه كاني له تهنيشت ديواره كه وه كه له كه بكات بو ئه وه ي نه هيليت با ي سارد دزه بكاته ژوره وه، هه روه ها جله كاني كه به رۆژ له به ري كردبوون نه وانيشي له سه ر يه كه كه له كه كرد، دايكي ده ست ي راكيشا و گوتي: (ئيسته باشه، سا ده ي بنوو. چونكه ده بيت به ياني زوو هه ستيت و بجيته سه ر كار).

سه يري بنميچه كه ي كردو پرسيا ري له دايكي كرد له م سه ردانه تا سيئۆلت چۆن بيني؟)

دايكت پي كه ني و گوتي: (شتيكي جيا كار نابينم). ناوړي دايه وه بو ئه وه ي روو به روو به رانه ري بيت، ده ست ي به باسكردني رۆژاني رابوردوو كردو گوتي: (تۆ كورپه گه ورده ميت، بۆيه، نه مه يه كه مين جارت نييه وام لي ده كه يت نه م كاره بكه م، تۆ هه ر چييه كه له ژياندا بكه يت به لاي منه وه جيهان يكي نو ي پي كده هي نييت، چونكه تۆ يه كه مين كه س بوويت سكم پي ته وه نه ستور بوو و يه كه مين منداليش بوويت شيرم پي دايت. له ته مه ني تۆ دا بووم كاتي ك تۆم بوويت. كاتي ك ده م و چاوه سوور هه لگه راوه كه ت و هه ردوو چاوي نووقاوم بينيت ... خوايه! خه لكي ده لين سه ريان سوڤده مي نييت و شاگه شكه ده بن كاتي ك يه كه مين منداليان ده بيت، به لام له و بروايه دام كه غه م دايگه رم. چونكه ده ست م به پرسيا ر كردن كرد: به راست ي من نه م منداله م بووه؟ ئيسته چي بكه م؟ سه ره تا زۆر ترسام تا راده يه كه نه مويرا په نجه بچووكه

چەوتەوہ بووہ کانت بگرم کاتیک ھەردوو مستت توند نوقاندبوو. ئەگەر پەنجەکانی دەستم پەنجە پەنجە بکردایەتەوہ بزەت دەھاتی. ئەوہندە بچووک بوون تا رادەسەک لەسەر پروایەدا بووم نامینن ئەگەر دەستیان پیتوہ بدەم. هیچ شتیەکم لە بارەى ژيانى رۆژانەوہ نەدەزانى. چونکە بە تەمەنى حەفدە سالى ميتردم کرد. سەکم پەر نەبوو تا نەگەیشتمە تەمەنى نۆزدە سالان. پوررت ھەر دەیگوت رەنگە مندالت نەبیئت، بۆیە، کاتیک بۆم دەرکەوت کە دووگیانم، پیتی خوۆش بوو، چونکە نەدەبوو چى دیکە نەسر قسانەى لیوہ بییستم. دواتر سەیری پەنجەى دەست و پیم دەکردیت کە رۆژانە گەرەتر دەبوون. ئەوہ دلخۆشى کردم. ئەگەر ماندوو بوومایە، دەھاتمە تەنیشتمەوہو پەنجەکانم دەکردیتەوہو دەستم پیتا دەھینان. ئەو ھەستە وزەى پی دەبەخشیم. کاتیک بۆ یەکەمین جار پینلوم لە پی کردیت، ھەستم بە شادومانییەکی بی سنوورکرد. کاتیک بەرەو لام ریت کرد، لە قاقای پیکەنینم دا. ئەگەر یەکیک کۆمەلێک زیو و زیو و دورى فری بدایەتە بەردەمم ئەوہ بەو شیوہیە پینەدەکەنیم. ئایە دەزانیت کاتیک نامیتەبەر خویندن ھەستم بە چى دەکرد؟ کاتیک بلیتی ناوہکەت و دەستەسپریکم لە سینگت دا، ھەستم کرد کە تەواو پیکەیشتووم. چۆن بتوانم باسى شادومانى خۆمت بۆ بگپرمەوہ کاتیک دەمبىنى گەرە دەبوویت؟ ھەموو رۆژیک گۆرانیم بۆ دەگوتیت: مندالەکم، گەرە بە، گەرە بە. رۆژیکیان لە من گەرەتر بوویت).

لە دایکی دەروانى چۆن ئەو وشانەى لە زار دەھاتنە دەرەوہ وەک بلیت ددان پیدانانە. دایکی لەسەر تەنیشت وەرچەرخا تا پرویان بەرانبەر بەیەکدی بیئت و دەستی بە قژیدا ھیناو گوتى: (بە ھیوابووم گەرە بیئت و بالآت بەرز بیئت و زۆر مەزن بیئت. کاتیکیش گەرە بوویت و لەمن مەزتر بوویت، ترسم لی نیشت لەگەل ئەوہى کە تۆ کورى منیت.

ھایۆنگ چوول جوولایەوہو ناوپی دایەوہ تا سەرلەنوئى لە بنمیچکە بنوارپیت و ھەردوو چاوہ پەر فرمیسکەکانى بشاریتتەوہ.

(به پيچەوانەى ھەموو منداڵەکانى دیکەو، ھەرگیز پيويستم بەو نەبوو جۆرى جوولانەو، کردارەکانت بەسەردا بسەپيتم. تۆ راھاتبوويت بەخۆت ھەموو شتيك تەواو بکەيت. تۆ جوان و لە خویندەنەکتدا زيرەکيت. من شانازيت پيۆ دەکەم. من ھەندیک جار سەرم سوردەميئت کە تۆم بوو و تۆ لە منيت... ئەگەر تۆ نەبووايەيت، کەى ھەلم بۆ دەرپەخسا تا سەر لە سينۆل بەدەم؟).

ھايۆنگ چوول برپارى دا پارەى زۆرتەر پەيدا بکات تا داىکى بۆ ئەم شارە بگەرپتەو و لە ژوورپکى گەرمدا بنويت. لەسەر ئەو سووربوو کە رپى پى نادات جارپکى دیکە لە ژوورپکى سارددا بنويت. پاش کە ميک داىکى بە دەنگپکى نزم گوتى: (ھايۆنگ چوول). بە شپۆھيەک دەنگى بيست وەک لە شوپيپکى دوورەو، ھيئت، لە کاتيکدا خەريک بوو خەو پيلووەکانى دادەخست. داىکى دەستى دريژ کردو دەستى بەسەر سەريدا ھيئا. لە روخسارى دەم و چاوى ورد دەبوو و کە خەو دەبەردەو. دەستى بە لاجانگيدا ھيئاو گوتى: (داواى ليپوردن دەکەم). پاشان خپرا دەستى کيشايەو و فرميسکەکانى وشک کردەو، بەلام بەسەر گۆنايدا شوپ بوونەو.

کاتيک بەرەبەيان بە ئاگە ھاتەو، داىکى بينى نووسينگە کە گسک دەدات، ويستى رپى لى بگريئت، بەلام وتى: (ھيچم نەکردو). دەستى بە پاککردنەو، نووسينگەکانى فەرمانبەرەکان کردو عەردى ژوورەکانى بە پەرۆ پاک دەکردەو وەک بلييت سزا دەدرپت ئەگەر شتيك نەکات. دەنگى ھەناسەى داىکى بەرگوي دەکەوت و پى ئەستوربوو کەى لەناو سەندەلە شينەکەيەو دياربوو. لە کاتيکدا چاوپروان بوون دوکانى لوييا فرۆشپيە کە بکاتەو تا قاوھلتى بکەن، نووسينگە کە چاک بوو و ھو بريقەى دەھات.

***

هېښته ماله که يان ليړه يه . چاوی زه قتر ده کاته وه کاتيک به ناو کولانه ته سکه پر له نوتومبيله راگير او هکاندا به دواي دايکيدا ده گه رپيت . کاتيک هه تاو به ره و ناو ابوون ده چيټ ، خوی له به رده م نهو ماله دا ده بينيټه وه که پيش سي سال ژوورتيکی تيدا به کړي گرتبوو . ده ستی دريژ ده کاته وه بۆ نه وه ی ده ست له ده روازه که بدات و سه ری سورده ميټيټ ، چونکه درکه ناسنينيه کان که له تيري تيژ ده چن به لووتکهي ده روازه که وه هېښته وه ک خويانن وه ک چون پيش سي سال و ابوون . نهو نافرته سي که خوشی ويستبوو پاشان به جيټي هېښتبوو ، راهاتبوو کيسه يه کی پر کيکی چيني به قده ده روازه که وه به جيټي بهيټيټ . هه موو خانووه کانی ته نيشت بوو بوون به خانووی دانيشتوانی لادی يان نه پارتمانی بچووک وه ک نووسينگه کان .

ريکلاميتک ده خوټينيټه وه که به ده روازه که وه هه لو اسراوه

۱۰۰۰۰۰ وان له مانگيکدا

له گه ل پيشه کی ۱۰ ميليون وان

يان ۱۵۰۰۰۰ وان له مانگيکدا

له گه ل پيشه کيبه کی ۵ ميليون وان

ده ستشوري ناسايی و دووش له گه رماو

له ناماسانه وه نزيکه و ، بۆ مه شق باشه

ده توانيت به ۲۰ خوله ک بگه يته کانگام و ، به ۱۰ خوله ک بگه يته چونگۆ

گه رماويکی بچووک ناشيټ ليټي بژيټ

دژواره نه پارتمانیکی به م شيويه هه رزان له يو نگان بدؤزيته وه .

له بهر نه وه نيړه م به جيټي هېښتووه چونکه نوتومبيلیکم هه يه و پيوستم به شويټيکه ليټي رابگرم .

تکايه نامه يه ک به نيټيل ره وانه بکه . به خوم ژووره که به کړي ده ده م

بۆ نه وه ی کړي ده لالی خانووبه ره نه ده م .

=====
۸۸

پاش نهوهی ژماره‌ی ته‌له‌فۆنه‌کان و ناوونیشانی ئیمیله‌که ده‌خوینیتته‌وه، پال به ده‌رگه‌که‌وه ده‌نیت و ده‌کریتته‌وه ته‌واو وه‌ك چۆن پیش سی سال ده‌کرایه‌وه. سه‌یری ناروه ده‌کات هه‌مان خانوو ده‌بینیت که پیش سی سال لێ نیشتته‌جی بوو، هه‌ر ده‌رگه‌یه‌ك پرووی له‌ ناو هه‌وشه‌که‌یه. له‌ ده‌ره‌وه‌یش قوفلیك ده‌بینیت به‌ ده‌رگه‌که‌وه هه‌لواسراوه.

بانگ ده‌کات: (که‌س لی‌ره‌یه‌؟). چهند ده‌رگه‌یه‌ك ده‌کرینه‌وه. دوو ئافره‌تی گه‌نجی تۆ کورت و دوو کوری ته‌مه‌ن هه‌ژده‌ سالان سه‌یری ده‌که‌ن و دواتر ده‌چیتته‌ ناو هه‌وشه‌که‌وه.

هه‌ردوو ئافره‌ته‌ گه‌نجه‌که‌ سه‌یری دانیه‌ك له‌ ریکلامه‌که‌ ده‌که‌ن، پاشان به‌خیرا دانیه‌ك ده‌داته‌ ده‌ستی هه‌ردوو کوره‌که‌، چونکه‌ خه‌ریکن خیرا ده‌رگه‌که‌ داده‌خه‌ن و ده‌لێت: (ئه‌م ئافره‌ته‌تان نه‌دیوه‌؟)، هه‌یۆنگ چوول دوو کیژی له‌ هه‌مان ته‌مه‌ندا ده‌بینیت له‌ ژووری هه‌ردوو کوره‌که‌وه سه‌یرده‌که‌ن. هه‌ردوو کوره‌که‌ ده‌رگه‌که‌ پێوه ده‌ده‌ن، لایان وایه‌ سه‌یری ژووره‌که‌ی ته‌وان ده‌کات. ده‌ره‌وه‌ی خانووه‌که‌ هه‌ر وه‌ك خۆی پیش سی سال وایه‌، به‌لام هه‌ر ئه‌پارتمان‌ه‌و بو‌ خۆی بووه‌ته‌ ژووریک. ده‌بیت خاوه‌نه‌کانیان شوینه‌که‌یان نۆژهن کردبیتته‌وه‌و یه‌ك ژووریا‌ن لێ پیکه‌ینابیت، که‌ موبه‌ق و ژووری دانیشتن پیکه‌وه‌ کۆبکاته‌وه‌، چونکه‌ ده‌ستشۆریک له‌ گۆشه‌ی نه‌پارتمانی هه‌ردوو ئافره‌ته‌که‌دا ده‌بینیت.

یه‌کیکیان ریکلامه‌که‌ی بو‌ ده‌گیریتته‌وه‌و ده‌لێت: (نا)، هه‌شته‌یش کاریگه‌ری خه‌و به‌ چاویانه‌وه‌ ده‌بینرا. بۆیه‌ هه‌ست ده‌کات که‌ ره‌نگه‌ نووستبووبیتن. هه‌ردووکیان سه‌یری ده‌که‌ن کاتیک ده‌سووریتته‌وه‌و بو‌ لای ده‌روازه‌که‌ ده‌گه‌ریتته‌وه‌. کاتیک ده‌یویست بچیتته‌ ده‌ره‌وه‌ی ته‌لاره‌که‌وه‌، یه‌کیک له‌ کوره‌کان ده‌رگه‌ ده‌کاته‌وه‌و بانگی ده‌کات و ده‌لێت: (پاوه‌سته‌! له‌و بپروایه‌دام که‌ من ته‌و داپه‌ره‌یه‌م پیش چهند رۆژیک له‌به‌رده‌م ده‌روازه‌که‌دا بی‌نی دانیشتبوو).

كاتيڭ له ژووره كه نزيك ده بيته وه، كوره كه ي ديكه سهري دريژ ده كاته وه و ده لئيت: (نا، من پيم گوتيت نه مه نه و نافرته نييه. نه م نافرته گه نجه، به لام نه و نافرته ده م و چاوي ته واو پر چرچ و لوچ بوو، قزه كيشي به م شيويه نه بوو، رهنگه نه وه ده روزه كهر بوويت).

(به لام هردوو چاوي له هردوو چاوي نافرته ي ناو وينه كه ده كات. ته نيا سهيري هردوو چاوي بكه. ته واو له هردوو چاوي وي ده كهن ... نه گهر دوزيمانه وه به راستي پينج مليون (وان) مان پي ده به خشيت؟). داوا له هردوو كوره كه ده كات بينه ده ره وه، هردوو نافرته گه نجه كه كه پيش ماويه كه ده رگه ي نه پارتمانه كه يان داخست سه رله نو ي ده رگه كه يان ده كه نه وه و سهيري ده ره وه ده كهن.

(نه و نافرته له باره كه ي سه ر شه قامه كه وه هات، نه وان له وي به نديان كره بوو، چونكه تووش خله فاوي هاتوه، ده بيت له وي دزه ي كره بيت و ريگه ي بزر كره بيت. خاوه ن باره كه هاته تيره و بو مالي خوياني برده وه).

(له باره ي نه و نافرته وه نادر يم، به لكو له باره ي نه م نافرته وه ده دويم. پيده چو پي كيمي كره بيت، هر خهريك بوو ميشه كاني لي قاو ده دا، نه گه رچي من به هوي بوني بوگهن و پيس و پوخلويه وه به ته واوه تي لي و ردرنه بوومه وه).

هايونگ چوول له كوره كه ده پرسيت: (چي ديكه؟ بينيت بو كوي روشت؟).

(نا، ته نيا ده يو يست بيته ژوره وه. بينيم ده يو يست بيته ژوره وه، بويه ده روزه كه م به روويدا داخست ...).

كه سي ديكه داكي نه بينيبوويت. كوره كه له گه ل هايونگ چوولدا ده چيته ده ره وه و ده لئيت: (به چاوي خوم بينيم!). هايونگ چوول چيكيڭ به بري سه د هه زار (وان) به كوره كه ده دات بهر له وه ي نه وي به جي بهي لئيت. كوره كه له خوشياندا شاگه شكه ده بيت و، هايونگ چوول داوا له كوره كه ده كات نه و نافرته ناچار بكات لاي خوي بينيته وه نه گهر جاريكي ديكه بيني و پيوهندي پيوه بكات. كوره كه پي

دهلئيت بئى ئەوھى باش گوئى لى بگرئيت: (تەو كات پىنج مليون وانم پى دەبەخشيت؟)، ھايونگ چوول سەرى دەلەقىنئيتەوھ. كورەكەيش داواى لى دەكات ژمارەيەكى زۆرتىرى پىكلامى پى بدات تا بە قەد بەنزىنخانەكەوھ ھەليانواسيت، چونكە نيوھ شفت لەوئى كاردەكات. بە ھايونگ چوول دەلئيت نەگەر بەو شيوھيە دايكى بدۆزئيتەوھ پئويستە پىنج مليون وان پاداشتى پى بېەخشيت، چونكە بە ھوئى ئەوھوھ دەيدۆزئيتەوھ. ھايونگ چوول بەلئىنى پى دەدات كە ئەو بېرە پاداشتەى پى بدات.

ھەموو ئەو بەلئىنەھى بە دايكى دابرون ھەر ھەموويان پووكانەوھ كاتىك لە ژوورى نىشكگرى شەوانەدا شوئىنەكەى خۆى لەگەل گۆرپىيەوھ بۆ ئەوھى لە تەوژمى با ساردەكەى پپارئىزئىت كاتىك دايكى گوتى : (دەتوانم باشتر لاي ديوارەكەوھ بنووم). ئەو بەلئىنەيش پووكايەوھ كە بە خۆى دابو كە دايكى لە ژوورىكى گەرمدا بنوئىت نەگەر جارىكى دىكە سەرى لە سيئول دايەوھ.

جگەرەيەك لە گىرفانى دەردەھيئىت و بە ليويەوھ دەگرئيت. نازائىت بە تەواوھتى كەى ئەوھ رووى داوھ، بەلام ھەستەكانى لە كاتىك لە كاتەكاندا چى دىكە تەنيا سەر بەو نەبوو، بۆيە درئىزەى بە ژيانى خۆى دا پاش ئەوھى خەرىك بوو بەتەواوھتى دايكى لەبىر دەچووھوھ. من چىم دەكرد كاتىك دايكم بە تاك و تەنيا لە ويستگەيەكى نامۆى شەمەندەفەردا مايەوھ پاش ئەوھى نەيتوانى لەگەل باوكمدا سوارى شەمەندەفەرەكە ببىت؟ جارىكى دىكە لە نووسىنگەكە دەروانىت پاشان دەسوورئيتەوھ. من چىم دەكرد؟ بە ناتومئىدييەوھ سەرى شوپ دەكاتەوھ. پۆژئىكى پىش ئەوھى دايكى بزر ببىت، لەگەل برادەرەكانئىدا پۆيشت مەى بنۆشن، بەلام كاتەكە بە شيوھيەكى ئاسايىي تىنەپەرى. برادەرەكەى (كىم)، كە پراھاتبوو بەرپۆزو نەوازشەوھ بچوولئىتەوھ، سەرنجىكى جوانى لەبارەوھ دەربېرى پاش ئەوھى چەند پەرداخىكى شەرابى خواردەوھو پرايگەيانند كە ئەو (زىرەك)ھ. ھايونگ چوول بەرپرسى فرۆشتنى ئەو نەپارتمانانە بوو كە لە نزيك

سۆنگدو ئىنچۇن بوون، لە كاتىكدا كىم بەرپرسى فرۆشتنى ئەپارتمانە كانى نرىك
 يۆنگىن بوو. كىم پلارى لەبارەى بىرۆكەى ھايۆنگ چوول لەمەر دابەشكردى بلىتى
 ناھەنگىكى ميوزىك دەرپرې وەك ديارىيەكى ھاندەرانە بۆ ئەوانەى سەر لە خانووى
 نمايشەكە دەدەن. ئەمە بىرۆكەى ئەو نەبوو بەلكو بىرۆكەى خوشكە نووسەرەكەى بوو.
 چونكە كاتىك چاى ھۆن چوو لە مائەكەى خۆيدا سەرى لى دا ژنەكەى كسكىكى
 گەرماو پاك كەرەوى پى بەخشى كە مىردەكەى لە دوايەمىن نمايشى فرۆشتنى
 ئەپارتمانە كاندا بە ديارى پىشكەشى كىردبوو. خوشكەكەى گوتى: (نازانم بۆچى
 كۆمپانىياكان لەو بروايەدان كە كەيبانووەكان ھەزىيان لەم جۆرە شتانەيە).
 ھايۆنگ چوول پرسى نەى چى باشە ئەم جارە وەك ديارى پىشكەشى بكات، بۆيە
 پرسىارى لى كرد: (باشە بە راى تۆ ئەو ديارىيە چىيە كە شاىەنى دابەش كىردن
 بىت؟).

(بەتەواوەتى دلتيا نىم، بەلام خەلك زوو ئەم جۆرە شتانەيان لەياد دەچىتەوہ.
 باشتر نىيە پاندانىك يان شتىكى لەو جۆرە ھەلبۇررىت. بىرى لى بكەوہ. لەو بروادىت
 كە ژنەكەت پىتى خوش دەبىت لە جەژنى لەدايكبوونىدا شت و مەكى ناو مووبەقى بە
 ديارى پىشكەش بكەيت؟ ئەگەر مرۆڭ كسكىكى وەك ديارى ھاندەرانەى فرۆشتنى
 ئەپارتمانى نىشتەجى دەست بكەوئىت، ئەوہ ئەو ديارىيەى لە ياد نامىنىت. لەگەل
 ئەوەيشدا ئەوہ من زۆر خوشحال دەم ئەگەر يەكىك كىيىك، يان بلىتىكى
 نامادەبوونى بىنىنى فىلمىكى سىنەمايىم پىشكەش بكات و بەردەوام لەيادم
 دەمىنىت. ئەگەر پىويستىشى كىرد پلان بۆ سوودلىوہرگرتنى دابنىم، ئەوہ ئەو
 سەرچاويەم ھەر لە ياد دەبىت كە لىوہى دەستم كەوتووہ. ئايە من تاكە كەسم بەو
 شىوہىە بىر بكاتەوہ؟ كاتىك خوشكەكەى گەرايەوہ مالى خويان كسكەكەى بەجى
 ھىشت و رەتى كىردەوہ لەگەل خۆى بىبات.

لەو كۆبونەووهیەى كە كۆمپانیاكە لە هەفتهى دواتردا سازى دا، یه كێك باسى
 دیارى هاندهرانەى ورووژاند، هەر هەموویان ئەو پێشنيازەیان بەلاوه باش بوو كە
 هایۆنگ چوول خستییه روو كە دیارییه كى رۆشنبیری پیشكەش بكریت، رێكەوتیش
 وا كەوتەوه كە گۆرانیبیژێك، لەوانەى ئارەزوومەندانى كى زۆرى لە بە تەمەن
 ناوەندەكان هەیه، زنجیره ئاهەنگى كى درێژ مەودای ساز دەدا، بۆیه هایۆنگ چوول
 ژمارەیهك بلیتى كرى و وهك دیارى دابهشى كردن. بۆیه سەرۆكە كەى ستایشى كرد،
 ئەویش لەبەر ئەوهى یه كێك بوو لەوانەى حەزیان لە دەنگى ئەو گۆرانیبیژەیه. لە
 راوهگرییه كدا لەبارەى بابەتە كەوه دەركەوت كە بلیتەكانى ئاهەنگى میوزیکە كە
 پەلو پایەى كۆمپانیاكەى بەرزتر كردهوه. بۆیه هەموو ئەپارتمانەكانى لە سۆنگدو
 فرۆشان كەچى فرۆشتنى ئەپارتمانەكانى كۆمپانیاكەى كیم لە سەددا شەست
 تینەپەرى وێپرای نەبوونى پێوهندى لە نیوان دیارى و فرۆشراوهكاندا. بۆیه كیم ئەم
 تیبینییهى دەربەرى، بەلام هایۆنگ چوول تەنیا پێكەنى و گالتەى كردو گوتى ئەمە
 تەنیا دەستوهشاندىكى سەرکەوتوانەیه. لەگەڵ ئەوهیشدا، ئەوهبوو پاش چەند
 پینكىكى دیکە كیم گوتى رەنگە هایۆنگ چوول ببوایەتە داواكارى گشتى لە یه كێك
 لە دادگە سەرەكییه كاندا ئەگەر سوودى لە زیرەكى خۆى بۆ گەیشتن بەو نامانجە
 ببینیایە. كیم دەیزانى كە هایۆنگ چوول چووهتە كۆلیژى مافەكان و داواكارى بۆ
 بەشداری كردن لە ئەزمونەكانى مامۆستایەتى پیشكەش كردهوه، بۆیه پلاریكى
 گالتەجاریانەى سەبارەت بەو پلانه دەربەرى كە هایۆنگ چوول بەكارى هینا تا بەم
 خیراییه بەرزبكریتەوه، ئەگەرچى تەنانەت زانكۆى یۆنسى یان كۆریۆى تەواو
 نەكردوه كە گەرنگترین دوو كارمەندانى كۆمپانیاكە ئەو دوو زانكۆیهیان
 تەواوكردوه. ئاكام، هایۆنگ چوول ئەو شەرابەى رژاند كە كیم لە پەرداخەكەى ئەوى
 كردو ئەوێى بەجێ هێشت. بەیانى ئەو رۆژه، ژنەكەى پێى گوت دەچیت سەر لە
 (چین)ى كچیان دەدات، لەبرى ئەوهى بچیت بۆ ویستگەى سینۆل، بۆیه برپارى دا بە

خۆی بچیت چاوی به دایک و باوکی بکهوئیت. باوکی ویستی به لای مالی کوره
بچووکه کهیدا تپه پیت که تازه چووته ناو خانوویه کی نوئ، بویه هایونگ چوول
برپاری دا به خۆی بیانگه به نیتته مالی براکهی، به لام هرکه گه یشته سهر کار،
هستی به سهر مابوون و هندیك سهر نیتشه کرد. بیری که و ته وه که باوکی گوتبووی
که به خۆی به تنیا رینگه که پی ده زانیت. بهو شیوه یه، هایونگ چوول له بری
نه وهی بچیت بۆ ویستگه ی سینۆل، چوو بۆ یانه یه کی ((ساونا) ی نزیك به باره گای
کاره کی. کاتیک له ناو ساونا که نارقه ی ده رده دا، که راهاتبوو سهری لی بدات، پاش
نه وهی که زۆری بخوارد بایه ته وه، لهو کاته دا باوکی سواری شه مه نده فهر بوو بوو، له
دووی خۆی دایکی به تنیا له ویستگه که به جی هیشتبوو.

کاتیک مندال بوو، هایونگ چوول به لینی دابوو بیته داواکاری گشتی بۆ نه وهی
کارینکی وا بکات دایکی بگه رپته وه ماله وه. له بهر نه وهی مالی به جی هیشتبوو پاش
نه وهی باوکی زۆری ناومید کردبوو. رۆژنکی به هار بوو، گوله کان له کینگه و
بیستانه کانی گونده که دا ده میان کرده وه، باوکی له گه ل خۆیدا ژنیکی پیست گه نم
رهنگی بۆ مال هینایه وه بۆنی گولاوی لیده هات، کاتیک نه و نافرته ته له ده روازی
پیشه وه هاته ژووره وه، دایکی له ده رگه ی پشتته وه مالی به جی هیشت. نه و ژنه
ویستی دلی ساردی هایونگ چوول به لای خۆیدا راکیشیت به وهی هه موو رۆژنیک
هیلکه یه کی کولاوی له سهر خواردنه که ی بۆ داده نا. بویه به تووره یی له مال ده رده چوو
و بوخچه ی خواردنه که ی پی بوو که نه و نافرته ته توند گریی ده دا، به لام له سهر گۆزه ی
سهر له بیسه ره گه وره کان به جی ده هیشت و ده چوو بۆ فیترگه، به لام براکانی
خواردنه کانیا ن له گه ل خویان ده بردو به و په ری گومانه وه لییان ده روانی. به یانییه کی
ته م و مژاوی، کاتیک بۆ فیترگه ده چوون، هایونگ چوول براکانی لای که نده که
کۆ کرده وه که چوارده وری گۆرستانه که ی داوه و قۆرتیکی لای دارپه لکیکی گولکردو دا
هه لکه نندو داوای لی کردن خواردنه کانیا ن تیدا بشارنه وه. براکه ی ویستی خواردنه که ی

بقه پینیت و هه لیت به لام گرتی و لیتی دا، بۆیه هه ردوو خوشکه کهی ناچار بوون و خواردنه کهی خۆیان تیدا شارده وه. بهم شیویه هایۆنگ چوول لهو برۆایه دا بوو که نهو نافره ته ناتوانیت سه ره له نوێ خواردنیان بو ناماده بکات، به لام پرۆیشته شارۆچکه کهو قوتوو خواردنی دیکه ی کپی که گهرمایی خواردنه کان ده پارێزیت به پیچه وانهی نهو قوتوو نه له منیۆمه کۆنانه وه. براو خوشکه کانی به وردی له قوتوو خواردنه نوییه کانیان پروانی و ههستیان به جۆره سامیک ده کرد. کاتیک نهو نافره ته خواردنه کهی پی دان، به نیگایه کی گومان و پرسیاره وه له خواردنه کهیان ده پروانی، بۆیه هایۆنگ چوول خواردنه کهی خۆی فری دایه سووچی بالکۆنه که وه به ته نیا به ره و فیژگه به ری کهوت. براو خوشکه کانی چاره ییان کرد تا له چاو دور کهوته وه، پاشان به خۆیان به ره و فیژگه به ری کهوتن و قوتوو خواردنه گهرمه کانیان هه لگرتبوو. پرۆیکیان، دایکی له کابرایه که وه بیستبووی که هایۆنگ چوول نهو خواردنه وه رناگریت که نهو ژنه دروستی ده کات و هیچ خواردنیکی دیکه ییش ناخوات. بۆیه سه ری له فیژگه که دا بو نه وه ی بیبینیت. نه وه پاش ده پرۆژ دوا ی نه وه پرووی دا که نهو نافره ته هات تا له گه لیان ژیان بگوزهرینیت.

هایۆنگ چوول هاواری کرد: (دایه!)، ئیدی فرمیسک به چاوانیدا چۆراوگه ی به ست.

دایکی به ره و ته پۆلکه کهی نهو دیوی فیژگه که له پیش خۆی داو پانتۆله کهی بلند کرده وه تا هه ردوو پرووی ناسکی هه ردوو لاقی ده رکهوتن، پاشان قامچییه کی هیناو کهوته ویزه ی.

(بۆچی نان ناخۆیت؟ لهو برۆایه دایت به و په فتاره ت خو شحالم ده کهیت؟).

دایکی زۆر دلره قانه لیتی دا. زۆر بیزار بوو چونکه براو خوشکه کانی به گوئیان نه کرد. ئیسته ییش له هۆی تووره بوونی دایکی و لیدانی نه گه یشت. بۆیه دلای پر له په ژاره و په شیوی و پرسیار له خو کردن بوو.

(خواردنه کهت ده بهیت؟ ده بیبهیت؟)

(نا!)

(کوره...)

تا ده هات دایکی توندتر پییدا ده کیشا، به لام بو جار تیکیش بیت نه نیرکانسرو
ده بهست نه هات. نه وهندهی نه برد دایکی ماندوو بوو. له بری نه وهی هه لیت، بی
دهنگ و کزو مات راوه ستاو له ناکامی لیدانه کهی دایکی هه موو گیانی دیشا.
(تا نیسته؟)

له ناکامی لیدانه تونده کهوه خوین له ههردوو پوزیبه وه فیشقهی کرد.
هاواری کردو گوتی: (تا نیسته!)

ناکام دایکی قامچیبه کهی فری داو هاواری کرد: (هایونگ چوول! نهی
چه قاوه سوو!)، دایکی دهستی به گریان کردو باوهشی پیدا کرد. ناکام وازی له گریان
هیناو هه وئی دا قایلی بکات و پیی راگه یاند که پیویسته خواردن بخوات به چارپوشین
لهو که سهی خواردنه که دروست ده کات و، وی که متر خه فته ده خوات نه گه
خواردنی باش بخوات. خه فته! نه وه به که مین جاره گوتی له دایکی ده بیت وشه
خه فته به کار بهینیت. نهیده زانی بوچی نه گه خواردن بخوات دایکی شادومان ده بیت.
کاتیک دایکی به هوی نهو ئافره ته وه مائی به جی هیشت، لهو بروایه دا بوو که دایکی
خه فته ده خوات نه گه خواردنی دهستی نهو ئافره ته بخوات، به لام دایکی پیی گون
که پیچه وانه کهی راستره و، که متر خه فته ده خوات نه گه خواردنه کهی بخوات
ته نانهت نه گه به دهستی نهو ئافره ته ییش لی نرابیت. نا، له دایکی نه گه یشت، به لام
نه بیوست خه فته بخوات، بویه به بیزار بیه وه به دایکی گوت: (ده یخوم).

چاوی پر فرمیسکی دایکی بریسکانه وهو بزیه کی که وته سه ر لیوو گوتی: (نه مه
کوری منه!).

پیداگیری کردو گوتی: (که واته، به لئینم پی بده که ده گه ریسته وه ماله وه!).

زمانی تەتەلەى کردو گوتى: (نامەوێت بگەرێمەوێ مالم).

(بۆچى؟ بۆچى؟)

(نامەوێت جارێكى دىكە هەرگىز باوكت بىنم).

فرمىسك بە سەر هەردوو گۆنای هاىۆنگ چولدا چۆراوگەى بەست. ئەو ڕەفتارەى داىكى ئەوێ ڕوون كردهوێ كە ناىەوێت جارێكى دىكە بۆ مالم بگەرێتەوێ، جا لەبەر ئەوێبوو داواى لى كرد خواردن بخوات بەچاوپۆشین لەو كەسەى خواردنەكە دروست دەكات. ئەمەيش جۆرە ترسىكى لە ناخدا دروست كرد.

(داىە چىم پى بكرىت لە پىناوى تۆدا دەىكەم. لە كىلگەكان كار دەكەم و ناوحوشە گسك دەدەم و ناو دەهێنم. چەلتووك كپە دەكەم و ناگر دەكەمەوێ. ڕاوى مشكان دەنىم و مرىشك بۆ ناھەنگى سرووتى باوباىپىران سەردەبىرم، بەلام تەكايە داىە بگەرێرەوێ مالمەوێ!).

زۆر جار داىكى لە باوكى يان هەر پىاوىكى دىكەى خىزان دەپارايەوێ تا لەبىرى وى مرىشكىك لەپىناوى ناھەنگ گىپران بە ڕىپۆرەسم يان پشووێكان سەربىرپىت. ڕاھاتبوو پاش ڕەھىلەو لىزمەى باران بچىتە سەر كىلگەو بەدرىژايى ئەو ڕۆژە ڕووەكى لىزيا ڕاست بكاتەوێ و يارمەتى باوكى بدات بۆ ئەوێ بگەرێتەوێ مالمەوێ لە كاتىكدا مەست بوو، لە بەرخەكە بدات چونكە لە تەوىلەكە هەلاتووێ بۆ ناو تەوىلەكەى بگىرپىتەوێ، بەلام نەىدەتوانى مرىشكىك سەربىرپىت. ئەگەر هاىۆنگ چوول ماسىى لە جۆگەكە بگرتايە، دەستى پىوێ نەدەدا تا گىانى تىدا نەدەما. كاتىكىش فىرگە لە ڕۆژانى ڕاوە مشكدا داواى لە فىرخوازان كرد كلكە مشكىك لەگەل خو بەىنن بۆ ئەوێ بىسەلمىنن كە لە مالمەوێ مشكىان ڕاوكردووێ، داىكى فىرخوازەكانى دىكە مشكىان دەگرت و كلكىان دەبىرى و بەكاغەز دەيانپىچايەوێ تا مندالەكانىان بۆ فىرگەيان بىردايە، بەلام داىكى ئەو بىزى دەھاتەوێ تەنانەت كە گوپى لە هاىۆنگ چوول بوواىە باسى ئەو بابەتەى بۆ دەكات. ئەگەرچى ئافزەتىكى بە شان و باھووێ،

بهو شیوهیه دایکی له ماوهیه کی درهنگی پاش نیوه پژی شو رۆژه دا گه پرایه وه ماله وه نهو نافره ته که ی دیکه ی له مووبه قه که وه در ناو به خو ی چیشتی لی نا. کاتیك نهو نافره ته و باوکت رۆیشتن له خانوویه کی دیکه ی شارۆچکه که دا بژین، دایکت ههردوو بالی لی ههلمالی و چووه ماله که یان و مه نجه لی برنج لیئانه که ی هینایه خواره وه که به دیواری مووبه قه که وه هه لواسرابوو و فریی دایه ناو جوگه که وه. ههستی کرد که دایکی بووه ته جهنگاوه ریک بو نه وه ی نهو به لیئنه ی بیاریزیت که پیی دابوو و بو مال بگه رپته وه. کاتیك باوکت و نهو نافره ته نه یانتوانی بهرگه ی گیچهل پی کردنه کانی دایکت بگرن و به ته واره تی شارۆچکه که یان به جی هیشته، دایکت بانگی (هایۆنگ چوول) ی کرد، که له وه ده ترسا جاریکی دیکه مال به جی بهیلتیت و له سه رخۆ پرسیاری لی کرد: (نه مرۆ چه ند لاپه رته خویندوو ه؟)، کاتیك کاغه زی نهو نه زمونه ی پی پیشان دا که به رزترین غره ی له سه ر وه رگرتبوو، چاوه کزه کانی دایکی گه شان وه وه سه رنجی کاغه زی نه زمونه که ی دا که مامۆستا تییدا به نیشانه ی بازنه نامازه ی به وه لامی راست کردبوو، بو لای خو ی راکیشا تا باوه شی پیدا بکات.

(نای رۆله خو شه ویسته که م!).

کاتیك باوکی له مال نه بوو، دایکی نازی دابوویه، پیی پی دابوو سواری پایسکله که ی باوکی بییت و هه سیری نووستنه که ی دابوویه و به پیخه فه که ی دایده پۆشی و، برنجی بو ده کرده ناو نهو قاپه گه وره یه ی که ته نیا هی باوکی بوو، به که مین قاپی نيسك و سووی له بهرده م نهو داده نا. نه گه ر براکانی ده ستیان به خواردن بکر دایه، سه رزه نشتی ده کردن و ده یگوت: (هیشته براکه تان که وچه که که ی به دهسته وه نه گرتوو ه!)، کاتیكیش سه وزه فرۆشه که ده هات و سه به ته یه کی پلاستیکی پر تریی پی بوو، قاپیکی تا نیوه پر له کونجی به هه ندیک ترئ سه ر به سه ر ده کردو بو (هایۆنگ چوول) ی ده شارده وه پاشان به وانی دیکه ی ده گوت: (ته م تریی به بو براکه تانه). بهرده وام بیی ده خسته وه وه ده یگوت: (ده بیته بیته داواکاری گشتی).

واي لى ھات لەو بروايەدا بوو كە پىيوستە بىتتە داواكارى گشتى تا داىكى ل

مال بىنيتتەو.

پايىزى نەو سالە، داىكى بەخۆى بى يارمەتى باوكى مەرەزەكەى درەو كردو
چەلتوو كەكەى ھارپى و برنجەكەى وشك كردهو، بەيانيان زوو دەچوو كىلگەو
دەنووشتاىو تا بە داسەكەى مەرەزەكە دروینە بكات و چەلتوو كەكەى لى بکاتەو
توئكلەكەى لى دەكردەو لەسەر عەردى پەخش دەكرد بۆ ئەوئەى لەژىر تىشكى
ھەتاودا وشك بىتتەو پاشان كاتىك تارىكايى دادەھات دەگەرايەو مالەو. كاتىك
ھايۆنگ چوول ويستى دەستى يارمەتى بۆ درىژ بكات، داىكى پىي گوت: (تۆ برۆ
بخوینە)، پالى پىو نا بچىتتە نووسىنگەى خویندەكەى. لە پۆژانى گەرمى
يەكشەمواندا، پاش ئەوئەى ھەموو بەرو بوومى مەرەزەكەى دروینە كرد، داىكى براو
خوشكەكانى لەگەل خۆى بۆ كىلگەو تەپۆلكەكان دەبرد بۆ ئەوئەى پەتاتە شىرینەى ژىر
عەرد ھەلگەنن و دەربھىنن. كەچى پالى بەوئەو دەنا بچىتتە نووسىنگەى
خویندەكەى. براكانى ھەموو پۆژىك بەرەبەيان دەگەرانەو و گالىسكەيەكى پەر لە
پەتاتەى شىرینيان پىش خۆيان دەدا. ئەگەرچى براكەى دەيوست لەمالەو بىنيتتەو تا
بخوینىت، بەلام داىكى ناچارى كرد لەگەل خۆى بۆ كىلگەكانى ببات. بەو شىوئەى
ھەموو شەوئىك دەگەرايەو لە تەنىشت بىرەكەو بەچىچكانىو دادەنىشت و ھەردوو
دەستى خۆلاوى دەشوست.

(دايە، ئايە ھايۆنگ چوول ئەوئەند گرنگە؟).

داىكى بە سەرى برا بچوو كە كەيدا كىشا بى ئەوئەى جارىكى دىكە بىر لە
پرسىارەكە بکاتەو، گوتى: (بەلى).

براكەى لەكاتىكدا ھەردوو گۆناى سوور ھەلگەراپوون، گوتى: (كەواتە، تۆ
پىويستت بە ئىمە نىيە؟).

(نا! پىويستم پىتان نىيە).

(کهواته دهچین له گهڼ بامان دهژین!).

(چی؟). خهريك بوو دایکی جاریکی دیکه لئی بدات، بهلام لئی نه داو گوتی:
(نیوهیش گرنګن. هه مووتان گرنګن! نهی مندا له گرنګه کانم وهرنه نیړه!)، هه مووان
له قاقای پینکه نینان دا. هایونګ چوول گویی لیبان بوو، له کاتیکدا له ژووره
گهرمه که له بهر دهم نووسینګه کهی خوی دانیشتبوو، گویی له دهمه ته قیکانیان ده گرت
له بهر دهم بیره که دا، بویه بزیه کی هاتی.

کهس نه یدزانی له که یه وه نه و پرووداوه دهستی پی کردووه، بهلام دایکی شهوانه
دهرګه کهی دانه ده خست. پاش ماوه یه کی کورت، دهستی به وه کرد که برپیک برنجی
که متری له قاپه کهی باوکیان ده کرد کاتیک چیشتی بو هه مووان لی دناو له ژیر
چهرچه فدا له فینکترین شوینی ژووره که دا. دا یه دنا. هایونګ چوول، له کاتیکدا باوکی
له وی نه بوو، به سووربوونیکی زورتره وه ده یخویند، دایکیشی نه یه ده هیشت بچیت له
کیتلګه یارمه تی بدات. نه گهر بیسیویستبایه سهرزه نشتی نه وانی دیکه بکات له بهر
نه وهی بیبه ره که یان له ناو حه وشه له ژیر باراندا پهرت کرد بو وه وه، سهرزه نشتی
نه ده کردن و به دهنگی نرم قسه ی ده کرد بو نه وهی هایونګ چوول بیزار نه بییت چونکه
ده یخویند.

له و پوژانده دا دهم و چاوی دایکت له ناکامی شه که تی و ماندووبووندا چرچ و
لوچی تیکه وتبوو، له گهڼ نه وه یشدا کاتیک هایونګ چوول به دهنگی بهرز ده یخویند،
پیستی ده وری ههردوو چاوی پرشنګدارتر ده بو وه وه، وه ک بلییت پوډره ی جوانکاری
به کارهیناییت. دایکی دهرګه ی ژووره که ی نه می به نه سپایی پیوه ده دا، یان
له سهرخو ده یکرده وه بو نه وهی بیزاری نه کات و قاپیک په تاته ی شیرینی سووره وه کراو،
یان میوه ی داده نا، پاشان دهرګه که ی به هیوری پیوه ده دا. شهویک له شهوانی زستان
کاتیک به فر به سهر بالکونه که دا داده باری، باوکت له دهرګه ی پیشه وه هاته ژووره وه
هه لوه سته یه کی کردو پیلاره که ی داکه ندو به دیواره که یدا کیشا بو نه وهی به فره که ی

لی بکاتوه، پاشان دەرگه کەمی کردوه. کەش و ههوا زۆر سارد بوو تا پادەیهک هەر هەموویان پێکەوه نووستبوون، هایۆنگ چوول بە چاوی نیوچه نووقاوهوه توانی باوکی ببینیت دەست بەسەر سەری هەر یەک لە منداڵەکانیدا دەهینیت کە نووستبوون. دایکت قاپە برنجەکەمی کە پاهاتبوو لە گەرمتترین شوینی ژووره کە بیاریزیت، لەسەر میزه کە دانا. چینیکیش گزوگیای دەریایی سوورهوه کراوی لە تەنیشت قاپە برنجەکەوه دانا. باوکت دایکی بینیت قاپیک سووبی لە تەنیشت قاپە برنجەکەوه دانا بی ئەوهی یەک وشەمی لەزار بیتە دەر وەک بلیت ئەو بەیانیه پڕۆیشتبیتە دەرەوهوه وشو گەرابتەوهوه، بە هاوین نەرۆیشتوووه لە شەرماندا بگەرپتەوه پاش ئەوهی سەرماي زستان تەنگی پێ هەلچنی.

کاتیك هایۆنگ چوول کۆلیژی تەواو کردو لە تاقیکردنەوهی وەرگرتن لە کۆمپانیاکە سەرکەوت کە نیسته کاری تیدا دەکات، ئەوه دلی دایکی خوش نەکردیت، تەنانەت بزەیش نەکەوتە سەر لیوه کانی، تەنانەت ئەو کاتەیش دراوسیکان پیرۆزبایان لی کرد کە هایۆنگ چوول لە یەکیک لە گەرەترین کۆمپانیاکانی ولاتدا دامەزرا. کاتیك گەراییهوه مالهوهو دیارییهکی ناسایی پێ بوو بە یەکەمین مووچەمی کریبووی، بە ناستەم سەیری کردو بە ساردییهوه وهلامی دایهوهوه گوتی: (ئەمی ناواته کەمی پیشووت چی بەسەر هات؟).

بە ساکاری وهلامی دایهوه کە لە کاره کەمی خویدا لە کۆمپانیاکە تیدەکوشتیت و بۆ ماوهی دوو سال پاره پاشه کەوت دەکات پاشان سەرلهنوێ دەچیت بۆ ئەوهی بخوینیت.

***

ئىستە بىر لە ھەر ھەموو ئەو پرووداوانە دەكاتەووە لە بىرەتە چۆن بوونى داىكى پالى پىئە نا تا لە بنىاتنانى سووربوون و پىداگىرى وەك پىاوو وەك مرۆڤ بەردەوام بىت.

***

كاتىك داىكى خوشكەكەى بۆ شار ھىنا، كە تازە فىرگەى نامادەبى تەواو كەربوو، بۆ ئەوەى لەگەلى بىنئىتەو، بەدرىژاى كات داواى لىبوردنى لى دەكرد. ئەو لە تەمەنى بىست و چوار سالىدا بوو، پىش ئەوەى بتوانىت پارە پاشەكەوت بكات تا جارىكى دىكە بەشدارى تاقىكردنەوەى وەرگرتن لە زانكۆ بكات، داىكى لە شەرماندا ھەردوو چاوى شۆر كەربوو، پىى گوت: (پىئىستە خوشكەكەت زۆرتەر بچوئىت چونكە كچە، بۆيە ھىوادارم رىگەچارەيەك بدۆزىتەو بە ھۆيەو بتوانىت لە فىرگەى ئىرە بچوئىت، چونكە من نامەوئىت ژيانىك بگوزەرىتەت لە ژيانى من بچىت).

لەبەردەم تاوەرى كاتژمىرەكەى وئىستگەى سىئۆل بەيەك گەيشتن، بەر لەوەى داىكى بەرەو مال بەرپى بکەوئىت، داىكى پىشنىازى كەرد ژەمىك برنج و مەرەگە بچۆن. كاتىك چوونە ناو لۆقنتەكەو، گۆشتەكانى ناو مەرەگەكەى خۆى ھەلدەگرت و لەناو قاپەكەى ئەوى دادەنا. ئەگەرچى ھايۆنگ چوول گوتى ئەو ناتوانىت ئەو ھەموو گۆشتە بچوات و داواى لە داىكى كەرد ھەندىكى لى بچوات، كەچى داىكى لەسەرنەوە سووربوو گۆشتەكە لە قاپەكەى ئەو بكات. گەرچى ژەم خواردنەكە بىرۆكەى وى بوو، بەلام يەك پاروو چىە نەچووەسەر زمانى.

لىى پرسى : (دايە برسيت نىيە؟).

پیی گوت: (دهخۆم). بهلام هەر گۆشتهکانی له قاپهکهی نهو دهکرد. پاشان له دایکی پرسى: (بهلام تو... نهوه چى دهکهیت؟)، دایکی کهوچکه پر له مهرهگهکهی بهلاوه ناو گوتى: (نهوه ههلهى من بوو. هايۆنگ چوول ببووره).

دایکی له وىستگهى سينۆل راوهستا بۆ نهوهى سواری شهمندهفهر ببيت و بهرهو مال بگهپرتهوهو ههردوو دهسته زبرهکهى به نینۆکه کورتهکانییهوه له گيرفانى نابوو و ههردوو چاويشى پر له ئەشك بوون. نهو کات هايۆنگ چوول مهزهندهى کرد که نهوهند بهستهزمان و دلنهرمه ههردوو چاوى له دوو چاوى مانگا دهچن.

***

پيوهندى به خوشکهکهیهوه کرد بينى هيشته له وىستگهى (سينۆل)هو شهویش خهريك بوو بالى بهسهر شارهکهدا دهکيشا. خوشکهکهى قسهى نهکرد کاتيک گوتى له دهنگى بوو وهک بليت بيهويت سهرهتا نهو قسه بکات. نهرهى تهلهفۆنهکانى ههر ههموويانىان لهسهر ريکلامهکه دانابوو، بهلام خوشکهکهى زۆربهى پيوهندييهکانى پيوه دهکرا که دهركهوت ههر ههمويان راست نين. نهوهبوو يهکتيان گوتى: (نهو نافرهته نيسته لهگهڵ منه). ناوونيشانى شوينهکهى خویشى به وردى بۆ ههلهدابوو. خوشکهکهى به تاکسييهک خۆى گهياندهبوو نهو پردهى پيوهنديکارهکه باسى کردبوو، چى ببينيت باشه، لاوتى سهرخۆش که هيچ نافرهتتيكى لهگهڵ نهبوو. لاههکه بى هۆش کهوتبوو پرخهى دههات تا رادهيهک ههستى نهدهکرد تهناهت نهگهريهکتيک به نۆتۆمبيل رايکيشابايه.

به خوشکهکهى گوت: (لييره نهمدۆزيبهوه).

خوشکهکهى به خهفتهوه ههناسهيهكى ههلهکيشا.

ليى پرسى: (نايه له وىستگهکه دهمينيتهوه؟).

(ههنديكى ديكهيش دهمينمهوه... هيشته ههنديک ريکلامم پى ماوه).

(ديم بۆ لات. باشيو بخۆين).

===== ۱۰۴ =====

(برسيم نيهه).

(كهواته با شهراييك بخوينهوه).

ليى پرسى : (شهراب؟)، پاشان تۆزىك بى دهنگ بوو پاشان گوتى: (له ده مانسازىكهوه له ده رمانخانهى سۆبۆ كارده كات بهرانبهر به بازارى سۆبۆ له (يوو كچۆن دۆنگ) تهله فۆنم بۆ كرا. ده لىت كه ريكلامىكى بينيوه كوره كى پيشانى داوه و له و بروادايه پيش دوو رۆژ له (يوو كچۆن دۆنگ) نافره تىكى بينيوه له دايكمان ده چىت... به لآم گوتى بينيوه تى سنده لىكى پلاستىكى شىنى له پى بووه و پهنگ زۆر رپى كرد بىت چونكه پى ده چوو پى بريندار بىت و تا په نجه كانى نه ستورور بوويت بۆيه بۆ تيمار كردوه).

سهنده لىكى شىن؟ مۆبايله كى له ده ست كه وته خواره وه.

(برام!).

مۆبايله كى هه لگرته وه و له گوتى نزيك كرده وه.

(ده چم بۆ نه وى. ده ته وىت بچىت؟).

له خوشكه كى پرسى: (يوو كچۆن دۆنگ؟ مه به ستت بازارى (سۆبۆ) يه كه له

نزيكى نيشته جى بووين؟).

(به لى).

(باشه).

هايۆنگ چوول حەزى نه ده كرد بگه رپته وه ماله وه، جگه له وهى هيچ قسه يه كيشى نه بوو به خوشكه كى بلىت كاتىك پى ده گات. كاتىك پيوهندى كرد نم له گه ل خوى قسه ي ده كرد كه نه گه رپته وه ماله وه. به لآم (يوو كچۆن دۆنگ)؟ ده ستى له تاكسييه ك بهر زكرده وه. نه و نازانىت چى روو ده دات، چونكه خه لكىكى زۆر پيوهنديان پيوه كردوه و ناگه داريان كردوه ته وه كه نافره تىكيان بينيوه سنده لىكى پلاستىكى شىنى له پى بووه. نه وهى جى سهرسورمانيشه، نه وه يه كه هه ز هه موويان گوتويان له

۱۰۵ =====

هەندیک ئەو گەرەکانە بینییوانە کە ئەم بە خۆی لەوێ نیشته جێ بوو. کاتیەک دەچوو
 ئەو شوینەى ئەوانەى تەلەفۆنیان بۆ کردوو دەیانگوت بەر لە سێ رۆژ یان هەندیک
 جار بەر لە هەفتەیهک بینییوانە. یەکیکیان پیتی گوتبوو کە بەر لە مانگیك پاش
 بزبوونی دیویەتی. هەر کاتیك زانیارییهکی پێ بگه‌یشتایه، بە تاک و تەنیا، یان
 لە گەل خوشک و براو باوکیدا دەچوو ئەو شوینە. ئەگەرچی هەر هەمویان دەیانگوت
 بینییوانە، کەچی ئافەرەتیک نەدۆزرایه و لە دایکی بچیت و سەندەلیکی پلاستیکی
 شینی لەپێ بیت. پاش ئەوێ گوتی لە سەرگوزەشتهکانیان دەگرت، هیچ شتیکی لە
 دەست نەدەهات بیكات تەنیا ئەو نەبیت هەندیک ریکلام بە ئەستوونی کارەبای
 تەنیش یان درەختیکی ناو باخچه کە یان لە ناوێ هەوێ کوشکیکی تەلەفۆن بۆ پتر
 ناگە داربوون هەلدهواسی. ئەگەر بە هەندیک لەو گەرەکانەیشدا تێپەرپایه کە پیشتر
 لیان نیشته جێ بوو، کەمیک رادهوستاو بە تیلەى چاودەروانییه ئەو خانوانەى
 ئیسته کەسانی دیکەیان تیدا نیشته جێیه.

هەرگیز دایکی رانهاتبوو بەتاک و تەنیا بیت و لە ماله‌کەى خۆیدا سەرى لى
 بدات، چونکە دەبوو یەکیک لە ئەندامانى خێزانە کە بچووبایه لە ویستگەى سیئۆل،
 یان لە ویستگەى پاسە خێراکان پیشوازی لى بکردایه. جارێکیان، دایکی شوینەکەى
 خۆى بە جێ نەهێشتبوو تا یەکیکیان نەهاتبوو بۆ ئەو شوینەى ببات کە بۆی دەچوو.
 ئەگەر بیویستایه سەر لە مالى براکەى بدات، دەچوو بۆ ئەوێ لە گەل خۆى
 بیهینیتەوه، هەر و هەها سەبارەت بە خوشکە کەیشی، ئەوێ راستی بیت کەس ددانى
 بەوه‌دا نەنابوو، بەلام ئەندامانى خێزانەکەى لە ناخى خۆیاندا لەو برۆایه‌دا بوون کە بە
 خۆى ناتوانیت بە تاک و تەنیا بۆ هیچ شوینیکی ئەم شارە بچیت. لەبەر ئەوێ،
 هەرکاتیك دایکت بچووبایه بۆ سیئۆل یەکیک لە کورەکانى یاوه‌رى دەبوون. ئیسته
 هایۆنگ چوول دەرکی بەوه کردوو، پاش ئەوێ ریکلامى رۆژنامەى بلاوکرده‌وه
 ریکلامەکانى دیکەى دابەش کرد، کە لە دوازدە گەرەکی جیا جیا ژیاوه. لە

پاوهستانه‌ی خۆی راست ده‌کاته‌وه‌و سه‌یری سه‌ره‌وه ده‌کات و بی‌ری دیتسه‌وه که
(یووکچۆن دۆنگ) یه‌که‌مین شوینه خانووی تایبه‌تی خۆی لی کرپیوو).

***

پاش شه‌ودی سواری تاکسییه‌که بوون و به‌ره‌و (یووکچۆن دۆنگ) رۆیشتن،
خوشکه‌که‌ی ده‌ستی ولّی و گوتی: (چەند رۆژێکی دیکه یادی دروینه‌ی کامل بوونی
مانگه ...)، هه‌مان بیرۆکه‌ی به‌ می‌شکدا تیده‌په‌ریت و ده‌کۆکیت و ده‌م و چاوی درژ
ده‌بیت. ئەم یاده چەند رۆژێک ده‌خایه‌نیت. له‌ هه‌موو بیره‌وه‌رییه‌کدا، میدیاکان باسی
نه‌وه ده‌که‌ن که ئەم سال له‌ کاتی پشوودا ژماره‌یه‌کی زۆر خه‌لک گه‌شتیان کردووه. پتر
له‌ دوو سال پیشتر، خه‌لک راهاتبوون په‌خه‌یه‌کی توند له‌وانه بگرن له‌ بۆنه‌کاندا
گه‌شتی ده‌ره‌وه‌ی ولّات ده‌که‌ن، به‌لام نیسته خه‌لکی به‌وپه‌ری روو سه‌ختیه‌وه ده‌لین:
(ته‌ی باوباپیران چاوه‌ریم بن دواتر ده‌گه‌ریمه‌وه)، پاشان روو ده‌که‌نه فرۆکه‌خانه. کاتیک
خه‌لک ده‌ستیان به‌ ناهه‌نگ گێرانی سرووتی باوباپیران کرد له‌ نه‌پارتمان‌ه‌کانی پشووه
هاوبه‌شه‌کاندا، نیگه‌رانی دایگرتن باوباپیران نه‌یان‌دۆزنه‌وه، به‌لام نیستا خه‌لکی وایان
لیه‌هاتووه ته‌نیا سواری فرۆکه ده‌بن. نه‌مپۆ به‌یانی ژنه‌که‌ی، پاش شه‌وه‌ی رۆژنامه‌ی
خوینده‌وه، وه‌ک بلیت بۆ یه‌که‌مین جاره گوتی له‌ هه‌واله‌که ده‌بیت، پیتی گوت: (لی‌ره
ده‌لین، ئەم سال پتر له‌ یه‌ک ملیۆن که‌س گه‌شتی ده‌ردوه ده‌که‌ن).

وه‌لامی دایه‌وه: (بی گومان نه‌و خه‌لکه‌ پاره‌ی زۆریان هه‌یه).

شه‌ویش ورته‌یه‌کی لیوه‌هات و گوتی: (نه‌و خه‌لکه‌ی ناتوانن گه‌شتی ده‌ره‌وه بکه‌ن

.... باشه، نه‌وانه زۆر زیره‌ک نین).

باوکت ته‌نیا به‌بی ده‌نگی گوتی لی ده‌گرتن.

ژنه‌که درێژه‌ی دایه‌و گوتی: (هاوه‌له‌کانی منداله‌کان له‌ کاتی دروینه‌ی کاملبوونی

مانگدا سه‌فه‌ر ده‌که‌ن، بۆیه ده‌لین که هیوادارن نیمه‌یش سه‌فه‌ر بکه‌ین).

کاتیک به توورپیهوه له ژنهکهی روانی پاش نهوهی چی دیکه نهیتوانی لهمدوردا
گوئی لی رابگریت، قسهکهی خزی روون کردهوهو گوتی: (دهزانیت چند بهرانبهه بهم
بابهتانه هستورن). باوکت لهسهه کورسییهکهی تهنیشت میزه که هستاو چوره
ژوره کهوه.

هایونگ چوول به توورپیهوه گوتی: (شیت بوویت؟ نه مه کاتی قسه کردن لهسهه
نهو بابهتانهیه؟)، ژنهکهی وهلامی دایهوه: (گویم لی بگره، پیم گوتیت که مندالهکان
وا دهلین. نایه من گوتومه که من نهوهم دهویت؟ نهی ناتوانم نهو قسانهت بز
بگریمهوه که مندالهکان دهیکهن؟ نه مه جیی بیزاریهه. نایه دهویت بهو شیویه
قروپ بگوزهرینم و یهک وشهه لهزار دهرنهچیت؟ هستاو ژوره کهی بهجی هیشت.

***

چای هون پرسی: (نهی ناییت سرووتی باوباپیران سازیدهین؟).

(له کهیهوه تو دهریهستی سرووتی باوباپیران هاتوویت؟ هه رگیز نه هاتوویتهوه له
مالهوه پشوهکان بهسهه بهیت. نیسته وات لیتهاتوهه بایهخ به دروینهی کاملبوونی
مانگ دهدهیت؟).

(به که وجایهتی رهفتارت کرد، نه دهبوو من وا بکهه).

له خوشکهکهی روانی وازی له دهست ولین هیئاو ههردوو دهستی ناخنییه نیو
ههردوو گیرفانی چاکهته کهیهوه. هیشته لهو رهفتاره رزگاری نهبووه!

***

کاتیک هایونگ چوول له گهل براو خوشکهکهی له خانویه کدا نیشتهجی بوون،
ناچار دهبوو له هه مان ژوردا پیکهوه بنوون. خوشکهکهی بهوه راهاتبوو شوینی
تهنیشت دیواره که داگیربکات له کاتیکدا نهو له ناوه پراست دهنووست و براکهیشی

لهو لاوه. نزيكهي هموو شهويك به ناگه دههاتهوهو دهيبني دهستي براكهي بهسهر
دهم و چاويهويهو لهسهرخو دووري دهخستهوه، پاشان كه سهرلهنوي دهنوستهوه،
نهوندهي نهدهخاياند دهستي خوشكهكهي توند بهسهر سينگيدا دهيكيشا. نووستنيان
لهو ژورهدا بوي نهدهرپهخساندن وهك چونيان پي خوشه نازادانه گينگل بدهن.
شهويكيان هايونگ چوول هاواري كرد كاتيڪ يهكيك له خوشك و براكهي
مستهكولهيهكي به چاويدا كيشا، هردووكيان زندهقيان چوو و ههستان: (ها! شهوه
تو بوويت!).

كاتيڪ خوشكهكهي بهوهي زاني خيرا هردوو دهستي له هردوو گيرفاني بيجامه
پهمويينهكهي ناخني كه بو نوستن لهبهري كردبوو، به توورهيهيهوه دهيكوت:
(نهگهر بهم شيويه بهردهوام دهن، شهوه بگهريينهوه مالهوه!).

كاتيڪ بهياني بووهوه، خوشكهكهي هموو شتهكاني خوي بردو بو مالي دايك و
باركي گهرايهوه. بهلام دايكې بو ويستگهي (سينول) ي گيرايهوهو داواي لي كرد
لهبهردهم براكهيدا لهسهر چوك كرنوش ببات و داواي ليبوردن و پوزشي لي بكات،
بهلام كيژيكي كهله رهق بوو، قايل نهبوو بهگويي بكات.

دايكې گوتي: (داواي لي بكه ليت ببوريت!)، بهلام خوشكهكهي له كهلي
شهيتان نههاته خوارهوه.

زور جار خوشكهكهي به نهرم و نياني دهجوولايهوه، بهلام كهس نهيدهتواني راي
پي بگوريت نهگهر نيازي ههبووايه شتيك بكات. هايونگ چوول له قوناغي خويندني
نامادهبيدا، خوشكهكهي ناچار دهكرد به بي ويستي خوي كالاكهي بو بشوات،
شهويش به گوي دهكردو چندين جار بوي شوشته، بهلام رويكيان تووره بوو پيلاوه
نوييهه پيسهكهي بردو تووري دايه ناو جوگهكهوه، براكهي به دريژايي جوگهكه ههراي
كردو دهيويست پيلاوهكهي قوتار بكات كه بهسهر ناوهكهوه بوو. پاش تپهپريني
ماويهكي زور شهو پروداوه بوو به بيرهوهرييهكي خوش هردووكيان نهياندهتواني

۱۰۹ =====

باسی نه کهن، به لّام نهو کاته گه پرایه وه ماله وهو ته نیا یهک تاکی پیلاره که ی به دهسته وه بوو که له بهر شیرهی ناوو قهوزه سهوز هه لگه پرابوو، نهو کات لای دایکی سکالای له خوشکه که ی کرد. کاتیک دایکی داره که ی هیئا بو نه وه ی هه پره شه له خوشکه که ی بکات و هه ر پرتو و بۆله ی بوو بۆچی به م شیوه یه که لله رهق بسوو، خوشکه که ی ددانی به تاوانه که یدا نه ناو پۆزشی نه هیئا یه وه. له جیاتی نه وه، به پرووی دایکیدا هه لشاخاو گوتی: (پیم گوت من نامه ویت پیلاره که ی بشۆم! نه وه م پی گوت! له نیسته به دواوه به بی ویستی خۆم هیچ شتیک ناکه م).

لهو ژوووه بچکۆله دا دایکی فه رمانی به خوشکه که لله رهقه که ی کرد: (پیم گوتیت داوای لیبوردنی لی بکه. براهت لی ره له جیاتی باوکت، نه گه ر رهفتاری خۆت نه گۆریت که شته کانی خۆت ببه دیت و ئیره به جی به نیلت ته نیا له بهر نه وه ی براهت سه رزه نشتی کردوویت، نه وه تا له ژیاندا ماویت نهو رهفتاره پیوه ده نووسیت و لیت جیانا بیته وه. ئایه به هه مان شیوه ده جوو لیتته وه کاتیک میرد ده که یته؟ نه گه ر هه ر جاره و شتیکت لی پروو بدات به پی میزاجت نه بیته شته کانت کۆ بکه یته وهو تیی بته قینیت و سه ری خۆت هه لگرت؟).

دایکی هه ر داوای لی ده کرد داوای لیبوردن له براهی بکات، به لّام هه ر هه ردوو دهستی خۆی له هه ردوو گیرفانی ده ئاخنی. دایکی به خه فه ته وه هه ناسه یه کی هه لکیشاو گوتی: (نم کچه گویم لی ناگرتیت. پشت گویم ده خات له بهر نه وه ی به سه ته زمانم و پۆشنبیر نیم ...)، کاتیکیش نهو نازاره ی دایکی ده بووه فرمیسک و به چاویدا چۆراوگه ی ده به سه ت خوشکه که ی ده یگوت: (دایه وا نابیت!). وای لی ده هات ناچار ده بوو داوای لی بوردن بکات تا چی دیکه دایکی نه گرتیت. پاشان ده یگوت: (داوای لیبوردنی لی ده که م، داوای لی ده که م لیم خۆش بیته). هه ردوو دهستی له هه ردوو گیرفانی ده ره یئاو داوای لی کرد لیلی خۆش بیته. هه ر کاتیکیش ده نگی

بەسەردا بەرز بکردایەتەو، یەكسەر هەردوو دەستی لە هەردوو گیرفانی بیجامەكەى دەناخنى..

پاش ئەوەى داىكى دەچوو خوشكە كەللە ڤەقەكەى ددانى بە هەلەكەى خۆيدا دەنا كاتىك يەكئىكىان ئاماژەى بە هەر ڤووداوتىك بکردایە چەندەيش بى بايەخ بووبايە، بە هەموو سەردانەواندنئىكەو دەيگوت: (هەلە بووم، نەدەبوو بەو شىوہەى بچوولئىمەو).

***

چاى هۆن ڤرسيارى كرد: (كئى ڤەنجەرەكانى مائەوہ پاك دەكاتەو؟).

(باسى چى دەكەيت؟).

(كاتىك لەم وەرزەى سالددا دەگەرپاينە مائەوہ، هەموو جارئىك داىكمان دەبينى ڤەنجەرەكانى پاك دەكردەو).

(ڤەنجەرەكان؟).

(بەئى. ئەوہ بوو كە ڤاھاتبوو دەيگوت: چۆن دەبئت ڤەنجەرەكانمان بەم شىوہەى بە پيسى بەجئى بەئيلين لەكاتىكدا هەموو ئەندامانى خيزان دئىن و ئامادەى سرووتى دروئىنەى كاملبوونى مانگ دەبن؟).

شووشەى خاوينى ڤەنجەرە زۆرەكانى خانووەكە لەبەرچاوى دەبريسكايەوہ. ئەو خانووە كە تازە نۆژەن كراوہتەوہو هەموو ژوورئىكى چەندين ڤەنجەرەى لئىيە، بەتايبەتى ژوورى دانىشتن، بە ڤىچەوانەى خانووە كۆنەكەوہ، كە تەنيا يەك شووشە بە دەرگەكەيەوہ بوو.

(كاتىك ڤىشنيازىم كرد كەسئىك ڤاسپىرئىت ڤەنجەرەكان پاك بكاتەو، پئى گوتم: كئى دئت بۆ ئەم خانووە لادئىيە تەنيا بۆ ئەوہى ڤەنجەرەكانى پاك بكاتەو؟ پاشان هەناسەيەكى هەلكئىشاو دەستى بۆ ڤەنجەرەى تاكسىيەكە بردو سڤى.

ڤرسيارىم كرد: (كاتىك مندال بووين داىكمان ڤاھاتبوو لەم وەرزەى سالددا هەموو دەرگەكانى مائەوہ لئى بكاتەوہو بيانشوات. ئەودت لە يادە؟).

(به لئی).

(له یادته؟).

(پیم گویتت له یادمه).

(تۆ درۆ ده کهیت).

(بۆچی ده لئیت من درۆ ده کهم؟ به راستی من له یادمه. له سههر شه وهیش سووربوو پاش شوشتنی ده رگه کان گه لای درهختی نیسفنندانی پیوه بلکینیت ته نانهت نه گهر پوورم له سههر شه وهیش سه رزه نشتی بکات.

(کهواته تۆ به راستی له یادته. له یادته چۆن ده چووینه لای پوورمان بۆ شه وهی

گه لای نیسفنندان برنین و لی بکهینه وه؟).

(له یادمه).

***

به ره شه وهی خانوه تازه که دروست بکریت، دایکمان راهاتبوو رۆژیکی خۆره تاوی هه لبرئیریت به ره له رۆژی دروینهی کاملبوونی مانگ و هه موو ده رگه کاننی ماله کهی لی ده کرده وه پاشان به ئاو دهیشوشتن و له بهر هه تاوی داده نان تا وشک ده بوونه وه، هه ندیک که تیره ی ده گرتنه وه هه ندیک گه لای تووی له سههر ده رگه کان ده سوواند. نه گهر یه کیک له نه ندامانی خیزان ده رگه کاننی ببینیایه کراونه ته وه به قه د دیواری ماله وه هه لپه سیتراون بۆ شه وهی وشک ببنه وه، له دللی خۆیه وه ده یگوت: خه ریکه کاتی دروینهی کاملبوونی مانگ دیت.

بۆچی کهس یارمه تی دایکی نه داین ده رگه کان به کاغه زی نوئ بسویت نه گهرچی ژماره یه کی زۆر له نه ندامانی خیزانه که مان پیاون؟ له کاتیکدا به لایه نی که مه وه که خوشکه کهی یاری به سه تلی که تیره شله که ده کردو دهستی پیدا ده کردو دهیشیلا، له کاته دا دایکمان فرچه کهی ده گرتنه وه خیرا که تیره کهی له سهر کاغه زه که ده سوی وهک

بلیت گولیک له ناو تابلویه کی ناسایی به موره کهب دروست بکات، به خوی هموو نهویشی ده کرد، پاشان گورج و گولانه کاغزه کهی به چوارچیوه پاکه کهی ده رگه کهوه ده لکاند. روخساری نیشانهی خوښنوودی و شادومانی ده نواند. دایکی زور کاری نه نجام داوه که نه م به خوی ناویریت تاقیبان بکاته وه، نه گهرچی به ته مهن زور له ته مهنی نه و کاته گوره تره. جا له بهر نه وهی نه و کارانهی لیپهاتوانه و خیرا نه نجام داوه. نه گهر پرسپاری لی بکردایه نایه ده توانیت یارمه تی بدات، له کاتیکدا فرچه گوره کهی به دهسته وه بوو، داوای له خوی و له خوشکه کهی ده کرد گه لای نیسفندانی کوری لی بکنه وه. نه گهرچی هوشه کهیان هموو جوړه دره ختیکی تیدابوو، که چی دایکی گه لای نیسفندانی ویست که له ماله که یاندا یه ک دره ختیان لی نییه. جاریکیان، له مال درچوو بو ته وهی گه لای نیسفندان بهینیت، به کولان و ته نیشته جوگه که دا تیپه ری و به دریزایی ریگه نوییه که رویشته و گه یشته مالی پووری. کاتیک له وی گه لاکانی لی ده کرده وه، پووری پرسپاری لی کرد: (ته وهت بو چییه؟ دایکت داوای لی کردوویت بیبهیت؟ نه و کاره پووجه چییه دایکت ده یکات؟ نه گهر مرؤ له زستاندا سهیری ده رگه یه ک بکات گه لای نیسفندانی پیوه بیت پتر ههست به سهر ما ده کات، که چی له گه ل ته وه یشدا له سهر ته وه سووره دریزه به و کاره بدات، نه گهرچی من به رده وام داوای لی ده که م وازی لی بهینیت!).

کاتیک دوو چه پک گه لای هیئا، دایکی گه لا جوانه کانی له م لاو له و لای ده سکی ده رگه کانه وه دانا و گه لا تووه کانی پیوه لکاند. له سهر ده رگه کهی خویشی سی گه لای زیاتری له ده رگه کانی دیکه داناو ههر پینج گه لاکه ی وه ک گول ری کخست و له سهر خو به هردوو ناو له پی فشاری خسته سهر، پاشان پرسپاری لی ده کات: (به دلته؟). گه لاکان وینهی مندالیکی بچووکیان ده نواند ههردوو دهستی کردیته وه. ویرای هموو نه وهی پووری گوتی، که چی بینی دیمه نیکي جوانه. کاتیکیش که گوتی زور جوانه، بزهی کی جوان که وته سهر لیوی دایکی و دم و چاوی گه شایه وه. به بوچوونی

دایکی، که هزی نه ده کرد نه و بونه به بگه پیتته وه و ده رگه کانی ماله وه شهق و شپو پر له کون و که لین بن، به هوی نه وه له هاویندا زور به کارده هیترین. دانانی کاغزی نوی به قهده ده رگه کانه وه واتای سه ره تای هاتنی پاییزو نریکبوونه وهی ناهه نگی دروینه ی کاملبوونی مانگی ده گه یاند. رهنگه مه بهستی نه وه هیش بوو بیت نه ندامانی خیزانه که له سه رماو ره شه بای زستان بیاریزیت. له دلی خویدا پرسیری ده کرد: تو بلیت نه و ساته رومانسیانه ترین سات بیت له رابوردوودا بو دایکی دهسته به ربوو بیت؟

***

به شیوهیه کی نه ویستانه هه ردوو دهستی خسته ناو گیرفانی پانتۆله که یه وه وهک چون خوشکه که ی وا ده کات. نه و گه لای نیسفن دانانه ی دایکی به قهده ده رگه کانیه وه لکاندبوون تا پاش تیپه ربوونی وه رزی دروینه ی کاملبوونی مانگ مانه وه. به دریزایی زستان و به فربارانیش مانه وه تا له به هاردا گه لای تازه روان. بزربوونی دایکی چه ندین رووداوو سات وهک ساته کانی گه لای نیسفن دیان له نه ندیشه و خه یالیدا ده ورووژینیت پاش نه وهی مه زنه ی ده کرد گویه له یادی چووه ته وه.

پیناچیت گه ره کی یوو کچون دۆنگ له و گه ره که کۆنه بچیت که نیشته جیی یادوه ریبه کانیه تی. کاتیک سه ره تا خانوویه کی له سیئۆل کپی، گه ره که که زور کووچه و مالی لی بوو، به لام نیسته له نه پارتمانی به رزو سوپه ر مارکتی جل و به رگدا جهی دیت. به پیاسه له گه ل خوشکه که ییدا به به رده م و به پشتی ته لاره کانداهات و چۆبان کردو نه یانده توانی بازاری سوؤو بدۆزنه وه، که نه و کاته ناوجه رگه ی گه ره کی (یوو کچون دۆنگ) ی پیکده هینا. ناکام له فیرخوازیکیان پرسی نه و بازاره ده که ویتته کوپوه، ده رکهوت به ناراسته ی پیچه وانه ی نه و ناراسته وهیه که پیاسه یان ده کرد.

کاتیڭ گه‌یشتنه بازاره که کۆگه‌یه‌کی گه‌وره‌یان له شوینی نه‌و کوشکی ته‌له‌فۆنه به‌دی کرد که هه‌موو به‌یانیه‌ک به‌لایدا تیده‌په‌ری، کۆگه‌ی ده‌زووه‌کانیشی نه‌دۆزیه‌وه که هاوسه‌ره‌که‌ی رستن و چینی تیدا فی‌رده‌بوو له‌به‌ر شه‌وه‌ی ده‌یویست بلووز بۆ کیژه ساواکه‌یان بدرویت.

(کاکه له‌و پروایه‌دام له‌وی بی‌ت!).

ئیه‌سته بازارپی سۆیۆ، که له‌ یادیه‌تی له‌ ته‌نیشت شه‌قامیه‌کی پانه‌وه بوو، نغرو‌ی نیوان دوو شه‌قامی نوییه. نه‌یتوانی تابلۆکان باش ببینی‌ت.

خوشکه‌که‌ی خیرا هه‌نگاوی به‌ره‌و ده‌روازه‌ی چوونه ژووره‌وه هاویشته و ئاوری دایه‌وه تا سه‌یری دوکانه‌کان بکات و گوتی: (ئه‌و گوتبووی به‌رانبه‌ر به‌ بازارپی سۆیویه ... نه‌وه‌تانێ!).

سه‌یری نه‌و شوینه‌ی کرد که خوشکه‌که‌ی ئاماژه‌ی پی‌ ده‌کردو نه‌و تابلۆیه‌ی بینی ناوی ده‌رمانخانه‌ی (سۆیۆ) لی‌ نووسرابوو، له‌ نیوان دوکانیه‌کی هه‌مبه‌رگه‌ر فرۆش و قاوه‌خانه‌یه‌کی ئینته‌رنیته‌دا بوو، هه‌ردووکیان پیکه‌وه چوونه ژووره‌وه بۆ شه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ فه‌رمانسۆنه‌که‌دا بدوین، که پیده‌چوو ته‌مه‌نی له‌ نیوان چل تا په‌نجا سالی‌دا بی‌ت و چاویلکه‌ی له‌چاوه. کاتیڭ چای هۆن په‌رسیاری کردو گوتی: (تۆ سه‌باره‌ت به‌و ریکلامه‌ پیوه‌ندیت پیوه‌ کردین که کوره‌که‌ت په‌یشانی دابوویت)، فه‌رماسۆنه‌که‌ چاویلکه‌که‌ی داکه‌ندو گوتی: (چۆن بوو دایکتان بزر کرد?).

نه‌و په‌رسیاره شه‌رمه‌زارترین و زۆرتین په‌رسیاره خه‌لکی سه‌باره‌ت به‌ بزربوونی دایکیان ئاراسته‌ی ده‌کردن. چونکه‌ زۆر جار له‌چوارچیوه‌ی سه‌رسوپمان و په‌خنه‌ لی‌ گرتنه‌وه ئاراسته‌ی ده‌که‌ن: (باشه، له‌ ویستگه‌ی میترو‌ی سیئۆل بوو ...)، به‌لام ئیه‌سته ده‌ستیان پی‌ کردووه‌و به‌ ساکاری وه‌لام ده‌ده‌نه‌وه: (ئه‌وه‌بوو که پرووی دا)، به‌ شیوه‌یه‌ک قسه‌یان ده‌کرد غه‌مگینی ده‌نواند. بۆیان ده‌رکه‌وت که نه‌مه‌ باشترین رینگه‌چاره‌یه که ده‌توانن به‌ هۆیه‌وه‌ خۆیان له‌و په‌رسیاره‌ بدزنه‌وه.

(تووشی خله فاوی بووه).

خوشکه کهی وه لآم ناداته وه، بۆیه به خۆی نهو قسه یه رهت ده کاته وه.
(به لآم چۆن ده توانن بیدۆزنه وه که بهم ساردییه ده جوولینه وه؟ ماوه یه که من
ته له فۆنم کردوه، که چی نیسته دین). پرسییاری فه رما سۆنه که له جوره
سه رزه نشتییه که ده چیت وه که بلیت ده یانتوانی دایکیان بیسن نه گهر زووتر
بگه یشتبایه ن.

خوشکه کهی ریکلامه کهی ده رهیتناو ناماژه ی پی کرد: (کهی دیتت؟ له دایکمان
ده چوو؟).

فه رما سۆنه که گوتی پیش شه ش رۆژ بینویه تی، پرونیسی کردوه که نهو له
شه شه مین نهۆمی ته لاره که نیسته جییه و به یانی نهو رۆژه دابه زییه خواره وه بۆ نه وه ی
ده رما نخانه که بکاته وه، پیره ژنیکی بینی له ته نیشت زبلدانه کانی به رده م دوکانی
هه مبه رگه رفروشه کهی ته نیشته وه نووستبوو. هه روه ها گوتی بینی سه نده لیتیکی
پلاستیکی شینی له پی بوو، پی ده چوو زۆری ری کردییت بۆیه پی بریندارو نه ستور
بوو تا راده یه که نیسکی پی ده رکه وتبوو، بۆیه له و پروایه دا بوو که تیمارکردنی بی
سوود بییت.

(دلم نه هات به ته نیا به جیتی به ییلم به تاییه تی پاش نه وه ی برینه کهیم بینی،
چونکه وه که فه رما سۆن نه وه یه کی که له نه رکه کانی من بوو، بۆیه چوومه ناو
ده رما نخانه که وه هه ندیک دیتۆل و په مووی پزیشکیم هینا. ئافره ته که له خه وه هه ستا،
نه گه رچی پیایوکی نه ناسیاوی بینی ده ست له پی ده دات، که چی هیور بوو. ره نگه
زۆر بی هیتر بویت. شتیکی ئاساییه نه گه ر یه کی که تووشی نه م جوره برینه بییت،
کاتی که یه کی که تیماری بکات ده ست به هاوارکردن ده کات، به لآم هه رگیز هیچ
کاردانه وه یه کی نه بوو، بۆیه سه رم له وه سورما بوو. هه وکردنی برینه کهی زۆر ته شه نه ی
کردبوو، کیمی لی ده چۆرا، بۆنیکی زۆر ناخۆشی لیوه ده هات. پاشان هه توانم له سه ر

داناو به تپپی پزیشکی دامپووشی، به لآم تپپه که وهک پتویست گهوره نه بوو. پاشان پییم به برینپیچ پیچایه وه. نهو کات ههستم کرد تا رادهیهک پارترزراوه، بویه هاتمه ژوروهه بۆ نهوهی تهلهفۆن بۆ پۆلیس بکهم، به لآم کاتیک گه رآمه وه تا پرسیاری لی بکهم نایه که سیک ده ناسیت، بینیم بابۆلهی سووشی ناو زبلدانه کانی ده خوارد. پیده چوو برسی بوویت، بویه پییم گوت شتیکت پی دهدهم بیخویت و پییم گوت نهوهی نار زبلدانه که فری ده، به لآم فرپی نه دا، بویه له دهستم ستاندو فریم دا. نه گهرچی نهیده ویست فرپی بدات کاتیک داوام لی کرد، به لآم کاتیک له دهستم ستاندو فریم دا هیچ کاردانه وهیه کی لا دروست نه بوو، پاشان داوام لی کرد بچیتته ناو دوکانه که وه، که چی هه ر له شوینی خوی نه جوولا وهک بلییت له مه بهستم نه گه یشتیبت. نایه که ره؟.

خوشکه که ی بی دهنگ بوو، بویه به خوی قسه که ی رهت کرده وه.

(لیم پرسى: له کوی ده ژیت؟ نایه که سیک ده ناسیت بتوانیت بیت بۆ نهوهی بتباته وه؟ نه گهر نمره ی تهلهفۆنی که سیکیان بزانیته، تا تهلهفۆنیان بۆ بکهم؟ به لآم بی دهنگ دانیشتبوو، ته نیا چاوی ده پتروو کاند. نه متوانی هیچ بکهم، هاتمه ژوروهه وه تهلهفۆنم بۆ پۆلیس کرد. کاتیک چومه ده ره وه، دیتم رۆیشتوه. زۆرم پی سه یربوو، چونکه ته نیا چهند خوله کیکم پی چوو).

چای هۆن گوتی: (دایکمان سهنده لئیکى پلاستیکی شینی له پی نه بوو، به لکو سهنده لئیکى رهنگ عاجی بوو. له وه دلنیایت که سهنده له که ی شین بوو؟).

(به لی، کراسیکی شینی کال و بلووزیکی نه سپی و نه عاجی له به ربوو. زۆر پیس بوو تا رادهیهک رهنگه که ی دیارنه بوو. ههردوو پووزی پیی خه لئانی خوین بوو سوون و شوین گازی کیچیان پیوه ده بینرا).

سهنده له پلاستیکییه شینه که ی لی ده رچیت، نهو جلانه هه مان نهو جلانه که دایکمان له بهری کردبوون کاتیک بزربوو.

(لەم وینەیدا دایکم عەزیزەکی لەبەرە، قژیشی زۆر جیاوازه، بەلام بەو شیوەیە
نەبوو کاتیک بزربوو. چی پالی پتو نایت دایکی تێمەت بیر بکەوێتەو کاتیک نەو
ئافرەتەت بینی؟). خوشکەکی خۆی بە شیوەیەک پیشان دەدا بە هیوا بیست نەو
ئافرەتە دایکی نەبیست، چونکە نەو ناوونیشان هەڵدانە ی نەو ئافرەتە کە فەرما سۆنەکی
بینیویەتی وای لی کردوو مرۆڤ زۆری بەزەیی پێدا بیستەو.

(هەمان نەو ئافرەتەیه، چونکە هەردوو چاوی هەر هەمان هەردوو چاوه. بە لای
گاوان بوومە. چاوی راستگۆو هیورم بینیوه وەک چاوه کانی نەو، لەگەڵ جیاوازی
روالەتیشدا کەچی ناسیمەو چونکە هەمان چاوی هەیه).

چای هۆن هەڵدایە سەر کورسییە کە:

(نە ی پۆلیس هاتن؟).

(سەرلەنوێ تەلەفۆنم بۆ کردن و پیم گوتن پتو یست ناکات بیست، چونکە کە
گەر امەو رۆیشتبوو وەک چۆن ئیووم ئاگە دار کردەو).

بە خۆی و خوشکەکی دەرمانخانەکیان بەجی هیشت و لیک جودا بوونەو پاش
نەو هی لەسەر نەو ریککەوتن کە دوا ی دوو کاتژمیر سەرلەنوێ لە یاریگی
کۆمەلگەیه کی نەپارتمانی نیشتەجی بوون بە یەک بگەنەو. لە کاتی کدا رەشەباکە
توندر دەبوو، هایۆنگ چوول لەو شەقامانە ی بە ئاستەم پووناک بوون چوار دەوری
نەپارتمانی نوێیەکان گەرا کە لە شوینی خانوو کۆنەکان دروست کرابوون، خوشکەکی
دەورو بەری بازاری سۆبۆ گەرا لەو شوینە ی کە هیشتە هەندیک کۆلان و کووچە ی کۆن
لە شوینی خۆیان ماون. هایۆنگ چوول پاش نەو هی بەسەر هاتی فەرما سۆنەکی
سەبارەت بەو ئافرەتە بیست کە بابۆلە ی سۆشی ناو زبڵدانە کانی تەنیشت دوکانی
هەمبەرگەر فرۆشتنەکی دەخوارد، بە وردی دەورو بەری هەموو زبڵدانە کانی نزیک
تەلارەکان گەرا. هەروەها دەورو بەری زبڵدانە کانی سەرلەنوێ دروست کردنەو هیش
گەرا. پرسیاری لەمەر شوینی نەو خانوو دەکرد کە لەو و بەر تێیدا دەژیا، خانوو کە

دەكەوتە كۆتای دريژترين كۆلانی تەنيشتەو، كۆلانەكە دريژو تاريك بوو تا پادەيەك نەگەر شەوانە درەنگ بۆ مال بگەرپابايەتەو ناپار دەبوو جاروبار بە دريژايى ريگە ئاور بەداتەو، پيش ئەوئەي بگاتە بەردەم دەروازەي مائەو. خوشكەكەي لەسەر تەختە دارينەكەي ياريگەكە چاوەرپتي دەکرد، كاتيک بيني هەردوو شانی شۆرپوونەتەو لەسەر خۆو سست هەنگاو دەهاويت، لە شويئەي خۆي راست بووئەو. كات درەنگ بوو، مندالەكان گەرپابوونەو مائەو، شويئەكە چۆل دەهاتە پيش چاو، تەنيا چەند پيرەميئردو بەسالداچوويەك نەبيت دانيشتبوون، يان بەو ناوئەدا پياسەيان دەکرد.

تۆ بلييت دايكى هاتيئە ئيرە تا لەو مائەدا سەري لى بدات؟

يەكەمين جار كاتيک دايكى هات ليئە سەري لى بدات، لە شەمەنەفەرەكە دابەزي و مەسینەيەكە گەرەي نيكلې پر لە گيراوئەي فاسۆلياي سووري بە دەستەو بوو. ئەو كاتە هايۆنگ چوول تۆتۆمبيلي نەبوو. كاتيک مەسینەكەي لى وەرگرت، گوتى: (بۆچى ئەم شتە قورسەت هيناو؟)، دايكى لەدلسافي خۆيدا بزەيەكەي هاتى. كاتيک چوونە ناو كووچەكەو دايكى ئاماژەي بە مالىک کردو گوتى: (ئەمە خۆيەتى؟)، لەبەردەم هەموو مالىکدا كە بە بەردەميئا تيدەپەرين هەمان پرسياي دەکردەو. ئەنجام كاتيک لەبەردەم مائەكەدا راوئەستاو رايگەياندو گوتى: (ئەمە خۆيەتى)، بزەيەكەي بەرين كەوتە سەر ليئو و چوون كيژيكي بچكۆلانە شادو خۆشنوود بوو كە بۆ يەكەمين جارە گەشت بۆ دەروەي شارۆچكەي خۆي بكات، كاتيک بە ئەسپايي پالى بە دەرگەكەو نا بۆ ئەوئەي بيكاتەو، پاشان گوتى: (ئاي چەند جوانە ئيرەيش حەوشەي هەيە! درەختيشي ليئە، ئەي ئەمە چيئە؟ دارميئە!). كاتيک دايكى چوو ناو مائەكەو، قاپيک لە گيراوئەكەي لە مەسینەكە تيکردو بە هەموو لايەكەي مائەكەدا پەرتى کردەو. گوتيشي: (بەم شيئەيە بەدبەختيت لى دوور دەخاتەو). ژنەكەي، پاش ئەوئەي بۆ يەكەمين جار لەژيانى خۆيدا لە شار خانووي خۆيان دەستەبەر

کرد، دەرگه‌ی په کتیک له هه‌ر سێ ژووره‌که‌ی کرده‌وه و گوتی: (دایه نه‌مه ژووره‌که‌ی
تۆیه. کاتیک دینته سینۆل، ده‌توانیت لیره بئینیته‌وه و پشوو بده‌یت: (دایکی روانیسه
ناو ژووره‌که‌و روخساری شیوه‌ی پۆزش هینانه‌وه‌ی پیوه دیاربوو و گوتی: (به‌راستی؟!
ژووری تایبته‌تی خۆم هه‌یه!).

پاش نیوه‌شه‌و، گوتی له ده‌نگیک بوو له چه‌وشه‌وه به‌رگوتی که‌وت، له په‌نجهره‌که‌وه
سه‌یری کرد دایکی بینی به‌و ناوه‌دا پیاسه ده‌کات، له تهنیشت دەرگه‌که‌وه‌یه و ده‌ستی
له‌سه‌ر دارمیوه‌که‌ داناو له‌سه‌ر نه‌و پپیلکانه‌یه دانیشت که به‌ره‌و ژووره‌وه ده‌چن،
پاشان له ناسمانی شه‌وی روانی و رویشته‌ بۆ نه‌وه‌ی له‌ژیر دره‌خته‌کاندا دانیشت.
په‌نجهره‌که‌ی کرده‌وه و بانگی کرد و گوتی: (بچۆ ژووره‌وه و بنوو).

دایکی پرسیری لێ کرد: (بۆچی نه‌نووستوویت؟)، پاشان به‌ ناوی خۆی بانگی
کرد وه‌ک بلیت بۆ یه‌که‌مین جاره بانگی ده‌کات، له‌سه‌رخۆ گوتی: (هایۆنگ چوول
وه‌ره ده‌ره‌وه بۆ ئیره).

کاتیک گه‌یشته‌ لای، زه‌رفیکێ له‌ گیرفانی ده‌ره‌یناو دایه‌ ده‌ستی و گوتی:
(ئیسته‌یش، هه‌رچی که‌م و کورپیت هه‌یه، نه‌وه‌یه تابلۆیه‌ک به‌ ناوی خۆت له‌ قه‌د
ده‌رگه‌ی خانووه‌که‌ت هه‌لواسیت، نه‌م پاره‌یه بده به‌و تابلۆیه‌). سه‌یری دایکی کرد
کاتیک زه‌رفه نه‌ستوره‌که‌ی به‌ ده‌سته‌و بوو. دایکی گوتی: (داوا‌ی لی‌بوردن ده‌که‌م که
نه‌متوانی یارمه‌تیت بده‌م کاتیک نه‌م خانووه‌ت کړی).

به‌ره‌به‌یانی زووی پۆژی دواتر، له‌ گه‌رماوه‌که‌وه ده‌رچوو و له‌سه‌رخۆ دەرگه‌ی
ژووره‌که‌ی دایکی کرده‌وه، دیتی دایکی له‌ گه‌ل چای هۆن له‌ تهنیشتی یه‌کدیسه‌وه
نووستون و له‌ شیرینی خه‌ودان، دایکی بینی به‌ نووستنیشه‌وه بزه‌یه‌کی به‌ سه‌ر لی‌وه‌وه
بوو، هه‌رچی بازووی خوشکه‌که‌ی بوو نه‌وه نازادانه وه‌ک راهاتبوو دوور له‌ جه‌ستی
دریژی کردبووه‌وه.

براکانی پاهاتبوون هرکه دایکیان بهاتبایه بۆ سینۆل به پاسه مۆلهتدارهکه
 دهچوون و سهریان لی ددها بۆ نهوهی نامادهی زه ماوهندی یه کیتک له خزمهکان بیت و
 دهیانینی باریکی قورسی خۆراک و شتی دیکهی پییه. پیتش نهوهی شاییه که کۆتایی
 بیت، له گهلیاندا خیرا خۆیی ده گهلیانده نهو ژوورهی به کرییان گرتووهو لی
 ده مانهوهو نهو خواردنهی دهردههینا به کاغزی رۆژنامه پیچرابوووه، یان له ناو
 قاپی پلاستیکیدا دانرابوو، یان به گهلا کوله که داپوشرابوو، پاشان خیرا جله
 فرمییه کهی له بهر داده کهندو عهزییه کی ده لپ و شهروالیتی رهنگاوپهنگی له بهر
 ده کرد که له گوشهی یه کیتک له هه گبهکانیدا داینابوون. پاش نهوه دایکت دهستی
 ده شوش و لیفهکانی به خیرا دهبردو ده شوشتن، پاشان دهستی به ناماده کردنی
 شۆربای کیمچی له که له رمی به خوی خوشه کراو ده کرد که له گهلا خوی هینابووی و
 مهغهله رهشه کهی ده شوش که به دوو کهلی ناگری خه لوز رهش بووبوووه له گهلا
 مقاله کهدا تا سپیی ده کردنهوهو بهرگی له لیفهکان ده گرت پاش نهوهی له بهر ههتاو
 له سهریان وشک ده بوونهوهو برنجی ده شوشتهوهو مهره گهی فاسۆلیای لی دهناو خوانی
 بۆ شیوی نیتواره ناماده ده کرد. دایکت پشکیتی باشی گوشتی مانگا و ماسیی
 لینراو مهره گهی کیمچی به کونجی له سهر خوانه که داده نا. هرکه هایۆنگ چوول و
 خوشک و براکانی به کهوچک دهستیان به تیکردنی برنج بکردایه دایکت پارچهیهک
 گوشتی له سهر کهوچکی هر یه که یان داده نا. نه گهر داوایان لی بکردایه نهویش نان
 بخوات، پیدایگیری له سهر نهوه ده کرد که برسیی نییه. پاش نهوهی دهستیان له نان
 خواردن هه لده گرت، خوانه کهی پاک ده کردهوهو چهوزه پلاستیکینه کهی ژیر شیرهی
 ناوه کهی پر له ناو ده کرد پاشان ده چوووه دهرهوهو شووتیییه کی ده کپی و له ناو چهوزه
 ناوه کهی داده نا بۆ نهوی سارد ببیت و کراسه کهی له بهر ده کرد که جگه لهو کراسه
 هی دیکهی نییهو ته نیا له شاییهکاندا له بهری ده کات، پاشان ده یگوت: (بمگه یه ننه
 ویستگهی شه مه نده فهره که). نه گهر کاته که درهنگ بووایه پیتیان ده گوت: (دایه نه م

شەو لېرە بەسەر بېه و سبەينى بگەرپتوھ). ئەو تەنيا شتەى كە پتويستە داىكت
بيكات ئەو ەبوو لە كىلگە كان كاربكات، ئەو ەيش كاريك بوو دەكرا بۆ پۇژى دواتر
دواجريت، بەلام داىكت لەسەر ئەو سوور بوو ئەو شەو ە شەمەندەفەر بگەرپتەوھ.
ئەگەرچى ھۆكارى راستەقىنەى نەمانەو ەى ئەو ەيە كە ئەو ئەپارتمانەى كە مندالەكانى
لېى دەژين لە تەنيا ژوورېك تېناپەرپت، ەەر ەموويان تېيدا لە باو ەشى يەكئيدا
دەنوو بى ئەو ەى بتوانن بە ئارەزووى خۆيان بچوولېنەو ە، داىكت راھاتبوو بيانوى
ئەو ەبھينتتەو ە كە كارى ەيەو دەيگوت: (دەبېت برۆم، چونكە زۆر ئيش و كارم
ەيە دەبېت سبەينى تەواويان بكم).

زۆر جار ھايۆنگ چوول كاتېك داىكى دەگەياندە ويستگەى سيئۆل كە ماندوو و
شەكەتى پتو ەياربوو تا چاوەروانى شەمەندەفەر بكات و بە دەستى بەتال
بگەرپتەو ە، ھىواو ناواتى خۆى دەردەبرى و دەيگوت: پارە پاشەكەوت دەكەم و دەچمە
ئەپارتمانېك دوو ژوورى تېدا بېت. خانوويەك بەكرى دەگرم. خانوويەك لەشار دەكرم.
ئەو كاتە ژوورېكم دەبېت ئەم ئافرەتە بە ئارەزووى خۆى تېيدا بنوېت. ەەر كاتېك
پتويستى بگردايە كە داىكى شەوانە سوارى شەمەندەفەر بېت، ھايۆنگ چوول
بليتيكى لەسەر شۆستە دەكپى بۆ ئەو ەى بتوانېت تا ناو شەمەندەفەر كە لەگەلى
بچېت و لەناو شەمەندەفەر كەدا شوينېكى بۆ داىكى دەدۆزيبەو ە و ەگبەيەكى پر لە
ژەم و بابۆلەى خيراو رەنگە ھەندېك شيرى بەمۆز يان ھەندېك لالەنگى پى دەدا.

(خەوت لى نەكەوېت. بېرت نەچېت لە ويستگەى شۆنك ئەپ دابەزيت).

داىكى راھاتبوو ھەندېك جار بە خەفەت و ھەندېك جارى ديكە بە توندبەو ە
فەرمانى پى بكات: (تۆ لەم شارەدا بۆ ھەردوو براكەت و داىكت لە جيى باوكيت).
كاتېك لەوى راو ەستابوو ھەردوو دەستى دەوولسى و تەمەنى لە بېست سالى
تېنەدەپەرى، داىكى لەسەر كورسييەكەى ەلئەستاو ھەردوو دەستى دەكردەو ەو
ھەردوو شانى رېك دەخست و دەيگوت: (دەبېت برا گەرە رېزى بگيرپت و بۆ براكانى

نمونه بیت. نه گهر برا گه وره گومرا بیت، نهو کات براکانیشی له ریگهی دروست
لاده دن).

نه گهر شه مهنده فهره که بهرئ که وتبایه، نه شک دهزاییه ههر دوو چاوی دایکمان و
دهیگوت: (هایونگ چوول داوای لیبور دن ده کم).

دایکمان نیوه شهو ده گه یشته ویستگهی چونک نه پ و له شه مهنده فهره که
داده بهزی و بهو تاریکییه به رهو مال ده گه رایه وه. چونکه یه که مین پاس که به رهو
شاروچکه که ده رویشته بهر له کاتر میر شه شی به یانی بهرئ نه ده که وت.

***

له کاتی که دا به چاکه ته که ی خو ی له چنگی سه رما که ده پاراست، گوتی: (خوزگه
ریکلامی زورترمان له گه ل خو مان هی نابایه تا لیره هه لمان بواسیبان).

چای هون دلنای ده کات و ده لیت: (سبهینی دیمه وه و نه وهی گوتت ده یکم)،
پاشان ده ست به ههر دوو گیر فانیدا ده کات.

بیری ده که ویته وه که پیویسته بو رژی دواتر به یاوه ری یاریده ده ری بهر پتوه بهر
بچنه نه پارتمانی نمایشه که له هونگ چون و ناتوانیت داوای لیبور دن بکات، بویه
ده لیت: (نایه داوا له هاوسه ره که بکه م نهو شته بکات؟).

(لیی گهرئ پشوو بدات، وی خزمه تی باوکیشم ده کات).

(بوچی پیوه ندی به برا بچوو که که مانه وه ناکه یت؟).

(ده توانیت یارمه تیم بدات).

(مه به ستت کییه؟).

(یوو بین. کاتیک دایکم ده دوزینه وه، شایی ده که ین. چونکه دایکم هزی ده کرد
میرد بکه م).

(نه گهر نه م بریاره به لای تووه نه وه نده ناسانه، بوچی پیشتر وات نه کرد؟).

(پاش نهوهی دایکم بزربوو، ههستم کرد که هه موو شتیڤک لیڤکدانهوهی خزی ههیه. دهه متوانی هه موو نهو شتانه بکهه که لیڤی دهه ویستم بیانکههه. نهوانه کارگه لیڤکی گرنه گ نین، به لآه نیسته نازانم بۆچی به نه نهقههست ویستم بیژاری بکههه. له نیسته به دواوه به فرۆکه سه فهری ههچ شوینیڤک ناکههه).

به سه ر شانی خوشکه که یدا کیڤشاو هه ناسه یه کی هه لکیڤشا، چونکه دایکی ناره زووی نه ده کرد خوشکه که ی به فرۆکه سه فهری ده ره وه بکات. دهه یگوت مرۆژ دهه توانیت نه وه له کاتی جهنگ، یان کاتیڤکی زۆر پیویستدا بکات، به لآه به پیچه وانهی نه وه وه پیویسته ژیانی خۆی تووشی چاره نووسیڤکی نادیار نه کات وه ک بلیت هه رگیز ده ره بهستی نه یه ت. کاتیڤک دایکی خۆی زۆر له پرسی گهشت کردن به فرۆکه هه لده قورتانده، خوشکه که ی به نه یینی به فرۆکه سه فهری ده کرد. نه گه ر پیویستی بکه ردا یه به فرۆکه سه فهری بکه ردا یه چ بۆ کار بووا یه یان بۆ گهشت سه یران، نه وه سه فهری ده کرد بی نه وه ی دایکی ناگه دار بکاته وه.

خوشکه که ی گوتی: (نهو گولانه ی نهو ماله زۆر جوان بوون...).

له تاریکاییه که وه سه رنجی پوخساری دا له بهر نه وه ی ته نیا نیسته نهو گولانه ی بیر که وتنه وه. له یه که مین وه رزی به هاردا پاش نه وه ی نهو خانووه ی کپی، دایکی سه ری لی داو پیشنیازی کرد گول بکه رن. گول؟ کاتیڤک نهو وشه یه له زاری دایکی ده ره پری، مه زنده ی کرد باش گوپی لی نه بوو. لیڤی پرسی و گوتی: (به پاستی مه به ست نه وه یه گول بکه رین؟).

(گولی سوور. بۆچی؟ بۆ شوین نییه گولی لی بفرۆشن؟).

(به لی)، دایکی به رد بۆ نه مامگه یه ک له م به رو لهو به ری شه قامه کانی (کۆبابال) وه نه مامی چیتر او ده فرۆشیڤت. دایکی گوتی: (لهو بروادام نه مه جوانترین گول بیڤت)، چه ند جو ره نه مامی گولی کپی پتر له وه ی مه زنده ی ده کرد. کاتیڤکی درهنگی پاش نیوه پری نهو پۆژه دایکی چه ند قۆرتیڤکی له نزیڤ شووره ی چواره ده ری

خانوه کهی هه لکه نندو گوله کانی چاند. هایۆنگ چوول به درێژایی ژبانی دایکی نه بینیبوو بۆ جوانی نهک بۆ دروینه و خواردن شتیکی چاندبیت وهک پاقله، یان په تاته، یان که له رم، یان شیلیم، یان بیبه ر. له کاتی کدا لیتی راده ما نووشتابوو وه و نه مامی گوله کانی ده چاند له گه ل خۆی ده پرسی تو بلتیت پتر له پیویست له شووره که وه چاندبیتنی. دایکی سه رنجیکی دایه و گوتی: (به م شیوه یه ده شیت سه رنجی خه لک له ده ره وه یش رابکیشیت). به هاری هه موو سالتیک. گوله کان ده میان ده کرده وه. نه و خه لکه ی له وه رزی ده م کردنه وه ی گوله کاندای به ته نیشته ماله که دا تیده په رین له نزیک شووره که وه راده وه دستان و گوله کانیا ن بۆن ده کرد، دایکیشی هه ر نه وه ی ویستبوو. پاش نه وه ی باران باری، په ره ی گوله سووره کان به هه موو شویتیکدا په رت و بلا بوونه وه و که وتنه نه و دیوی شووره که وه.

له مه یخانه یه کی (یۆکچۆن دۆنگ)، خوشکه که ی، که له جیاتی شیوخواردن، راسته و خۆ دوو په رداخ شه رابی خوارده وه، نیتبوو کیتی که له هه گبه که ی ده ره یناو له لاپه ره یه کی دیاریکراودا کردییه وه و خستیه به رده م نه و. به هۆی شه رابه که وه بی نه وه ی هیچ شتیک بجات، روخساری سوور هه لکه رابوو. هایۆنگ چوول نیتبوو که که ی له رووناکییه که نزیک کرده وه. به پیچه وانه ی نه وه ی که که سایه تییه کی خه یالی و سوژداری هه بوو، چۆنیه تی نووسین و ده ست و خه ته که ی که زۆر ریک و پیک و گونجاو بوو، سه رنجی راکیشا.

ده مه ویت شت بۆ نه و مندالانه بخوینمه وه له بینین بی به ش بوونه.

ده مه ویت زمانی چینی فی ربیم.

ده مه ویت نه گه ر پارهی که ی زۆرم پاشه که وت کرد شانۆیه کی بچووکم هه بیت.

ده مه ویت سه ر له جه مسه ری باشوور به دم.

ده مه ویت گه شتیک بۆ سانتیاگو بکه م.

له ژیر نهو دهربرینانه دا سی رسته ی دیکه ههن به وشه ی دهمهویت دست پی ده کهن.

(نمه چیه؟)

(شهوی سهری سالی پابوردوو، نهو نامانجانهی که دهمهویت له ژیاغدا به دبیان بهیتم، بنووسم شان به شانی نووسین، واته تهنیا بۆ کات به سهربردن. نهو دستکه وتانهن که دهمهویت له ماوه ی ده سالی داهاتوودا به دبیان بهیتم، به لام پلانم بۆ هیچ شتیك دانه ناوه له گه ل دایکدا نه نجامی بدهم. کاتیك ئەم شتانه م نووسی دهرکم بهو راستییه نه کردبوو، به لام ئیسته پاش نهوه ی دایکمان بزربووه لییان دهرپوانم و...).

هایونگ چوول کاتیك له نه سانسیره که دابهزی مهست بووبوو، کاتیك دهستی به زهنگه که دا نا، به لام هیچ وه لامیك نه بوو، بۆیه کلیله کانی له گیرفانی دهرهیناو به زهجمت دهرگه که ی کرده وه. پاش نهوه ی له خوشکه که ی جودا بووه وه سهری به دوو باری دیکه دا کرد، وینه ی نهو ئافره ته ی سهنده لیکی پلاستیکی شینی له پی بوو به بهرچاوییه وه سهمای ده کرد، که ریگه یه کی زۆری بریوه تا راده یه ک به هۆی سهنده له که وه پی بریندار بووه و ئیسه که که ی دهرکه وتوووه. ههر کاتیك بیری له وه بکردایه ته وه که رهنگه نهو ئافره ته دایکی بیته، په رداخیکی دیکه ی هه لده دا.

چوووه ژووری دانیشتنه که وه، بینی گلۆپه کان داگیرساون و کپ و بی دهنگه، پاشان به له تردانه وه به ره و ژووری نووستنه که ی رۆیشت، به لام که میك راوه ستا بۆ نهوه ی له سه رخۆ دهرگه ی ژووری کچه که ی بکاته وه، که باوکی له وی ده نویت، بینی له سه ر ته نیشت له سه ر جیگه یه ک له سه ر عه رده که له ته نیشت نوینی کچه که یه وه نووستوووه. رۆیشت لینه که هه ل بگریته وه که له سه ر باوکی لاچووبوو کاتیك نووستبوو، پاشان چوووه دهره وه وه له سه رخۆ دهرگه که ی له دووی خۆی داخست. چوووه ناو مووبه قه که وه له دۆلکه شووشه یینه که ی له سه ر میزه که دانرابوو، په رداخیك ئاوی بۆ خۆی تی کرد،

کاتیك ناوه کهی ده خوارده وه سهیری نهم لاو نهو لای خۆی کرد، بینی هیچ شتیك نه گۆراوه. هیشتته دهنگی ماتۆری ناوسارد که ره وه که وهك خۆیه تی، ههروه ها شوینی قاپ شوشته که که قاپه کانی تیدا که له که کراون چونکه هاوسه ره کهی به جیی هیشتون بی نه وهی بیان شوات، هاوسه ره کهی راهاتوه قاپ شوشتن دوا بجات.. سهری شۆر کرده وه پاشان پیی به جهرگی خۆیدا ناو چوو ژووره کهی خۆیه وه له هاوسه ره کهی راما که نووستبوو. گهردانه کهی گهردنی له تاریکاییدا ده بریسکایه وه. دهستی دایه لیفه کهی که خۆی پی داپۆشیبوو، توند راپیکیشا، نه ویش یه کسه ر دانیشت و چاوی ده کلوفی و گوتی: (کهی گه راپته وه؟). به رانبه ر به و دل ره قییه ی که سه رزه نشتییه کی بی دهنگی له خۆگرتبوو، هه ناسه یه کی هه لکیشا: چۆن ده نویت؟! له وه تای دایکی بزربووه، ئوبالی هه موو شتیك ده خاته نه ستۆی که سانی دیکه وه. ورده ورده تووره تر ده بوو کاتیك ده گه راپه وه ماله وه. نه گه ر برا کهی پیوه ندی پیوه بکر دایه و له چۆنیه تی گه ران به دوا ی دایکیدا ناگه داری بکر دایه ته وه، نه و کات وه لامی چهند پرسیا ریکی ده دایه وه پاشان ده ته قییه وه ده یگوت: (تۆ هیچ شتیکی دیکه ت نییه باسی بکه یت؟ تۆ خوا تۆ چی ده که یت؟). کاتیك باوکی ناگه داری کرده وه که بو لادی ده گه رپته وه، چونکه لی ره له سیئۆل هیچ شتیك نییه بی کات، هاواری کردو گوتی: (نه ی له لادی چی ده که یت؟). هایۆنگ چوول وای لی هات هه موو به یانییه ک له مال ده رده چوو بی نه وهی ناو ره له و قاوه لتییه بداته وه که هاوسه ره کهی بو ی ناماده کردوه.

هاوسه ره کهی لیفه کهی له دهستی ستاندو دایخسته وه و گوتی: (ده تخوارده وه؟).

به دهنگی به رز گوتی: (چۆن ده ویریت بنویت؟).

هاوسه ره کهی عه زییه ی نووستنه کهی ریکخسته وه.

(بیتم گوتیت چۆن ده ویریت بنویت؟).

هاوسه ره کهیشی لای خۆیه وه به سه ریدا قیراندی: (نه ی چی بکه م؟).

به دهنگینکی پچر پچرهوه پیتی گوت: (هه مووی خهتای تۆ بوو!). نه گهرچی به
تهواوهتی دهزانیت که نهوه تۆمهتبارکردنیتکه زیده پۆیه کی زۆری تیدایه.
(بۆچی هه مووی خهتای من بوو؟).

(دهبوو بچوویایت پیشوازیت لی کردبان!).

(پیم گوتیت من چوو بووم هه ندیک خواردن بۆ (چین) ی کچمان ببهه).

(بۆچی دهبوو له خودی نهو رۆژه دا بچوویایت؟ دایکم و باوکم له لادیوه هاتبوون

بۆ نهوهی ناههنگی رۆژی له دایکبوونیان بگێرن!).

(باوکت گوتبووی رینگه که ده ناسیتتهوه. جگه له وهیش خۆ ئیمه ته نیا نه ندامانی

خیزانه که نین له شاره که دا. بریاربوو باوک و دایکت نهو رۆژه بچن سه ره له براکت

بدن، هه ره دوو خوشکه که شت له وی بوون. ده بیئت باوک و دایکت به رده وام له

ماله که ی ئیمه نیشته جی نه بن. هیچ بنه مایه ک نییه من ته نیا که س بم به پیریانه وه

بچم! نهوه دوو ههفته بوو سه رم له (چین) نه دا بوو. هیچ شتیکی نه ما بوو بیخوات،

که واته، چۆن ده ته ویئت نه چم و سه ری لی نه ده م؟ من له رۆیشتن بۆ لای (چین) و

ئاگه لی بوونی و له هه موو شتیکی دیکه بیتزارم. سه رقالی خویندنه چونکه

تاقیکردنه وهی هه یه. نایه ده زانیت نهو تاقیکردنه وه یه بۆ نهو چه ند گرنگه؟).

(چه ند جار خواردن بۆ کچه گه وره که مان ده به ییت، که ته نانه ت خۆی ماندو

ناکات سه ریکی شمان لی بدات له وه تای نه نکی بزربووه بۆ نه وی سۆراخنیکی

بپرسیت؟).

(نه گه ری وی بیئت، ده ته وانیت چ بکات؟ من به خۆم داوام لی کرد نه یهت. شوین

نه ما به داویدا نه گه رابین. چیمان له ده ست دیت تا بیکه یین له کاتی که دا پۆلیسیش

نه یانته وانیه بیدۆزنه وه؟ نایه ده بیئت بچینه به ره ده رگه ی مالی خه لکی و له ده رگه یان

به یین و بپرسین: دایکمان لی ره نییه؟ وی فی رخوازه و پتویسته بچیتته فی رگه، نایه

ده بیئت ژیا نی ئیمه په ک بخریت له به ره نه وه ی دایکت لی ره نییه؟).

===== ۱۲۸

(بزر بووه نهك لیڤه نییه).

(کهواته چیت له من دهویت بیکه م؟ تۆ به خۆت دهچیته سهر کار!).

(چی؟). له گۆشهیه کهوه دهستی دایه ریکتی گۆلفه کهو ویستی بهناو ژووره کهدا

تووری بدات.

باوکی که له بهردهم ده رگه والا کهدا راوه ستابوو، بانگی کرد: (هایۆنگ چوول!)، هایۆنگ چوول ریکتی گۆلفه کهی دانایه سهر عهره. باوکتان هاته سیئۆل بۆ شهوهی ناههنگ به بۆنه ی رۆژی له دایکبوونییه وه سازبدات تا کاره که بۆ منداله کانی ناسانتر بکات. نه گهر نه وان ناههنگی له دایکبوونیان بگێرأبایه بهو شیوهی پلانیان بۆ دارشتبوو نهو کات دایکت که لهو چیشتهخانه کۆرییه داده نیشت که پیش چهند ههفتهیهك ژنه کهت شوینیکی تیدا گرتبوو، نه نجا دهیگوت: نه مه ناههنگ گێرأنیسه به بۆنه ی له دایکبونی منیشه وه)، به لآم بزربونی دایکت وای کرد رۆژی له دایکبوونی باوکت به بۆ سازدانی ناههنگ تیپه ریته، پووریشت بهر پرسیاریه تی سهرووتی هاوینانه ی باو باپیرانی له نۆبالا گرت.

هایۆنگ چوول دوا ی باوکی کهوت و چوو ده ره وه، باوکیشی کاتیك ناوری له ده رگه ی ژووره وه ی کوره زا که ی دایه وه گوته: (هه موو شه وه ی رووی دا خه تاي من بوو).

هایۆنگ چوول بۆ دهنگ بوو.

(نیسته ده مه ویت بگه ریته وه ماله وه). به لآم ده مه قالی هیچ سوودیکی نییه. دایکت میردی پی کردم و ژیانیکی کوله مهرگی له گه لم به سه ر برد، به لآم نافرته تیکی باشه، بۆیه، من له وه دلنیام به لایه نی که مه وه هیچی به سه رنه هاتوو وه زیندوو وه. نه گهر زیندوویش بوو نه وه ههر هه والیکی له باره وه ده زانین).

هایۆنگ چوول ههر بۆ دهنگ بوو.

(دهمهویت نیسته بگه پیمهوه مالهوه). باوکی ماوهیهک تیّی روانی، پاشان چوره ژووره کهوه. هایونگ چوول لیوی خۆی کرۆشت کاتیك سهیری ده رگه داخراوه کهی کردو ههستی کرد گری ناگر له ناو دلیدا نیله نیلیه تی. به ههر دوو دهستی سینگی خۆی و لی و ویستی دهم و چاوی بولیت وهک راهاتبوو، به لام راههستا، چونکه توانی ههست به پهنجی به سوژی دایکی بکات که زۆر جار ناره زووی نه ده کرد بیینیست ههر دوو دهستی خۆی دهولیت یان خوارو خپچ راههستا بیست. نه گهر به بهرچاوییهوه وای کردبایه، یه کسه ههر دوو دهست و ههر دوو شانی راست ده کردهوه. نه گهر خهریک بوایه سه ری لی دوور بخاتهوه، به پشتیدا ده کیشاو دهیگوت: (ده بیست پیاو ریژی لی بگریست). ههر گیز نه بوو به داواکاری گشتی، نه گهرچی دایکی نه وهی به خهونی ژیانی داده نا، به لام نهیده زانی بوو ته خهونی ژیانی ویش، چونکه لهو بر وایه دا بوو که نهوه ته نیا هیوایهک بوو له هیواکانی سه رده می گه نجیه تی و نهیتوانی به دی بهی نیست. ههروه ها ههر گیز بی ری بو نهوه نه ده چوو که دایکی ناو می د کرد بیست. نیسته بزی ده رکوت که دایکی به دریژی ژیانی لهو بر وایه دا بوو که وی نه یه یشتوو خهونه کهی به دی بیست. دایه من داوای لی بوردن ده کهم، چونکه نهو به لی نه م جیبه جی نه کرد که پیم دابوویت. لی ره دا ههستی کرد که دلی پر له ناره زوویه که هیچ شتیکی دیکه نه کات ته نیا نهوه نه بیست به دوا دایکیدا بگه ریست، به لام پیشت نهو هه لهی له دهستی خۆی دابوو.

ناو می د به سه ر ههر دوو چۆکیدا به ربوووه سه ر عه ردی ژووری گوزه رانه که.

نەۋەتە گەپرايتەۋە مائەۋە

كچىكى لاو كە لەبەردەم دەرگە شىنە داخراۋە كەدا پراۋەستابوو، بە تىلەي چاۋ

روانى.

(تۆ كىيىت؟)، كاتىك لە پشتەۋەي كۆكى، كچە لاۋە كە ئاۋرى داىەۋە، تەۋىلى

لروس بوو، قژى جوان بەرەو پشت بەستراۋوو، رووى خۆش بوو.

كچە كە پىي گوتىت: (ئەم كاتەت باش!).

بەلام تۆ تەنيا تىت روانى، پاشان گوتت: (ئەمە مالى پوورە پارك سۆ نيو)ە،

ئەدى وا نىيە؟.

تابلوۋى ناۋە كە كە بە دەرگەي خانوۋە كەۋە ھەئاسراۋوو كە ماۋەيە كى زۆرە چۆلە،

تەنيا ناۋى تۆي پىۋە بوو. (پوورە پارك سۆ نيو). ماۋەيە كى زۆر تىپەپريۋە لە كەست

گوى لى نەبوۋە ھاۋسەرە كەت بە پوورە بانگ بكات نەك بە داپىرە.

(خىرە؟).

(لە مال نىيە؟).

بى دەنگ بوويت.

(راستە بزر بوۋە؟).

لە كچە لاۋە كەت روانى و پرسىيارت لى كردو گوتت: (تۆ كىيىت؟).

(ئا! ناوم - ھۆنگ تاي ھى - يە، لە خانەي ھىوا لە ناماسان دۆنگ).

ھۆنگ تاي ھى؟ خانەي ھىوا؟

(ئەۋە خانەي بى داىك و باوكانە. زۆرى لەبارەۋە نىگەرانم، چونكە ماۋەيە كى زۆرە

سەرى لى نەداۋىن. بۆيە پىككەوت كە ...).

نافرته ته که ریکلامی رۆژنامه که ی پێ پیشان دایت که کورپه کهت بلاوی کردبووه ووه

دریژه ی به قسه کانی داو گوتی:

(زۆر جار بیژده دا تپه پریم و له خۆم ده پرسى تو بلیت ی پروی داییت ، به لام بهردهوام ده رگه کهم ده بینى داخرابوو. لهو بروایه شدا سووم نه مرۆیش ناومید ده گه پیمه وه. ته نیا ویستم بزاتم چى به سهر هاتوه، چونکه به لێنم دا بوویه بیم کتیپیکى بو بھوینمه وه ...).

تاویری بهردهم دهروازه که ی لاداو کلیله کهت له شوینه که ده رهینا که لیتی شارابووه ووه دهروازه کهت کرده وه، پاشان چوویته ناو خانووه چۆله که وه، که ماوه یه کی زۆره چۆله، به هه موو هیوا یه که وه ده ستت به پشکنین و گه پانی هه موو شوینیکى کرد، به لام شوینه که وه کۆر کپ و بێ دهنگ بوو.

بانگی (هۆنگ تای هی) ت کرد بیته ژووره وه. که به لێنى دا بوویه کتیپیکى بز بھوینیته وه؟ بو ژنه کهت؟ تو هه رگیز له ژنه کهت نه بیستوو ناوی خانه ی هیوا، یان هۆنگ تای هی به ییت. هۆنگ تا هی کاتیك پێى نایه بهردهم ده رگه که بانگی ژنه که ی کردیت وه ک بلیت بروای نه کرد بیت که به راستی ژنه کهت بز بووه. کاتیك گونى له هیچ وه لامیک نه بوو، روخساریشى گۆرا، گوتی: (مالی به جی هیشتوو؟).
(نا، بز بووه).

(جی؟).

(له سینتۆل بز زمان کرد).

(به راستی؟)، تای هی ههردوو چاوی زهق کرده وه، ناگه داری کردیت که ژنه کهت ماوه ی ده ساله هه مووشۆی خانه ی هیوا ده کات تا سه ری مندالان و جله کانیان بشوات و چاوی له باخچه که بیت.
ژنه که ی من؟

تای هی گوتی لهوی زۆر ریز له ژنه کت ده گرن و مانگانه ٤٥٠٠٠٠ وان به
خانه هیوا ده به خشیت.
٤٥٠٠٠٠ وان له مانگی کدا؟

منداله کانت راهاتوون مانگانه شهش سهد هزار وان کۆیکه نه وه، نه وه بره پارهیه
که گالتهی پی ناکریت، نه وه بره پارهیه بو ژنه کت ده نیرن و لهو بره پارهیه دان که بهشی
گوزه رانی دوو کهس ده کات که له لادی ده ژین. سهره تا ژنه کت بره پارهیه که له گهل
بهش ده کردیت، به لام پاش ماوهیه که داوای ههر هه مووی کرد. تۆیش پرسیارت کرد چ
هۆکاریک پالی پیوه ناوه نهو داواکارییه له ناکاوه بکات، که چی ژنه کت داوای لی
کردیت پرسیاری لی نه کهیت نهو بره پارهیه چون خه رج ده کات، گوتیشی به خۆی نهو
مافهی ههیه نهو بره پارهیه خه رج بکات چونکه به خۆی هه موو منداله کانی به خپو
کردوه. بیرت له وه کرده وه که زۆری بیر له م وه لامدانه وهیه کردوه ته وه، ته گهر وا
نه بووایه، نه وه نهو قسه یه نه ده کرد. (ههست ده که م که نهو مافه م هه یه نهو بره
پارهیه خه رج بکه م). ژنه کت رانه هاتبوو نه م جوړه قسانه بکات، وه که پی ده چیت
رهنگه له یه کیک له زنجیره ته له فزیونییه کانه وه وه رگی راییت و، رهنگه ژنه کت چه ند
رۆژیک بو به کاره یینانی نه م پرسته یه خۆی راهیناییت.

له رۆژی یادی باوکاندا که ریکه وتی مانگی تایاری پارسال بو، هه یچ کام له
منداله کانتان پیوه ندییان پیوه نه کردن، ژنه کت چوو له په راوگه فرۆشییه که ی
شارۆچکه که دوو گوله میخه کی کپی و ههر یه که ی به قردیله یه که وه کرد لی
نووسرابوو (سو پاس بو تو که په روه رده ت کردم و ژیانته پی به خشیم). کاتی کیش
بینیتی له به رده م ریکه نوییه که دا راهه ستاویت، هانی دایت بگه رپیته وه ماله وه.
گوتی: (نه وه که یه کیک بمانبینیت)، تۆیش به ره و ماله وه داوای که وتیت و قایلی کردیت
بچیته ژوره وه وه ده رگه که له دووی خۆت دا بجهیت، پاشان گوله میخه که که ی به قه د
چاکه ته که تدا کردو گوتی: (خه لکی چیمان له باره وه ده لئین که به بی گولی میخه که به

قەد جەلە كائىناتىدا بەر نەو ھۆكارە نەم دوو گولەم ھىناوہ). ژنە كەت گولتېكى كىر دە قەد
جەلە كائى خۇيدا، ھەرچى گولە كەى تۆ بوو شۆپرېووبوو ھە، بۆيە دوو جار توندت كىرد.
كاتىكېش مالت بەجى ھىشت يە كسەر لە سىنگت كىردە ھە، بەلام ژنە كەت بە درىژايى
نەو رۆژە پىاسەى كىرد و گولە كە بە سىنگىيە ھە بوو.

رۆژى دواتر كە مىك ناساغ بوو لە ناوچى كەوت، چەند شەوئىك لە ناو جىگە كەيدا
گىنگلى دا پاشان لە ناكاو ھەستاو داواى لى كىردىت بە شىك لە زەوئىيە كائىت بە كەيتە
ناوى نەو ھە. كاتىك لە ھۆكارە كەيت پىرسى، گوتى لە بەر نەو ھە كە ژيانى نەو بى
نامانجە ھەست بەو دەكات كە ھىچ بە ھايە كى نەماوہ پاش نەو ھەى ھەر يەك لە
مىنالە كائى بە رېگەى تايبەتى خۇياندا رۆيشتن و جىابوونە ھە. بۆت رېوون كىردە ھە كە
ھەموو زەوئىيە كائىت لە ئوغرى نەو داىو نە گەر بە شىك لە زەوئىيە كائىت بە كەيتە ناو ھە
نەو زىانەند دەبىت، چونكە نەو كارە نەو رېوون دەكاتە ھە پاشا ھەى زەوئىيە كائى
ھەموو بە تەنيا ھى تۆن، ھەستى بە ناتومىدى كىردو گوتى: (حەز دە كەم نەو
راست بىت).

لە گەل نەو ھىشدا ھەلۆئىستى خۇى يە كىلا كىردە ھەو رايگە ياند كە ھەموو نەو بىرە
پارەيەى دەوئىت كە مىنالە كائىت بۆ ھەردووك تانى رەوانە دە كەن، تۆيش نەتوئىست
بەرەو رېوى نەو خواستەى بىتتە ھە، بە تايبەتى كە بەم شىوئىيە دەجووئىتتە ھە، دەركت
بەو كىرد كە نەو واتان لى دەكات دەمە قالىيە كى توند لە نىوانتاند رېووبىدات. بەم
شىوئىيە تەنيا بە يەك مەرج قايىل بوئىت، نەوئىش نەو بوو كە تۆ قايلىت ھەموو بىرە
پارە كە ببات، بەلام بى نەو ھەى بىت و داواى پارەى دىكەت لى بكات، ژنە كەيشت نەو
مەرجەى بەلاوہ پەسەند بوو. كاتىك سەيرى چىكبوو كە كەيت كىرد، بۆت دەركەوت كە
لە ھەمان رۆژى ھەر ھەموو مانگىك دەستى بە پاكىشانى بىرى ۴۵۰۰۰۰ وان لە
پاشە كەوتە كەى لە بانك كىردو ھە. كاتىك نە گەر پارە كە دواكە وتبايە پىئەندى بە (چاى
۱۳۴

هۆن)هوه ده کرد که بهرپرسیاری کۆکردنهوهی پاره که بوو، پاره که ی له براکانی
وهرده گرت، بۆ نهوهی بیری بختهوه پاره که پهوانه بکات. ههستیشت کرد که نهو
پهفتاره به پیچهوانه ی رهوشتی ژنه که تهوهیه. هه رگیز لیت نه پرسی چی بهو پارهیه
دهکات، چونکه به لیت پئی دابوو پرسیاری لی نه که ییت، به لام مه زنده ی نهوت کرد
که نهو بره پاره یانه ی بۆ نهوه راکیشاوه تا له پاشه که وتیکی تایبه تدا دایان بنیت که
له ژیانیدا نامانجیکی نوییه. جاریکیان به دوا ی چیکبوو کیکی پاشه که وت کردندا
که پرایت به لام هه رگیز نه م جوړه چیکبوو که ت دهست نه که وت. به م شیوهیه، ده بییت
سه که ی هۆنگ تای هی راست بییت و، ژنه که ت راهات بییت هه موو نهو بره پارهیه به
خانیه هیوا به خشیت له ناماسان دۆنگ. نه م پهفتاره پیشبینی نه کراوانه ی ژنه که ت
تروشی شوکی کردیت.

هۆنگ تای هی پئی گویت منداله کان زۆر تامه زرۆی دیداری ژنه که ت ده که ن
نه ک به پیچهوانه وه. ههروه ها سه رگوزه شته ی کورپیکی بۆ گپرایته وه ناوی (کیۆن)ه و
ژنه که ت به دایکی خۆی داده نییت، گویشی غه مباری دایگرتووه چونکه ژنه که ت
له ناکاودا پئی له خانیه بی دایکان و باوکان برپوه. نهو کورپه ته مه نی شهش مانگان
بووه کاتیک هینراوته خانیه بی دایک و باوکان، کهس نه یزانیوه ناوی چیه، به لام
ژنه که ت ناوی (کیۆن) ی لی ناوه.

(گوت ناوی کیۆنه؟)

(به لی، کیۆن).

پئی گویت کیۆن سالی دادی ده چیتته فی رگه ی ناماده یی، ژنه که ت به لینی پئی
داوه جانتایه ک بۆ کتیب و جلی یه کپوشی بۆ بکریت. کیۆن!
ته زوو یه کی سارد به دلته تپه ری. له کاتیکدا له سه رخۆت گویت له
گپرانه وه که ی هۆنگ تای هی ده گرت، بروات نه ده کرد که ماوه ی پتر له ده ساله
ناگه ت له سهردانه کانی ژنه که ت بۆ خانیه بی دایک و باوکان نییه. له خۆت ده پرسی

تۆ بلیت ژنه بزر بووه کت هه مان نه و نافرته بیت که هۆنگ تای هی باسی ده کات.
کهی چوو بۆ خانهی هیوا؟ بۆچی هیچی پی نه گوتوویت؟ سهیری وینه کهی ژنه کهی
خۆت کرد له ناو نه و پۆژنامهیهی که هۆنگ تای هی له گهڵ خۆی هیئاویه تی پاشان
چوویته ژوو ره کهی خۆتسه وه و وینه یه کی ژنه کت له نه لبۆمیک له بنه وهی
چه که جه کت ده رهینا، له وینه که دا ژنه کت و که کت له که ناری ده ریایه کدا
راوه ستاون و توند ته نووره کانیان گرتوه با نه یجوو لینیته وه. نه و وینه یه ت دایه تای
هی و بیت گوت: (نه مه نه و نافرته یه که با ست ده کرد؟).

تای هی به شادییه وه هاواری کردو گوتی: (تا! نه مه پوو رییه). وه ک بلیت
ژنه کت له بهره میدا راوه ستابیت. له وینه که ورد ده بوو یته وه، هه ستت به چاوی
ژنه کت کرد، که پیده چوو له بهر تیشکی پۆژ درژ بوو بوو، زه ق سهیری تۆیان ده کرد.
(گوتت به لیتت دابوو یه کتیبیک ی بۆ بخوینیته وه؟ له و قسه یه مه به ستت چی
بوو؟).

(پوو ره راهاتبوو هه موو کاره دژواره کان له خانهی هیوا ته واو بکات و به
تایبه تیش هزی له شوستنی منداله کان بوو. زۆری بایه خ به کاره کهی ده دا تا
پاده یه ک پاش سهردانه کهی نه و هه موو شتیکی خانهی هیوا نه وه ند پاک بوون
ده بریسکانه وه. کاتیک پرسیارم لی کرد چی بۆ بکه م نه گه ر به ویت سو پاسی بکه م،
گوتی هیچ شتیکی ناویت، به لام پۆژیکیان کتیبیک ی هیئاو داوای لی کردم پۆژانه بۆ
ماوه ی یه ک کاترمیر بۆی بخوینمه وه. گوتیشی نه وه کتیبیکه زۆری خۆش ده ویت،
به لام له بهر نه وه ی چاوی کزبووه له نیسته به دواوه ناتوانیت بیخوینیته وه).

پاشان بی دهنگ بوو.

(نه م کتیبه بوو).

له و کتیبه ت روانی که هۆنگ تای هی له هه گبه کهی خۆی ده رییهینا، بینیت
کتیبه کهی که جه که ته.

(ئافرەتە نووسەرەكەي بە نژاد خەلگى ئەم ناوچەيە . بىستوو مە فېرگەي سەرەتايى
 ر نامادەيى لەم گوندە تەواو کردوو . لەو برۋايەدام لەبەر ئەو ھۆيەيە پوورئ خۆشى
 دەويت . دوايە مەن كتيبىش بۆم خويىندىتتەو ە كتيبى ئەو نووسەرە ئافرەتەيە) .
 كتيبى كچەكەت ە ەرگرت ، كە بە ناوونىشانى (تەواو كاري خۆشەويستى) يە .
 كەواتە ژنەكەت ويستوو يەتى رۆمانى كچەكەي بخويىتتەو ە . ژنەكەت ەيچ
 وردە كاريبەكەي ژيانى تايبەتى خۆي پى رانەگەيان دەويت . تۆيش ە ەرگيز بىرت لەو ە
 نەكرد بۋو ەو ە كتيبى كچەكەت بۆ ژنەكەت بخويىتتەو ە . ئايە كەسى ديكەي ئەندامانى
 خيزانەكەت دەزانن كە ژنەكەت نەخويىندەوارە ؟ بىرت دەكردەو ە كە چۆن ناتوميدى بە
 روخسارى ژنەكەتەو ە دەبينرا كاتىك بۆت دەركەوت كە نەخويىندەوارە . رەنگە
 ژنەكەت لەو برۋايەدا بووبىت كە ھۆي ە موو رەفتارەكانت بەرانبەر بە وئ ئەو ەيە كە
 تۆ بە چاويكى سووكەو ە تىي دەروانىت لەبەر ئەو ەي نەخويىندەوارە ، بەتايبەتى كاتىك
 ەندىك جار مالت بەجى دەھىشت ئەو كاتەي گەنج بوويت و ەندىك جارى ديكەيش
 بە روو سەختىيەو ە ەلامى پرسىيارەكانت دەدایەو ە ، ەك : (دەتەويت چى بزانيت ؟) ،
 لەبەر ئەو ھۆكارە بەم شىو ەيە نەدەجوولائىتەو ە ، بەلام ەركە نكۆليت لە راستى
 بكردايە ئەو كات وئ پتر برۋاي بە دروستى ئەو راستىيە دەكرد . ەرو ەا پرسىيارت
 لە خۆت دەكرد كە بە راستى بە شىو ەيەكى خۆپسكانە بە چاوى سووكەو ە تىي
 دەروانىت . ەرگيز بىرت بۆ ئەو ە نەدەچوو كچىكى نەناسىاو رۆمانى كچەكەت بۆ
 ژنەكەت بخويىتتەو ە . تۆ بلىيت ژنەكەت چەندى نازارو ئەشكەنجەي كيشابىت تا
 راستى داىكايەتى خۆي لەم كچەدا شارديتتەو ە . ژنەكەت ، كە زۆرى ئارەزوو دەكرد
 رۆمانى كچەكەي بخويىتتەو ە ، نەيتوانىو ە ئەو كچە لەو ە ناگەدار بكاتەو ە كە نووسەرى
 رۆمانەكە كچىەتى ، بەلام گوتوو يەتى چارى كز بوو ە بۆ ئەو ەي داواي لى بكات بە
 دەنگى بەرز كتيبەكەي بۆ بخويىتتەو ە . گرپك لە دل و لە چاوەكانتەو ە گلپەي سەند .

تۆ بلیت چۆن ژنه کت توانیویه تی له شانازی کردن به کچه نووسهره که یه وه به رانبهر
به م کچه گه نجه جلوی خوی رابگریت؟
(نای چند پیایکی خراپم!).

(داوای لیبورده ده که م!). هۆنگ تای هی نه وه ند سه ری سورپ ما بوو، زاق زاق به
هه ردوو چاوی تیی ده روانیت.

نه گه ر زۆری ناره زوو لی بوو کتیبه که بخوینیتته وه، بۆچی داوای له من نه کرد بۆی
بخوینمه وه؟ پاشان هه ردوو ده ستت به ده م و چاوی وشکتدا هیئا. تۆ بلیت نه گه ر
ژنه کت داوای لی کردبایت رۆمانه که ی بۆ بخوینیتته وه، تابه بۆت ده خوینده وه؟ پیش
نه وه ی ژنه کت بزر بیئت هه موو رۆژگاری ته مه نی خۆت به و شیوه یه به سه ر برده وه
بی نه وه ی بی ری لی بکه یتته وه، یان بایه خی پی بده یت. نه گه ر به راستی بیرت لی
بکر دایه ته وه، نه وه ت بۆ نه وه ده کرد تا فه رمانی پی بکه یت کاریک بکات، یان
سه رزه نشتی بکه یت، یان پشت گوپی بجه یت. په نگه راهاتن بیته سه رچاوه یه کی
پاسته قینه ی تۆقینه ر. تۆ راهاتوویت به ریزه وه له گه ل خه لک بدوویت، به لام وشه کانت
ده بوونه خه نجه ری کوشنده و ناراسته ی دلّی ژنه کت ده کردن، تۆ ئیسته ده رک به و
پاستیه ده که یت که به شیوه یه کی دلّره قانه هه لسه وکوتت له گه ل ژنه کت کرده وه،
به لام دوای چی.

پاش نه وه ی هۆنگ تای هی رۆیشت به تاک و ته نیا له ناو ماله چۆله که دا ورته
ورت بوو، گوته: (نه وه ته گه رایته ماله وه).

***

هه موو نه وه ی له ژیاندا ویستت نه وه بوو نه م خانوو به جی به یلیت، نه وه ت به
گه نجی کرد، ته نانه ت نه و کاته ی ژنت هیئاو ژنه کت چند مندالیکی بوو. هه ستیکی
گۆشه گیری بالی به سه ردا کیشایت کاتیک بیرت له وه کرده وه که پاشاوه ی ژیانته له م
ماله و له م شارۆچکه ناخۆشه دا به سه ر ده به یت و هه ر له نزیکه شوینی له دایکبووتته وه

===== ۱۳۸ =====

له باشووری ولات ده مینیتته وه. بئ نهوهی یهك وشهت له زار بیته دهروه مالت بهجی هینت و ویتل و سهرگردان نهو دهشت و دهرهت دایه بهر. کاتیک پوژی یادی سرووتی باوایپیران گه پرایه وه، گه پرایته ماله وه وهك بلیت به گوئی فرمانه کانی باوایپیران بکهیت، به لام به دزیه وه گه پرایته وه کاتیک نه خوئی پرزه ی لی بریبوویت. پوژیکیان، پاش نهوهی چاک بوویتته وه، فیری ماتورسکل هاژووتن بوویت، سهرله نوئی له گهل نافرته تیکی دیکه دا ناره زووی ده کرد له پاشکته سوار بیته، دیسانه وه مالت بهجی هینت. چند پوژگاریکت به سه بربرد لهو پروایه دا بوویت که ههرگیز ناگه پریته وه. چونکه ده تویت ژیانیکی جیاواز بگوزهرینیت و نه مالهت له یاد بچیتته وه و پروت له شوینیکی دیکه کرد، نه تتوانی پتر له سی وهرز دوور له ماله وه ژیان بگوزهرینیت. کاتیک شتی ناسایی له بهرچاوت ده بونه شتی ناسایی له کاتیکدا له ماله وه دوور بوویت، نهو شتانهی که ژنه کهت پهروه دهی ده کردن و بایه خی پی ده دان و چاودیری و به خیوی ده کردن وهك تووتک و مریشک و په تاته، ههر هه موویان به بهرچاوتته وه ده خولانه وه و سه مایان ده کردو به شیوه کی پیشبینی نه کراو به بیرتدا ده هاتن، جگه له منداله کانت که به جیت هیشتبوون.

پیش نهوهی ژنه کهت له سهر شوستهی ویستگهی میتروئی سیئول له بهر چاوت بزریته، ته نیا وهك دایکی منداله کانت ده هاته پیش چاوت، زور جاریش بهو دره خته رهگ داکوتاوت داده نا تا نهو کاتهی خوتت له هه لویستیکدا بینی ناچاریت جاریکی دیکه نه ببینیتته وه. بویه وات لیتهات بهو دره ختهی بزانیته که ناشیت بزریته مه گهر یه کیک بیپریتته وه، یان له ره گو ریشه وه ده ریبهینیت. پاش نهوهی دایکی منداله کانت بزکرد، هه ستت کرد که ژنه کهیشت بزکردوه و نهو ژنهت که بۆ ماوهی په نجا سال بوو پشت گویت خستبوو هیشته له ناو دلتدایه. پاش نهوهی ته نیا بزربوو، بوونی له ژیانندا بوو به شتیکی هه ست پی کراو وهك بلیت دهستی بۆ بههیت و به دهست بیگریته.

***

تهنيا ئىستە توانيت به پوونى ئەو رەوشە بېينيت كە ژنەكەت لە ماوەى دور
سال، يان سى سالى رابوردودا به دەستىيەو دەينالاند. هەردوو پىتى دەتەزىن و بە
زۆر شتى ياد دەكەوتەو، زۆر جارىش لاي رىنگەيەكى بەناوبانگى شارۆچكەكەدا
دادەنيشت و نەيدەتوانى بگەرپتەو مائەو، يان لە مەنجەلىك يان گۆوزەيەكى
دەپروانى ماوەى پەنجە سال بەكارى هيتاوەو هەردوو چاوى پر لە پرسىار بوون: ئەمە بز
چى بەكاردىت؟ ئەركەكانى خۆى لە پاك كەردنەوەى ناو مالى بەجى نەدەهيتا، چەپكە
قز بە هەموو لايەكى هەموو ژورەكاندا پەرت و بلاوبووونەو بەئى ئەوەى بياغالىت،
هەندىك جارىش نەيدەتوانى سەيرى ئەو زنجىرە درامايە بكات كە رۆژانە لە
تەلەفونەو دەبىينى، ئەو گۆرانىيەيشى لەيادچووبووووە كە دەيان سال بوو
دەيگرتەو، ئەو گۆرانىيەى بە : (ئەگەر پرسىارم لى دەكەيت ئەوين چىيە ...) دەست
پى دەكات. هەستت دەكرد كە ژنەكەت لەبىرى چووتەو تۆ كىيت، رەنگە لە بىرىشى
چووبىتەو خۆى كىيە. بەلام بە درىژايى كات بەو شىوەيە نەبوو.

ژنەكەت هەندىك جار وردەكارى هەندىك شتى باش لەيادبوو، رۆژىكيان بىرى
خستىتەو كاتىك پرىك پارەت لەناو كاغەزى رۆژنامەيەكدا لىوول داو لە درزى
دەرگەكەت ناخنى پىش ئەوەى برۆيت. پىى گوتىت، ئەگەرچى ئەو كاتە هىچ شتىكى
نەگوت، بە سوپاسگوزارىيەكى زۆرەو زۆرى پى خۆش بوو ئەو برە پارەيەت بۆجى
هيتتوودو ئەگەر ئەو پارەيەى نەدۆزىبايەتەو ئەو نەيدەزانى چۆن گوزەران بكات.
كاتىكى دىكە، بىرى خستىتەو كە پىويستە وىنەيەكى نوپى بە كۆمەل بۆ ئەندامانى
خىزان بگرن، چونكە نوپىترىن وىنەتان سىيەمىن كورى كچەكەتى تىدا نىيە كە لە
ئەمەرىكا لەدايك بوو.

تهنيا ئىستە دەرك بەو دەكەيت و دلت پر لە ژانە كە چەند چاوپۆشيت لەو
رەوشە ناخۆشە كرد كە ژنەكەتى تىدا دەژيا.

کاتیك ژانه سهری ژنه کهت توندتر ده بوو تا پاده یه که ده بوورایه وهو له هۆشی خۆی دهچوو، ده تبینی سهری به په رۆیه که پیچاوه ته وهو له سهر جینگه پراکشاره وات ده زانی نووستوه، به لām زۆر جار هیوات ده خواست به نارده زووی خۆی پانه کشیت و نه نویت. نه گهر بشپه شوکایه و نه یه توانی بایه ده رگه که بکاته وه، فەرمانت پی ده کرد پی کردنه کهی خۆی ری کبخت. هه رگیز بیرت له وه نه ده کرده وه بایه خ به ژنه کهت بدهیت، بۆیه، ده رکت به وه نه ده کرد هه ست کردنی ژنه کهت به ران بهر به کات شیواوه. کاتیك ژنه کهت پاشه رۆکی خواردنه کهی هینا و له ناو ناخوره کهی ته ویله ی به رخ و مه ره کان رۆکردو بانگی نه و مه ره ی کرد که له چه ند سالی پابوردو وه گلتنان داوه ته وهو گوته: (پییسته نه م جار هیان سی به رخت بییت نه که یه که به رخ، نه وه شتیکی جوان ده بییت)، وات ده زانی گالته ده کات. پی شتر، نه و مه ره سی به رخی به یه که سک بو بوو. ژنه کهت فرۆشتبوونی و پایسکلکی بۆ هایۆنگ چوول پی کریبوو.

له ماله چۆله که دا بانگت ده کردو ده تگوت (ژنه که لی ره یته؟ گه راپیته ماله وه!). پاشان بی ده نگ ده بوویت تا گویت له وه لāmیک بییت.

پیشبینیت کرد ژنه کهت هاوار بکات و سلاوت لی بکات: (که واته، نه وه ته گه راپیته وه!). به لām بی ده نگی بالی به سهر ماله که دا کی شابوو. هه موو جار یکه که ده گه راپیته وه ماله وه، بانگت ده کردو ده تگوت: (نه وه ته گه رامه وه ماله وه!). ژنه کهت له هه ر ژووریک له ژووره کانه وه سهری ده رده هینا و پیشوازی لی ده کردیت.

ژنه کهت به درێژی ژیا نی له سکا لاکردن به ران بهر به ره فتارو هه ل سوکه وته کانی تو نه ده کهوت، چونکه زۆر جار پیی گو توویت: (بۆچی واز له مه ی خواردنه وه ناهینیت؟ تو ده توانیت به بی من بژیت، به لām ناتوانیت بی مه ی بژیت. منداله کان پیم ده لێن که به ران بهر به تو نی گه رانن تویش هیشه ناتوانیت واز له و ره فتاره بهینیت!). درێژدی به سکا لاکانی ده دا ته نانه ت کاتیك خزمه تی ده کردیت و په رداخیك چای میوژی ژاپۆنی پیشکesh ده کردیت. پیی گو تیت: (نه گه ر له نیسته به داوه جار یکی

پیت دەگوت: (نا، خەمی منت نەبیّت، ئەم جارە چەندت دەویت بێنەو). لەگەڵ نەویشدا، ھەرکە گوئی لیت بوایە ئەوێ دەگوت، ھەرچەندەیش بکۆشابایت بەشیمان بەکریایەتەو نەگەریتەو، کەچی دەگەراییەو مائەو بە چاوپۆشین لەو ھۆکارە پالی پتو نابوو بچیتە سیتۆل. ئەگەر سەرزەنشیت بەکرایەو بتگوتایە: (بۆچی ئەوئەندە زوو گەراییتەو مائەو؟ ئەی پیم نەگوتیت چەندت دەویت بە ئارەزووی خۆت بێنەو!)، ئەویش وەلامی دەدایتەو: (لەو بروادایت لە پیناوی تۆدا گەراییتەو؟ بۆ ئەو ھاتوومەتەو خواردن بە سەگە بەدەم)، پاشان بێ بایەخانە لیت مۆر دەبوو.

***

بە ھۆی ئەو شتانەو بۆ مال گەراییتەو کە ژنەکەت راھاتبوو بەخێویان بکات و بیانچینیت، نەگەرچی گەرانیەو کەت ئەوێ بەسەردا سەپاندیت واز لەو شتانە بەینیت کە لە شوینەکانی دیکە دەستەبەرت کردبوون. کاتیک لە دەروازەکەو دەھاتیتە ژوورەو ژنەکەت دەبینی پەتاتە شیرینی لەژێر عەرد دەردەھینا، یان ھەویر تورشی نامادە دەکرد سەری بە پەشتەمالیکی پیس پینچابووو چاودیری (ھایۆنگ چول)ی دەکرد لەبەردەم نووسینگەکە خۆیدا دەبخویند. زۆر جار خوشکەکەت ھەزی دەکرد پیت بلیت کە ئارەزووی گەشت و کۆچ کردنت لەوئەو سەرچاوەی گرتوو کە ئارەزوو ناکەیت لە مال بنوویت بۆ ئەوێ خۆت لەو بەزیتەو کە بە تیروپشک بۆ خزمەتی سەربازیت دەستنیشان دەکن. جاریکیان بە خۆت چوویتە بنکە پۆلیس، چونکە لە خۆشاردنەو بێزار بوویت، مامت کە لیکۆلەرە قاوی دایت و پتی گوتیت: (نەگەرچی مالباتە کەمان زۆری بەسەرھاتوو، بەلام پتووستە کورە گەرەو کوری کورە گەرەو لە ژياندا بێنیتەو). وێرای تیکچوونی رەوشی مالباتە کە، دەبوو لە ژياندا بێنیتەو، بۆ ئەوێ چاوت لە گۆرستانی مالباتە کە پیت و سەرپەرشتی

به پړيوه بردنی سرووتی باوباپیران بکهیت، به لām ته نیا ژنه کهت چاوی له گۆرستانه کی بوو و بایه خی به سرووتی باوباپیران دا. نایه نه مه هۆکاره کهیه؟ نایه دهرسه دهر و ناراره بوویت له بهر نه وهی خۆت ناچار کرد مال به جی بهیلتیت و له و چۆلاییه له سهر عهردو له ژیر ناسماندا بنوویت؟ رهنگه نه مه هۆکاره که بیته. رهنگه نووستن له ناو شه قام هۆکاری دوور کهوتنه وهت بیته له مال. کاتیک له مال هوه دهنووستیت، خهم و نیگهرانی سهریان لی ده دایت که یه کیك هه لیکوتیته سهرت و دهر وازه که بکاته وهو ده ستگیرت بکات. جاریکیان نیوه شه و له مال هه لاتیت وه ک بلیت یه کیك به دواته وهیه.

شه ویک له شهوانی زستان، گه راپته وه مال هوه، منداله کانت بینی که گه وره بوو بوون، هه مووت بینین نووستوون و باوه شیان به یه کدیدا کردووه بو نه وهی سهرمایان نه بیته، ژنه کهت نه و قاپه برنجهی له گهرمترین شوینی ژووره که دا بوی دانا بوویت، هینا و میزیککی به چهرچه ف داپۆشراوی له بهرده متدا دانا. له دهره وهیش ره شه با گه ی ده هات و به فر دایدا بوو. کاتیک ژنه کهت هه ندیک گیای دهریای هینا، بوینی رۆنه که هه موو منداله کانی یه که له دوا یه که له خه و کردیته وه و له چوارده ورت گردبوونه وه. هه ندیک برنجت به گیای دهریاوه لسول داو تیکه یه کهت له ده می هه ر یه که یان نا، تیکه یه کهت له ده می کوره گه وره کهت نا، پاشان کوره بچووکه کهت، پاشان که گه وره کهت، بهر له وهی بگه یته که بچووکه کهت، هایۆنگ چوولت بینی چاوه پروانه تیکه یه کی دیکه ی پی بدهیت. ناماده کردنی برنجه که کاتیککی زۆرتری خایاند له وهی منداله کانت به خواردنییه وه خه ریک بوون، له وه ترسایت نه شتیهای منداله کانت بکریته وه، له خۆت پرسی چۆن ده توانیت به ختیویان بکهیت. نه و کات بریارت دا جیهانی دهره وه له یادی خۆت ببه یته وه و له مالی خۆتدا داساکیتیت و جاریککی دیکه به جی نه هیلتیت.

***

(نهوته گه پايته مالهوه).

دهرگه ژووری نووستنت کردهوه و بینیت چۆله، چهند په شته مالتیکت بینی له به کیک له گۆشه کانی ژووره کهوه جوان سهفته کراون که ژنه کهت به جینی هیشتبوون پیش نهوهی به ههر دوو کتان بچن بۆ سینۆل. ههروهها نهو په رداخه ناوهیشت بینی که نهو به یانییهی رۆیشتن، ناوت پی خواردهوه کاتییک که بسوله کهت به کارهینا به لام ناره کهی ناوی بوو بووه هه لم. کاتژمیتری قهد دیواره کهیش سیی پاش نیوه رۆی پیشان ده دا. سیبهری دار حهیزه رانه کان به قهد دیواری ژووره کهوه سه مای ده کرد که به رانه به حهوشه ی پشته وهیه.

له ناو ژووره چۆله که دا له بهر خۆتهوه پرته و بۆلهت بوو، ههردوو شانیشته داته کابوون.

(گوتم من گه پراومه ته مالهوه). بیر له چی ده که یته وه؟ کاتییک له دهستی کورپه کهت هه لاتییت، که به توندی نارازی بوو به ته نیا گه پراویته ته وه، له گه رانه وه دا بۆ مالهوه سواری شه مهنده فهره کهی به یانی بوویت، ههستت کرد تروسکاییه ک هیوا ده خزیته ناخی دلته وه کاتییک ده چپته ژووره وه بانگ ده کهیت و ده لئییت: (نایه تۆ لیته هیت؟ گه پرایته وه مالهوه.)، نهو کات ژنه کهت پیشوازیت لی ده کات وه ک چۆن جارن پیشوازی لی ده کردیت و ده یگوت: (کهواته، تۆ لیته هیت!). پیشبینیت کرد بیبینیت ژووره که پاک بکاته وه، یان له نه باره که سهوزه پاک بکات و تویکلی بگریته وه، یان له موویه ق برنج بشواته وه. بیرت له وه ده کرده وه که نه وه به هۆی په رجوویه کهوه رپوودات، به لام مالهوه ت له بهر چا و چۆل و هۆل و چوون گۆر دلته نگ ده رکوت، له بهر نهوهی ماوهیه کی زۆره دانیشتوان به جییان هیشتوه.

ههستایت و هه موو ده رگه کانی مالهوت خستنه سه ر پشت و له هه هه موو ژووریکدا پرسیا رت ده کردو ده تگوت: (تۆ لیته نیت؟). ده رگه ی ژووری نووستنه کهی خۆت و ژووری میوان و موویه ق و ژووری جل شوشوتنت خسته سه ر پشت. یه که مین

جاره بهم جۆره بهدوای ژنه که تدا ده گه پرییت. تو بلایت نه ویش بهم جۆره به دوای تودا گه پرییت کاتیک هه موو جاریک مالت به جی ده هیشت؟ چاوه وشکه کانت پتور کاندو په بجه ره ی مووبه که کت کرده وه که به سه ره نه باره که دا ده پروانی و پرسیت: (تو لیره دیت؟)، به لام هیچ شتیکت نه بیینی ته نیا شوسته چۆل و هۆله که نه بییت.

هه ندیک جار لهم شوینه راده وه ستایت و سهیری ژنه که ت ده کرد سه رقالی ته واو کردنی کاریک بوو له ناو نه باره که دا. نه ویش تیئی ده پروانیت، ته نانه ت نه گه ر بانگیشت نه کرد بایه و لیئی ده پرسیت: (چی؟ شتیکت ده ویت؟). نه گه ر پیئت گوت بایه: (گۆره و بییه کهم له کو بییه؟ ده مه ویت سه ره له شارۆچکه که بدهم؟)، خیرا ده سته کی شه نایلۆنه که ی له ده ست داده که ندو ده چووه ژووره وه بو نه وه ی جل و بهر گه کانت بو ناماده بکات.

سهیریکی نه باره چۆله که ت کردو پرته و بۆله یه کت کردو گوتت: (نهم کاته ت باش ... برسیمه. ده مه ویت شتیکت بخۆم).

نه گه ر نه و کاته به ژنه که ت بگوتایه که ده ته ویت شتیکت بخۆیت، بیئی سی و دوو دهستی له و کاره هه لده گرت که خه ریکی بوو و لیئت نزیک ده بووه وه و لیئی ده پرسیت: (له و چیا یه هه ندیک تووم لی کردو وه ته وه، ده ته ویت کیکیکت بو دروست بکه م؟ بۆچی نه و کاته ده رکت به وه نه کرد بوو که ژیا نیکی پر له هیئوری و به خته وه ریت به سه ره ده برد؟ بۆچی نه وه ی ژنه که ت ده یکرد به شتی ئاسایی لیئک ده دایه وه بیئی نه وه ی بیر له وه بکه یته وه شو ربای گۆگیا ی ده ریا یی بو لی بنییت؟ رۆژیکیان ژنه که ت له شارۆچکه که هاته وه و گوتی: (نه و گۆشت فرۆشه ی له بازار ده ناسیت که به دلته؟ نه مرۆ به لایدا تیپه پریم ژنه که ی بانگی کردم و داوای لی کردم شو ربای گۆگیا ی ده ریا یی له گه ل بخۆم، بۆیه پرسیارم لی کرد: به چ بۆنه یه که وه؟ پیئی گوتم نه مرۆ رۆژی جه ژنی له دایک بوونی ته ی و میرده که ی نهم به یانییه شو ربای بو ناماده کردو وه). به بیئی دهنگی

گویت بۆ قسهی ژنه کهت شل کرد، پاشان دریژدی به قسه کانی دا: (به راستی خوش نه بو، به لآم بۆ یه که مین جار بوو له ژیاندا نیره ییم به ژنی گوشتفرۆشه که برد).
 تۆ له کویت ....؟ ته گهر ژنه کهت بگه ریته وه، نه که ههر شۆربای گژو گیای ده ریایی بۆ ناماده ده کهیت، به لکو کیکیشت بۆ دروست ده کرد. نایه سزام ده دهیت ...؟ چند ده ریایه که فرمیسک له چاوه کانتدا گلیر بوونه وه.

زۆر جار ههر که ناره زووت لی بوویت نه مالهت به جی هیشتوو و به ناره زووی خزیشت بۆی گه راویته وه، به لآم ته نیا جار یکیش بیرت له وه نه کردوو ته وه که ژنه کهت بۆ هه تاهه تایه به جی ده هیلیت.

***

پاش نه وهی ژنه کهت بزربوو، یه که مین جارت بیر که وته وه که ژنه کهت تیدا بینی، نه ویش نه و کاته بوو که ههر دوو مالباته که برپاریان دا له یه کدیتان ماره بپن پیش نه وهی یه کدی ببینن. به هوی ریکه که وتن نامه ی ناگر بهستی نیوان فرماندهی نه ته وه یه که گرتوو کان و فرماندهی کو مونیسته کان له باغۆنگۆم شهر راوه ستا، به لآم جیهان خرابتر له کاتی جهنگ شله ژا. وای لیتهات سه ربازه کانی کۆریای باکوور شه وانه له هه شارگه کانیان له ته پۆلکه کان ده هاتنه ده ره وه و گونده کانیان تالان ده کرد. ههر که شه و داده هات، نه ندامانی شه و خیزانانی کچی له ته مه نی شوو کردنیان هه بوو سه رقالی شه و بوون بیان شارنه وه. چونکه ده نگوی نه وه بلا بوو بووه وه شه و سه ربازانه ی له ته پۆلکه کانه وه ده هاتن ده ستیان به رفاندنی کچه گه نجه کانی هه موو گونده کان کردوو، بۆیه هه ندیک له خیزانه کان له نزیک هیلی شه مه نده فه ره که دا قۆرتیان لی ده داو کچه کانیان له وی ده شارده وه، هاوکات هه ندیکی دیکه یان له ژوو ری کدا یه که له ته نیشت یه که وه گرد ده بوونه وه بۆ نه وهی کچه کانیان بپاریزن. هه ندیک خیزانی دیکه ییش ده ست و بردیان کردو کچه کانیان زوو به میرد دا. ژنه کهت له گوندی چینمۆ

ژيانی گوزهراند له وهتای له دایک بووبو تا نهو کاته میږدی به تو کرد کاتیک ته مهنت بیست سالان بوو. خوشکه کهت ناگه داری کرد بوو ته وه که له ماوهی مانگیکدا کچیکي خه لکی گوندی چینمۆ ده خوازیت. ناگه داریشی کردیته وه که نهو کچهی ده بیته هاوسه رت ناوچه وان و چاره نووسی ته واو له گه ل ناوچه وان و چاره نووسی تودا یه که ده گریته وه. گوندی چینمۆ چیاپی ماوه یه کی زور له گونده که ی نیته وه دووره. له وسه ده مه دا، خه لکی وا راهاتبون کچه کانیاں به میږد ده داو ژنیاں بو کوره کانیاں ده خواست بی ته وهی دهم و چاوو پوخساری یه کدی ببینن. بریار درا شایی و زه ماوه ونده که له مانگی تشرینی یه که مه دا به ماوه یه کی که م بهر له دره و کردنی مه رزه له ناو حه وشه ی مالی کچه که دا به پړیوه بچیت، کاتیک کاتی شاییه که ده ستنیشان کرا، خه لکه که سه ریاں ده نایه سه رت و گالته یان له گه ل ده کردیت کاتیک له خویشاندا بزه ت ده هاتی، چونکه ژنت ده خواست. بیړوکه ی ژن هینانت زور به لاره سه رنچراکیش نه بوو، به لام هه موو لایه که په له یان لی ده کردیت بو ته وی ژن به ینیت تا خوشکه کهت له هه موو کارانه ی ناو ماله وه پزگار بکه یت. ته وه ت به لاره چاره سه ریکی لوژیکیانه بوو، به لام بیړوکه ی ژیاں گوزهراندنت له گه ل نافرته تیکدا که له ژیاڼتدا هه رگیز نه تدیوه دژواره په سه ندی بکه یت.

نه ته ده ویست ژیاڼت به ته واوه تی به سه ر ببه یت و له م گونده دا له بواری کشتو کالدا کار بکه یت.. نهو کاته که ژماره یه کی زور که م له خه لکی کاریان ده کرد، تا پاده یه که خه لک ده ستیاں به وه کرد منداله کانیاں له گه ل خو یان بو کار کردن بو کیلگه کان ده برد. له گه ل هاوړپیکاندا به سه رانه سه ری شاروچکه که دا ده گه پرایت، سه رقالی پلان دارشته بوویت بو ته وهی له گه ل هاوړپیکاندا هه لیت و کارگه یه کی مه ی دروست کردن له شاریکی جیاواز دامه زینیت. بیړوکه کانی خو ت هه رگیز به هاوسه رگرییه وه سه رقال نه کرد، به لکو به وهی چون پاره پیکه وه بنیت بو ته وهی کارگه یه کی مه ی دروست کردن دامه زینیت، که واته چی پالی پیوه نایت روو بکه یته گوندی چینمۆ؟

مالی بووکه که کوخته یه ک بوو پر له دارحه یزه رانی چرپوو، له تهنیشتی شیه وه
 دارنکی بهرداری لیبوو. بووکه که ت بینی بلووزیکی لۆکه ی له بهربوو، له بالکۆنه که
 دانیشتبوو، بالنده یه کی قه قنه سی له سه ر پارچه یه ک قوماش دهنه خشانده. ژووره که زۆر
 پروناک بوو، به لآم روخساری کچه گهنجه که تاریکی دهنوانده. جاروبار له ناسمانی بی
 گهردی پاییزی دهروانی و سه ره تاتکیی ده کرد. سهیری پۆله قازیکی ده کرد که به دوا ی
 به کدا دهرپین تا له چاو بزربوون. کچه که هه ستاو بالکۆنه که ی به جی هیشته. به ره و
 کیلگه کان دوا ی که وتیت بی نه وه ی پیته بزانیته و خه سووی نایینده ت بینی به
 چیچکانی له کیلگه کان دانیشتبوو په مووی ده چنی. کچه که له دووره وه بانگی
 دایکی کرد: (دایه!)، خه سووی نایینده ت وه لآمی دایه وه و گوتی: (چییه؟)، هاوکات
 هه ره مووی ده چنی. دارلۆکه سپییه که ده له رییه وه. خه ریک بوو بسوورپیته وه و
 بگهرپیته وه، به لآم شتیکی پالی پیوه نایت له هه ردوو ئافره ته که نزیکه بیته وه و خۆت
 له ناو دارپه مووه سپییه کاندایه بشاریته وه. کچه لاهه که سه ره له نوئی بانگی دایکی کرد،
 خه سووت جاریکی دیکه وه لآمی دایه وه بی نه وه ی سهیری بکات و گوتی: (چیت
 ده وتی؟).

(بیویسته میرد بکه م).

تۆیش هه ناست له خۆت بری.

(چی؟).

(نابیت له گه ل ئیوه بژیم؟).

دارپه مووه کان ده له ریینه وه.

(نا).

کچه لاهه که به دهنگیکی پر بیزاری گوتی: (بوچی نا؟).

(ده ته وتی دانیشتوانی چیاکان بین و بترپینن؟).

بووکه کهت تۆزیک بی دهنگ بوو پاشان له ناو کیلگهی دارپه مووه کهدا بوورایه ووه
ههردوو لاقی دریزبوونه ووه له پرمهی گریانى دا. لهو ساته دا وینهیه کی تهوار
پینچه وانهی نهو کچه پۆشته و په رداخه سه لاره ی ده نواند که له بالکۆنه که دانیشته بوو
پارچه قوماشی دهنه خشانده. به کول ده گریا تا رادهیه ک کاری له تۆیش کرد خهریک
بوو له پرمهی گریان بدهیت. نهو کات خه سووت له کیلگهی په مووه که هاته دهره ووه
خۆی گه یانده لای کچه لاهه کی.

(گویم لی بگره. له بهر نه وهی هیشته لایت بۆیه ههست بهم شتانه ده کهیت.
نه گهر جهنگ هه لئه گیرسابایه، ئاره زووم ده کرد چهند سالیکی دیکهیش لای خۆم
بایته وه. به لام لهم جیهانه تۆقینه رده دا چیمان له دهست دیت بیکهین؟ شتیکی خراب
نییه میرد بکهیت. نه وه چاره نووسی که ناتوانیت خۆتی لی لابه دهیت. لهم گونده
چیا ییه دووردهسته له دایک بوویت، بۆیه نه متوانی بتنیرمه بهر خویندن، بۆیه نه گهر
میرد نه کهیت نهی چی ده کهیت؟ کاتی که بهختی تۆم له گهل بهختی زاوادا بهراورد
کرد، بهختان بۆی دهرخستم که بهختیکی زۆر باش و کامه رانتان ده بیته و، هیچ
مندالیک له دهست نادهیت و مندالیکى زۆرت ده بیته و گه وره ده بن و له ژیاناندا
سه رکه وتوو ده بن. له وه پتر چی دیکهت ده ویت؟ پتویسته هه ول بدهیت ژیانیکى
کامه رانانه له گهل میرده کهت به سه ر بهیت و، مندالت بیته و شیریان بدهیت و به
خپویان بکهیت. دهی، چی دیکه مه گری. پینخه فی تایبه تی نوینت له په مووی
شیکراوه بۆ دروست ده کهم).

کچه که به دهنگی بهرز هه ر ده گریاو خه سووت به پشتیدا ده کی شاو ده یگوت:
(دهی مه گری ... دهی مه گری ...).

بووکه کهت وازی له گریان نه هینا، بۆیه خه سوویشته له پرمهی گریانى دا.
نه گهر نهو رینکه وته وای لی نه کردایت نهو دوو ئافره ته ببینیت له کیلگهی
په مووه که باوه شیان بهیه کدا کردبوو و ده گریان، نه وه بهر له مانگی تشرینی یه کهم

===== ۱۵۰

مالت به جی ده هیشت، چونکه بیرت له و کچه گه نجه کرده وه له بالکۆنه که پارچه
نوماشی دهنه خشان دو دایکی له کیلگهی په مووه که بانگ ددکرد، نه وهت بهرچاوی
خۆت ده خست که سه ربازیك په لکیشی چیاکانی ده کات بی نه وهی هیچ شوینه واریدی
بییت، بویه دلت نه هات هه لیبیت.

***

کاتیك بو ماله چۆله که گه پرایته وه پاش نه وهی ژنه کهت بزربوو، ماوهی سی رۆژی
ره بهق نووستیت له بهر نه وهی نه توانی له مالی هایۆنگ چوول بنوویت. چونکه گویت
زۆر سووک بووبوو تا رادهیه ک چاوت ده کرده وه هه رکه یه کیکیان له ژووره کهی خۆیه وه
دهرچووبایه و بچووبایه ته ناو گه رماوه که وه. له کاتی ژدم خواردنه کانیشدا له بهر دلی
نهوانی دیکه له بهر ده م میژده که داده نیشیت بی نه وهی هه ست به برسیه تی بکه هیت،
به لām له ماله چۆله که یشتدا نه تتوانی هیچ شتیك بخۆیت، چوون ته رمیکی بی گیان
خهوت لی کهوت.

زۆر جار له و بره وایه دا بوویت که ژنه کهت زۆر خۆش ناویت له بهر نه وهی پیش
نه وهی بیخووزیت یه ک جارت بینیبوو، به لām هه رکه له مال دوور بکه وتایه ته وه بیرت
ده کرد. ژنه کهت به هه ریه کی هه بوو به هه ردوو دهسته به سهۆزه کهی چاودیری ژیان
هه موو مرۆڅیک و هه موو گیانله به ریکی ده وره به ری خۆی ده کرد. مالباته که تان
به ختی نه وهی نه بوو گیانله به رو ناژهل به خیتو بکات، هه ر دیله سه گیکتان به خیتو
بکرده یه مه رکه مووشی ده خواردو ده تۆپی و ده که وته ناو ناوده سه ته که وه، جاریدیکیان
دیله سه که که خۆی گه یاندبووه سو به که بی نه وهی که س ناگهی لی بییت، یه کیکیش
دایگیرساندبوو. که س نه یزانی چی رووی داوه تا بۆنی بۆکرووزی سووتانتان بهر لووت
کهوت، نه و کات قه پاغه که تان کرده وه و سه گه تۆپیوه که تان ده رهینا. خوشکه کهت
گوتبووی پیویسته خیزانه که تان سه گ به خیتو نه کات، به لām ژنه کهت تووتکه سه گیکی

ميينه لای دراوسیکه تان له گهڼ خوی هینابووه ماله ووه دهستی له سر ههردوو
 چاوی دانابوو لهو پروایه دا بوو که نه و هند زیره که ده توانیت بو لای دایکانه که ی
 بگه پیته وه، نه گه باش ههردوو چاوی دانه پوشیت، کاتیک له دایکانه که ی دور
 بخریته وه. ژنه که ت نهو تووتکه ی له ژیر بالکونه که دا جی کرده وه و خواردنی
 ده دایه. گوره بوو و پینج یان شش تووتکه ی هینا. جاریکیان ژماره ی تووتکه کانی
 گه یشته هه ژده تووتکه. به هاران ژنه که ت چاودیری مریشکه کانی ده کرد تا له سر
 هیلکه کپکه ون، بویه توانی سی، یان چل جووجه له به خیتو بکات، نهو چند
 جووجه له یه ی لی ده رچیت که دال ده پرفاندن. نه گه ژنه که ت له باخچه ی میوه کان
 ناوی تووه کانی بدابایه، گه لا سه وزه کان زور خیرا گوره ده بوون خیرا تر له توانای
 رینی چرۆ ته رچکه کان بو نه وه ی بیخون. ههروه ها ژنه که ت راهاتبوو په تاته بچینیت
 و به رو بوومه که ی بچینیته وه پاشان گیزه رو په تاته ی شیرینی ده چاند. نه گه توی
 باینجانی بچینیا یه، هاوینان تا زستان باینجانی په مه یی له هه موو شوینیک به رچاو
 ده که وت. ژنه که ت به هه ره که ی (میداس) ی هه بوو (میداس نه فسانه یه که ناماژه به وه
 ده کات که میداس کابرایه ک بووه دهستی به هه ر شتیکدا بهینابایه ده بووه زیر).
 دهستی به هه ر شتیک بکه وتایه به رو بوومیک ی زوری لی ده که وته وه. کاتی نه وه ی
 نه بوو هه ورپی به نه ره ق ته ر بووه که ی سه ری لابه ریت. چونکه هه رکه گژوگیا له ناو
 کیلگه کان شین ده بوون پری ده دایه و به ده ست هه لیده کیشان. راشه اتبوو خواردن ورد
 ورد بکات و له ناو قاپی تووتکه سه گه کانی بکات و بو قیشی ده گرت و سووری
 ده کردنه وه و ده ر خواردی مریشکه کانی ده دا، پاشه روکی مریشکه کانی کۆده کرده وه و
 جار له دوا ی جار له ناو باخچه که ی له قورت ده کرد. به م شیوه یه ژنه که ت دهستی بو
 هه ر شتیک بهردایه به پیت و به ره مدار ده بوو و گه شه ی ده کردو به رو بووم و میوه ی
 ده به خشی، نه مه یش وای لی کردن ددان به وه دا بنین که به هه ره یه کی مه زنی هه یه تا

پادەيەك خوشكەكەت، كە زۆر جار دەيويست كەموكوپپەكان باس بىكات، بانگى دەكردو داواي دەكرد لە كيتلانى زەوييەكەي و چاندنى تۆوي بيبەر يارمەتى بدات.

***

لە سيپەمنى شەوي دواي گەپانەووت بۆ مالمەو نيوەشەو بە ناگە هاتتەووەو بى دەنگ پاكشايت و لە بنميچەكەت دەپوانى. كاتيك سندووقىكت بينى نيشانەي (يەن و يانگ)ى لەسەر ئالاي وزەي چيني نەخشيئرابوو، لەسەر كەنتۆرەكە دانرابوو، خيرا هەستايەت و، بىرەو دەريپەكانى ئەو پۆژەت بەبىردا دەهاتنەو كە ژنەكەت بەرەبەيان هەستاو بانگى تۆي كرد بۆ ئەوەي لەخەوت هەلبستينيت. بەلام وەلامت نەدايەو، چونكە نەتويست خۆت بەو شتەو بىزار بكەيت.

ژنەكەت هەناسەيەكي قوولى هەلكيشاو گوتى (دەبيت نووستبيت. تكات لى دەكەم لەمن زۆرتر مەژى).

تۆيش بى دەنگ بوويت.

(ئەو جلانەم بۆ ئامادەكردوويت كە كاتيك دەمرىت لەبەرت دەكەن. لەو سندووقەدا دانراو كە لەسەر كەنتۆرەكە دانراو نيشانەي (يەن و يانگ)ى لەسەر كيشراو. سندووقەكەي منيش لەويە نەگەر من بەر لە تۆ مردم، خەفەت مەخۆو بەكەم جار ئەو سندووقە دابگرە. پارەيەكي زۆرم لەم جلانەدا خەرج كردوووەو لە باشترين جۆرە كەرەستەي (كەنايىس) درويىمن. پييان گوتم بە خويان (كەنايىس) دەچينن و پارچە قوماشى لى دروست دەكەن. كاتيك بيانبينيت سەرت سوردەمينيت. زۆر جوانن). ژنەكەت لەبەر خۆيەو ورتەي ليوە هات وەك بليت لاژەيەكي سەير بليتەو، ئەگەرچى دەيزانى تۆ گوپى لى ناگرىت.

(كاتيك (تاميانگ)ى ئامۆژنم بەر لە ماوئەيەك كۆچى دوايى كرد، ميژدەكەي زۆرى بۆ گريا، گوتى بەر لەوەي بريت جلى گرانى بۆ نەكرپت. پيى گوت جلى

۱۵۳ =====

بوو کیتنییه که ی نوتوو داوهو داوای لی کرد نهو جله ی له بهر بکات. خه م و په ژاره ی خوی دهربری له بهر نه وه ی بهر له و ده مریت، ته نانه ت پیش نه وه ی ببینیت کچه که یان میرد بکات. هه روه ها داوای لی کرد پاره ی له سه ر خه رج نه کات. (تامیانگ) ی مامم نه م به سه ر هاته ی بو من گیرایه وه کاتیک شانی به سه ر شاغدا دادابوو. زور گریا تا راده یه ک به فرمیسک شانی ته پرکردم. گوتی له ژیانیدا هیج شتیکی نه کردوو: ته نیا نه وه نه بیته ناچاری کردوو له ره وشی دژواردا کاربکات، نه و کاته یش کوچی دوا یی کرد که خه ریک بوو ده وله مه ند ده بوون. داوایشی لی کرد بوو به لینی پی بدات ته نانه ت پاش مردنیشی جلی جوانی بو نه کریت، به لام نامه ویت نه وه بکه م به لکو ده مه ویت جلی جوان له بهر بکه م کاتیک ده مرم، نایه ده ته ویت ببینیت؟).

کاتیک هیج کاردانه وه یه کت نه بوو، ژنه که ت جاریکی دیکه هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا.

(ده بیته بهر له من کوچی دوا یی بکه یته، نه گه ر نه متوانی به ته نیا بژیم، نه وه ده توانم بچم بو لای هایونگ چوول و کاریکی به سوود بکه م وه ک سیر پاک بکه م و ماله وه گسک بده م، نه ی تو چی ده که یته؟ تو نازانیت هیج شتیکی بکه یته. به دریزایی ژیانته نه وانهی ده ورره برت خزمه تیان کردوویت، من ده توانم ته واو ده رک به وه بکه م، که س هه ز ناکات پیره پیاویکی بی ده نگ و بی سوودی له ماله وه هه بیته شوینیکی لی بگریته و بیزاری بکات. نیمه نیسته بووینه ته بارگرانی بو منداله کافان که هیج سوودیکمان لی نابینن. خه لک ده لین مرؤ ده توانیت له ده ره وه ی ماله وه بزانیته نایه نه و ماله پیره میردیکی تیدا ده ژیت یان نا، چونکه بو نیکی ناخوشی لیوه دیت. تا راده یه ک نافرته ده توانیت بژیت و ناگهی له خوی بیته، به لام پیاو دلته پی پی ده سووتیت چونکه ده بیته به ته نیا بگوزهرینیت. نه گه ر ده ته ویت ته مه نت دریز بیته، نه وه به لایه نی که مه وه زورتر له من مه ژی، چونکه من به شیوه یه کی شایسته

تەرمەكەت بەرپى دەكەم و منىش دواى تۆ لەو دنيا بە دیدارت شاد دەم. من ئەو بەلینەت پى دە دەم.

چوویتە سەر كورسییەك و سندووقەكەت لەسەر كەنتۆرەكە داگرت. لە راستیدا درو سندووق بوون، لە قەوارەى سندووقى پىشەو مەزەندەى ئەوەت كرد كە هى تۆ بىت و ئەوى دىكەيش هى ژنەكەت بىت، بەلام گەرەتەرت بىنەن لەوەى مەزەندەت دەكرد كاتىك لەسەر نوینەكە پاكشابوویت. ژنەكەت گوتبەوى بە درىژایى ژيانى پارچە كووتالى ئەوەندە جوانى نەبىنىووە و رىگەیهكى درىژى بریووە تا دەستى كەوتووە. سندووقەكەت كردهووە كووتالە لە (كانبیس) دروست كراوەكە و جلی پرسەكەت بىنى بە پەمووى سپى پىچرا بوونەو، دەستت بە كردهووەى هەموو گرىكان كرد كووتالىكت بىنى بۆ داپۆشىنى نوین و كووتالىك بۆ داپۆشىنى گۆیدەلییەكە و كووتالىك بۆ پىچانەووەى هەردوو پى و هەردوو دەست، هەمووشیان رىك و پىك دانرابوون. تۆ گوتت من دەنىژىت پاشان خۆت كوچى دواى دەكەیت... سەیرت كردو لەو گۆرەویانە ررد بوویتەووە كە لە كاتى مردندا پەنجەكانى تۆو ژنەكەتیان پى دەپىچنەووە.

***

دوو كىژۆلەى بچووك لە دەرگەى كۆلانەكەووە هاتنە ژوورەووە بەرەو لای تۆ رابانكردو هاواریان كرد: (باپیره!)، ئەوانە كىژى (تای سووپ)ن كە لەنزىك جۆگەكە دەژىت. خىرا لىت دوور كەوتنەووە دەستیان بە گەران بە ناو مالهەكەدا كرد. دەبىت بە دواى ژنەكەتدا بگەرپىن. (تای سووپ)ى دراوسىت كە لۆقنتەیهكى چىنى لە (تایچۆن) بەرپۆه دەبات، پاهاتووە هەردوو كچەكەى لای دایكە بەسالداچووەكەى بەجى بهىلىت، بەلام لەبەر ئەوەى زۆر بەسالدا چووە، بە دەگمەن دەتوانىت خۆى بەرپۆه ببات. كاتىك ژنەكەت ئەو دوو كىژەى دەبىنى بىزارى دەردەبەرى و دەىگوت: (تەنانەت ئەگەر تاي سووپ بەخىو كردنى هەردوو كىژەكەى پشت گوى خستبىت، ئەى

ژنه که ی چ جوړه دایکینکه بهو شیوه به پشته گوئی خستوون و بهرله لای کردوون؟. در اوسیکان دهستان به مقو مقو کردبوو که ژنه که ی تای سووپ و چیششت لینه ری لوقنته که پیکه وه هه لاتوون، بویه ژنه که ت به تنیا به تنگی نه وه بوو خواردن به هردوو کیژه که بدات. جاریکیان ژنه که ت تبیینی کرد که هردوو کیژه که هیچ ناخون، هردوو کی هیئانه ماله وهو قاوه لئی پی دان. سه رله به یانی دواتر، هردوو کیژه که هاتن و هیشته چاویان به خه وه بوو، ژنه که ت دوو که کوچکی له سه ر میزه که داناو هردوو کیژه که یش دانیشتن. پاش نه وه له کاتی هه موو ژه مه کانداهاتن. هندیک جاریش بهر له پیگیشتنی خواردن ده گیشتن بویه له سه ر عهرد راده کشان و یاریان ده کرد. نه گه ژنه که ت خواردن له سه ر میزه که دانابایه، هردوو کیژه که زوو داده نیشتن و زاریان پر له خواردن ده کرد، وه ک بلتیت جاریکی دیکه خواردنیاں بهر نه که ویت. سه رت له و په فتاره یان سوپ مابوو، به لام ژنه که ت پشتگیری لی ده کردن، وه ک بلتیت دوو نه وه ی نهینی وی بن و ده یگوت: (په نگه زوریان برسی بیت بویه بهم شیوه به ده جوولینه وه. په وشی نیسته وه ک جاران نه ماوه که په وشیکی دژواربوو ... شتیکی جوانه لیتره بن، نیدی ماله که دلته نگ ناییت).

کاتیک هردوو کیژه که دهاتن ژه مه کان بخون، ژنه که ت به یانیاں زوو هه لده ستاو مه غه لیک باینجانی ناماده ده کردو ماسی به هه لم لی ده نا. کاتیکیش منداله کان بو سردان له سینول دهاتنه وهو میوه یان کیکیان له گه ل خوینا ده هیئا، ژنه که ت خواردن به چیژی هه لده گرت تا هردوو کیژه که له کاتر میچواری پاش نیوه پو دهاتن. وای لیها ت هردوو کیژه که پیشبینی نه وه یان کرد له پال ژه مه سه ره کییه کانداهه می سوو کیش بخون، ژنه که ت نه وه مه ی بو نه وانیش ناماده ده کرد. نه تده توانی له وه تیبه گیت چون ژنه که ت توانی نه وه دوو کیژه به ختوبکات له کاتیکدا که به ریژ بیونگ سیک، که دوکانداریکی شاروچکه که یه، ناچار بوو بو مالی بهینیتته وه کاتیک له ویستگه ی پاسه کان دانیشتبوو و نه یده زانی سواری چ

پاسنک بیت و بگه پیتته وه ماله وه. جار یکیان رژیشته ددروه بۆ نه وهی هه ندیک میوه له باخه که بکاته وه، به لام به پیتز تۆک چوول که به پیکهوت به و ناوه دا تپه پیبوو، له ناو کیلگه کاندایا له پشته وهی هیللی شه مه نده فهره که ی بینیبوو بۆ خۆی دانیشتبوو. تۆ بلیت که تۆ لیره نه بوویت نه و دوو کیژه چییان ده خوارد؟ که له سینۆل بوویت بیرت لی نه ده کردنه وه.

کیژه گه وره که یان پاش نه وهی نه باره که و هه وشه ی پشته وه ده گه پیت و ده رگه ی ژورره کانی نووستن ده کاته وه و بۆی ددروه که ویت که ژنه که ت له مال نییه، لیت ده پرسیت: (با پیره نه نکم له کویتیه؟). کیژه گه وره که پرسیاره که ده کات، به لام بچوو که که یان لیت نزیک ده بیتته وه و له ته نیشته وه راده وه ستیت و چاوه پروانی وه لامدانه وه ده کات. تۆیش ده ته ویت هه مان پرسیار بکه یت. به راستی، وئ له کویتیه؟ تۆ بلیت به راستی له م جیهانه دا بیت؟ داوا له هه ردوو کیژه که کرد چاوه پروان بن. هه ندیک برنجت له گۆزه که ده رهینا و شوشته وه و خسته ناو چپشت لینه ره کاره بایه که وه. هه ردوو کیژه که به و ناوه دا رایان کردو ده رگه ی هه موو ژورره کانی نووستیان کرده وه، وه ک بلیت نیسته ژنه که ت له یه کیکیانه وه ددروه که ویت. شه ژایت چونکه نه ترانی ده بیت چهند کوپ ئاو بکه یته ناو برنجه که. پاشان نیو کوپیی دیکه ت تیکردو نامیره که ت پاگرت.

کاتیک سواری میتروکه بوویت که ویستگه ی سینۆلی به جی هیشت، چهند خوله کی خایاند تا زانیت ژنه که ت له ته نیشته وه دانه نیشته وه پاش نه وهی میتروکه به پئی کهوت و ویستگه که ی به جی هیشت؟ تۆ لات وابوو پاش تۆ نه ویش سواری میتروکه بووه، کاتیک میتروکه له ویستگه ی نامیۆنگ زاوه ستا و پاشان به پئی کهوت، له ناکا و هه ستت به ترسیکی زۆر کرد. بهر له وهی ده رک به سه رچاوه ی نه وه هه سته بکه یت، هه ستت کرد که هه له یه کی گه وره ت کردوو ناتوانیت راستی بکه یته وه. نه وه هه ستیش تووشی ناو میندیه کی کوشنده ی کردیت، وات لی هات دلت به توند لیتی

۱۵۷ =====

دهدا تا رادهيهك كه خهريك بوو گویت له دهنگی لیډانه کانی بییت. ترسایت ناوړی پاشهوهت بدهیتهوه، لهو ساتهی که دهبوو ددان بهوهدا بنییت که ژنه کهت له ویستگهی سینۆل بهجی هیشتووهو سواری میترۆکه بوویت، لهو کاتهی ناوړت دایهوهو بی مه بهستانه له شانی کابرایه کهت دا له تهنیشتتهوه راوه ستابوو، ده رکت بهوه کرد که شتیکی خراب له ژیانته دا رووی دا ناتوانیت چاکی بکه یتهوه. یهک خولهک تیینه پهری تا ده رکت بهو کرد که به هوئی خیرا رویشتنتهوهو نهو خودی که بهر دوام به دریزایی سالانی هاوسه رگیریتان که ماوی په نجا سالی خایاند خووت پیوه گرتووهو له پیشی ژنه کهتهوه ده پویت، نهوه ژیانته له رپړهوی خوئی لای داوه. نه گهر ناوړت بدابایهوهو بتزانیبایه له پشتتهوه یه کاتیک سواری میترۆکه ده بوویت، نایه رهوشه که نه م ناکامهی لی ده کهوتهوه؟ ژنه کهت بو چه ندین سال له سهر نهوه راهاتبوو پلار له ری کردنه کهت بگریت، بهر دهوام له دواي توه ده رویشته کاتیک بو هر شوینیک برزیشتبان و نارقه به لاجانگیدا چوراوگهی ده به ست و بو لهی ده کردو ده یگوت: (هیوادارم که میک رویشتنه کهت سست بکه یتهوه. هیوادارم به گویره ی خیرایی من برزی. په لهی چیته؟). نه گهر راوه ستابایت و چاوه ریت کردبایه، نهوه به ناچار یهوه بزه یه کی ده کهوته سهر لیو و ده یگوت: (من زور له سهر خو ده پوم، نه دی نه مه راست نییه؟).

یان په نکه پیی ده گوتیت: (داواي لی بوردن ده که م، به لام خه لک چی ده لاین نه گهر بمانبینن؟ نه گهر خه لک بمانبینن یه کی کمان له پیشهوه ده روین و نهوی دیکه مان دور له دواوه ده روات، نهو کات ده لاین: پیده چیت نهو ژن و میرده رکیان له یه کدی بیتتهوه تا راده یهک ناتوانن به تهنیشت یه کهوه ری بکه ن. شتیکی باش نییه خه لک بهو شیوه یه بمانبینیت. ههول ناده م ده ست بگرم یان هر شتیکی دیکه بکه م، به لام با که میک له سهر خو برزی، چی ده کهیت نه گهر له بهر چاوت بزربوم؟).

پیده چوو دهرکی بهو پرووداوه کردبیت بهر لهوهی پروودات. نهو شتهی که ژنه کهت
بهردهوام دهیگوت و دهیگوتتهوه لهوهتای یه کهمین جار له ته مهنی بیست سالاندا
دیپوت نهوه بوو که له سه رخوت برۆیت. چون توانیت خیرا برۆیت له کاتیکدا ژنه کهت
به دریزایی ژیانته داوای لی کردیت له سه رخۆ برۆیت؟ راده وه ستایت و چاره پیت ده کرد،
به لام هه رگیز له ته نیشتییه وه نه ده پرۆیشتیت، یان ده مه ته قیت له گه ل نه ده کرد
ته نانهت بو جار یکیش وه ک ناره زووی ده کردو نومیده وار بوو.

بزر بوونی ژنه کهت وای لی کردیت هه ست بکهیت که نیسته دلته شق ده بات
هه رکه بیرت له خیرا رۆیشتنی خۆت بکر دایه ته وه.

به دریزایی ژیانته که ریت ده کرد له پیشه وهی ژنه که ته وه بوویت، هه ندیک جاریش،
له سوورانه وه کاندا ده سوورایتته وه ته نانهت بی نه وهی سهیری دواوهی خۆت بکهیت.
نه گه ر ژنه کهت له دواوه بانگی بکر دایت، لیبی بیزار ده بوویت و پیتدا هه لده شاخایت
و سه رزه نشته ده کرد، چونکه له سه رخۆی ری ده کات. بهم شیوه یه په نجا سال
تیپه ری. کاتیک چاره پیت ده کرد، له ته نیشته وه راده وه ستاو هه ردوو گونای سوور
هه لده گه ران پاشان بزه یه کی ده که وته سه ر لیو و ده یگوت: (هیشته نومیده وارم
له سه رخۆتر برۆیت). لهو بروایه دا بوویت پاشا وهی ته مهنت بهو شیوه یه له گه لی به سه ر
ده بیت، به لام لهو رۆژه وه که به سواری میترۆکه رۆیشتیت، نهو رۆژه ی چه ند
هه نگاو یک پیشی که وتیت، رۆیشت و به ته نیا بو خه م و په شیمانی به جیبی هیشیت و
نه گه رایه وه.

نهو لاقهت بهرز کرده وه که به هۆی هه و کردنی چکه کانه وه نه شته رگه ربیه کهت بو
کرد بوو، له سه ر لیواری بالکۆنه کهت دانا له کاتیکدا سهیری هه ردوو کیژه کهت ده کرد
که برنجی کولوو مه ره گه ی (کیمچی) یان ده خوارد. پاش نهو نه شته رگه ربیه ی بو لاقی
چه پت نه نجامت دابوو، هه ستت به نازار یان کیشه ی سوپی خوین نه ده کرد، به لام
نه تده ترانی بینووشتی نیته وه.

(ده تهوئیت به باندجیگی گهرم بیپیچمهوه؟)

خهریکه گوئیت له دهنگی ژنهکەت ده بییت نەم قسهیه بکات و هەردوو دەستی
دەبینیت بە نیتکه نیتکهی تاریک پازاونه تهوه، نەو دوو دەستە ی که مهغه لیک ناویان
له سەر ناگره که داده ناو پاشان په شته مالتیکیان به ناوی گهرم ته پر ده کردو له سەر
نه ژنوتیان دادەنا ته نانهت نه گهر وه لامیشت نه دابایه وه. هەرکه نەو دوو دەسته پیره
ماندوو یهت ببینیبایه فشاریان ده خسته سەر په شته ماله که ی سەر شه ژنوت، هیوات
ده خواست به لایه نی که مه وه ته نیا یه که رۆژ پاش مردنت بمابایه بۆ شه وه ی بۆ
دوا یه مین جار به هەردوو دەستی هەردوو پیتلوی چاوی بنوو قاندبایت و له بهردهم
منداله کانتدا جهسته ی ساردی بسرپبایت و نهو جلانه ی له بهر بکردبایت که بۆی
ناماده کردبوویت که پیوه ی ده تنیژن.

هاوارت کردو گوئت: (تۆ له کوئیت؟). تۆ نهو که سه ی که ژنهکەت بزرکرد، تۆی
به ته نیا به جی ماو، نیسته هاوار ده که یهت و لاقت به سەر لیواری بالکونه چۆله که دا
پاکیشاوه کاتیک هەردوو کیژه که ده بینیت پاده کهن، پاش شه وه ی ژه مه که یان ده خون.
تۆ هاوار ده که یهت و ده کوشیت به رهنگاری شه و قولپی گریانه بیته وه که
بینه قاقای گرتوویت له وه تای ژنهکەت بزرکردوه. له شه ماندا نه ته ده توانی هاوار
بکه یهت و له بهردهم هەردوو کوره کهت و ژنهکانیاندا، یان هەردوو کچه که تدا فرمیسک
برپژیت، به لام تووریه ی فرمیسک له هەردوو چاوتدا ده ته قینیتته وه و کاریکی وا ده کات
به سەر هەردوو گۆناتدا چۆراوگه ببه ستیت، بی شه وه ی هیچ شتیک بهری پی بگریت.
نهو فرمیسکانه یه که نه ترشتوون کاتیک له ته مه نی ده سالاندا بوویت، نهو کاته ی
دراوسیگان باوک و دایکیان ناشتیت که له ماوه ی دوو رۆژدا بهرو دوا مردن، کاتیک
په تای کۆلیرا له گونده که دا بلا بووه وه. یه که فرمیسکت نه پرشت نه گهرچی هیوات
ده خواست بگریایه یهت. پاش ته و او بوونی ری و په سمی ناشتنی دایک و باوکت
سه رگهردان به بناری چیاکاندا ده سوورپایته وه و له ترسان و له سه رماندا وه که بیی بن

نار دهلهرزیت. نهو فرمیسکانه بوون که له کاتی جهنگدا به گۆناتدا دانهچۆران.
 کاتیک مالباته که تان مانگایه کی بۆ جووت کردنی کینگه کان کپی، سهربازه کانی
 کۆریای باشوور به پۆژ بنکه یه کی سهربازیان له گونده که تان ده کرده وه. نهو پۆژگار،
 سهربازه کانی کۆریای باکوور له تاریکایی شهودا له چیاکانه وه دههاتنه ناو
 گونده که وه خه لک و مانگیان راپیچ ده کرد، تۆیش پاش خۆرنا و ابوون له گه ل
 مانگا که دا ده چوویته شارۆچکه که وه له ته نیشت بنکه ی پۆلیسه وه ده تبه سته وه و خۆت
 به سهر سکیدا ده داو ده نووستیت، پاشان به ره به یان بۆ گونده که ت ده گپرایه وه و
 کینگه کانت جووت ده کرد. شه و نیکیان نه چوویته بنکه ی پۆلیس چونکه مه زنده ت
 ده کرد که سهربازه کانی کۆریای باکوور ناوچه که یان به جی هیشتبیت، به لام
 هه لیان کوتایه سهر گونده که وه ویستیان مانگا که له گه ل خۆیان راپیچن، به لام تۆ ریت
 نهدان له گه ل خۆیان راپیچی بکه ن، نه گهرچی خراب بهر شق و تییه لدانیان دایت. به
 دوی مانگه که دا راتکردو پالت به خوشکه که ته وه نا که ویستی ریت لی بگریت
 دویان نه که ویت. نه گهرچی به قۆنداغه تفهنگ لییان دایت، به لام ههرگیز نه گریات.
 به فرمیسکت نه رشت کاتیک له گه ل لادییه کانی دیکه دا خستتیانه ناو کینگه ی
 مه ره زبه کی پر له ناو، کاتیک به وه یان تۆمه تبار کردیت که کۆنه په رستیت، چونکه
 خالۆت له ناسایش کارده کات. نهو کاته ییش نه گریات که تیریکی هه یزه ران ملی
 پینکایت. که چی نیسته به خه فه ته وه به کول ده گریت، له ناستی خۆپه رستی خۆت
 ده گیت که هیوا بخوازیت ژنه که ت له پاش مردنی تۆ بژیت. خۆپه رستیت بوو که
 پالی پیوه نایت له ناستی نه خۆشی و نازارو نه شکه نه جی ژنه که تدا چاوت به رای
 نهدات. ده بیته له ناخی دلّی خۆتدا له وه دلّیا بوو بیت که ژنه که ت؛ که کاتیک شه وان
 ده گه راپته ماله وه لات و ابو له شیرنی خه ودایه، نه یده توانی له بهر زه بری سهر نییشه
 هه ردوو چاوی هه لینیته. تۆ زۆر گویت به و په وشه نه دا. سهر ده میک تیبینی نه وه ت
 کرد که ژنه که ت کاتیک ده چوو ده ره وه خواردن به سه گه که بدات، ده چوو له ی

بیره که، یان مالی به جی ده هیشت تا بچیتته شوینیک، پاشان لای دروازه که دا
پاده وهستاو له بیری ده چوو وه نیازی بوو به ره و کوئی بچیت، بویه ناچار ده گه پرایه وه
ده هاته ژووره وه. پتر له جاریک ژنه که ت ده بینی دزه ده کرده ژووره که وه به ده گمن
بالیفیکی ده ست ده که وت به ناسو ده بی سهری له سهر دانیت له کاتیکدا ناوچه وانی
به ده کدا دابوو. زور جار تو به دهستی نازارو ژانه وه ده تنالاندو شه ویش خزمه تی
ده کردیت. نه گهر جار نا جاریک ژنه که ت بیگوت بایه سکی دیشیت، تویش ده تگوت:
(پشتم دیشیت)، نه گهر هه ست بکرد بایه نه خوشیت ژنه که ت دهستی به ته ویتلدا
ده هیناو سکی ده شیلایت و یه کسه رپووی ده کرده ده رمانخانه و ده رمانی بو ده کپیت و
شوربای بو ناماده ده کپیت، به لام نه گهر وی ههستی بکرد بایه که ته ندروستی باش
نییه، ته نیا پیت ده گوت هه ندیک ده رمان بخو.

نیسته ده رک به وه ده کهیت که هه رگیز په رداخه ناویکت به دهستی ژنه که ته وه
نه داوه کاتیک چهنده رژیک ده رشایه وه خوار دنه کانی هه لده هینایه وه.

هه موو ته وه دهستی پی کرد له کاتیکدا به و گوندانه دا ویل و سه رگه ردان
ده سووراپایته وه و سه رقالی ده هؤل ژهنده نی ناسایی بوویت. پاش دوو هه فته گه پرایته وه
ماله وه. نه نجا زانیت ژنه که ت کیژیکی بووه. خوشکه که ت، که یارمه تی دابوو
منداله که ی بییت، گوتی مندالبوونه که ی زور ناسان بوو، به لام ژنه که ت دوو چاری
په وانیه کی زور بوو، تا پاده یه ک په نگ له رپووی په ری و، هه ردوو نیسکی ده و
چاوی ده رکه وتن. ته ندروستی باش نه بووه وه، تویش هه ست کرد باش نایته وه نه گهر
دهسته وسان دانیشیت، بویه بپه پاره یه که ت به خوشکه که ت دا تا هه ندیک ده رمانی
چینی بو بکپیت.

کاتیک له بالکونه چوله که دانیشتبوویت تا ده هات پرمه ی گریانه که ت به رزتر

ده بووه وه.

ئىنستە ھەست دەكەيت كە ئەو ە يەكەمىن جار بوو پارە بەدەيت و دەرمان بو
ژنەكەت بىكپىت. خوشكەكەت سى شووشە دەرمانى چىنى كرى و لەسەر ناگر گەرمى
كردەو ە دەرخواردى ژنەكەى دايت. پاش ئەو ە ژنەكەت تووشى ژانە سك ھات و
گوتى: (نەگەر ئەو كاتە دوو شووشەى دىكەى دەرمانى چىنىم بخواردبايەو ە، رەنگە
ئىنستە چاك بوومايەتەو ە).

ژنەكەت لەناو خزمەكانتدا خوشەويست بوو، ھەرچى تۆ بوويت كە دەھاتن پتر لە
وشەى (بەخىزىين) و كاتىك دەچوون (خواتان لەگەل بىت) بەو لاو ە ھىچى دىكەت
نەدەگوت. خزمە زۆرەكانت لەبەر خاترى ژنەكەت سەريان لى دەدايت. زۆر جار خەلك
دەيانگوت خواردنى دەستى ژنەكەت تژى لە خوشەويستىيە، ئەگەر ژنەكەت تەنيا
چەند سەوزەيەكى لە باخچەكە لى بىكردايەتەو ە بو ئەو ەى مەرەگەى لى بنايە، يان
ھەندىك كەلەرمى بو لىنانى چىشتىكى ناسايى كەلەرمى خوى پىو ە كراو ھىنابايە،
مىوانەكان دەست و پەنجەى خويان پىو ە دەلىسايەو ە ستايشى چىشتە بەچىژەكەيان
دەكرد. ئەگەر كچ و كورى براكانت بەاتبايەن و ماو ەى پشووى فىرگەتان لە لا بەسەر
بەن، دەيانگوت قەلەو بوونە تا رادەيەك ناتوانن جەلەكانيان دوگمە بەدن. ھەمووان
دەيانگوت ئەو چىشتە برنجەى ژنەكەت لى دەنيت خەلك قەلەو دەكات. كاتىك بە
ھارىكارى دراوسىكانت لە كىلگەكان خەرىكى مەرەزەكردن بوويت و ژنەكەت
خواردنى نىوەرۆى بو ھىنان كە برىتى بوو لە برنج و ماسى سوورەو ە كراو لەگەل
پەتاتەدا، خەلكەكە دەستيان لەكار ھەلگرت و پريان دايە خواردنەكە، تەنانەت
داواتان لە رىبوارەكان كرد بەشدارى ئەو برە خواردنە زۆرەتان بىكەن. واى لىھات
گوندىيەكان كىبەركىيان دەكرد بو ئەو ە نامادە بىن و لە كىلگەكەدا يارمەتيتان بەدن
و دەيانگوت خواردنى دەستى ژنەكەت تووشى ئىنتەلايەكى زۆريان دەكات تا رادىەك
پاليان پىو ە دەنيت دوو ئەو ەندە كار بىكەن پىش ئەو ەى جارىكى دىكە ھەست بە
برىسەتەى بىكەن. ئەگەر لەكاتى ناخواردندا شووتى فرۆشىك يان كووتال فرۆشىك لە

دەرگه کەتانهوه به تیلەى چاو بېروانىبایه، نهوه ژنه کەت بانگى ده کردو پیشوازی لى ده کردو ژه مېک خواردنى پیشکەش ده کرد. و پىرای هەر هه موو نهو هیش، ژنه کەت، که راهاتبوو به و پەرى شادبیهوه خواردنه کەى له گەل نه ناسیاواندا بخوات، خوێ له گەل هه موو که سینکدا ده گونجاندا، خوشکە کەت نه بیئت.

کاتیک ژنه کەت گە دەى دیشا، هەر پرتەو بۆلەى سوو، وه ک بلیت پۆزى پیشتر تووشى نهو خراپه بوویت: (پهنگه ئیسته تەندروستیم چاک بووبایه تهوه نه گەر نهو پۆزه دەرمانى چینی زۆرترم بخواردایه... به خوێ گوتبوت که پتویست به دوو ژه مى دیکه لى دەرمانه ههیه له بهر نهوهى تازه کيژیکم سووهو پتویسته به هیزتر بيم، به لام خوشکە کەت که به مۆنهوه تى دەروانیت، گوتى: (بۆچى پتویستت به دەرمانى زۆرتره؟ نه مه به سه، ئیدى دەرمانى زۆرترى بۆ نه هینام. نه گەر دوو ژه مى دیکه لى نهو دەرمانه وه گرتابایه، نهوه چى دیکه به چنگى نه م نازارو ئیستهوه نه مده نالاند)، به لام نه مهت له یاد نه بوو. نه گەر چى ژنه کەت زۆر جار نهو به سه رهاتهى ده گى پرایه وه، که چى دەرمانت بۆ نه کرى کاتیک تووشى پهوانى هاتبوو.

(ده بوو دەرمانى زۆرترم وه گرتابایه، ئیسته ههچ شتیک سوودى نییه). کاتیک ژنه کەت تووشى پهوانى بووبوو، وازى له نان خواردن هینا، بۆیه نهیده زانى چۆن به کیک ده توانیت چەند پۆژیک نان نه خوات، به لام تو نازارو نه شکەنجەکانى نهوت پشتگوى خست و پرسىارت لى نه کرد نایه پتویسته شتیک بخوات نهو کاته نه بیئت که به نیتو سالداجوو. نهو کاته ژنه کەت که نائومیدى به روخسارییهوه دیاربوو، گوتى: (هه موو گیانله بهران کاتیک نه خوێ ده کهون خواردن ناخۆن، بۆ نمونه سهگ نه گەر باشتىن خواردنیش له بهرده مدا دابنییت ده مى بۆ نابات، به لکو له بهرده م مالدا قۆرتیک هه لده که نیت. و تیدا دريژ ده بیته وه، پاش چەند پۆژیک هه لده ستیت و خواردن ده خوات. مرۆفیش به هه مان شیوه ده جوولینه وه. گه دەم باش نییه، بۆیه خواردنه که

چەندەيش خۆش بېت، ئەگەر بېخۆم و بچىتە گەدەمەوہ كارىگەرىيە كى چوون ژەھرى دەبىت).

كاتىك رەوانىيە كەت رانەوہستا، بەرسىمۆنى وشكەوہ بۆت دەكوتاو كەوچكىكت لىوہردەگرت. ھەر نەتدەويست بچىتە نەخۆشخانە. (بەرسىمۆنى وشكەوہ بوو چۆن چاكت دەكاتەوہ؟ بچۆرە نەخۆشخانە با نۆژدار سەيرت بكات و دەرمان لە دەرمانخانە رەبىگرە). ھانت دا بە گویت بكات، كەچى بە گوئى نەكردىت. ناكام زۆرت لى كىرد، بۆيە ھاوارى كىردو گوئى: (نەى پىم نەگوئىت من سەر بە نەخۆشخانەدا ناكەم؟)، پىي نەدايت جارىكى دىكە ئەو بابەتەى لەگەل بكەيتەوہ.

سالىكيان، ھاوین مالت بەجى ھىشت و زستان گەراپتەوہ. بارستايىە كى نا ناساييت لە مەمكى چەپى ژنەكەتدا تىبىنى كىرد، بەلام ژنەكەت گوئى بە قسەكانت نەدا. كاتىك گۆى مەمكى چووہ ژوورەوہو پىر لە كىم بوو، بردتە نەخۆشخانەى شارۆچكە كە لەكاتىكدا ھىشتە پەشتەمالتى كاركردنەكە بە سەرىوہ بەسترابووہوہ. دەست بەجى نەيانتوانى جوړى نەخۆشپىيە كە دەستنىشان بكەن، بەلام پشكىنيان بو كىردو گوئىيان ناكامەكەى دە رۆژى پى دەچىت، ژنەكەت ھەناسەيەكى ھەلكىشا. لەو دە رۆژەدا چى رووى دا؟ ئەو كارە گرنگە چى بوو كە سەرقالتى كىردىت تا ئەو پادەيەى نەگەراپتەوہ ئەوئى تا ناكامەكە بزانييت؟ بۆچى رۆشىنتت بۆ ئەوئى دواخست تا بزانييت چى رووى داوہ؟ كاتىك گۆى مەمكى ژنەكەت دوومەلتى دەر كىرد، بردتە نەخۆشخانە، نۆژدارەكە گوئى ژنەكەت تووشى شىرپەنجەى مەمك بووہ.

ژنەكەت گوئى ئەوہ ھەر كارى نەكەردەنييە، چونكە بە ھۆى ھەموو ئەو كارەوہ كە چاوہروانىەتى كاتى ئەوہى نييە لەسەر جىگە بكەوئىت. نۆژدارەكە بۆى روون كىردەوہو گوئى بە ھۆى شىرپەنجەى مەمكەوہ ژنەكەت دووچارى مەترسىيەكى زۆر دەبىتەوہ، ئەگەرچى كە بە سالدا چوو مندالتى نەبوو و بە خۆى شىرى بە مندالتەكانى داو ھەزى نەدەكرد گوشت بخوات لەبەر ئەوہى ھەر لە بنەرەتدا نەيدەتوانى بىكپىت،

كه چى خانەكانى شيرپه نجه له مه مكي چه پيدا ته شه نه يان كرد. نه گهر تو پراسته و خز
 چووباييت و ناكامه كهت وهر گرتبايه، پئويستى نه ده كرد مه مكي چه پى بپرنه وه. پاش
 ماوه يه كى كورت دواى نه شته رگه ريبه كه، رووى كرده كينلگه كان و هيشته سينگى به
 باندج پيچرابووه وه دهستى به چاندنى په تاته كرد. كاتيك چرو په تاته ي له
 كينلگه كه دا ده چاند، كه ئيسته بووه ته مولكى پياويكى ديكه له بهر نه وه ي
 فرؤشتبوت تا پارهى نه شته رگه ريبه كه ي پى دابين بكه يت، ژنه كهت رايگه ياندو گوتى:
 (جاريكى ديكه هه رگيز سه ر به نه خوشخانه دا ناكه م)، نه ك هه ر سه رله نوئ رويشتنى
 بو نه خوشخانه پهت ده كرده وه، بهلكو نه يده هيشته توخنيشى بكه ويت و لى نزيك
 بكه ويته وه.

هه ركه كاتى نه وه هات بچيت بو سيئول تا به بو نه ي روژى له داى كبوونته وه
 ناههنگ بگيرت، ژنه كهت تووشى ژانه سك هاتبوو، له وه نيگه ران بوويت نه توانيت
 به و لاوازيه بچيت بو سيئول، به لام داواى لى كرديت بچيت له شاروچكه كه مؤزى بو
 بكرت چونكه قسه ي له باره ي تيمار كردن و چاره سه ر كردن به مؤزى به رگوئ كه وتبوو،
 به ر له وه ي به ره و سيئول به رى بكه ون ژنه كهت سى ژه م تيكه له يه ك له به رو بوومى
 به رسيمنى وشه كه وه كراوو نيو مؤزى خوارد. نه گه رچى پتر له هه فته يه ك له ناو جى
 نه ده كهوت پاش نه وه ي منداله كانى ده بوون كه چى بو ماوه ي ده روژ له ناو جى كهوت
 كاتيك تووشى نه و ژانه سكه باوه ده بوو، پاشان ژنه كهت ورده ورده كارى
 به رپوه چوونى سرووتى باوبا پيرانى له ياد چووه وه. نه گه ر شو رباى كيمچى لى بنا بابه،
 راده وه ستاو كارى نه ده كردو بى رى په رت ده بوو. نه گه ر پرسيارت لى بكردايه چيه تى،
 ده يگوت: (نازائم سى ر تى كردوه، يان نا...)، نه و كاته يش مه نجه ليكى پر له
 سه لسه ي فاسوليى به هه ردوو دهستى گرتبوو ده كولا، بى رو كه يه كت به ميشكد هات
 كه نه مه ديمه نيكه له ديمه نه كانى به سالدا چوون، له گه ل خو تدا بى رت له وه ده كرده وه:
 من روژگارم به سه ر ده چيت بى نه وه ي بى ر له ده هوئ ژه ندى ناسايى بكه مه وه كه

نهوسا زۆرم حەز لى دە کرد. لەم تەمەنەدا جەستەمان وەك نهوسا گەنج نىيە. بىر وای
نەوت لا پەيدا بوو كە لەم تەمەنەدا نەخۆشى دەبێتە هاوڕێى بەردەوامى مرزۆ و
ژنەكەيشت گەيشتوو تە ئەم قۆناغە.

***

(نايە تۆ لە ماله وەيت؟).

هەر كە دەنگى خوشكە كەت بەرگوى كەوت هەردوو چاوت كرانەوە چونكە بۆ
يەكەمىن جار بوو لەو بىروايەدا بوويت كە دەنگى ژنەكەت دەبىسیت نەگەرچى تەواو
لەوە دلتيا بوويت كە تەنيا خوشكە كەت بەيانيان زوو دیت سەرت لى دەدات.
خوشكە كەت گوتى: (دیمە ژوورەو)، دەرگەى ژوورى نووستنەكەى كردیتەو.
بينیت سىنييه كى بە دەستەو بوو قاپىك برنج و چەند قاپىكى دىكەى لاو كى لەسەر
دانابوو بە پەرۆيه كى سپى داپۆشرا بوون. سىنييه كەى لەو پەرى ژوورەكەو لەسەر
عەرد داناو سەيرىكى كردیت. خوشكە كەت لەم ماله دا لەگەلت ژيا، پاشان بەر لە
چل سال رۆيشت دواى ئەوەى خانوويه كى لە تەنیشت رینگە نوويه كەو بۆ خۆى
دروست كرد. ئىدى لەو كاتەو، بەرەبەيانيان زوو هەل دەستىت و جگەرەيه ك دەكىشیت
و سەرى شانە دەكات و بە سنجاقىك دەبىستىت پاشان دەهاتە مالتان. خوشكە
راھاتبوو لەبەر تيشكى بەرەبەيان بە دەورى ماله كەتدا بسوورپتەو پاشان بۆ
ماله كەى خۆى دەگەرايهو. ژنەكەت لە ترپەى پىي خوشكە كەت بىدار دەبوو، كە
لەسەر خۆ بە چوار دەورى ماله كەتاند دەسوورايەو، دەستى بە پرتەو بۆلە دەكرد
دەيگوت: (ئەو تە ديسان هاتەو)، پاشان لەناو جینگە كە هەل دەستا. نوشكە كەت بۆ
نەوى هاتبوو دلتيا بىت لەوەى تۆ هيچت بەسەر نەهاتوو، چونكە بە گەنجى دوو
براى لە تۆ گەورەترى پىكەو لە دەست دابوو، پاشان لەكاتى جەنگدا دايك و باوكيشى
لە دەست دابوو كە بەرو دوا دوو رۆژ دەكەويتە نيوان مردنيانەو، خەريك بوو تۆيش

۱۶۷ =====

له دهست بدات. پاش نهوهی میړدی کرد، میړده کهی هات له گونده کهی نیسه بڅیت
له بری نهوهی خوشکه کهت بچیت له گوندی کهس و کاری میړده کهی بڅیت. برینی
له دهستدانی میړده لاهه کهی له ناگرکه وتنه وه یه کدا که له ماله که به ربوو له ناخیدا
مایه وه و گوره تر بوو تا بوو به دره ختیکی گوره ی تیکچرژاو هرگیز کهس ناتوانیت
له پهگ و په شهی ده ربهینیت.

(نهوه خوت ماندوو نه کرد ته نانهت له جیگه کهی خوت بنوویت؟)، ماندوو یسه تی
به هر دوو چاوی خوشکه که ته وه به دی ده کرا پاش نهوهی بوو به بیوه ژنیکی گهغی بی
مندال، به لام نهوسا زور تیژو توند بوون. هر وه ها قزه جوان شانه کراوو به سنجاق
به ستر او کهی به ته واوه تی سپی ده نواند. به ههشت ساژ له تو گوره تره، به لام بالای
له بالای تو ریکتره. له ته نیشته وه دانیشته و جگه ریه کی ده رهینا و خستییه نیوان
هر دوو لیویه وه.

لیت پرسی : (وازت له جگه ره کیشان نه هیناوه؟).

بی نهوهی وه لامی پرسپاره کهت بداته وه چه رخیکی ده رهینا ناوی باریکی
شاروچکه کهی له سهر چاپ کرابوو، دوو که لی جگه ریه کی به با داو گوتی: (سه گه که له
ماله کهی منه، نه گره ده ته ویت ده توانیت بیهینیته وه).

(با نیسته له وی بیت ... له و پروایه دام ده گه ریمه وه سینؤل).

(له وی چی ده کهیت؟).

وه لامی پرسپاره کهت نه دایه وه.

(بوچی به ته نیا گه راپته وه؟ وام زانی دوزیوته ته وه و هیناوته ته وه ماله وه!)

(وام ده زانی لیتره چاوه ریم ده کات).

(نه گره بگه ریبایه ته وه نیره، یه کسهر پیوه ندیم پیوه ده کردیت، نه دی وا نییه؟)

بی دهنگ بوویت.

(ئەي پياۋى بى سوود، چۆنت دل ھات بەم شىۋە جوولايتهۋە؟ چۆن پياۋ ژنەكەي
خۆي بزر دەكات؟! چۆن دەويريت بۆ ئىرە بگەرپىتەۋە لەكاتىكدا ئەو ژنە بەستەزمانە
لە شوپىنكە كەس پەي پى نابات؟).

سەيرى خوشكە قژ سىپىيەكەت كەرد، چونكە نەتبىستوۋە بەم شىۋەيە باسى
ژنەكەت بكات. زۆر جار خوشكەكەت بىزارى بەرانبەر بە ژنەكەت دەردەبەرى و
سەرزەنشتى دەكرد چونكە ماۋەي دوو سالى ھاوسەرگىرىتان سكى پەر نەبوو، كاتىك
ژنەكەت (ھايۋىنگ چول)ى بوو، خوشكەكەت ئەو بىرۋكەيەي بە تەۋاۋەتى پشت گوى
خست و گوتى: (دەستكەوتىكى مەزنى بەدى نەھىناۋە ئەۋانى دىكە نەتوانن بەدى
بەينن). خوشكت لەو سالاندا لەگەل خىزانەكەتاندان ژيا كە دەبوو ژنەكەت گەنم و
دانەۋىلە بە ھاۋەن بكويتت بۆ ئەۋەي ژەمى خواردنى پى لى بنىت، تەنيا جارنىكيش
چىيە لە جياتى ژنەكەت ھاۋەنەكەي بەكارنەھىنا، بەلام پاشتر خزمەتى ژنەكەي
كردىت كاتىك مندالى دەبوو.

خوشكەكەت گوتى: (دەمويست نەھىنپىيەكى بۆ بدركىنم پىش ئەۋەي بىرم، ئىستە
بۆ كىيى بدركىنم كە ئەو لىرە نىيە؟).

(چىت بۆ دەدركاند؟).

(ھەندىك شت).

(سەبارەت بە رادەي پىروپوچىت لەمامەلە كەردن لەگەلى قسەت بۆ دەكرد؟).

(نايە پىي گوتوويت من لەگەلى پىروپوچ بوومە؟).

تەنيا بە تىلەي چاۋ سەيرى خوشكەكەت كەرد بى ئەۋەي پى بىكەنيت. نايە دەلىيت
تۆبە شىۋەيە نىيت؟ ھەموۋان دەزانن زۆر جار خوشكەكەت ۋەك خەسور مامەلەي
لەگەل ژنەكەتدا دەكرد نەك ۋەك خوشكى مېرد، بەلام خوشكەكەت ھەز ناكات گوى
لە راستى بگىرىت، چونكە ۋى دەيگوت لەبەر نەبوۋنى كەسنىكى بەتەمەن لە
مالباتەكەياندا پىويستە ۋى ئەو رۆلە بىينيت.

خوشکه کهت جگه ره یه کی دیکه ی له پاکه ته جگه ره که ی دهره یتا و له نیوان هردوو لیوی دانا، تۆیش بۆت داگیرساند. ده بیئت بزربوونی ژنه کهت پالی به خوشکه که ته وه ناییت سه ره له نوی خوی به جگه ره داییته وه. تۆ ناتوانیت مه زنده ی نه وه بکه یت که خوشکت ببینیت جگه ره ی به ده مه وه نه بیئت، چونکه یه که مین شت که ده یکات کاتیک له خه وه هله ده ستییت نه وه یه به دوا ی جگه ره یه کدا ده گه رییت، ههروه ها به در یژیایی رۆژگار به دوا ی جگه ره دا ده گه رییت پیش نه وه ی هیچ شتیک بکات و بۆ هیچ شوینییک بچیت و بهر له وه ی شتیک بخوات و بنویت. نه گه رچی تۆ به وه ت داده نا که جگه ره یه کی زۆری ده کیشا، که چی هه رگیز داوات لی نه ده کرد واز له جگه ره کیشان به یتیت. له راستیدا، تۆ ناتوانیت هه نگاویکی له وه جوړه به اویت. کاتیک پاش مردنی میړده که ی بینیت، تیبینیت کرد له خانووه گرگرتووه که ی ده روانی و جگه ردی به سه ر لیوه بوو ده کیشا. دانیشتبوو جگه ره له دوا ی جگه ره ی داده گیرساند بی نه وه ی بگریت یان پیبکه نییت، له جیاتی نه وه ی نان بخوات یان بنویت هه ر جگه ره ی ده کیشا. پاش ناگرکه وتنه وه که به سی مانگ، وات لی هات له دووره وه بۆنی دوو که لی جگه ره ت لیوه بهر لووت ده که وت پیش نه وه ی لییت نریک بکه ویته وه، چونکه تووتن چوو بووه ناو هه موو خانه کانی جهسته یه وه.

پاش نه وه ی خوشکت گه یشته ته مه نی په نجا سالی، ده یگوت: (تیسته زۆر ناژیم. به در یژیایی نه و سالانه، به ختی خۆم له ژیاندا سهخت و زۆر خه فته تبارانه داده نا. له ژیاندا چ خیریکم دیوه؟ نه مندالیکم هه یه و نه هیچ. کاتیک هه ردوو برا که مان له سه ره مه رگدا بوون، له و پروایه دا بووم که ده بوو من له بری ته وان بمرم. پاش نه وه ی دایک و باوکمان مردن، هه یچ که سیکم نه مایه وه ته نیا تۆو کیۆن نه بیئت، نه و کات ههستم کرد من و تۆ له جیهاندا بی که سین. له و کاته وه، پاش نه وه ی میړده که م له ناگرکه وتنه وه که دا مرد بهر له وه ی نه و هه له م بۆ بره خسیت که خووی پی بده م، به برای خۆم نه ده زانیت، به لکو به کورپو خۆشه ویستی خۆم ده زانیت..).

رهنگه نهمه راست بیت. نه گهر وایش نه بووبایه، نه وه به کیتلگه کاند
 نه ده سووراپیه وه تا له ماوهی سالتیکی ره به قدا شه و نمت بۆ کۆبکاته وه پاش نه وهی له ناو
 جینگه که وتیت و نیوچه ئیفلیج بوویت کاتیک له ناوه راستی ته مه ندا تووشی دله کوه
 هاتیت، چونکه بیستبووی نه گهر هه موو به یانییه که په رداختیک ناوی شه و نم بخۆیتسه وه
 چاک ده بیتسه وه. خوشکه که ت نیوه شه و له خه وه هله ده ستاو چاوه پروانی به ره به یانی ده کرد
 بۆ نه وهی پیش خۆره له هاتن دۆلکه یه که شه و نم کۆبکاته وه. هه رکه نه و کاته به اتیه،
 ژنه که ت چی دیکه سکالای له خوشکه که ت نه ده کردو به وه پهری ریزه وه مامه له ی
 له گه ل ده کرد وه ک بلیت به راستی خه سوویه تی، ژنه که ت، که تیروانینیکی به سام به
 روخسارییه وه دیار بوو، گوتی: (مه زنده م نه ده کرد که من نه وه نده قوربانی له پیناوی
 تۆدا بدهم).

خوشکه که ت دریزه ی به قسه کانی داو گوتی: (من ده مه ویت بۆ سئ شت پۆزشی
 بۆ به یتمه وه به ره له وهی بمرم).

(ده ته ویت چی پی بلیت).

(ده مه ویت پی بلیم من سه باره ت به کیۆن داوای لیبور دنی لی ده که م

ههروه ها سه باره ت نه و کاته ی به سه ریدا قیژاندم له بهر نه وهی دار زه رده لووه که ی
 برییه وه، ههروه ها له بهر نه وهی ده رمانم بۆ نه هیئا کاتیک تووشی ژانه سک بوو...).

کیۆن! بی ده نگ بوویت و وه لامت نه دایه وه.

خوشکه که ت هه لستاو تامازه ی به سینیه به پارچه قوماشه سپیه داپۆشراوه که
 کردو گوتی: (نه وه هه ندیک خواردنم بۆ هیئاویت. هه رکه برسیت بوو بیخۆ. نایه
 نیسته ده ته ویت؟).

(نا، هیشته برسیم نییه، تازه له خه وه هه ستاوم)، پاشان له سه ر پی راوه ستایت.

دوای خوشکه کهت کهوتیت که به دهوری مالکه کهدا ده سووپرایه وه، شوینه که دور
 له ههردوو دهستی به سوژی ژنه کهت ته پوتۆز دایپوشیبوو. خوشکه کهت ته پ و تۆزی
 سه ر گۆزه کانی سپری کاتیک تۆ له ناوچه وشه ی پشته وه به تهنیشتییدا ده رۆیشیتیت.
 خوشکه کهت له ناکاو لیتی پرسیت: (تۆ بلیت نیسته کیۆن له کوئی بیت؟).
 (بۆچی هه والی ده پرسیت؟).
 (له م رۆژگارانه دا له ناکاو له خه وندا ده مبینی. ده پرسم نه گه ر زیندوو بووایه چۆن
 ده رده چوو؟).

(مه به ستت له م قسانه چییه؟ وه ک من و تۆ به نیو سالدا ده چوو ...)

کاتیک له تهمه نی بیست سالییدا ژنت هیئاو ژنه کهت تهمه نی حه قده سالان بوو،
 نه و کات (کیۆن) ی برات هیشته له پۆلی شه شه می سه ره تاییی بوو. کیۆن زیره ک و
 هیورو جوان بوو، له نمره کانیشیدا پیشهنگی هاوه له کانی بوو، خه لک به تهنیشتییدا
 تیده په رین و ناو پریان لی ده دایه وه ده یانگوت نه م کوپه کوپری چ خیزانیکی
 به خته وه ره، به لام به هۆی که مدد رامتیی خیزانه که تانه وه نه ی توانی بجیتته قۆناغی
 نامادیی، نه گه رچی له تۆو له خوشکه که یشت پارایه وه ریگه ی بده ن بجیتته قۆناغی
 خویندنی ناماده یی. تۆ به نه ندیشه وینای ده که ییت که ده لیت: کاکه تکایه بمخه ره
 به ر خویندنی ناماده یی. خوشکی تکایه بمخه ره به ر خویندنی ناماده یی. هه موو
 رۆژیک له پر مه ی گریانی ده داو ده گریاو لیتان ده پارایه وه بیخه نه به ر خویندنی
 ناماده یی. نه گه رچی چه ند سالییک به سه ر کۆتایی هاتنی شه ردا تیه په ریوو، که چی
 هیشته نه دار بوویت و جیی به زه یی پیدا هاتنه وه بوویت. تۆ جاروبار بیر له و رۆژگاره
 ده که یته وه، وه ک بلیت خه ون ببینیت. نه وه بوو به ناسته م توانیت قوتار ببیت کاتیک
 تیریکی حه یزه ران گه ردنی پینکایت، به لام نغرۆی ره وشیککی کاره ساتاوی بوویت،
 چونکه کوپه گه وه ی خیزانییک بوویت ژماره ی زۆر بوو، تۆ له به ختو کردنیان
 به رپرسیار بوویت، په نگه نه و ره وشه سه خت و دژواره بوو پالی پیوه نایت مال به جی

بهیلتیت، چونکه تهنیا خواردن پهیداکردن زور ناسته م بوو، چ جا سهره پرای نه ودهیش
بجیت براهت رهوانه ی خویندن بکویت. کاتیک توو خوشکه کت گوتان بو تکاو
پارانه وکانی کیون شل نه کرد، دهستی به پارانه وه له ژنه کت کرد.

(تکایه، براژن، بنیره بهر خویندن، تو خوا با بچمه بهر خویندنی ناماده یی و تا
له ژیاندا مابم پاداشتی نهو چاکه یهت دهده مه وه).

ژنه کت پیی گوتیت: (له ناخی دلپه وه دهیه ویت بجیت بهر خویندنی ناماده یی.
نه ی ناپیت شیوازیك بدوزینه وه بو نه وه ی بجیت بهر خویندنی ناماده یی؟). تویش
وه لامت دایه وو گوتت: (منیش به هوی باوکت ه وه نه متوانی بچمه بهر خویندن! به لام
نهو به لایه نی که مه وه توانیویه تی خویندنی سهره تایی ته و او بکات).

به هوی باوکت ه وه نه متوانی بجیت بهر خویندن، چونکه له بواری گژوگیای چینیدا
نوژداری ده کرد، ریی نه دایت بجیت نهو شوینه ی خه لکیکی زوری لییه، چ فیگره
بیت، یان هر شوینیکی دیکه بیت، نهویش پاش نه وه ی له ناکامی بلاوونه وه ی
درم و په تاوه دوو له کوره کانی له دهست دا، به لام به خوی فیتری پیته چینیه کانی
کردیت.

ژنه کت پیی گوتیت: (با بیخه یه نه بهر خویندن).

(چون؟).

(ده توانی باخچه که بفروشین).

کاتیک خوشکه کت نه م قسه یه ی بیست، گوتی: (مالی نه م خیزانه کاول ده کت!،
ژنه کت رهوانه ی گونده که ی خویان کرده وه. پاش ده رور، شهویکیان نه وندت زانی
به سهرخوشی به ره و مالی خه زوورت ده جیت، به دریژیی نهو ریگه چیا ییه دا له ترت
ده بردو بیت هه لده که وت، کاتیک گه یشتیه کووخی خه زوورت، له نزیك په نجره ی
پشته وه ی ژوره روونا که که وه راوه ستایت، که نزیکتین ژورر بوو له دارستانی
دارحه یزه رانه کانه وه. بو نه وی نه چوویت بو نه وه ی ژنه کت بهینیت ه وه، به لام ناره قی

۱۷۳ =====

برنجه که پالی پتوه نایت روو بکهیته نهوی. نهو نارقهی یه کیتک له دراوسیکانت پیشکشی کردیت پاش نهوهی یارمهتیت داو کیتلگه کانیت له گه لدا کیتلا. نه گهرچی به خوت ژنه کهت رهوانه ی مالی خه زوورت کرده وه، که چی نه تویرا بجیته ژووره وه، وهک بلیتیت شتیک رووی دابیت. بویه لهوی راوه ستایت و پشتت به دیواره قورینه که وه داو توانیت گوی له قسه ی خه سووت و ژنه کهت بگریت باسی نه وه یان ده کرد کاتیک له سهر کیتلگه کان قسه یان له باره وه ده کرد بهر له وهی بیخوازیت. خه سووت به دهنگی بهرز گوتی: (مه گهر پیره وه نهو ماله بیژراوه! شت و مه که کانت کویکه ره وه واز لهو خیزانه بهینه).

به لام ژنه کهت به سووربوونه وه له پر مه ی گریانی داو گوتی: (نه گهر به سویت بمر نه وه ده گهر پیره وه نهو ماله بۆ نه وهی تییدا بمر. بۆچی ده بییت نهو ماله به جی بهیلم پاش نه وهی بوو ته مالی منیش؟). ههر له بهر دهم دیواره که دا راوه ستایت تا پرووناکی به ره به یان دزه ی کرده ناو دارستانی دارحه یزه رانه که وه. کاتیک ژنه کهت هاته دهر وه بۆ نه وهی قاوه لئی به یانی ناماده بکات، گرتت و تیبینیت کرد ههر دوو چاوه گهر وه تاریکه که ی ناو سابوون وهک بلیتیت تا به یانی گریابیت. دهستی ژنه کهت گرت و به ناو کیتلگه ی دارحه یزه رانه کانداییت گرت به رو گه پرایته ماله وه. کاتیک کیتلگه ی دارحه یزه رانه کهت تیپه پاند، دهستی ژنه کهت بهر داو که وتیته پیشی. دلۆپ دلۆپ شه ونم ده که وتنه سهر جله کانت، ژنه کهت به دواته وه هه ناسه برکیی پی که وتبوو، پیی گوتیت: (که میتک له سه رخۆ برۆ!).

کاتیک گه یشتیته مال، کیۆن به هه له داوان خوی گه یانده ژنه کهت و گوتی: (براژن!).

پیی گوت: (براژن به لیتت پیی ده دهم که من ناچمه فیگره! تکایه بهم شیوه به جیمان مه هیله!)، فرمیتسک پزایه ههر دوو چاوی کیۆن. وازی له خه ون و ناواته که ی خوی هینا، ئیدی لهو کاته وه کیۆن دهستی به یارمه تیدانی ژنه کهت کردو کاره کانی

مالهوهو كيتلگه‌ی له گه‌ل ته‌واو ده‌کردو بوو به ياوه‌ريكي دلسؤزي كاتيك له مال دوور ده‌كه‌وته‌وه. كاتيك كيؤن گه‌وره بوو، به‌هاران كيتلگه‌ی ده‌كيلا، پاييزان به‌ر له جروتياراني ديكه مه‌ره‌زه‌ی ده‌درووه‌وهو هه‌لده‌گرت. له دوا دواي پاپييزيشدا، به‌يانيان زوو ده‌چوو كيتلگه‌ی كه‌له‌رمه‌كه‌و هه‌موو كه‌له‌رمه‌كاني ده‌چنييه‌وه. له‌و رۆژگارده كۆنده‌دا خه‌لك راهاتبوون له كيتلگه‌كاندا برنجيان له‌سه‌ر حه‌سيري له پوش دروست كراو هه‌لده‌خست، هه‌ر ئافره‌ته‌و ئاميريكى ده‌هينا دداني ئاسنينى هه‌بوو، له‌ناو چوارچيوه‌يه‌كى داريندا بوو، چوار پيچكه‌ی هه‌بوو، چه‌لتووكه‌يان به‌ ناودا راده‌كيشا تا توئيكله‌كه‌ی لى ببيتته‌وه. هه‌موو ئافره‌تاني گونده‌كه‌ نه‌وانه‌ی نه‌و ئاميره‌يان هه‌بوو، نه‌و رۆژه‌ روويان ده‌كرده كيتلگه‌ی خيزانه‌كانيان تا ئيواره توئيكلى چه‌لتووكيان ده‌گرتته‌وه. ساليكيان كيؤن، كه ده سه‌نتيمه‌تر له سالى پيشووتر به‌رزتر بووبوو، رۆيشت له كارگه‌يه‌كى بيره دروستكردن له شارۆچكه‌كه‌ كاربكات، به‌ مووچه‌ی يه‌كه‌مين مانگ ئاميريكى چه‌لتووكه‌ پاككردى كړى و هينايه‌وه‌و بۆ نه‌وه‌ی بيداته ژنه‌كه‌ت.

ژنه‌كه‌ت پرسياى كردو گوتى: (بوچى نه‌م ئاميره‌ت كړيوه؟).

كيؤن بزه‌يه‌كى هاتى و گوتى: (ئاميره‌كه‌ى تۆ له هه‌موو ئاميره‌كاني گونده‌كه‌

كۆنتره، ته‌نانه‌ت خۆى له‌سه‌ر پيچكه‌كاني راناگرىت).

به‌ر له‌وه‌ى كيؤن نه‌و ئاميره‌ بکړيت، ژنه‌كه‌ت پنى گوتيت كه ئاميره‌كه‌ى زۆر

كۆنه‌و پيويست ده‌كات خۆى له ژناني ديكه ماندووتر بكات تا چه‌لتووكه‌كه‌ى پى

توئيكل بگریتته‌وه، داواي لى كرديت دانه‌يه‌كى نوئى بۆ بکړيت، به‌لام هيچت به‌ گوى

نه‌کرد، له دلى خۆتدا بيرت له‌وه‌ کرده‌وه‌و گوتت: نه‌و ئاميره‌ى هه‌يه‌تى چ كه‌موكوپى

نييه. چ پيويست به‌ كړينى دانه‌يه‌كى نوئى ده‌كات؟ ژنه‌كه‌ت له كيؤن توورپه‌ بوو كه

ئاميره‌ نوئيه‌كه‌ى به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو، رهنگه‌ تۆ بووبیتته‌ هوئى نه‌وه‌ى ژنه‌كه‌ت توورپه‌

بوویت، کاتیک گوتی: (بۆچی ئەم شتەت کړیوه له کاتیکدا که ناتوانین پوهانسی
فیرگەت بکهین و بتنیینه بهرخویندن؟).

کیۆن روخساری سوور هه لگه پراو گوتی: (ئەمە ئەوهنده گرنگ نییه).

کیۆن باش له گه ل ژنه کەت خۆی گونجاندبوو، پهنگه له بهر ئەوه بیت که به دایکی
خۆی دهزانی. پاش ئەوهی ئەو نامیره ی کړی، هه رکه پاره ی پاشه کهوت بکردایه شتی
زۆرتری بۆ ماله وه ده کړی، هه موو ئەو شتانه ییش که ژنه کەت پتویستی پێیان هه بوو.
ئەوه بوو ته شتیکی نیکی بۆ کړی، به هه ندیک شه رمه زاریشه وه بۆی روون کردنه وه
گوتی: (ژنانی دیکه ئەمه به کار دهه یینن، چونکه کهس ئەو سه به ته پلاستیکیه
قورسه به کارناهییت که براژنم به کاری دهه یینیت ...). ژنه کەت چه ندین جوژه
مه ره گه و نیسکاوی له ناو ته شته نوییه که دا لینا و خواردنی تیدا بۆ کیتلگه ده بردو پاش
به کاره یینانی جوان ده یشوشت و له سه ر که نتۆره که ی داده نا. هه ر به کاری دهه یینا تا
نیکه که ی ساو سپی بووه وه.

له ناکاو هه ستایت و چوویته مووبه قه که وه، پاشان ده رگه ی پشته وه ت کرده وه
سه یری په فە کانت کرد له ژووری پتویستییه جوړا و جوژه کاندای له شیشی ناسن دروست
کرا بوون. هه روه ها چه ندین میزت بیینی قاچه کانیا ن نووشتا بوونه وه و له و سه ره وه
دانرا بوون و ته شته نیکه که ییشیان له سه ر دانرا بوو که ده یان سالی به سه ردا تپه ریوه.

تۆ له مال نه بوویت کاتیک ژنه کەت دووه مین کورپی له دایک بوو، به لام کیۆن لیی
دوو نه ده که وه. زستان بوو کهش و هه وا سارد بوو، له ماله وه ییش سۆیه که تان
داری نه ما بوو، بۆیه کیۆن دار زه رده لووه کۆنه که ی برییه وه که له ناو هه وشه که دا
چینرا بوو تا ئەو ژووره سارده بۆ ژنه کەت گه رم بکاته وه، کاتیک داره که ی خسته ناو
ئەو کووره ی له ژیر ژووری ژنه که ته وه یه و ناگری پتوه نا. خوشکه که ت هه لیکوتایه ناو
ژووری ژنه که ته وه و سه رزه نشتی کردو پرسیا ری لی کرد چون ویراویه تی ئەو جوژه کاره
بکات، چونکه ده لپن نه ندا مانی خیزان یه ک له دوا ی یه ک ده مرن نه گه ر یه کینکیان

درهختی مال بپریتتهوه. کیۆن هاواری کردو گوتی: (من درهخته کهم برییهوه! بوچی وی
تۆمهتبار ده کهیت؟). خوشکت بینه قای (کیۆن)ی توند گرت و گوتی: (نه ی
شهرانگیز! نه ی ناکهس به چه! کی داوای لی کردیت بیپریتتهوه؟). به لām کیۆن رهتی
کردهوه دان به هه له که ی خۆیدا بنیت و، ههردوو چاوه ره شه گه وره کانی به روخساری
زهرده له گه پراوییهوه ده بریسکانه وه، لیی پرسی و گوتی: (ده ته ویت له ناو نه م ژووره
ساردو سپه دا له سه رماندا به ریت پاش نه وه ی مندالی بووه؟).

پاش ماوه یه کی کهم کیۆن مالی به جی هیشته و رویشته هه ندیک پاره په یدا
بکات، ماوه ی چوار سال نه گه پرایه وه. کاتیک به دهستی به تال گه پرایه وه، ژنه کهت به
گه رمی پیشوازی لی کرد، به لām تیبینی کرد که کیۆن له و ماوه یه دا زۆر گۆپاوه،
نه گه رچی بووه ته گه نجیکی به هیژ، به لām چاوی وه ک جارن نابریسکیته وه، نا ئومیدی
به روویه وه ده بینرا. کاتیک ژنه کهت لیی پرسی بو کوی چوو بوو و چی کردو وه،
وه لāmی نه دایه وه و بزه ی نه که وته سه ر لیو، بو یه مه زنده ی کرد که دل ره قی جیهانی
ده ره وه ره فتارو ره وشته گۆر بییت.

له و شوینه ی که دار زه رده لووه که ی لی برایه وه، پاش بیست رۆژ دوا ی گه پانه وه ی
کیۆن، ژنه کهت به هه له داوان خۆی گه یانده کۆگه ی شارۆچکه که و ره نگی زه رد
هه له گه رابوو، بینیتی یاری ده کهیت، پیی را گه یان دیت که کیۆن تووشی رووداویک
هاتو وه داوای لی کردیت به په له بگه ریتته وه ماله وه، به لām تۆ سه رقالی یاری کردن
بوویت، بو یه داوات لی کرد نه و پیشته بکه ویت، به لām ژنه کهت هه ر پاوه ستابوو،
واقی ورمابوو که تۆ گو یی پی نادهیت، پاشان نه و هه سیره ی سه ره و نخوون کرد که
یاریه که تان له سه ر دانابوو و هاواری کردو گوتی: (گیان ده دات! ده بیته ئیسته له گه لم
بییتته وه!).

ژنه کهت به شیوه یه کی سه یر جوولایه وه تا پاده یه ک که به ره و مال ده هاتیتته وه
دلت گو شرابوو.

ژنه کهت که به ریگهوه پیشت کهوتبوو، هاواری کردو گوتی: (خیراکه! خیراکه!).
یه کهمین جاری بوو له ریشتندا پیش تو بکهویت. (کیون)ت بینی له شوینی دار
زهرده لوه کهدا راکشاوهو ده تلپتهوهو ده می کهف ده چهرینیت و زمانی شوړ بوو تهوه.
سهیری ژنه کهت کردو پیت گوت: (چییه تی؟). به لام خهم و په ژاره دایگرت بویه
نهیتوانی وه لامت بداتهوه.

ژنه کهت که (کیون)ی بهو شیوهیه بینی زور جار له بنکهی پولیس بانگ کرا، بهر
لهوهی هوی مردنه کهی ده ستینشان بکهن، دهنگویه که له گوندی ته نیشت
گونه که تانهوه بلا بوووه که به دهرمانی مارو میروو برای میرده کهی دهرمان خوارد
کردووه. خوشکه کهت به پرووی ژنه کهتدا هه لشاخاوه و نه ونده گریابوو هه ردوو چاوی
سوور بووونهوه، گوتی: (برا بچو که کهمت کوشت!).

ژنه کهت هیچ خوی تیک نه دا، کاتیک لیکول ره که کان لیان دپرسییه وهو گوتی:
(ته گهر لهو پروایه دان من کوشتوومه، له به ندیخانم توند کهن).

جاریکیان، ویستیان ژنه کهت بو مالوه بهیننهوه، رپتی کردهوه بنکهی پولیس
به جی بهیلپیت و داوای لی کردن له به ندیخانیه بنین. کاتیک گیشتهوه مالوه له
خهفت و په ژاره دا قژی خوی دهرنی و له سینگی خوی ده دا، یان ده چوه سهر
بیره کهو ناوی ساردی ده خواردهوه. لهو کاتانه دا سهرگردان به ته پوکهو کیلکه کاند
ده سوپایه وهو بانگی برا کهی ده کردیت و ده یگوت: کیون! کیون! ناگری په ریشانی له
سینهت گلپهی سهند ته نانهت جهستهت نه ونده گهرم بوو بهرگهت نه ده گرت. کیون!
بی دهنگی مردووان وا ده کات نه وانیه له ژیاندا ماون شیت بن.

نیسته له رادهی نهو ترسنوکییه ده گهیت بهرانبهر به ژنه کهت نواندووته، به
دریژیایی ژیانته هموو نازارو ژانه کانی خوت خستووته سهر شانی وی. کیون برای تو
بوو، به لام خه لکه هه ستیان بهوه کرد که پیویسته پرسهوه سهره خوشی له ژنه کهت
بکهن. کاتیکیش نه یویست لهو بارهوه هیچ بلپیت، له خوت دوور خستهوه.

نه گهرچی خهريك بوو له خهفته تاندا سوئی بیته وه، که چی ژنه کهت دهست و بردی کردو که سیکی دوزییه وه تا کیون به خاک بسپیریت. سالان تیپه پین، به لام هه رگیز پرسیاری ورده کارییه کانت لی نه کرد.

جاروبار پرسیاری لی ده کردیت: (ناته ویت بزانت له چ شوینیک نیژراوه؟).

به لام هیچ وه لامت نه ده دایه وه چونکه نه تده ویست هیچ شتیک بزانت.

(به چاوی سووک سهیری مه که له بهر نه وهی بهو شیوهیه کوچی دواپی کردووه ...

چونکه تو برای نه ویت. باوک و دایکی نییه، بویه ده بیست سه ری لی بدهیت.

هیواخوالم بتوانین سه ره نوئی له شوینیکی باش له گوپرستانی باوبا پیران بینیزینه وه).

به پرویدا هه لده شاخایت و ده تگوت: (بوچی پیویسته بزائم گوپی نه وه نه گریسه له

کوئییه؟).

جاریکیان که هه ردو وکتان به دریژیایی ریگه یه کدا ده رویشتن، ژنه کهت راوه ستاو

گوتی: (گوپره که ی کیون لی ره وه نریکه، ناته ویت برویت و سهیریکی بکهیت؟). به

روالته خوت وا پیشان دا که گویت له قسه کانی نه بووه. بوچی بهم شیوازه هه ستت

بریندار کرد؟ ته نیا بهر له دوو سال، له سالیادی مردنی (کیون) دا، ژنه کهت هه ندیک

خواردنی ناماده کردو بو سه ر گوپره که ی برد، کاتیک له ته پو لکه که دابه زی، نه وه ند

گریابو هه ردو و چاوی سوور بو بوونه وه.

مردنی کیون که سایه تی ژنه که تی گوپی، پاش نه وهی ئافره تیکی کامه ران و

پوو خوش بوو، چی دیکه پی نه ده که نی و بزهی نه ده هاتی. نه گه به راستی بزهی

به اتبایه، خیرا بزهی که ی نه ده ما. نه گهرچی راهات بوو هه رکه له سه ر نوینه که ی

پاکش ابایه یه کسه ر خه وی لی ده که وت، چونکه له بهر کارکردن له کیلگه زور شه که ت

و ماندوو بو بوو، که چی تیسته شه وان به سه ر ده بات و پیلووی چاو لیک نانیت،

ناشتوانیت به ناره زووی خوی بنویت تا کچه بچوو که که تان بووه ده رمان ساز هه ندیک

قالیومی بو ده ستنیشان کرد. ره نگه هه ندیک که بسوولی نه تهاوه له می شکی ژنه

بزربووه که تدا مابنه وه. پاش مردنی کیۆن دوو جار به خۆت ماله نوێه کهت نوژهن و دروست کرده وه، هموو شته کۆنه کانت له ناو برد، به لām ژنه کهت ته شته نیکله کهی پاراست نه وه که یه کیتک بییات، یان تیکه ل به شتی دیکه بییت و نه توانیت بیدۆزیتته وه. ته شته که یه که مین شت بوو له گه ل خۆیدا هینایه نه و خپوه ته کاتیسه ی ژیانتان تیدا به سهر برد تا خانووه که تان نوژهن کرده وه. کاتیک خانووه که ته واو بوو، بهر له وهی ههر شتیکی دیکه بکات، ته شته کهی هیناو له سهر ره فه کهی ماله نوێه کهی دانا.

تا ژنه کهت بزربوو، ههر گیز بیرت له وه نه کردبووه وه که بی دهنگیت سه بارهت به کیۆن ههستی بریندار کرده وه. له گه ل خۆتدا بیرت له وه ده کرده وه ده تگوت: قسه کردن سه بارهت به رابوردوو چی سوودیک ده به خشیته؟ کاتیک کچه کهت گوتی: (نوژدار ده لیت دایکت تووشی شوکیکی توند هاتوه. نایه شتی که له باره یه وه ههیه من نه یزانم؟)، سهرت له قانده وه وه رهت کرده وه.. کاتیک گوتی: (نوژداره که ده لیت پیشانی نوژداریتیکی سایکۆلۆژی بدهن)، قسه کهت پی بری و گوتت: (کی پیویستی به نوژداری سایکۆلۆژی ههیه؟). زۆر جار که به نیو سالدا ده چوویت (کیۆن) ت به یادوه ریبه که داده نا که پیویسته له یادی خۆتی ببه یته وه، ئیسته ههست ده کهیت که له بیرت چوو ته وه.. پاش نه وهی ته مه نی ژنه کهت گه نیشته په نجا سالی گوتی: (چی دیکه کیۆن له خه ونه کاغدا نابینم). وات ده زانی ژنه کهت چاک بووه ته وه له بهر نه وهی به خۆت ههستت ده کرد باشیت. له م سالانه ی دوا یه دا ژنه کهت سه ره له نوی دهستی به باسکردنی (کیۆن) کرده وه پاش نه وهی وات ده زانی که به ته واوه تی له یادی چوو ته وه.

شه ویکیان پیش چهند مانگی که، ژنه کهت هه ژان دیتییه وه بو نه وهی له خه وت هه لسینیته و پیت بلیت: (نایه ده زانیت نه گهر کیۆنمان بنارد بایه ته فیرگه ی ناماده یی، نه وه نه و کاره ی نه ده کرد؟)، پاشان به چرپه وه گوتی وه که بلیت له گه ل خۆی ده دویته:

(کاتیک میردم پی کردیت، کیۆن له هەر هه موو دلنه رمتر بوو له گه لم... من براژنی بووم، به لام ته نانه ت نه متوانی ره وانهی فیترگهی نامادهیی بکه م نه گهرچی له ناخه وه دهیویست نه و خه ونه به دی بهینیت).

هه ناسه یه کت هه لکیشاو که وتیته سه ر ته نیشته که ی دیکه ت، به لام ژنه که ت هه ر دریتۆهی به قسه کانی دا: (بوچی به و شیۆه یه جوولایته وه؟ بوچی ره وانهی فیترگه ت نه کرد؟ به زه بییت پیتا نه هاته وه کاتیک بینیت ده گریا چونکه زۆری هه ز لیبوو به چیته فیترگه؟ گوتی ریگه چاره یه ک ده دۆزیتته وه بو نه وه ی بتوانیت دریتۆه به خویندنه که ی بدات ته نیا نه گه ر نیمه باغخستایه ته به ر خویندن).

نه تویت له گه ل هیه چ که سینک باسی (کیۆن) بکه یت، چونکه هه ستت کرد مردنه که ی زامیکی قوولی له ناخدا دروست کردوویت هه رده م دیشا. نه گهرچی دار زه رده لووه که برایه وه، به روونی شوینی مردنه که یت له بیره و ژنه که تت ده بینی هه ندیک جار له و شوینه ی ده روانی. نه تده ویست که س برینه کۆنه کانت بکولینیتته وه، چونکه شتی له وه خراپتر له ژیاندا هه یه.

پاش بزربوونی ژنه که ت، نیسته بیرى لی ده که یتته وه که ده بوو نه و شه وه کاتیکی زۆر ترت له گه ل به سه ر به ردایه و قسه ت له باره ی (کیۆن) وه بو بکردایه. چونکه یادوه ری کیۆن هه ر له دلی ژنه که تدا به رجه سته بوو که تا ده هات خالی تر ده بوو. وای لیها ت نیوه شه وان ژنه که ت بیدار ده بووه وه و پایده کرده گه رماوه که و له به رده م ناوده سته که دا کړنووشی ده برد یان ده ستی بو پیشه وه دریتۆه ده کرده وه، وه ک بلینیت شتیک له خۆی دوور بخاته وه و هاواری ده کرد: (من نه مکردوه! من نه مکردوه!). نه گه ر پرسیارت لی بکردایه نایه مۆته که گرتوویه تی، به چاویکی خالی له ده ربرین تی ده روانیت وه ک بلینیت له بیرى چووبیتته وه چی به سه ره اتوه. نه م رووداوه زۆر جار دووباره ده بووه وه.

بۆچی بیرت له پرسى رۆيشتنى بهردهوامى ژنهكەت بۆ بنكهى پۆليس نه کردهوه
 له مەر کیۆن و نهو دهنگۆیهى له شارۆچکه که بلاوبوو بووه و گوایه وئ کوشتوویهتى؟
 بۆچی ته نیا نیسته دهرك بهوه دهكەیت که رهنگه پیوهندییهك له نیوان کیۆن و نهو
 ژانه سه ره دا هه بیئت که تووشی ژنهكەت ده بیئت؟ ده بوو ته نانهت بۆ جارێکیش سووه
 گویت لی بگرتایه و ریت بدابایه چی له دلدایه هه لیپرشتایه. ده بیئت نهو سالانهى
 ژنهكەت به بیی دهنگی به سه ری بردن پاش نه وهى سه بارهت بهو رووداوه سه رزه نشتیت
 کردو ریت نه دا ته نانهت قسه ی له باره وه بکات نه وه یش به ره و هه لدیری نازارو ژانى
 راپینچا. زۆر جار ده تبینی له شوینی خۆی وشک راوه ستاوه و وئلی و سه رگهردانی پیوه
 دیاره. ده یگوت: (بیرم ناکه ویتته وه چی ده کهم). نه گه رچی هه ندیک جار ژانه سه ره که ی
 نه وه نده توند ده بوو نه یده توانی ری بکات، نه یده ویست سه ر له نه خو شخانه بدات،
 له سه ره نه وه یش سوور بوو مندا له کان له مەر سه ر ئیشه که ی ناگه دار نه که یته وه و
 ده یگوت: (چی سوودیکى هه یه نه گه ر ناگه داریان بکه یته وه؟ نه وان به کارى خو یانه وه
 سه رقالن).

کاتیك هۆکاری نه خو شیییه که یان دۆزییه وه، پاساوی هیناییه وه و گوتی: (دوینی
 سه رم دیشا، به لام ته مرۆ به لام لی نییه!). نیوه شه ویك بینیت دانیشتووه، کاتیك
 کردته هه را، ره نگ و پرووی ژنهكەت چوون به رد سارد وه رگه راو پیی گویتیت: (بۆچی
 به درێژیی نه وه هه موو ساله له گه لم ماویتته وه؟). ویرای هه موو شتیك، که چی
 ژنهكەت سه لسه ی ناماده ده کردو قۆخی کیوی ژاپۆنی ده چنییه وه تا خو شاو ناماده
 بکات.. رۆژانی یه ك شه مووان، سواری ماتۆر سایکله که ت ده بوو و ده چوه په رستگه.
 کاتی دیکه یش، پیشنیازی ده کرد بچن له ده ره وه نان بخۆن، چونکه ناره زووی ده کرد
 خو اردنیکی ناماده کراو بخوات. نه ندامانی خیزان بیروکه ی نه وه یان تاوتوی کرد هه موو
 سه روته کانی باوبا پیران له یه ك رۆژدا تیکه ل بکه ن، به لام وئ گوتی نهو کاره نهو کاته
 ده کات که نۆره ی ژنه که ی هاینگ چوول دیت سه ره رشتی نهو سه رو تانه بکات،

پیداگیری له سهه نه وهیش کرد که به دریزایی ژیانی سرووته کانی به پرتوه بردووو تا زیندووو له سهه نه وهیش به رده وام ده بیت هر سرووته و له رژی خویدا به پرتوه بیات. و پرای نه وهیش ژنه کهت به پیچه وانهی نه ریته کانیه وه شتیکی له بارهی سرووته کانی باو با پیرانه وه له یاد ده چووو و چوار تا پینج جار ده گه رایسه وه شارۆچکه که، بۆیه تو گریمانه ی نه وهت کرد که نه وه شتیکی ناساییه و له ژیانی هه موو که سینکدا روو ده دات.

***

به ره به بیان زهنگی ته له فۆنه که لیتی دا. له م کاته دا؟ به دلێکی پر له هیواوه مایکرو فۆنی ته له فۆنه کهت هه لگرت.

(بابه؟)

کچه گه وره کهت بوو.

(بابه؟)

(به لێ؟)

(بوچی نه وهنده درهنگ ته له فۆنه کهت هه لگرت؟ بوچی مۆبايله کهت هه لته گرت؟)

(چی رووی داوه؟)

(زۆر سهیرم پی هات کاتیک دوینی ته له فۆنم بو مالی هایۆنگ چوول کرد ...)

بوچی گه راپوخته ماله وه؟ ده بوو ناگه دارم بکه یته وه. نابیت به م شیوه یه به ته نیا نیره

به جی به یللیت و وه لامی پیوه ندیه ته له فۆنیه کانیش نه ده یته وه).

رهنگه تازه به تازه کچه کهت زانیبیتی که گه راپوخته ماله وه.

(نووستبووم).

(نووستبوویت؟ به رده وام؟)

(له و پروایه دام).

۱۸۳ =====

(لهوئى به تهنيا چى ده كهيت؟)

(له مالهوه ده مينمهوه نه وهك بگه پيتهوه نيره).

كچه كهت بئى دهنگ بوو. توئيش تفت قوت داو ههستت كرد گهرووت وشكه.

(حهز ده كهيت منيش بيم بو لات؟)

له ناو هه موو منداله كانتدا (چاى هوئن)ى كچت چالاكانه و به گهرم و گورى به دواى ژنه كهتدا ده گه پيټ. رهنگه هوئى نه وهيش بو نه وه بگه پيتهوه كه هيشته مينردى نه كردوه. نه و فهرماسونه له يو كچون دؤنگ دوايه مين كهس بوو پيوهندي پيوه كردو پيئى گوت نافره تىكى بينيوه شيوهى له شيوهى ژنه كهى تو چوه. كوره كهت ريكلامى زؤرتري له رؤژنامه كاندا بلاوكرده وه. به لام زانيارى زؤرتان به دهست نه ده گه يشت. پؤليسيش گوتيان هه وئىكى زؤريان داوه به لام هيچيان پي ناكريټ تهنيا نه وه نه بيت چاوه پروان بن يه كيك پيوهنديان پيوه بكات، به لام كچه كهت هه موو شه وئىك نه م ژوورى پرووداوى له ناكاوى نه خوئشخانه و نه و ژوورى ديكهى به سهر ده كرده وه و هه موو نه خوئشكى بئى سهر په رشتيارو بئى خانه وادهى به سهر ده كرده وه.

(نا، مه يره وه، به لام نه گهر هه ر شتيكت بيست ته له فؤنم بو بكه).

(بابه، نه گهر به باشترى ده زانيت به تهنيا نه مينيته وه، بگه پيوه نيره. يان به

پووريم بلئى بيت له لات بمينيته وه).

دهنگى كچه كهت سهر ده هاته بهر گوئى، وهك بلئيت خوار ديبتييه وه، چونكه

ههستت كرد وشه كان تيكه ل و پيكه ل ده كات.

(شه رابت خوار دووه ته وه؟)

(تهنيا چهند په رداختيك)، پاشان خهريك بوو ته له فؤنه كه دا بجات.

تا بهر به يان ده خواته وه؟ خيرا به ناوى خوئى بانگت كرد، به دهنگيكي نزم وه لامى

دايه وه. ههستت كرد دهستت كه مايكروفي ته له فؤنه كهت پي گرتوه شيدار بوو،

ههردوو قاچيشت هاتنه له رزين، پاشان گوتت: (نه و رؤژه، داكت ههستى نه كرد كه

تەندروستی ئەوەندە باشە بتوانیت سەر لە سینۆل بدات. نەدەبوو برۆزین ... پۆزی
 پێشتر، سەری دیشا، سەری لەناو تەشتیکی پر لە سەهۆل داناو، ھەرکەستیک بانگی
 بکردایە گوئی لی نەدەبوو. شەوانیش دەمبینی سەری لەناو یەخچالەکەم، سەری زۆر
 دیشا. نەگەرچی لە یادی چوو بوو بەرچا نامادە بکات، کەچی گوئی پتووستە
 بچینە سینۆل لەبەر ئەوەی ئیو ھەمووتان چاوەرێتان دەکردین. دەبوو ئەو پۆشتنەم
 رەت بکردایەتەو. لەو برۆیەدام کە مێشکم خەریکە تێک دەچیت، چونکە تا دیت
 پیرتر دەم، چونکە خەریک بوو خۆم دلتیا دەکردەو کە ئەم جارە دەتوانین ناچاری
 بکەین لە سینۆل ببەینە نەخۆشخانە ... دەبوو دەستبەرداری ئەم ... ھەرگیز وەک
 نەخۆش ھەلسووکەوتم لە گەل نەکرد، چونکە ھەرکە گەشتینە سیۆل من پێشی کەوتم.
 ئەو نەریتە کۆنەم بەسەرمدان زالی بوو کە نەمتوانی وازی لی بەینم، ئەوەبوو ئەو
 پروداوہ قەوما). بەم شێوہیە ئەو وشانەت لە تەلەفۆنەوہ لەزار ھاتنە دەر کە
 نەتدەتوانی بە کچەکەتیاں رابگەینیت.

(بابە ...)

گویت لی گرت.

کچەکەت چەند وشەییەکی تێکەل و پێکەلی تەمومژاوی گوت: (لەو برۆیەدام
 ھەموویان دایکیان لەبیرکردووم. چونکە کەس پێوەندیمان پێوہ ناکات. نایە دەزانیت
 بۆچی ئەو پۆزە لەناکاو ژانەسەری گرت؟ چونکە بە چاویکی زۆر سووکەوہ مامەلەم
 لەگەل کرد. ئەو بە خۆی ئەوەی پێ رابگەیاندم).

(نایە دایکت ئەوەی کردووە؟)

(بەلی .. لەو برۆیەدا بووم کە ناتوانم بێم نامادە ی ناھەنگی پۆزی لەدایکبوون
 بێم، بۆیە لە چینەوہ تەلەفۆنم کردو پرسیری چاک و چۆنیم لی کرد. پێی گوتم لە
 پیناوی کورە بچوو کەیدا ھەندیک شەراب لە بوتلیک دەکات. تۆ بە خۆت دەزانیت
 ھەزی لە خواردنەوہیە. نازانم چی پالی پێوہ نام، چونکە بابەتە کە ئەوەی نەدەھینا،

به لّام توورپه بووم چونکه لهو پروايه دام که پټويسته واز له خواردنه وه بهيټيت ... دايکم شهرايی ناماده کرد چونکه کورپه بچوکه کهی هزی لی ده کات، بویه به دايکم گوت: نهو بوتله قورسه مبه. نه گهر سه رخوش بوو و ههراو هورايه کی نايه وه، نهو کات تو ده بيته هوکاري نهو هه ليه، بويه، تکايه بهرانبهر نهو بابه ته زيره کانه بچوولتيوه. دايکم به لاوازيه وه گوتي: راست ده کهيت. پاشان گوتي ده چيته شاروچکه که کيکی برنج ده هيټيت. وي کيکی برنج بو رُوژی له دايکبوونی تو ناماده ده کات، بويه پيم گوت هه رچونیک بووه کهس نهو کيکه ناخوات، نيمه ده بيهينه وه ماله وه و له ناو يه خچالی داده نيټين. داوايشم لی کرد وه ک نافره تيکی لاديسي نه زان نه جوولتيته وه و به بی نه وهی هيچ شتيک له گه ل خوی ببات و بچيته سيټول. پرسيايی لی کردم نايه به راستی کيکی برنج که له ناو يه خچال داده نيټيم، پيم گوت کيکم هيه سي سالی به سردا تيپه ريوه، بويه دهستی به گريان کرد. پيم گوت: دايه، بوجی ده گريت؟ پي گوتم: ناي چند بی قيمه تيت! هه موو نه وهم پی گوت بو نه وهی کاره کهی بو ناسان بکه م. کاتيک پی گوتم بی قيمه ت، لهو پروايه دام که ميک شيتايه تی گرمی، گه رماکهی (په کين) یش قوره کهی نه وهندهی ديکه خه ستر کرد، بويه توورپه بووم و گوتم: باشه، هيوادارم شادومان بيت چونکه کچيکی بی قيمه ت هيه! باشه، من بی قيمه تم! نهو کاته ته له فونه کم به پرودا داخست).

بی دهنگ برويت.

(دایکم هز ناکات کهس به سهریدا هه لشاخيټ ... به لّام زور جار به پرويدا هه لشاخاوين. ويستم ته له فونی بو بکه م و داواي لیبوردنی لی بکه م، به لّام به هوی سه رقالبوونم به زور شته وه له يادم چووه وه. چونکه شتم ده خواردو سه يری ديمه نی جوانم ده کردو له گه ل خه لک ده دوام، نه گهر ته له فونم بو بکردابايه و داواي لیبوردنم لی کردابايه، نه وه نهو ژانه سه ره توندهی نه ده گرت ... نهو کات ده يتوانی پيترا بگات و سواری ميټرۆکه بيټت.

كچه كەي لە پرمەي گرياني دا.

(چاي هۆن!).

كچه كەت بئ دەنگ بوو.

(دايكت زۆري شانازي پتوه دەكرديت).

(چي؟).

(نەگەر رۆژنامە وینەكەي بلاويكر دايتهوه، دەينووشتاندهوهو لە ناو جانتاي دەناخني و زۆر جار دەريدههيناو ليبي دەرواني. نەگەر ناسياويكي خويشمانی لەشارۆچكه كه بيينيایه وینەكەي دەردەهيناو لە بەردەميدا شانازي پتوه دەكرديت).
(نەگەر يه كيك پرسياياري لي بكر دايه كارو پيشهت چييه ... دەيگوت كتيب دەنووسيت. دايكت داواي لە كچيک لە خانەي بي سەرپەرشتان لە ناماسان دۆنگ كردهبوو كتيبه كەتي بۆ بخوينتتهوه، چونكه ناوونيشاني كتيبه كاني دەزانيت. كاتيک نەو كچه كتيبه كەتي بۆ دايكت خويندبووهوه، گەشابووهوهو بزەي هاتبووويه. بەم شيويه هەر شتيك رووي داييت، نەوه دەبييت داهيناني خۆت لە نووسيندا پەره پي بدەيت. من رۆژگاري ژياني خۆم بەسەر برد بي نەوهي قسه لەگەل دايكت بكم، بەو شيويه هەلەكەم لە دەست چوو، چونكه وام دەزاني وي لەوه دەگات من بير لە چي دەكەمهوه. من نيسته هەست دەكەم كه دەتوانم هەموو نهيئييه كاني ناخم بدرکينم، بەلام كەس نەماوه گويم بۆ شل بكات. چاي هۆن؟).

(بەلي؟).

(تکايه ناگەت لە دايكت بيت).

(مايكرۆفۆنەكەت بە گویتتهوه نووساندو گویت لە گرياني كچه غەمبارەكەت گرت. هەستت كرد كه فرميسكه كاني خەريكن بە تيلي تەلەفۆنەكەدا چۆراوگە ببەستن و دەم و چاوت بە فرميسك تەر بووه. نەگەر هەموو خەلك راستيي ژنەكەتيان لەبير بچيتهوه، نەوه كچه كەت نەوهي لە يادە كه دايكي بە هەموو ئارەزوويه كەوه ژياني خۆش دەويست و تويش خۆشت ويستبوو.

كۆتايى تەزىيىك لى دارگون

باش نۆ مانگ دوای بزر بوونى دايكت

تۆ ئىستە لى ئىتاليات، لى سەر پاچىنە يە كى مەرمەر دانىشتوويت دەروانىتە
گۆرەپانى سانت پىتەر لى فاتيكان و لى پەيكەرى مىسرى دەروانىت. رېبەرى
گەشتىارى ئارەقە بە لاجانگىدا دىتە خوارەو و ھاوار دەكات: (لىرەو وەرن)،
خەلكە كە لى گروپە گەشتىارىيە كەت بەرەو خوارەو لى پاچىنە كە رېنوئىنى دەكات كە
شوينىكى سىبەر لى نريك گۆزە گەرەكانى دار سنۆبەرە كاندا ھەيە، (رېمان نادەن لى
مۆزەخانە كە يان لى كاتدرائىيە كە قسە بىكەين، بۆيە، لى گرنگىرەن شوئىنەوارەكانى ناو
مۆزەخانە كە تان ئاگە دار دەكە مەو بەر لى لى بىچىنە ژوورەو، مايكروڧوئنتان
بە سەردا دابەش دەكەم، تكايە لى رېگە لى نەو مايكروڧوئنانەو گويىم لى بگرن).

مايكروڧوئنە كە وەر دەگىت، بە لى لى گويى ناكەيت، رېبەرى گەشتىارى درىژە بە
قسەكانى دەدات و دەئىت: (نەگەر لى مايكروڧوئنە كەو گويىتەن لى شتىك نەبىت، نەو
دەگەيەنەت كە زۆرم لىو دەورن. خەلكىكى زۆر لىو دەبن بۆيە ناتوانم. ئاگەم لى ھەر
ھەمووتان بىت. من تەنيا دەتوانم بە شىوئەيە كى گونجاو رېنوئىنىتەن بىكەم كاتىك لىو
نريك بن كاتىك گويىتەن لى دەنگم دەبىت).

پرو دەكەيتە شوئىنى دەست شوشتن و مايكروڧوئنە كە بە ملتەو شۆر بوو تەو،
ئەندامانى گروپە كەت بە سەرسورمانەو تىت دەروانن، دەستت لى دەستشۆرە كە
دەشۆيت، كاتىك جانتاكەت دەكەيتەو تە دەستسەرە كەت دەر بېھىت و دەستت
بىرپىت، نەو كات نامە كە لى خوشكت لىو جانتاكەدا دەبىنەت نووشتىنراو تەو، نەو
نامە لى بەر لى سى رۆژ لى سندووقى پۆستە لى بەردەم ئەپارتمانە كەت دەرھىنە، كاتىك

لەگەڵ یوو بین شاری (سینۆل) ت بەجی هیشت. بە یەك دەست جانتای گەشتەكەت
 گرتبوو كاتیك لە دەرەوێ دەرگە ی ماله كەت راوەستابوویت و ناوی خوشكەكەت
 لەسەر زەرفەكە خویندەو. ئەو یەكەمین جارە نامە یەكەت لە خوشكەكەتەو پێ
 دەگات، نامە یەكە بە دەست نووسراو نەك بەپۆستی ئیلیكترۆنی. لە خۆت پرسی
 پێویستە بیکەیتەو، بەلام تەنیا هاویشتە ناو جانتاكەتەو، بێت لەو كەردەو كە
 پەنگە خویندەوێ پێت نەدات لەگەڵ یوو بین سواری فرۆكەكە بیت.

لە شوینی دەست شوشتنەكە دێتە دەرەوێ لەگەڵ گرووپەكە دادەنیشیت، لە
 جیاتی ئەوێ مایكروۆفۆنەكە بەكار بهینیت، نامەكە ی خوشكەكەت دەرەهینیت و
 ماوە یەك دوودل دەبیت پاشان زەرفەكە دەكەیتەو.

خوشکی خۆشەویستم

كاتیك چووم سەرم لە دایكەم دا، راستەوخۆ پاش ئەوێ لە ئەمەریكا گەرامەو،
 دەرەختۆكە یەكی بەرسمۆنی دامی دەگەیشتە هەردوو ئەژنۆم. چوومە مالهو بۆ
 ئەوێ شتەكانم ببەم كە لەوێم بەجی هیشتبوون، دایكەم بینی لە تەنیشت
 ئەنبارەكەو پاكشاو، لەوێ كە یەخچالەكەو هەندێك شتی دیکەم دانابوو. لەوێم
 بینی كەوتوو و پەل و پۆی سربوو. پشیلەكانی دراوسێكان كە راهاتبوو خواردنی
 دەدانی لە نزیکییەو گرمۆلەیان بەستبوو. كاتیك پامژەند چاوی كردهو وەك بلیت
 لە خەو بیدار ببیتەو، تیی پوانیم و بزە یەكی هاتی و گوتی: (ئە ی كێژە بچوو كە
 خۆشەویستەكەم، تۆ لێرەیت!)، دایكەم پێی گوتم كە هیچی نییە، بەلام تەنیا نیستە
 دەزانم كە بوورادەتەو، كەچی لەگەڵ ئەویشدا پێداگیری لەسەر ئەو دەكرد كە
 هیچی نییە و بۆ ئەو چوو تە لای ئەنبارەكە تا خواردن بە پشیلەكان بدات. دایكەم
 هەموو ئەو شتانە ی لەوێم بەجی هیشتبوون كاتیك چوومە ئەمەریكا هەمووی
 پاراستبوون، تەنانەت دەستكێشە لاستیکەكە كە پێش ئەوێ بڕۆم پێم گوتبوو

به کارى بهیښت. پى گوتم خهريك بوو له كاتى سرروتيكى باوبايراندا كووكه ره
غازييه بچووكه كه به كاربهیښت، به لآم به كارى نه هیڼا. كاتيک لىم پرسى بؤچى
گوتى: (بؤ نه وهى كاتيک گه رايته مال هوه هموو نهو شتانه ت راده ست بکه مه وه وه
چون به جيت هیشتوون).

كاتيک هه موو شته كانم خسته ناو لؤرييه كه وه، دايكم دره ختوکه كه
(به رسي مۆن)ى به دهسته وه بوو و له پشتى مال هوه هات لهو شوينهى گؤزه كانى لى
داناوه، شهرمه زارى پتوه دياره. ره گه كانى دره ختوکه كه پر له خوډ بوون و به
كيسه يه كى نايلون پيچرا بوونه وه. دايكم به تاييه تى بؤ نه وهى كرپبوو تا له ناو
حه وشه ي مال ه نوپكه ماندا بيچينم، به لآم بينيم زؤر بچووكه تا راده يه كه نهو پرسياره م
كرد نهى نه مه كهى به رده گريت. نه وهى راستى بيت نه مويست له گه ل خو مى ببه م،
چونكه ني مه له خانوويه كه نيشه جى ده بووين هه وشه ي هه بوو، به لآم خانووى خو مان
نه بوو، له خو م ده پرسى كى خزمه تى بكات. دايكم بى روكه كانى خو يندمه وه وه گوتى:
(من دووپاتى ده كه مه وه كه نهو دره ختى (به رسي مۆن)ه به م نزيكانه به رده گريت،
چونكه ساله كان خيرا تيده پهرن).

تاره زووم نه ده كرد ببه م، به لآم دايكم گوتى: (من ده مه وي ت ببه يت تا له بيرت
نه چمه وه پاش نه وهى ده مرم كاتيک به رو بوومى لى ده كه يته وه).

دايكم زؤر باسى مردنى ده كرد. تۆ ده زانيت ماويه يه كى زؤر نه م چه كهى به كار
ده هیڼا، چونكه ته نيا چهك بوو به ده ستييه وه كاتيک مندا له كانى نه يانده ويست
كارىك بكن كه وى ده يويست بيكهن. به لآم نازانم نه وه له كه يه وه ده ستي پى
كردوه. چونكه واى لى هاتبوو، هه ركاتيک بمانويستايه شتيك بكه ين و وى په سهندي
نه كردايه، ده يگوت: (كاتيک ده مرم نهو كاره بكنهن). دره ختوکه كهى (به رسي مۆن)ه كه م
له ناو لؤرييه كه دا هي نيايه سينول، نه گه رچى له وه دلنيا نه بووم كه ده ژيت. ره گه كانيم
تا نهو قوولا ييه ي دايكم بؤى ده ستنيشان كردبووم له ناو خاكدا چه قاندا، دواتر كاتيک

دایکم هاته سینۆل، پتی گوتم که زۆر له پتیوست له تهنیشت شووره کهوه چاندوومه، بۆیه پتیوسته بۆ شوینیکی دیکه ی بگویمهوه، زۆری پیداگیری لی ده کردم نه و نه که تهواو بکه، منیش پیم گوت جیبه جیم کردوو نه کهرچی جیبه جیشم نه کردبوو، چونکه دایکم دهیویست بیبه مه شوینیکی بهتالی ناو حهوشه که له بهر نه وهی نیازم هه بوو درهختیکی گه وره تری لی بچینم نه کهر پارهی کی باشم پاشه کهوت کردو توانیم نه م خانوو بکرم. له و پروایه دا نه بووم که نه و درهخته بگویمهوه که ته نیا چهند گه لایه کی هه یه و نیسته به ئاسته م ده گاته لای ناوقه دم، به لام پیم گوت که دهیگویمهوه. بهر له وهی بزربیت، له نا کاو دهستی به وه کرد رۆژانه ته له فۆنی بۆ ده کردم و لیتی ده پرسیم: (درهختی به رسیمۆنه کهت گواسته وه؟)، منیش پیم ده گوت: (دواتر دهیگویمهوه).

ته نیا دوینی تاکسییه کم به کری گرت و منداله کم به کۆله وه گرت و چوومه سوو نۆرهنج تا په بین بکرم و له و شوینه ی دایکم ناماژه ی پی کرد چالیکم هه لکه ندو درهختۆکه ی (به رسیمۆن) ه که م بۆ گواسته وه. به دریژایی ژیانم هه رگیز هه ستم به گونا نه کردوو کاتیك به گویم نه کردو نه مویست نه و درهختۆکه بگویمهوه وه له شووره که ی دوور بجه مه وه، به لام نیسته سه رم سوپرماوه. چونکه کاتیك سه رده تا درهختۆکه کم هینایه ئیره ره که کانی لاواز دههاتنه پیش چاو تا راده یه که هه ر تیم دهروانی و گومانم له وه ده کرد بتوانیت هه رگیز گه شه بکات، به لام کاتیك سه رله نوئ هه لمکه ندوه بۆ نه وه ی بیگویمهوه، ره گ و رهیشه کانیم بینی چوو بوونه ناو یه کدی داو تیکنالابوون و به قوولایی خاکدا رۆچوو بوون، بۆیه نه و سووربوونه ی له ده سته ردار نه بوونی ژیان له م زه وییه وشکانییه دا کاری تیکردم. تۆ بلیت مه بهستی له وه ی نه م درهخته ی پی دام نه وه بوویت وام لی بکات چاودی ری گه لاکانی بکه م که زۆرتر ده بن و قه دیشی گه وره تر ده بیت و پتر ده چه سپیت؟ تۆ بلیت ویستبیتی فی ری نه وه م بکات بایه خیکی تهواوی پی بدهم تا به رو بوومی کۆششی خۆم ببینم؟ یان ره نگه پاره ی

تهواوی نه بوویت درهختیکی گه وره تر بکریت. بو په که مین جار بوو ، ههستم کرد که ناتوانم دهستبهرداری نهو درهخته بیم و، هیچ گومانیکم لهوه نه ما که بهر ده گریت و گه شه ده کات.

نهو کاتت له یاده کاتیک داوات لی کردم له شتیکت له بارهی دایکمه وه ناگه دار بکه م که جگه له من و تو کهس نایزاینت؟ من پیم گوتیت من شتیکت له بارهی دایکمه نازانم و هه موو نهو شته ی دهیزانم نهو یه که بزر بووه. نیسته شته که به لای منه وه هیچ جیاوازیه کی نییه، من نازانم نهو هیزو توانایه ی له کویوه هیئاوه؟ بیری لی بکه ره وه، دایکمان شتی نهو توئی کردوو یه کهس به تاک و ته نیا ناتوانیت به خوئی بیانکات. لهو بروایه دام بویه له ناخوه پتر به تال بووه. تاکامیش گه یشته نهو راده یه نه توانیت مالی منداله کانی بدوژیته وه.

من نیسته ههست به راسته قینه یی خۆم ناکه م له کاتیکدا هه موو پوژیک خواردن ده ر خواردی منداله کانم ددهم و قویان شانه ده که م و ره وانهی فیرگه یان ده که م، له گه ل نهو هیشدا توانای نهو هم نییه ته نانهت به دوا ی دایکدا بگه ریتم که بزر بووه. تو پیت گوتم که من له دایکه لاهه کانی نه م پوژگار ه جیاوازم و من هه ندیک لهو خه سله تانه م له دایکمه وه وه رگرتوه، به لام خوشکم هه رچییه ک بکه م، لهو بروایه دا نیم بتوانم له دایکم بکه م. له وه تای دایکمان بزر بووه، زور جار بیر ده که مه وه: نایه کچیکی ره وشت به رزی دایکی خۆم بووم؟ نایه ده توانم هه مان نهو قوربانیا نه ی دایکم له پیناوی مندا داویه تی منیش له پیناوی منداله کاندا بیانده م؟

من یه ک شت ده زانم نهو ییش نهو یه که چهنده ییش هه ول بده م ناتوانم نهو شتانه به دی به یتم که دایکم به دی هیئاون، چونکه کاتیک خواردن ده ر خواردی منداله کان ددهم ههست به بیزاری و شه که تی و ماندوو بوون ده که م وه ک بلیت باریکی گران بن له سه ر شانم. من منداله کانی خۆم خوش ده ویت و ههست به کاریگه رییا ن ده که م له ژیاغداو ده پرسم: به راستی نهوانه مندالی منن و من هیئاومن؟ به لام ناتوانم هه موو

ژیانی خۆمیان پی ببه خشم وهك دایکم له پیناوی نئمه دا کردوو بهتی، من هیوا ده خوازم منداله کانم خیرا گه وره بن و ههست ده کم به هوی منداله کانمه وه ژیانم په کی که وتوو وه چاوه پروانم تا منداله که که مێک گه وره ده بیته بۆ نهوی رهوانه ی خانه ی رژانی بکه م، یان دایانیککی له ماله وه دا بۆ ذابین بکه م تا بگه رپیمه وه سه ر کاره که م. من ده مه ویت نه و کاره بکه م چونکه ده مه ویت ژیان ی خۆم بگوزه ره نیم. کاتیک به رانه بر به خۆم ده رکم به وه کرد، له خۆم پرس ی چۆن دایکم توانی به و شیوه ی بچوولیتسه وه. بۆیه بۆم ده رکه وت که من به باشی دایکم نه ناسیوه. نه گه ر بلین که ته نیا ره وش ی ناله باری ناچاری کردوو به رمان لی بکاته وه، که واته چۆن توانیمان دایکمان به وه دابنن که ته نیا دایکمانه و هیچ لایه نیککی دیکه له ژیانیدا نییه؟ دایکایه تی خۆم رینگه ی نه وه ی لی نه گرتووم که هیوا و ناواتی نه وتۆم هه بیته که هی سه رده می مندالیه تی و لایه تی خۆم و هیشه به دی نه هاتوون. دایکمان هه لی بۆ نه ره خسا خه ونه کانی لایه تی خۆی به دی به ییت و به ته نیا رووبه رووی نه وه هه موو نه داری و غه مگینی و ناتومیدیه بیته وه که نه و رژگار به سه ریدا سه پاندبوون و، له ژیاندا دووچاری به ختی ره شی خۆی بووه وه و به یی ده نگ ی به ده ستی نازارو نه شکه نجه وه نالاندی، به لām هه وللی دا به سه ر دژواریه کاند زالی بیته و تا راده یه کی زۆر ژیان ی خۆی بگوزه ره ییت و به گیان و به جهسته خۆی کرده قوربان ی بۆ منداله کانی. تۆ بلینت بۆچی هه رگیز بیرم له خه ونه کانی دایکم نه کرده وه؟

ویستم روومه تی خۆم له و قۆرته دا بنیژم که بۆ دره ختی به رسیمۆنه که م هه لکه ندبوو. نه گه ر من نه توانم ژیانیک وهك ژیان ی دایکم بگوزه ره نیم، نه ی وئ چۆن ناره زوی کردوو نه و ژیان به گوزه ره ییت؟ چۆن نه و بیرۆکه یه م به مێشکدا تینه په ری کاتیک له گه لمان ده ژیا؟ وه لām ی نه م پرس یاره م لا نییه، نه گه رچی من کچی ویم و نزیکترین که سی ویم. تۆ بلینت چه ندی له ناو نه ناسیاواندا هه ست به گو شه گیری

کردییت؟ چند کاریکی نابه جینه که هه موو ژیانی خوئی له پیناوی نیمه دا به سه بر برد
که چی که سیک له نیمه نه بوو لیتی بگات؟

خوشکی خوشه ویستم، لهو پروایه دایت جاریکی دیکه نه گهر بوو رژژیکیش بووییت
له نیوان خو ماندا بیبینینه وه؟ تو بلییت ژیان نه وه له م پی ببه خشیتته وه که له
دایکم بگم و گوئی له چیرۆکه کانی بگرم و سه بارهت به له ده دستچوونی خهونه
کۆنه کانی که له شوینیکی په ره کانی رژژگاردا شار دوونییه وه دلئی بده مه وه؟ نه گهر
ژیان ته نیا چند کاترمی ریک هه لم بوو دهره خسی نییت، نه وه پیم ده گوت که من هه موو
نه و قوربانیانم خوش ده وییت که پیشکه شی کردوون و دایکم خوش ده وییت که به
خوئی توانیویه تی هه موو نه و کارانه بگات و ژیانی ویم خوش ده وییت که کس له
یادی نه ماوه و زۆری ریز لی ده گرم.

خوشکم تکات لی ده کم، له گهران به دواي دایکدا ناو مید مه به. تکایه
بیدۆزه ره وه.

ده بییت خوشکت نه یه توانی بییت به رواری رژژه که یان رسته یه کی مالئاوایی
بنووسییت، چونکه نامه که چند په له یه کی باز نه یی تیدایه وه ک بلییت فرمی سک بن و
له کاتی نووسی نی نامه که دا رشتوونی. به چاو له و په له زهردانه ورد ده بوویته وه
پاشان نامه که ت نووشتانده وه بو ناو هه گبه که ت گپرایه وه مه زه نده ی نه وه ت کرد که
منداله بچوو که که ی خوشکه که ت که رهنگه له ژیر میزه که دا شتیکی له عهرد
هه لگرت بیته وه و خوار دبییتی له کاتی کدا خوشکت نامه که ی ده نووسی، به په شوکاوی
لیی نزیک بوویته وه و خوئی به جله کانیدا هه لواسی بییت و دهستی به چرینی
گۆرانیه کی مندالانه کرد بییت. ههروه ها مه زه نده ی نه وه یشت کرد خوشکیشت تی
روانیوه و گۆرانیه که ی بو ته و او کردووه، و پرای نه و درژییه ی به روخسارییه وه بووه.
ده بییت نه و منداله بچوو که که ناشییت له ههسته کانی دایکی گه یشت بییت بوئی

پینکه نیبیت و دریژدی به گۆرانیه کهی داوه لای خۆیه وه شهویش چاره‌روانی خوشکه کهتی کردوه گۆرانیه کهی بۆ ته‌واو بکات. ده‌بیت خوشکه کهت نه‌یتوانیبیت پاشماوه‌ی نامه که ته‌واو بکات، چونکه منداله که که خۆی پیندا هه‌لواسیوه که وتبیتته سهر عهرد و سهری بهر عهرده که که وتبیت و گریابیت و بیزارانه و به ده‌نگی بهرز له پر مه‌ی گریان‌ی دابیت و، خوشکه که‌یشته په‌له‌یه‌کی شینی به پیسته ناسکه که‌ی منداله که‌یه‌وه بینیبیت و نه‌و فرمی‌سکانه‌ی رشتبیت که ماوه‌یه‌کی زۆره گلی داونه‌ته‌وه.

نامه کهت نووشتانده‌وه و له‌ناو هه‌گبه کهت ناخنی، ده‌نگی حه‌ماسیانه‌ی ریبه‌ری گه‌شتیاریه که له‌گویتدا زرن‌گایه‌وه کاتیک گوتی: (نه‌وه‌ی له‌م مۆزه‌خانه‌دا جیی سه‌رنج بیت تابلۆ که‌ی مایکل نه‌نگلۆیه که به بنمیچی په‌رستگه‌ی (سیستین) ه‌وه نه‌خشیراوه له کۆتایی ته‌م گه‌شته‌دا ده‌بینن. هونه‌رمه‌ند مایکل نه‌نگلۆ ماوه‌ی چوار سال له‌سهر نه‌سکه له دانیشتبوو بۆ نه‌وه‌ی نه‌و تابلۆیه بکی‌شیت. له کاتیک‌ی دواتری ژیانیدا، چاوی کز بوو تا راده‌یه‌ک نه‌یده‌توانی یارمه‌تی بدات شت بخوینیتته‌وه، یان وینه‌ی پی بینیت ته‌گه‌ر له‌مال نه‌چووبایه‌ته دهره‌وه. تابلۆ دیواره‌ندیسه گه‌چینه‌کان له‌چه‌سپی کلس دروست ده‌کران، بۆیه ده‌بوو زوو ته‌واویان بکه‌ن بهر له‌وه‌ی گه‌چه‌که وشک ببیتته‌وه. ته‌گه‌ر نه‌یان‌توانیبایه له‌رۆژیکدا کاریک ته‌واو بکه‌ن، که زۆر جار مانگیکی ده‌خایاند، نه‌و کات گه‌چه‌که وشک ده‌بووه‌وه و ده‌بوو سه‌رله‌نوئ له‌سه‌ره‌تاوه ده‌ست پی بکه‌نه‌وه. ده‌بوو به‌و شیوه‌یه بۆ ماوه‌ی چوار سال خۆی به بنمیچه‌که‌وه هه‌لواسیت، جا بۆیه شتیکی ناساییه تا له‌ژیاندا ماوه به ده‌ستی ژانه پشت و ژانه مله‌وه بنالینیت).

دوايه‌مین شت که له‌فرۆکه‌خانه نه‌نجامت دا پیش نه‌وه‌ی سواری فرۆکه‌که که ببیت، نه‌وه‌بوو به ته‌له‌فۆن پیوه‌ندیت به باوکتته‌وه کرد. پاش نه‌وه‌ی دایکت بزربوو، باوکت هه‌ندیک له‌ماله‌وه هه‌ندیک جار له‌سینۆل ده‌ژیا، به‌لام له‌به‌هاردادا به ته‌واوه‌تی

گه پرایه وه ماله وه. باوکت پاش یه که مین لیدانی زهنگی ته له فۆنه که مایکرۆفۆنی ته له فۆنه که ی هه لده گرت و ناوی تۆی ده هیئا ته نانهت پیش نه وه ی پیی بلیت که تۆ ته له فۆنی بۆ ده که یت. دایکیشته نه و به هره ی هه بوو، چونکه زۆر جار که گیا و گۆله ی له ناو باخچه ی گۆله کان بژار ده کردو ته له فۆنه که لیتی ده دا به باوکی ده گوتیت: (وه لآمی ته له فۆنه که بده وه .. نه وه چای هۆنه!)، نه گهر لیتی پرسیبایه چون ده زانیت وئ ته له فۆن ده کات، شانی هه لده ته کاندو ده یگوت: (من ته نیا ده زانم و بهس ...). باوکت، پاش نه وه ی به پیی دایکت له ماله وه ده ژیا، له یه که مین زهنگ لیدانه وه ده یزانی کئ ته له فۆن ده کات. به باوکت راگه یاند که ناتوانیت تا ماوه یه ک پیوه ندی پیوه بکه یت له بهر نه وی نازانیت چ کاتیک به ناگه یه تا له رۆماوه ته له فۆنی بۆ بکه یت، باوکت له ناکاو پیی راگه یاندیت وه ک بلیت باش گوپی لیت نه بوو بیت که ده بوو پیی به دایکت بدایه نه شته رگه ری هه و کردنی سینۆسه کانی لووتی بکر دایه .

به ده نگیککی ناجۆر پرسیارت کردو گوتت: (نایه دایکم لووتیشی دیشا؟)، باوکت گوتی کاتیک وهرز ده گۆرا دایکت نه یده توانی به هۆی کۆکه وه بنویت، گوتیشی: (هه لکه له منه وه بوو. دایکت نه و کاته ی نه بوو ناگه ی له خۆی بیت، هه موو نه وه یش به هۆی منه وه بوو). نه گهر له ههر رۆژیکی دیکه دا بووایه ده تگوت: (بابه، هه لآی کهس نییه)، به لآم نه و رۆژه نه تتوانی خۆت رابگریت و نه و وشانهت له زار نه یه نه ده رو بی بیر کردنه وه گوتت: (به لآی، هه لآی تۆ بوو). له و سه ره وه باوکت به ناسته م هه ناسه یه کی هه لکیشاو نه یزانی تۆ له فرۆکه خانه وه ته له فۆنی بۆ ده که یت.

پاش بی ده نگیه کی دریژخایه ن گوتی: (چای هۆن!).
(به لآی).

(چی دیکه دایکت له خه وندا نابینم).
تۆیش هیچت نه گوت.

باوکیشت تۆزیتک بی دەنگ بوو و دەستی به گێرانهوهی سەرگوزەشتهگەلی
 رۆژگاری رابوردوو کرد و گوتی رۆژتیکیان ماسییەکیان لی نابوو که هایۆنک چوول بۆی
 ناردبوون، دایکت سەرکه تووریککی به گەلای سەوزەوه له باخچهکە ی تەنیشت
 تەپۆلکە که هەلکەندبوو، شوستی و له خۆل و قورپی پاک کردەوه و توونکی گرتەوه و
 قاز قازی کردو له بنهوهی مەنجەلهکە ی دانان، پاشان ماسییەکە ی لەناو مەنجەلی
 هەلما لینا، لەبەر ئەوهی ئەوەند سەلەسە ی بەسەر ماسییەکە دا کرد ماسییەکە سوور
 وەرگەرا. دایکت پارچەیهکی گەوره ماسییەکە ی دەست دایه و لەسەر قاپه برنجە
 تاییهتەکە ی باوکتی دانا. باوکت له پرمە ی گریان ی دا له کاتی کدا بیری کهوتەوه که
 رۆژتیک له رۆژانی بههار هەردووکیان پیکهوه شیوی نیوه رۆیان خوارد، ئەو شیوه ی
 بهیانی لی نابوو و هەردووکیان پیکهوه سەرخهویکی پاش نیوه رۆیان شکاند.
 گوتیشی ئەو کاتە هەستی به تام و چیژی ئەو شادومانییه نە کرد. هەر وه ها گوتی:
 (به هۆی دایکتەوه هەست دەکەم تاوانبارم، چونکه به دەستی نەخۆشییه که مەوه
 دەمنالاندو سکالام بوو)، ئەمەیش تەواو راسته، چونکه باوکت زۆربە ی کاتی خۆی
 بهو شیوهیه بهسەر برد، یان له مالهوه نەبوو، یان لەسەر جینگه کهوتبوو، هەرچی
 نیستیه وای لیها توه له هەموو ئەو کارانە ی پەشیمان بووه تەوه که کردوونی.
 (کاتیک نەخۆشی زەفەری بۆ دەهینام، بهو شیوهیه نەخۆشی زەفەری بۆ دایکیشت
 دەهینا).

تۆ بلیت لەبەر نەخۆشی باوکت بوویت دایکت له دەستی نەخۆشییه کانی خۆی
 سکالای نەدە کرد؟ ئەرکی بایه خدان و خزمەتکردنی ئەندامانی دیکە ی خیزانه که وای
 له دایکت پیویست دە کرد که سیك بیّت که نابیت نەخۆش بکهویت. کاتیک تەمەنی
 باوکت گەیشته پەنجای سالی، دەستی به به کارهینانی دەرمانی نزمکردنەوه ی فشاری
 خوین کردو جەگەکانی دیشان و چاوی کزبوو. بهر له وه ی راسته وخۆ دایکت بزرییت،
 بۆ ماوه ی سالیك بوو باوکت زنجیره نەشتهرگه ریه کی ئەژنۆی کردو نەیشیده توانی

میزبکات، بویه نهشته رگه ری گلاندی پروتستاتی کرد. پاشان تووشی سه کتهی ده ماغیش هات. بهم شیویه له مارهی یهک سالدا باوکت سی جار له نه خوشخانه خهویتر او هه جارهی پازده رۆژ، یان مانگیك له نه خوشخانه مایه وه. هه رکاتیك باوکت له نه خوشخانه بجهویترایه دایکت له ته نیشتییه وه بوو و هه رگیز به جینی نه ده هیشت. بویه مالباته که تان یارمه تیده ریکی بۆ باوکت به کارهینا، به لام له گه له نه وه یشدا ده بوو دایکت شهوانه له ته نیشتییه وه بنووستایه. له یه که مین شهودا یارمه تیده ره که له نه خوشخانه نووست، باوکت چووه ناو شوینی دهست و خوشوشتنه که وه ده رگهی له سه ر خۆی داخست و نه یویست بیته ده ره وه، نه و کات یارمه تیده ره که که نه یده زانی چۆن نه و توره بوونه له نا کاوهی باوکت هیور بکاته وه، ته له فۆنیکی بۆ دایکت کرد که له مالی هایۆنگ چوول بوو، یه کسه ر دایکت چوو بۆ نه خوشخانه نه گه رچی نیوهی شهویش بوو، نه و کات بۆی ده رکهوت که باوکت هیشته خۆی له ناو شوینی دهست و خوشوشتنه که ده رگهی له سه ر خۆی داخستوه، به لام توانی هیوری بکاته وه.

(نه وه منم ده رگه که بکه ره وه).

باوکت، که به قسهی هیچ که سیکی نه ده کرد، کاتیك گوئی له دهنگی دایکت بوو ده رگه کهی کرده وه، دایکت باوکی بینیت به چیچکانی له ته نیشتنه ناودهسته که وه دانیشتوه، دهستی دایه بن بالی و هه لیستاندو بردییه سه ر جیگه کهی. باوکت هه ندیک تی روانی و پاشان خه و بردییه وه. رۆژی دواتر، باوکت هیچ کام له و رووداوانهی له یاد نه بوو که روویان دا بوو. تۆیش لیته پرسی بۆچی وای کرد، به لام نه ویش لای خۆیه وه له تۆی پرسی: (مه به ستت نه وه یه به راستی نه وه م لی وه شاهه ته وه؟)، یه کسه ر هه ردوو چاوی نوکاند، چونکه هه ستی به نیگه رانی ده کرد نه گه ر به رده وام پرسیارت لی بکه ر دایه.

(بابه پتویسته دایکم که مینک پشوو بدات).

باوکت که و ته سەر نهو ته نیشته که ی، تۆیش زانیت که خۆی وا پیشان ده دات که نووستوه، به لām گوئی له تۆو له دایکت راده دیرا. دایکت گوتی وی لهو بروادایه که له ترساندا وای کردوو. کاتیک به ناگه هاتوو ته ووهو خۆی له ماله وه نه بینیه به لکو خۆی له نه خوشخانه بینیه ته ووه که جگه له نه ناسیاوان هیچ کهس له نه ندامانی خیزانه که ی لی نییه. ده بیت خۆی بو شه وه شار دیتته وه تا بزانیته له چ شوینی که له کاتیکدا له ترساندا جووله ی لی براوه.

(شته که چ مه ترسیه کی تیدایه؟)، رهنگه باوکت گوئی لی برویته کاتیک شه مه قسه یه ت کرد.

دایکت سه یریکی خیرای باوکی کردیت و به دهنگی نزم دریشه ی به قسه کانی دا: (هیچ کاتیک ترست لی نه نیشته ووه؟، باوکت ده لیت منیش به دهستی شه په تایه وه ده نالینم، چونکه هه ندیک جار نیوه شه وان به ناگه دیتته وهو نامبینیتته وه، به دوامدا ده گهریت و ده بینیت له ناو نه باره که، یان له پشتی بیره که وه خۆم شار دووه ته ووه وهک بیی ناو ناو ده لرزم و دهستم راده وه شیتم و ده لیم: تکایه لیم مه ده ن).

(دایه، تۆ؟).

(من زۆر جار نازانم چی پرووده دات، به لām باوکت پیی گوتم که هینامیه ته ژووره وهو له جیگه که ی داناوم و هه ندیک ناوی پی داوم. دواتریش خه وم پیدا که وتوو. نه گهر من شه مه به سه ر هات بیت، شه ده دلنیام که باوکیشته شه وه ی به سه ر هاتوو). (تۆ بلیت مرۆ له چی بترسیت؟).

دایکت به بی هیزییه وه ورته ی لیوه هات و گوتی: (لهو بروایه دام ترسه که له وه دایه رۆژ له دوا ی رۆژ بگوزه رینیت، به لām له هه موو شتیک ترسناکتر شه وه یه هیچ له ناو گۆزه ی برنجه کاندایه مینیت و ناچار بم به برسییه تی به جیتان به یلم .. شه مه ییش

واي لى ده كرم له ترساندا هردوو ليوم بله رزن، چه ندين رژگارى تهنگانه ي لهو
جوړه م به سهردا گوزه ريوه).

هرگيز باوكت يان نه نداميكي خيزانه كه تان له وه ي ناگه دار نه كړدوو يته ته وه كه
دايكت هه نديك جار به و شيويه جوولاوه ته وه. كاتيک پيوه نديت به باوكته وه كړد
پاش نه وه ي دايكت بزر بوو، سهرگوزه شته ي هه پر مه كي كوني ده گي پرايه وه تا درهنگ
ته له فونه كه دا بخت، به لام هه رگيز له وه ي ناگه دار نه كړدوو يته وه كه دايكت به
نووستوويي ده رويشت و نيوه شه و خوي له شوي نيك ده شارده وه.

***

سهر ي كاترميره كه ي مه چه كت كړد ده ي سهر له به ياني بوو. تو بلييت يوو بين له
خه و هه ستاييت؟ قاوه لتي كړديت؟

***

كاترمير شه شي سهر له به ياني نه مړو له نوتيله كونه كه ي به ران بهر ويستگه ي
تيرميني له خه و هه ستاييت، هه ستت كړد بزر بووني دايكت باري سهر شاني قورس
كړدوو يت و تووش ي نا نوم يديه كي قوولي كړدوو يت و جهسته و دلي شه كه ت و ماندوو
كړدوو يت، وه ك بلييت نغروي قوولايه كي تاريك بووييت. له ناو جيگه كه هه ستاييت و
(يوو بين) ت بيني نووستوه و پشته ي تى كړدوو يت، پاشان ناوري دايه وه و ويستي
ده ست له ملت بكات، به لام ده ستيت گرت و له سهر خوت لادا له سهر نوينه كه ت
دانايه وه، بويه هه ست ي به بي زاري كړد كه تو نه وه ت پرت كړده وه و ده ست ي له سهر
ته ويلى داناو گوتي: (ده بيت تو زيك بنوويت).

(خه وم لى ناكه وييت).

دهستی لهسەر تهوئیلی لاداو بهو تهنیشتدا وهرسوورا، تۆیش له پشتیت پروانی، پاشان دهستت دریژ کردو دهستت بهسەر پشتیدا هیتنا. لهوهتای دایکت بزربووه، نهو نارهزووهت نهماوه به گهرمییهوه دهستی له مل بکهیت.

نهندامانی خیزانه کهتان، که هر ههموویان شه کهت بوویسون نهوهند به دوی دایکتدا گه پابوون، پاهاتبوون هر که گرد دهبوونهوه بی دهنگ و قرو قپ دانیشن، پاشان به هوی رهفتارو ههلسوکهوته سهیره کانیا نهوه ههست و نهستی خویان دهردهبری. یه کیکیان شهقی له دهر که که ههلهدهدا بو نهوهی بیکاتهوهو پرواته دهرهوه، یان شهرابی له پهرداخیکی گهوره ده کردو بهیه ک قوم فری ده کرد. ههمووتان یه ک بیژ که بالی بهسهراندا کیشابوو پهناتان بو برد بو نهوهی یادوه رییه کانی دایکتان له بیر بچیتتهوه که له ههموو شتیکی دهورو بهرتاندا خویان دهواند: نه گهر دایکتان سه رله نوئ بگه پیتتهوهو ته نیا بو جاریک به رسته ناساییه کهی خوی وه لامی ته له فۆنه که بداتهوهو بلیت: (تهوه منم!)، پاش نهوهی بزربوو نهندامانی خیزانه کهتان هیچ ده مه ته قییه کیان ده خوله ک پتری تی نه پهراندوه. پرسیری له مهر نهو شوینهی لییه تی، بهسەر ههموو نهو بیژ کانه دا زال بووو به میشتکتاندا تی ده پهری و نیگه رانی کردبوون.

تۆ سه رکیشیت کردو گووت: (لهو پروایه دام که من بهوئیت. نه مپۆ به تاک و ته نیا بچینه وه).

هیشته پرووی بهو لاوه بوو، پرسیری لی کردیت: (به ته نیا چی ده کهیت؟).
(ده مهوئیت بچم بو کاتدرانییهی سانت پیتهر. کاتیک دوئینی له ئوتیل چاوه ریم ده کردیت ناوی خۆم نووسی بو نهوه به شداری له گه شته کهی (قاتیکان) دا بکه م. ده بیئت خۆم بو رۆیشتن ناماده بکه م. گه شته که له کاتژمی ر ههوت و بیست خوله ک له به هوه که وه دهست پی ده کات، چونکه نۆره که نه وهنده دریژ ده بیئت تا راده یه ک تا کاتژمی ر نۆ ناگه یه نهوی، دوو کاتژمی رمان پی ده چیت تا بتوانین بچینه ژووره وه).

(ده توانیت سبهینی له گهډ من بچیت).

(نیمه له رۆماین، شوینی دیکه هه ن ده توانم به یاوه ری تۆ سه ریان لی بدهین). له سه رخۆ ده م و چاوت شوش ت بۆ نه وه ی بیزار ی نه که یت، ویستت قژت بشو یت، به لام له وه ترسایت ده نگی خوڤه ی ناوه که بیزار ی بکات، بۆیه گری ت دا، له کاتی کدا سه یری وینه که ی خۆتت له ناو ناوینه که دا ده کرد. کاتی ک له شوینی ده ست و خۆشوشتنه که چوو یته ده ره وه و پاش نه وه ی جله کانت پۆشی، وه ک نه وه ی تازه بیرت که وتبیته وه، پیت گوت: (سوپاست ده که م که بۆ نیره ت هیناوم).

لیفه که ی راکیشاو ده م و چاوی پی داپۆشی، ده رکت به وه کرد که ده کۆشیت نه وه پری بین دریتیت له به رانه ر بنوینیت، چونکه به و که سانه ی راگه یانده بو که چاوتان پی که وتبوون که تۆ هاوسه ری نه ویت، ره نگی نیسته بووبایته هاوسه ری نه وه نه گه ر دایکتان بدۆزیبایه ته وه. پاش کۆنگره که ی که به یانی گیڤای، بریار بوو له گهډ هه ندیک ژن و میڤدی دیکه دا پیکه وه نانی نیوه رۆ بچۆن، به و شیویه نه گه ر به ته نیا بچیت نانی نیوه رۆ بچۆت، نه وانی دیکه لیی ده پرسن بۆچی ژنه که ی له گهډ نه هاتوه. سه یریکی هاوه له که ت کرد که هیشته سه ری له ژیر لیفه که وه بوو و ژووره که ت به جی هیشت.

پاش نه وه ی دایکت بزربوو، تاره زووت ده کرد سه رکیشی بکه یت و که لله ره قانه بچوولیتته وه، وات لیها ت به هه لچوونه وه بچۆیتته وه له نا کاو سواری شه مه نده فر ده بوویت و به ره و مالی دایک و باوکت به پری ده که ویت که له لادی بوو. نه گه ر خه ویش ت نه هاتباو دانیش تبا یت و له بنمیچه که ی نه پارتمانه که ت روانی بایه، له نا کاو هه لده ستا یت تا به شه قامه کانی سینۆلدا بسوورپیتته وه و ریکلامه کان هه لباو سیت، نه گه ر نیوه شه و یان به ره به یانیش بووبایه. جاریکیان هه لت کوتایه ناو بنکه یه کی پۆلیسه وه و به سه ریاندا هه لشا خایت بۆ نه وه ی دایکت بدۆزنه وه، بۆیه هایۆنگ چوول گه یشته بنکه که، پاش نه وه ی ته له فۆنیان بۆ کردبوو، ته نیا به بی ده نگی تی

روانیت. به پرووی براتدا هه‌لشاخایت، که دهستی به‌وه کرد هه‌ندیك جار پاستی
بزرپوونی دایکتی لاپه‌سه‌ند بیت و ته‌نانه‌ت ده‌پژیشت یاری گۆلف بکات: (دایکمان
بدۆزه‌وه!).

هاوار کردنه‌کەت نارە‌زایی ده‌ربرینی به‌رانبه‌ر به‌و که‌سانه پینکده‌هینا که دایکیان
ده‌ناسیت و رقیشت له‌ خو ده‌بووه‌وه چونکه نه‌تده‌توانی بیدۆزیته‌وه. براكه‌ت به
هپوری گوپی له‌ هاوارکردن و هپرشه‌کەت گرت، پاشان گوتی: (بۆچی به‌م شیوه‌یه
ده‌جوولیته‌وه؟ بۆچی تو نایدۆزیته‌وه؟ بۆچی؟).

ته‌نیا شت که براكه‌ت ده‌یتوانی بیکات، نه‌وه‌بوو شه‌وانه له‌گه‌لت به‌ ناو شاردنا
بسورپیته‌وه، چه‌ند گه‌شتیکی گه‌رانتان به‌ناو تونیلی میتۆدا کرد. پالتۆی
(مینک)ه‌کەت له‌به‌ربوو که پار زستان له‌ دۆلابه‌که‌ی دایکت ده‌رته‌ینا، یان له‌سه‌ر
مه‌چه‌کت داتده‌نا بۆ نه‌وه‌ی له‌به‌ری دایکتی بکه‌یت، که دوایه‌مین جار بینرابوو جلی
هاوینه‌ی پۆشیبوو. سیبهره‌که‌ی خۆت به‌سه‌ر دیواری ته‌لاره به‌ مه‌ر مه‌ر
دروستکراوه‌کانه‌وه ده‌بینی کاتیك به‌ناو خه‌لکه بی ده‌ره‌تانه‌کاندا ده‌سووراپیته‌وه، که
بینیتن کاغەزی رۆژنامه یان کارتۆنیان به‌کاره‌ینابوو و خۆیانیان پئی داپۆشیبوو و
نووستبوون. مۆبایله‌کەت به‌رده‌وام کردبووه‌وه، به‌لام هیچ که‌سیك پتیه‌ندی پتیه
نه‌کردیت بۆ نه‌وه‌ی پیت رابگه‌یه‌نیت که ئافره‌تینکی دۆزیوه‌ته‌وه له‌ دایکت ده‌کات.

رۆژنیکیان، چوویته‌ ویتسگه‌ی سیئۆل و چوویته‌ نه‌و شوینیه‌ی که دایکت به‌ته‌نیا
لئی به‌ جی مابوو، له‌وئ براكه‌ت بینی بی جووله‌ راوه‌ستاوو. پینکه‌وه دانیشتن و له
شه‌مه‌نده‌فهره‌کانی میتۆتان ده‌روانی که ده‌هاتن و ده‌پژیشتن تا خزمه‌تگوزاری نه‌و
شه‌وه‌ کوتایی هات. پئی گویت کاتیك بۆ یه‌که‌مین جار لی‌ره دانیشتن له‌و برپاوه‌دا
بوو که ئیسته له‌ نا‌کاو دایکی ده‌رده‌که‌ویت و به‌سه‌ر شانیدا ده‌دات و ده‌لیت:
(هایۆنگ چوول)، به‌لام ئیسته برپا نا‌کات نه‌وه‌ روو بدات. پئی گویت که له‌ ئیسته
به‌دواوه بیر له‌ هیچ شتیك نا‌کاته‌وه‌وه هه‌ست ده‌کات می‌شکی به‌تاله. گویشی وای لی

هاتووه که زۆر جار ناره زوو نه کات پاش ته و او بوونی کاره که ی راسته و خو بۆ مال بگه رپتهوه به لکو دیت بۆ ویتسگه که .

رۆژتیک له رۆژانی پشوو، رۆشیتیه ماله که ی و بینیت سواری نۆتۆمبیله که ی بووه و رۆکیتی یاری گۆلفی پییه، تۆیش هاوارت به سهردا کردو گوتت: (هه ی بی قییمه ت!) و ههراو هوریا یه کت نایه وه. نه گه رچی برا که ت بزر بوونی دایکتی لا بوو به دیفاکتۆیه ک، نه ی کیتی دیکه به دوایدا بگه رپت؟ رۆکیتته کانت له دهست ستاندو توورپت دانه سه ر عهرد. ورده ورده هه مروان باوک و کچ و کوپ که ژن یان دایکیان بزر بووه وایان لیتهات راهاتن و ژیا نی رۆژانه یان ده گوزه را.

جاریکی دیکه، به یانی زوو گه راپتهوه نه و شوینه دایکتی لی بزر بوو، له وی تووشی برا که ت هاتیت. له پشته وه باوه شت پیدا کردو ماچت کرد کاتیک له بهر پرووناکی به ره به یاندا راهه ستابوو. پیی گوتیت ته نیا مندا له کانی دایکت به هزی شه وه هه ست ده که ن تاوانبارن، به خۆیان وای داده نین که ژیا نی دایکتان پر له نازارو ژان و قوربانیدانه و نیه ویش ژیا نی به بی به هاو بی سوود ده زانن. برا که ت شتیکی بی که وته وه که دایکت راهاتبوو زۆر جار دووباره ی ده کرده وه، ته نانه ت نه و کاته ییش که شتیکی بچووکی پۆزه تیفانه ییش رووی دابایه ت: (من زۆر سوپاسی خوا ده که م! نه وه شتیکه که پیویسته به رانه بری هه ست به سوپاسگوزاری بکه یین!).

زۆر جار دایکت سوپاسگوزاری خۆی بۆ بچوو کترین ساتی به خته وه ری ده رده بری که هه ر که سیک ده یگوزه رانند. برا که ت گوتی سوپاسگوزاری دایکت له ناخی دلپیه وه یه و، بۆ هه ر به خششینی ژیا نی سوپاسگوزار بوو، که سیکی سوپاسگوزاری وه ک نه ویش ناشیت ژیا نیکی کوله مه رگی بگوزه رینیت. کاتیک مالتا واییت لی کرد، برا که ت پیی گوتیت له وه ده ترسیت له مه ودوا دایکت نه ینا سیته وه ته نانه ت نه گه ر بشگه رپته وه، تۆیش پیت گوت دایکت نه و به خۆشه ویستترین که س له جیهاندا ده زانیت و به رده وام ده ینا سیته وه هه رچه ند پوا له تیشی بگۆریت. کاتیک چوه ریزی

سوپاوه و چووه سهربازگه‌ی مه‌شق کردن، رۆژتیک هه‌بوو باوکی سهربازه‌کان ده‌هاتن و سهربان له کورپه‌کانیان ده‌دا، دایکتان کیتیکتی برنجی دروست کردو هه‌لیگرت تا به یاره‌ری باوکت بروات و هایۆنگ چوول ببینیت. نه‌گهرچی به سهدان سهربازتان بینه هه‌مان جل و به‌رگیان له‌به‌ریوو و چالاک‌ی وهرزشیی تایکواندۆیان نه‌نجام ده‌دا، که‌چی دایکت به‌کسه‌ر براهه‌تی ناسییه‌وه. به‌لای تۆوه هه‌موو سهربازه‌کان له‌یه‌ک ده‌چوون، به‌لام دایکت بزیه‌کی هاتئ و به ده‌ستی ناماژه‌ی کردو گوتی: (نه‌وه براهه‌ته!).

له‌سه‌رخۆت ده‌رباره‌ی دایکت قسه‌ت بۆ براهه‌ت ده‌کرد، به‌لام پاش نه‌وه ده‌نگت به‌رزکرده‌وه و لیت پرسى بۆچی هه‌ولئ زۆرتری نه‌دا به‌دوایدا بگه‌رپت و بیدۆزیتسه‌وه، به‌رویدا هه‌لشاخایت و گوتت: (بۆچی به‌و شیویه ده‌رباره‌ی دایکمان قسه‌ ده‌که‌یت وه‌ک بلتیت رۆیشتییت و نه‌گه‌رپتسه‌وه؟، نه‌ویش پینی گوتیت: (پیم نالتیت چۆن به‌دوایدا بگه‌رپم تا بیدۆزمه‌وه؟)، نه‌و ناتومیدییه‌ی پالی پیوه نا دوگمه‌کانی سه‌روه‌ی کراسه سپییه‌که‌ی ژیر چاکه‌ته‌که‌ی بترازییت و فرمیسک به‌ چاویدا چۆراوگه‌ ببه‌ستیت. پاش نه‌وه چی دیکه وه‌لامی پیوه‌ندییه ته‌له‌فۆنییه‌کانی نه‌ده‌دايته‌وه.

پاش نه‌وه‌ی دایکت بزریوو، ده‌رکت به‌وه کرد که سه‌رگوزه‌شته‌کانی له‌ قسولایی ناخدا چاپ و چه‌سپینراون. ژیان و گوزه‌رانی رۆژانه‌ی دایکت به‌شیویه‌کی دووباره‌بووی بی کۆتایی به‌رپۆه ده‌چوو، وتو وشه‌کانی له ناخدا زیندوو ده‌بوونه‌وه، که به قوولئ بیرت لی نه‌ده‌کرده‌وه، یان گویت پی نه‌ده‌دان وه‌ک بلتیت بی سوود بن، هه‌روه‌ها ره‌وت و ته‌وژمی وروژینه‌ریان له ناخدا پیکده‌هینا، بۆیه ده‌رکت به‌وه کرد که پله‌و پایه‌ی له‌ژیاندا نه‌گۆراوه ته‌نانه‌ت پاش نه‌وه‌ی که جه‌نگیش راوه‌ستاو خیزانه‌که‌تان وای لیته‌ات بتوانیت به‌ خۆی بژیوی خۆی په‌یدا بکات. کاتیک نه‌ندامانی خیزانه‌که‌ پاش ماوه‌یه‌کی دوورو دریژ بۆ یه‌که‌مین جار کۆبوونه‌وه له‌گه‌ل باوکتاندا له‌ چواره‌وری میزه‌که‌ گرده‌بوونه‌وه و باسی هه‌لبژاردنی پۆستی سه‌رۆکایه‌تییان کرد، دایکت سه‌رقالی چیشته‌ لی‌نان و ناماده‌کردنی خواردن و قاپ شوشتن و پاک‌کردنه‌وه‌و

۲۰۵ =====

هه لواسینی پارچه په پړوکان بوو که قاپه کانی پی ده سپری بو نه وی وشک ببنه وه. زور جار دایکت به خوی دهر وازه و بنمیچ و بالکونه که ی چاک ده کرده وه. له بری نه وه یارمه تی بدن نه و کاره ته وار بکات که به بی نه وه ی ماندوو بییت نه نجامی ددها، که چی به شتیکی ناسایی و به به شیک له نرکه کانی وی به رانه بر به خوتان ده زانی. هندیک جار ژبانی دایکت به ناومیدانه ده زانی نه گهر چی هیچ کات له رهوشیکی خوشدا نه ژیاوه، به لام به رده و ام تیده کوشا چی له توانادایه باشترین شتت پیشکesh بکات. به سوزه وه به پشتیدا ده کی شایت هر که هه ستت به بی زاری و گوشه گیری بگردایه.

***

کاتیکی گه لا بچوو که کانی ریزه دره خته کانی جنکای به رده م نه نجوومه نی شاره وانی چرویان ده کردو گه شه یان ده ستاند، به چیچکانی له به رده م دره ختیکی گه وره ی شه قامی گشتی دانیشیتیت که به ره و سامچون دؤنگ ده چییت. پروات نه ده کرد که له کاتی بزبوونی دایکتدا سهرله نوی به هار هاتووه ته وه و گهر ما به ده ماره به ستووه کانی زه ویدا بلا و بووه ته وه و دره خته مردووه کان خه ریکن ده بووژینه وه. هه ستت کرد دلت، که به درییایی نه و ته نگانه یه به نومی دبوو دایکت بدؤزیته وه، چون دیواریکی پروخواوی لی هاتووه. نه گهر چی دایکم بزره، نه وه سهرله نوی هاوین و پاییز دادینه وه و پاش نه وانیش زستان دادیت و نه و خولانه وه یه تا هه تایه ده خولیتته وه. هه رچی منم نه وه به بی دایکم پاشماوی ژیانم له م جیهانه دا به سهر ده به م. بیرت له وه ده کرده وه که ریگه یه کی چولت له به رده مدایه و نه و ثافره ته بزره به زه سمهت نه و ریگه دریژه ده بریت، له کاتیکیدا سهنده لیکی پلاستیکی شینی له پییه.

بی نه وه ی هیچ کام له نه ندامانی خیزانه که ناگه دار بکه یته وه، به یاوهری یوو بین گه شتی (رؤما) ت کرد که بریار بوو ناماده ی کؤنگره یه ک بییت. داوای لی کردیت

===== ۲۰۶

له گه لى سه فەر بکهیت به لām بروای نه ده کرد که تو قایل بیت. گاتیکیش به راستی
برپارت دا له گه لى برۆیت، هه ندیک سه ری سوڤ ما، نه گهرچی سینگ فره وانسی و بهین
دریژی نواندو هه ندیک گۆرانکاری له خشته ی کاره کانیدا کرد. نه و پۆزه ییش پیش
نه و ی سه فەر بکهیت، پیوه ندی پیوه کردیت تا لیت بپرسیت: (نه ری هیج شتیک
نه گۆراوه، نه دی وا نییه؟).

کاتیک به یاوه ری یه کدی سواری فرۆکه که ده بوون و به ره و پۆما ده چوون، پرسیاری
له خۆده کرد تو بلتیت دایکت خه ونی نه و ی بینیت سه فهری شوینیک بکات. زۆر
جار دایکت له سه فەر کردنت به فرۆکه نیگه ران ده بوو، داوای لی ده کردیت به فرۆکه
سه فەر نه کهیت. له گه ل نه وه یشدا نه گه ر له شوینیک بگه رابایت هه، چه ندین پرسیاری
دوو رو دریژی سه باره ت به و شوینه لی ده کردیت که سه فهرت بو کردبوو، وهک:
(چینییه کان چ جو ره جل و بهرگیک له بهر ده کهن؟)، (دانیشتوانی ره سه نی ولاته که
چۆن منداله کانیا ن هه لده گرن؟)، (خۆشترین خواردن له ژاپۆن خوار دیتت چیه؟)،
نیدی له و جو ره، پرسیاره کانی دایکت له هه موو لایه که وه به سه رتدا داده بارین، به لām
تۆیش راهات بویت وه لāmی کورتی بده یته وه وهک: (پیاوانی چین له هاویناندا
کراسه کانیا ن داده که نن و به و شیوه یه ده پۆن)، یان (نه و ئافره تانه ی له پیرو بینیم
منداله کانیا ن له ناو بوخچه یه کدا هه لده گرن به سمتیا نه وه به ستوه). یان (خواردنی
ژاپۆنی زۆر شیرینه). نه گه ر دایکت پرسیاری زۆرتری لی کردبایت، بیزار ده بویت و
بیت ده گوت: (دایه پاشان بیت ده لیم!). به لām زۆر جار نه و هه له ت بو نه ده ره خسا
دواتر نه و قسانه ی بو ته وا و بکهیت چونکه سه رقالی کاره کانی خۆت بویت. له ناو
فرۆکه که دا خۆت به سه ر کورسییه کدا داو هه ناسه یه کی قوولت هه لکیتشا. دایکت له
سالانی زووی ته مه نتدا ره وانه ی شاریکی دوور له لادیکه ی خۆتانی کردیت، نه و کات
به نازاره وه ده رکت به وه کرد که دایکت نه و کاته له ته مه نی ئیسته ی تۆدا بوو کاتیک
هیناتییه شارو به جیتی هیشیتیت و به خۆی سواری شه مه نده فهری شه و بوو و بو مال

۲۰۷ =====

گه پايه وه. يهك نافرته، بهلام نهو نافرته ورده ورده بزربوو پاش نهوهي شادي بسوني
خۆي و منداليهتي و خهون و ميژدكردن و مندال بوون و بهختوكردي نهو مندالانهي
لهياد چوهوه. نهو نافرته كه به دريژايي ژياني هيچ شتيك سهرنجي پانه كيشا، نهو
نافرتهي كه ژياني خۆي به قوربانيدان به هموو شتيك به سهربرد تا نهو رۆژهي
شوين بزربوو. تو خوت له گهل دايكت بهراورد ده كهيت، بهلام كه سايه تيه كي زور
قوولي هديه وهك بليت به خۆي جيهانيكي فرهوان بيت. نه گهر نهو له بري تو ببوايه
نهوه بهم شيويه له ترساندا هله نه ده هات.

هر هموو شاري رۆما به شوينيكي ميژوويي راسته قينه ده ژمي ريت، وي پاي
هموو نهو شته نيگه تيفانهي له بارهي رۆماوه بيستوتن، وهك مانگرني
كارمنداناني گواستنه وه هموو رۆژيكي بي نهوهي كهس ههرگيز پوزش بو نه فهره كان
بهينيته وه خهلكي به بهر چاوي خويانه وه له شه قامه كاندا كاتر مي ره كانيان لي
ده دزريت و شه قامه كان كه شهوانه پر له زبل ده بن و نهو نووسينه ناشيرينانهي به
قه د ديواره كانه وه ده بينرين، كه چي تو ههرگيز ده ربه ست نه هاتيت، بهلكو له هموو
شتيكي ده ورره رت ده رواني و ورده بوويه وه گويت نه ده دايه، نه گهر چي شوفيري
تاكسيه كه پاره يه كي زوري لي وه رگريت و، چاويلكه هه تا ويه كه يشت لي دزرا
كاتيك له قاوه خانه له ته نيشتي خوته وه داتنا بوو. له ماوهي نهو سي رۆژي سه ره تا دا
كه يوو بين سه رقالي كونگره كه ي بوو به تاك و ته نيا سهرت له زور شويني شوينه وار
دا. نهوه بوو سهرت له شوينه واره كانی فۆرۆ و رۆمانۆو پيپلكه كونه كانی رۆما
گه رماوه كانی كارا كالا و ژيزه مينه كان دا. به سارد ييه وه له ته نيشت شوينه واره
زه به لاهه كانی نهو شاره گه وره يه راوه ستايت. هموو شتيك له رۆما هيماي
شارستانيه ت ده گه يه نييت. نه گهر چي شوينه واري پابوردوت له هموو شوينيكا
ده بيني كه سهرت لي ده دا، بهلام له دلي خوتدا هيچ كاميانت خوش نهويست.

نیست له په یکه ره کانی پیاوچا کان ورد ده بیته وه له گۆره پانی باز نه یی، به لّام
 روانینت له سهر ته نیا شوینیک پاناگرت. پروپیتی نه و ناوچه یه له چل و چوار هیکتار
 تینا په ریت، به لّام ولاتیک سهر به خویه و دراوو پولی تاییه ت به خوی هه یه. گویت له
 رانه کردنه که ی ربه ری گه شتیار ی نه گرت به لکو به چاو سهیری هه موو که سیکت
 ده کرد. نه گهرچی که سانیک کی که م هه ن، له سهیر کردنیاندا چاوت دوو دلّی نواندو له
 خوت پرس ی: (تو بلّیت دایکم له شوینیک کی نیره نه بیت؟ شتیکه و ریتی تینا چیت
 دایکت له ناو گه شتیاره رۆژناواییه کاندای بیت، به لّام نه توانی به تاییه ت سهیری یه ک
 شوینی دیاریکراو بکهیت. چاوت بهر چاوی ربه ری گه شتیاریه که کهوت که گوتی
 بهر له کهوت سالّ هاتوو تا لیره میوزیک کی دهنگی بخوینیت. هه ستت به شهرمه زاری
 کرد چونکه مایکرو فونی گویت به کار نه هیناوه، بویه ده ست ده بیت و مایکرو فونه که
 دهرده کهیت و له گوئی ده نییت. گویت له ربه ری گه شتیاریه که ده بیت ده لیت:
 (فاتیکان بچوو کترین ولاته له جیهاندا، به لّام رۆژانه سی هه زار کهس سهری لی
 ده دن). کاتیک گویت له قسه کانی ربه ری گه شتیار ی بوو، لیوی خوت گزی و خیرا
 چند وشه یه کی دایکت بیر کهوته وه. نه وه که ی پروی دابوو؟ دایکت پرس یاری
 بچوو کترین ولاتی له جیهاندا لی کرد بویت. داوای لی کرد بویت نه گهر سهرت له و
 ولاته دا ته زیحیک کی له دارگولّ دروستکراوی بو به نییت. به لی بچوو کترین ولاته له
 جیهاندا. له نا کاو له مبهستی قسه که ی تیده گهیت. تو بلّیت مبهستی له و ولاته؟
 فاتیکان بیت؟

له و گروپه دوور کهوتیته وه که له بهر سیبه ری ژیر پاچینه مه رمه رینه که دا
 دانیشتبوون و هیشته مایکرو فونه کهت له گوئی بوو و به ته نیا رۆیشتیته ناو
 موزه خانه که وه. داوای ته زیحیک کی له دارگولّ دروستکراوی کرد! به ته نیشت تابلو
 هونه ریه گوره کان و ژماره یه که په یکه ردا تینه ریت که تا چاو بریکات دیار بوون.
 ده بیت له شوینیکدا دوکانیک کی دیاری فرۆشتن هه بیت رهنگه ته زیحیک کی له داری گولّ

دروستكراو بفرۆشیت. كاتیک خیرا رینگه كەت به ناو حەشاماتە كەدا دەبرى و بە دواى تەزىبىحىكى لە دارى گولّ دروستكراودا دەگەرايت تۆزىك لە بەردەم پەرسىگەى (سىستىن)دا راوەستايەت. مايكل ئەنجىلو بۆ ماوەى چوار سالّ رۆژانە لەسەر ئەسكە لە دانىشت تا تابلۆ مەزنە كەى بكىشیت. زۆرت سەرسورما كاتىك لە قەوارەى تابلۆ گەورە كەت روانى كە زۆر لەو وینەىەى جىاوازه لە كىتیبە كاندا هەىە. بەلى، شتىكى سەىرە هونەر مەند تووشى ماندوویەتى و شەكەتى جەستەى نەبىت پاش ئەوى پرۆژە كەى تەواو دەكات. كاتىك لەژىر تابلۆ كەى مايكل ئەنجىلو دا پادە وەستىت ژان و نازارى هونەر مەند وەك ئاو بە روومەتدا دەپرژىت. دەبىت خۆرسكىت دروست بىت، چونكە كاتىك پەرسىگەى (سىستىن)ت بە جى هىشت، یە كسەر دوكانىكى دىارى و كىتیبخانەىە كت بىنى. چەند خوشكىكت بىنى جلى سپىيان پۆشىووە لە پشتى سندووقى غايشەووە راوەستاو، چاوت برىیە چاوى یە كىكیان.

بە زمانى كۆرى قسەى لە گەلّ كرىت و گوتى: (تۆ خەلكى كۆرىايت؟).
(بەلى).

بزهىە كى هاتى و گوتى: (منىش خەلكى كۆرىام. تۆ یە كەمىن كۆرىت دەبىىنم لەو هەتای پىش چوار رۆژ لىرە دامەزراوم).
(تەزىبىحى لە دارگولّ دروستكراوت هەىە؟).
(لە دارگولّ دروستكراو؟).
(بەلى، تەزىبىحى لە دارگولّ دروست كراو).

گوتى: (ئا! لە مەبەستت گەىشتم). پاشان ئاماژەى بۆ گۆشەىە كى سندووقى غايشە كە كرىو گوتى: (مەبەستت ئەمەىە؟).

قوتووى تەزىبىحە كەت كرىدەووە پاش ئەوى داىە دەستت، بۆنى گولّ لە تەزىبىحە كەى ناو قوتووە كەووە بەر لووتت كەوت. تۆ بلىیت دایكت ئەم بۆنەى ناسىبىت؟

(نەم بەیانییە پرۆزە).

نەمە ئەو تەزبىحەيە کە داىکت باسى کرد؟

(ئىرە ئەو تەنیا شوپنەيە کە دەتوانم نەم تەزبىحەم لى دەست بکەوئیت؟).

(نا، دەتوانئیت لە ھەموو شوپنیک دەستت بکەوئیت، بەلام نەگەر لىرە لە فاتیگان

دەستت بکەوئیت، ئەو بەھایەکی گەورەترى پى دەبەخشیئیت).

لە بلیتی شوپرەو ھەبووی قەد تەزبىحە کەت پوانى: نرخى پازدە یۆرۆیە. دەستت

لەرزى کاتیک پاره کەت داىە دەستی خوشکە کە، لە کاتیکدا ھىشتە خوشکە کە

قوتووی تەزبىحە کەي بە دەستەو ھەبوو. لى پرسیت ئایە بۆ دیاریتە. دیارى؟ تۆ

بلیتت بتوانم پىشکەشى داىکمی بکەم؟ ئایە ئەو ھەلەم بۆ دەپەخشیئیت؟ کاتیک سەرت

بۆ لەقاندەو، خوشکە کە لەناو سەندووقى نمايشە کە زەرفیکى سپى دەرهیناو

قوتووە کەي لەناو داناو بە تىپ نووقاندی.

تەزبىحى دارگولە کەت وەرگرت و خیرا بەرەو پەرستگەي سانت پیتەر تیتت

تەقاندو لە ژوورەو لە ناو ھەوئى پەرستگە کەت پوانى و بینیت پووناکی چوون تاڭگە

لە بنمیچە بازەنەيە کە دادەپرژیتە خوارەو. لەناو پەرستگە کە ھەنگاویک دەھاوئیت و

لە پشتمەوئى تاڭگەي پووناکییە کە دەپوانئیت. کاتیک لە پىرەوئى ناوئەندەو

دەپۆشیتت، لە شوپنى خۆت راوئستائیت. لە ناخەو ھەستت کرد شتیک بەرەو ئەو

شوپنەت رادە کیشیئیت. نەمە چییە؟ بەناو ھەشاماتە کە دا بەرەو ئەو شتە پۆشیتت کە

وہک موگناتیز رایدە کیشائیت پاشان سەیری ئەو شتەت کرد کە خەلکە کە سەیریان

دەکرد. ئەو ھیش پەیکەرئیک بوو لەو دیوی شووشەيە کى گوللە بەندەو دانرابوو، بەناو

ھەشاماتە کە دا پۆشیتت وەک بلیتت شتیک ھەبیت راتبکیشیئیت و بەرەو پىشەو

پۆشیتت. کاتیک پەیکەرە کەت بینى ھەستت بە مووچرکەيە کە کرد لە شوپنى خۆت

وئشک راوئستائیت. نەم پەیکەرە لە مەرمەرە؟ جەستە کەي وا دیارە وەک بلیتت ھىشتە

گەرم بیئت و ھەردوو چاوی پرلە نازارو سەرى دانەواندبوو.

دەرکت بەوہ کرد کہ راہاتوویت بیر لە دایکت بکەیتەوہ کاتیک لە ژیاندا تووشی
 ھەر دژواری و شەکەتیەک ھاتیت، چونکہ کاتیک بیرى لى دەکەیتەوہ ھەست دەکەیت
 ھەموو شتیک بۆ پێرەوی خۆی دەگەریتەوہو سەرلەنوێ چالاک دەبیتەوہ. ھیشتە لەوہ
 راہاتوویت کہ بە تەلەفۆن پێوہندی بە دایکتەوہ بکەیت تەنانەت پاش ئەوہی بزربووہ.
 چونکہ زۆر جار خەریک بوویت تەلەفۆن بۆ دایکت بکەیت پاشان لە شوینی خۆت
 رادەوہستایت و ھەستت سەردەبوو. تەزیحە لە دارگول دروستکراوہ کەت لەبەردەم
 پەیکەرەکەدا داناو لەسەر ھەردوو چۆک کەرنوشت برد. دەنگەکانی دەورویسەرت کەپ
 بوون و تاقگەى پروناکییەکە کہ لە بنمیچەکەوہ دادەپژایە خواروہ بزرسوو و بى
 دەنگى بالى بەسەر شوینەکەدا کیشا. برینە بچووکەکەى پیستی لیوت لە ناوہوہ ھەر
 خوینی لى دەچۆرا، ئەو خوینەت قووت دا کہ لەناو دەمتدا کۆبوو بووہوہو سەرت
 بەرزکردەوہو بى ویستی خۆت ھەردوو ناو لەپت درێژ کردەوہ تا گەیشتنە شووشە
 گوللەبەندەکە. ئەگەر بتوانیبایە ھەردوو چاوە غەمگینەکانى پەیکەرەکەت بە
 بەزەبى دەنووقاند. خەریکیت بۆنى بەرامەى دایکت دەکەیت، وەک بلییت
 ھەردووکتان شەوى رابوردوو پیکەرە لەناو یەک نویندا نووستبن و تەم بەیانییە بیدار
 بووبنەوہ دەستتان لە ملی یەکیددا بوویت.

زستانی سالتیک لە سالەکان، دایکت ھەردوو دەستە ساردەکەى تۆى بە ھەردوو
 دەستە زەرەکەى خۆى داپۆشى و بۆ لای کوانووی ناو مووبەقەکەى بردیت و گوتى:
 (ئای! ھەردوو دەستت دەلییت دوو پارچە سەھۆلن)، بۆنى بەرامەى تاییەتى دایکت
 بەر لووت کەوت کاتیک لەبەردەم ناگرەکەدا لە نامیزی گرتیت و ھەردوو دەستی
 دەسوویت بۆ ئەوہى گەرم دابین.

ئەگەر یەکیک لە ئەندامانى خیزانەکەت ناگەدار بکەدایەتەوہ کہ نیازی
 گەشتیکت ھەبە، ئەوہ ئەو پەفتارەیان وا لیک دەدایتەوہ کہ تۆ وازت لەوہ ھیناوە
 بەدوای دایکتدا بگەریت، کاتیک پاساویکت دۆزییەوہ تا پیچەوانەى ئەوہیان بۆ

بسه لمینیت، بۆیه هاتیته رۆما بی نهوهی کهس ناگه دار بکهیته وه. ئایه بۆ نهوه
 هاتیت تا پهیکه ره که ببینیت؟ نهم پهیکه رهت به شیودیه کی نه خوازاو به بیردا هات
 کاتیک یوو بین پیشنیازی کرد له گه لێ بجیته نیتالیا، ویستت سرووتی ئایینی لهم
 شوینه بچوکه به رۆیه بهیت تا بۆ دوایه مین جار نه و ئافره ته ببینیت که له ولاتیکی
 بچوکی کیشوه ری به رینی ئاسیا ژیا، له بهر نه وه هۆیه بوو هاتیته ئیره. رهنگه
 نه وه یش هۆیه که نه بیئت، چونکه رهنگه بروای نه وهت لا دروست بوویئت که دایکت
 لهم جیهانه دا نه مابیئت، بۆیه هاتیته ئیره تا لێی بپارپیته وه و بلیئت: یاللا! دایه تکایه
 بگه رۆیه لامان. هیچ وشه یه کت له زار نه هاته ده ر به لکو له سه رخۆت له هه ردوو لێوی
 پهیکه ره کهت روانی پاشان هه ردوو چاوت نوقاندو کشایته وه و شوینه کهت به جی
 هیئت. کۆمه لیک پیای ئایینی به ته نیشتتدا تیپه رین، رهنگه به ره و ئاهه نگه
 نایینه که بچن، له په رستگه که چوویته ده ره وه، به سه رسورماوی سه یری
 گۆره پانه کهت کرد که به هه یوانی درێژ درێژی نغری پووناکی ده وه درابوو. ته نیا
 نیسته نه و وشانهت له زار دینه ده ره وه که نه تتوانی له ناوه وه ده ریان بپریت.
 (تکایه ... تکایه ناگهت له دایکم بیئت).

وه رگێرانه که

ئاب ۲۰۱۲ ته واو بوو.

رووداوه کانی ئەم رۆمانە باس لە بزربوونی دایکێک
دەکات لە ویستگەی میترۆی سیئۆل بزردەبیست
پاش ئەوەی میژدە کە ی پێشی دە کەوێت و سواری
شەمەندەفەرە کە دەبیست و لە پاش خۆی بە جی
دەهیلت. لەو رۆژە ی کە یادی لە داپکبوونی هەردوو
ژن و میژدە کە یە، ژیانێ ئەندامانی مالباتە کە یە کسەر
دەگۆریت، لەو رۆژە دا گەران بە دوا ی دایکە بزربووه کە دا
دەست پێ دەکات، ئەو دایکە ی بە گیان و بە جەستە
خۆی لە پیناوی کامەرانی ئەوانی دیکە دا بە خشیبوو.